

420-0912

๗๕๒๓๓

๘-๓

การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจ
ในผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับ
การสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับการสอนตามคู่มือครู

๒๙ ต.ค. ๒๕๓๙

ปริญญานิพนธ์

ของ

วันดี เหล่าเขตรกิจ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

พฤศจิกายน ๒๕๓๘

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

B. 50064

การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจ
ว่าผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับ
การสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับการสอนตามคู่มือครู

บทคัดย่อ

ของ

วันดี เหล่าเขตรกิจ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

พฤศจิกายน 2538

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน กับการสอนตามคู่มือครู จำนวนตามระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ สูง กลาง และต่ำ และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสอนกับระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีต่อความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2538 โรงเรียนทพทันอนุสรณ์ อำเภอทพทัน จังหวัดอุทัยธานี จำนวน 78 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 39 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมประกอบด้วยนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ สูง กลาง และต่ำ จำนวนเท่ากันอย่างละ 13 คน ซึ่งแบ่งตามคะแนนที่ได้จากการทำแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ กลุ่มทดลองได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน กลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู ทำการทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ แล้วนำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบมาวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทิศทาง (Two - Way Analysis of Variance) แบบ Two - Way Classification, Serveral Observation per cell

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน กับความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกัน 3 กลุ่ม คือ สูง กลาง และต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ กับวิธีสอนมีปฏิสัมพันธ์กันในการส่งผลต่อความสามารถในการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน กับความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจสัมพันธ์กับการเรียนภาษาอังกฤษต่างกันคือ สูง กลาง ต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. ระดับแรงจูงใจสัมพันธ์กับการเรียนภาษาอังกฤษกับวิธีสอนมีปฏิสัมพันธ์กันในการส่งผลต่อความสามารถในการเขียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**A COMPARATIVE STUDY OF MATHAYOM SUKSA III STUDENTS' ENGLISH
READING-WRITING ABILITY AND ACHIEVEMENT MOTIVE IN
ENGLISH THROUGH THE INSTRUCTION BASED ON
THE GENRE-BASED APPROACH AND THE
TEACHER'S MANUAL**

**AN ABSTRACT
BY
WANDEE LAOKHETGIT**

**Presented in partial fulfillment of the requirements for
the Master of Education degree in Secondary Education
at Srinakharinwirot University
November 1995**

The purpose of this study was to compare the English reading and writing ability of Mathayom Suksa III students through the instruction based on the Genre-based Approach and the Teacher's Manual among the students with high, average, and low achievement motive in English language learning levels.

The subjects were 78 Mathayom Suksa III students of 1995 academic year from Thapthan Anusorn School in Uthaitanee. The subjects were divided into the experimental group taught through the Genre-based Approach and the control group taught through the Teacher's Manual Instruction. The 3x2 factorial design was used in this study. The data were processed by Two-Way ANOVA analysis.

The instruments were the English Reading and Writing Ability Test that given after the treatment. And the achievement motive questionnaires in English language learning was given before the treatment to divide the subjects into high, average, and low achievement motive in English language learning levels.

The results of this study indicated that :

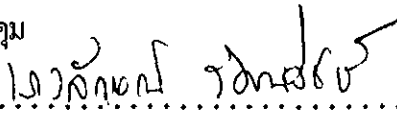
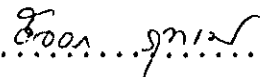
1. The English reading and writing ability of the two groups were significantly different at the .01 level.

2. There were significant differences in English reading and writing ability among students with high, average, and low achievement motive in English language learning at the .01 levels.

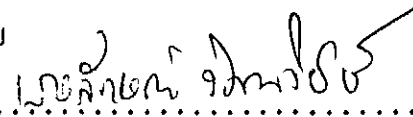
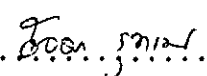
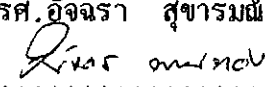
3. There was interaction effect on the students' English reading and writing ability at the .05 level.

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญาโทฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

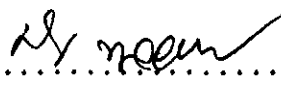
คณะกรรมการควบคุม

..... ประธาน
(รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)
..... กรรมการ
(รศ.อัจฉรา สุขารมณ์)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)
..... กรรมการ
(รศ.อัจฉรา สุขารมณ์)
..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ดร.บังอร พานทอง)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญาโทฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

วันที่ 30 ..เดือน พฤษภาคม .. พ.ศ. 2538

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตน์วิษย์ รศ.อัจฉรา สุขารมณี และ ดร.บังอร พานทอง ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตาที่อาจารย์ทุกท่านได้กรุณาให้คำชี้แนะที่มีคุณค่ายิ่งแก่การทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตน์วิษย์ รศ.อัจฉรา สุขารมณี ดร.บังอร พานทอง ดร.อรพินทร์ ชูชม Miss Sherry Atchelder อาจารย์แลกเปลี่ยนตามโครงการ A.F.S. Global Service Program ที่ได้กรุณาตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือต่าง ๆ ที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้ พร้อมทั้งให้คำแนะนำ และข้อคิดที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้วิจัยตลอดมา

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนทัฬหสูรณ, ผู้อำนวยการโรงเรียนอุทัยวิทยาคม ผู้อำนวยการโรงเรียนหนองจางวิทยา อาจารย์ใหญ่โรงเรียนตลุกคู่วิทยาคม อาจารย์ใหญ่โรงเรียนหนองเต่าวิทยาคม คณะครูทุกท่าน และขอขอบใจนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งในการทดลองเครื่องมือ

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนทัฬหสูรณ หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษ คณะครูทุกท่านที่ได้กรุณาช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกตลอดระยะเวลาการดำเนินการวิจัย ขอขอบคุณอาจารย์สุภลักษณ์ สัตยวณิช และอาจารย์ทิพาพร สุจारी ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือ และคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัยอย่างมาก

ขอขอบคุณอาจารย์จำเนียร เหล่าเขตรกิจ อาจารย์มุสดี ทธากุล อาจารย์รัชนิหลักเหล็ก อาจารย์โสภณา แจ่มผล อาจารย์บุศรา จิตลาตวน และอาจารย์ศิริพรรณ กากกาแหง ที่ให้ความช่วยเหลือ คำแนะนำ และเป็นกำลังใจต่อผู้วิจัยตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดามารดา ครูอาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้ให้การศึกษาและความช่วยเหลือทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในชีวิตและการศึกษาตราบเท่าทุกวันนี้

วันดี เหล่าเขตรกิจ

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	6
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	6
	นิยามศัพท์เฉพาะ	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน	13
	ความหมายของการอ่าน	13
	ความสามารถของการอ่าน	17
	องค์ประกอบที่ช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ	18
	จุดมุ่งหมายของการอ่าน	21
	ความเข้าใจในการอ่าน	22
	ระดับความเข้าใจในการอ่าน	25
	เกณฑ์ในการวัดความสามารถในการอ่าน	27
	หลักและขั้นตอนในการสอนอ่าน	29
	แนวโน้มของการสอนอ่านในปัจจุบัน	32
	ความสำคัญของการอ่าน	38
	ความสำคัญและประโยชน์ของการอ่าน	39
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียน	41

ความหมายของการเขียน	41
ความสามารถในการเขียน	43
ขั้นตอนในการฝึกและการจัดกิจกรรมในการฝึกเขียนภาษา	44
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทดสอบความสามารถทางการเขียน ..	54
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียน	56
แนวทางในการสอนอ่านและเขียน	59
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ	60
หลักการและทฤษฎีการสอนแบบบูรณาานและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	62
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	90
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	102
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	104
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	104
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	105
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	106
การสร้างแผนการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	109
การสร้างการตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ	110
เกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนนการเขียนเรียงความ	112
การสร้างแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	113
การดำเนินการทดลอง	115
การวิเคราะห์ข้อมูล	116
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	116

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	123
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	123
ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล	124
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	124
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	130
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	130
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	131
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	131
การวิเคราะห์ข้อมูล	133
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	133
อภิปรายผล	134
ข้อเสนอแนะ	140
บรรณานุกรม	142
ภาคผนวก	159
ประวัติย่อของผู้วิจัย	255

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แบบแผนการทดลอง	115
2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษตามตัวแปรวิธีสอน และระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ใน การเรียนภาษาอังกฤษ และปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับระดับ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในการเรียนภาษาอังกฤษ	125
3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนความสามารถในการเขียน ภาษาอังกฤษตามตัวแปรวิธีสอน และระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในการเรียนภาษาอังกฤษ และปฏิสัมพันธ์ ระหว่างวิธีสอนกับระดับ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในการเรียนภาษาอังกฤษ	128
4 แสดงค่าอำนาจจำแนก(t)ของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในการเรียนภาษาอังกฤษ	248
5 แสดงค่าความยากง่าย(p)และค่าอำนาจจำแนก(r)ของแบบทดสอบ วัดความสามารถ ในการอ่านภาษาอังกฤษจำนวน 50 ข้อ	249
6 การหาค่าดัชนีความยากง่าย(Index of Difficulty)และค่าอำนาจจำแนก (Index of Discrimination)ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการ เขียน	250
7 แสดงคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลอง	251
8 แสดงคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังการทดลอง	253

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ตัวอย่างคำถามที่ใช้ในการดำเนินเรื่องของอรรถลักษณะต่าง ๆ	80
2 ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถ ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน กับนักเรียนที่ ได้รับการสอนตามคู่มือครู จานแนกตามระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในการเรียนภาษาอังกฤษ	127
3 ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน กับนักเรียน ที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู จานแนกตามระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ใน การเรียนภาษาอังกฤษ	129

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วโลกในด้านการติดต่อสื่อสาร การถ่ายทอดความรู้ ความคิดทางการศึกษา และวิทยาการต่าง ๆ โดยเฉพาะในสังคมไทย ปัจจุบันคนไทยมีโอกาสติดต่อกับชาวต่างประเทศมากขึ้น ทั้งในด้านสังคม การเมือง การค้า การทูต การทหาร และการศึกษา ภาษาอังกฤษจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในประเทศไทย ฉะนั้น เพื่อให้ผู้ที่มีความสนใจที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ศึกษาและฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ในการใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และแสวงหาความรู้เพิ่มเติม จึงได้จัดทำมีการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษขึ้นโดยกำหนดให้เป็นวิชาเลือกตามมติของคณะรัฐมนตรี (กรมวิชาการ. 2533 : 12 - 18) แต่สภาพความเป็นจริงแล้ว วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับโดยปริยาย อีกทั้ง ผู้ปกครองและนักเรียนนิยมนที่จะเลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ เพราะเห็นความสำคัญในการ ติดต่อบุรุษกิจกับหลายประเทศได้ และเปิดโอกาสให้สามารถหางานทำหรือประกอบอาชีพได้ดีกว่า ผู้ที่ไม่มีความรู้ทางภาษาต่างประเทศเลย (ระวีวรรณ ศรีศรีรามครัน. 2520 : 1)

ในปัจจุบันนี้แนวโน้มการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นการเรียนการสอนเพื่อ การสื่อสาร โดยมุ่งให้มีการพัฒนาทักษะทั้งสี่ด้านให้สัมพันธ์กัน ทั้งนี้ก็เพื่อให้นักเรียนสามารถ นำทักษะทางภาษาไปใช้ในชีวิตรจริงได้ จึงมีจุดประสงค์ข้อหนึ่งของวิชาภาษาต่างประเทศ ใน หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) กล่าวไว้ เพื่อให้ มีทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน ในภาษาที่เลือกเรียนสำหรับใช้ในการสื่อสาร การแสวงหา ความรู้ และเป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งทำให้รู้วัฒนธรรมที่สอดแทรกอยู่ในภาษา (กรมวิชาการ. 2533 : 14)

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้น หากจะเปรียบเทียบ ความสำคัญทางภาษาทั้ง 4 ทักษะคือ ฟัง พูด อ่าน เขียน แล้ว นับได้ว่าทักษะอ่านเป็น

ทักษะที่สำคัญกว่าทักษะอื่นใด (Paulston and Burder. 1976 : 157) ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของวอร์ดที่ว่า นักเรียนมีโอกาสพูดภาษาอังกฤษน้อยมาก เพราะฉะนั้นการอ่านจึงเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดต่อผู้เรียน (Ward. 1980 : 2) การอ่านจะช่วยให้ผู้อ่านได้รับความรู้ข่าวสาร และการบันเทิงอันจะเป็นผลให้ผู้อ่านได้พัฒนาความรู้สึกริक्तให้ทันต่อเหตุการณ์และเป็นทักษะหนึ่งที่ยังคงมีอยู่ได้ตลอดชีวิต เมื่อจบการศึกษาแล้วการอ่านก็ยังเป็นทักษะเดียวที่นักเรียนจะรักษาไว้ได้ตลอดไปและยังเป็นเครื่องมือในการเรียนต่อในระดับสูง (Pett. 1982 : 17) การอ่านจะช่วยให้เรา รู้จักคิด หากคนคิดเป็นทำอะไรเป็น คน ๆ นั้นก็จะได้ชื่อว่าเป็นบุคคลที่มีประโยชน์ มีคุณค่า ตรงกันข้าม หากคนไม่รู้จักคิด ทำอะไรไม่เป็นก็นับว่ายังเป็นคนโดยสมบูรณ์ไม่ได้ (อุทัย ภิมย์รีน. 2528 : 23) เช่นเดียวกับความคิดของเบคอน ที่ว่าการอ่านจะทำให้เป็นคนโดยสมบูรณ์ (อุทัย ภิมย์รีน. 2528 : 23 ; อ้างอิงมาจาก Bacon.n.d.)

ส่วนทักษะการเขียนนั้น กล่าวได้ว่าเป็นทักษะสุดท้ายที่ค่อนข้างยากและซับซ้อนที่สุด (Valette. 1977 : 284) ภาษาเขียนทำให้มนุษย์สามารถติดต่อสื่อสาร ตลอดจนเผยแพร่ความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยีต่าง ๆ ดังนั้น การเขียนจึงถูกต้องจึงเป็นสิ่งสำคัญมาก (วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์. 2525 : 39) ในการเขียนภาษาต่างประเทศจะต้องมีความรู้ในเรื่องลักษณะและองค์ประกอบของภาษานั้น ๆ รวมทั้งสัญลักษณ์ที่ใช้ในภาษานั้น ๆ ด้วย องค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญของการเขียนภาษาต่างประเทศก็คือ คำศัพท์ การสะกดคำ โครงสร้าง ไวยากรณ์ ความสามารถเขียนได้ถูกต้องตามความนิยมของเจ้าของภาษา ตลอดจนสามารถเรียบเรียงประโยคให้เป็นข้อความหรือความเรียงได้

ทักษะการอ่าน และการเขียน เป็นทักษะที่สำคัญมาก และเราต้องใส่ใจสม่ำเสมอ การอ่านเป็นทักษะที่เราต้องการให้ผู้อ่านมีความเข้าใจในเรื่องที่เราจะเขียน (นางน้อย เพียรสุขสวัสดิ์. 2525 : 3) การอ่านและการเขียนจึงเป็นของคู่กัน จากการที่ได้ได้รู้จักอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ จะช่วยส่งเสริมให้เกิดความคิด รู้จักการบรรยายความคิดเห็นออกมาในลักษณะของการเขียนบรรยาย และพรรณนาได้ (ระวีวรรณ ศรีครามครัน. 2520 : 67) และผู้ที่มีความสามารถในการอ่านดี ก็จะมีความสามารถในการเขียนดีด้วย (Krashen. 1984 : 4) จึงกล่าวได้ว่า ทักษะทั้งสองมีความสัมพันธ์กัน (Rivers. 1978 : 213)

ถึงแม้ว่าทักษะการอ่านและการเขียนจะมีความสำคัญที่ได้กล่าวมาแล้ว แต่ผลการเรียนของนักเรียนไทยในทักษะทั้ง 2 นี้ ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร สำหรับปัญหาของนักเรียนไทยในทักษะการอ่านภาษาอังกฤษคือ อ่านไม่ได้ มีการอ่านย้อนกลับบ่อย ๆ เพราะจำศัพท์ไม่ได้ และขาดทักษะในเรื่องการอ่าน เด็กจึงจดจำไม่ได้ เพราะไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน (อุทัย ภิรมย์รัตน์ และเพ็ญศรี รังสิกุล. 2521 : 149) อุปสรรคอีกประการหนึ่งคือ อ่านแล้วมักไม่เข้าใจ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการติดศัพท์หรือไม่เข้าใจความหมายของศัพท์ในข้อความนั้น (สมุทร เชินเชาวนิช. 2528 : 19)

ปัญหาสำหรับการสอนเขียนคือ นักเรียนไทยมีปัญหาในการเรียบเรียงถ้อยคำให้เป็นไปตามสำนวนที่ต้องการ และการเรียบเรียงถ้อยคำให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ (กุลยา เบญจการณณ์) ดังที่ กุสุมา มานะสุนทร พบว่า นักศึกษาระดับต่าง ๆ มีข้อบกพร่องในด้านการเขียนเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์ โครงสร้าง ไวยากรณ์ และเครื่องหมายวรรคตอน นอกจากนี้ครูภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดนครปฐม ร้อยละ 47.50 มีความเห็นวาทักษะการเขียนของนักเรียนที่ตนสอนใช้ไม่ได้เลย และมีเพียง 5 % เท่านั้น ที่เห็นว่าทักษะการเขียนที่ตนสอนเป็นที่น่าพอใจ (พรณี บัวรัต. 2524 : 3)

จากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตการศึกษา 6 พบว่า นักเรียนโดยส่วนรวมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในเรื่องความรู้ ความสามารถ ด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ การเขียน และความเข้าใจในการอ่านอยู่ในระดับต่ำ สาเหตุที่สำคัญคือนักเรียนไม่เห็นความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ ไม่สนใจเรียน ขาดแรงจูงใจในการเรียน (ศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา. 2530 : บทคัดย่อ)

จากสภาพปัญหาต่าง ๆ ซึ่งในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศ มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องหาวิธีการที่จะส่งเสริมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยให้สามารถใช้ทักษะอ่านและเขียนในลักษณะสื่อสารได้โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน ดังนั้นผู้สอนต้องจัดกิจกรรมมาให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่มและกับครูผู้สอนด้วย

ผู้วิจัยคาดว่าวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพวิธีหนึ่งก็คือ แนวทฤษฎีการสอนแบบวรรณฐาน (Genre - Based Approach) ซึ่งได้รับการพัฒนาจากกลุ่มนักภาษาศาสตร์ชาวออสเตรเลียกลุ่มหนึ่ง ได้แก่ Jim Martin, Joan Rothery, Frances Christie, Brian Gray และ Mary Macken แนวคิดทฤษฎีนี้เป็นหลักภาษาศาสตร์เชิงระบบ (Systemic Linguistic Theory) ของ M.A.K. Halliday (เสาวลักษณ์ รัตนวิทย์. 2531 : 24 - 25) การสอนแบบ Genre - Based Approach นี้ ผู้สอนจะยึดเนื้อความเป็นหลักโดยจัดเป็นเนื้อความชนิดต่าง ๆ ในบริบทของสถานการณ์และวัฒนธรรมซึ่งสามารถจัดกิจกรรมการสอนภาษาโดยให้ปัจจัยป้อนที่สมบูรณ์ถูกต้องตามทำเนียบภาษา และการเรียนรู้ภาษาในบริบทซึ่งมีจุดหมายตายตัวในการทำให้ผู้ใช้ภาษาประสบความสำเร็จได้ในการใช้ภาษาในแต่ละแบบหรือชนิดของอรรถลักษณะ ครูจะสามารถนำมาใช้เป็นรูปแบบของกิจกรรมในการเรียนการสอน ซึ่งนักเรียนจะมีโอกาสฝึกและได้ใช้ภาษาเป็นอิสระได้เป็นของตนเองในที่สุด ทั้งนี้กระบวนการเรียนการสอนแบบวรรณฐานจะส่งเสริมความคิดของนักเรียน และการแสดงความคิดเห็นร่วมกัน รวมทั้งการแสดงออกของทักษะต่าง ๆ ทางภาษา โดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งแนวโน้มของการสอนภาษาแนวใหม่เน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยผสมทักษะต่าง ๆ ให้นักเรียนเกิดการรับรู้ภาษาโดยเน้นความหมายโดยรวม โดยไม่จำเป็นต้องรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาก่อนแต่กฎเกณฑ์ทางภาษาจะเรียนรู้ได้ในภายหลัง หลังจากที่นักเรียนได้รับรูปแบบภาษาที่ถูกต้อง การฝึกฝนและการแก้ไขข้อผิดพลาดจากสิ่งที่นักเรียนสร้างขึ้นมา แต่ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ผ่านมามพบว่าครูส่วนใหญ่ใช้วิธีสอนโดยครูเป็นศูนย์กลางนักเรียนไม่ค่อยมีโอกาสฝึกฝนทักษะเท่าที่ควรซึ่งมักจะเน้นการสอนโครงสร้างหรือกฎเกณฑ์ทางภาษามากกว่าการให้นักเรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างแท้จริง

นอกจากกระบวนการเรียนการสอนแล้วองค์ประกอบสำคัญที่จะส่งผลต่อการเรียนการสอนคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เพราะเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะส่งเสริมกิจกรรมต่าง ๆ ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมทางด้านการทํางานหรือการศึกษา โดยเฉพาะทางด้านการศึกษานั้นจากผลการวิจัยพบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

(Raffini. 1990 : 1085; Myer. 1965 : 255 - 263) และริสเชล ศึกษาพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กันสูงกับวิชาคณิตศาสตร์ ภาษา และการอ่าน (Russel. 1969 : 263- 266) ดังนั้นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จึงเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาในปัจจุบันประสบปัญหาดังที่กล่าวมา ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกันเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับการสอนตามคู่มือครูว่าแตกต่างกันหรือไม่

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับการสอนตามคู่มือครู จำนวนตามระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ
4. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับการสอนตามคู่มือครู
5. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับการสอนตามคู่มือครู จำนวนตามระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ
6. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษที่มีต่อการเขียนภาษาอังกฤษ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าจะเป็นประโยชน์และแนวทางแก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษในการเลือก และปรับปรุงวิธีการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนทักทันอนุสรณ์ อำเภอทักทัน จังหวัดอุทัยธานี ที่เรียนภาษาอังกฤษหลัก 5 (อ 015) จำนวน 5 ห้องเรียน มีนักเรียน 220 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนทักทันอนุสรณ์ อำเภอทักทัน จังหวัดอุทัยธานี จำนวน 78 คน ได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากห้องเรียน 5 ห้องเรียน สุ่มมา 2 ห้อง แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 39 คน ในแต่ละกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแบ่งเป็นกลุ่มย่อยตามระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ สูง กลาง และ ต่ำ กลุ่มละ 13 คน โดยใช้เทคนิค 33 % ของการแบ่งตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ของเคอร์ตัน (Mary and Yen. 1979 : 121 ; citing Curton. n.d.)

2.1 กลุ่มทดลองได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน

2.2 กลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู

3. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกมาจากหนังสือพิมพ์ วารสาร และตำราเรียนต่าง ๆ ซึ่งเป็นเนื้อหาที่พบในชีวิตประจำวันที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการเรียนรู้ของรายวิชา อ 015 - อ 016 โดยเลือกกรณีลักษณะประเภทเรื่องเล่า (Recount), การรายงาน (Report), วิธีการ (Procedure), การแสดงความคิดเห็น (Exposition) และเรื่องเล่าเชิงจินตนาการ (Narrative) ให้ความสำคัญง่ายของเนื้อหาในระดับเดียวกับบทอ่านของหนังสือแบบเรียนรายวิชา อ 015 - อ 016 (ภาษาอังกฤษ หลัก 5 - 6) ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้ใช้เป็นแบบเรียนได้

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ใช้เวลาดทดลองกลุ่มละ 32 คาบ คาบละ 50 นาที ใช้เวลาดทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ

5. ตัวแปรที่จะศึกษา

5.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

5.1.1 การสอน 2 วิธีคือ

5.1.1.1 การสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน

5.1.1.2 การสอนตามคู่มือครู

5.1.2 แรงจูงใจสัมพันธ์กับการเรียนภาษาอังกฤษซึ่งแบ่งออกเป็น

3 ระดับคือ สูง กลาง และ ต่ำ

5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

5.2.1 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

5.2.2 ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. บริบทภาษา (Context) หมายถึง เนื้อหาที่เป็นองค์ประกอบ ทำให้การสื่อความหมายของภาษาชัดเจนตามกาลและเทศะในสถานการณ์และวัฒนธรรมต่าง ๆ โดยมี ส่วนประกอบสำคัญ 3 ประการดังนี้

1.1 เรื่องราว (Field) หมายถึง เนื้อหาของสิ่งที่เรากำลังพูด หรือ ข้อความที่อ่านหรือเขียนเพื่อการติดต่อสื่อสาร ซึ่งเราถือว่าเป็นข้อความต่อเนื่อง โดยอาจเป็นได้ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน เรื่องราวในข้อความต่อเนื่องนี้จะบอกว่าจะอะไรกำลังเกิดขึ้น

1.2 ความสัมพันธ์ของผู้ใช้ภาษา (Tenor) หมายถึง การใช้ภาษาระหว่าง ผู้ใช้ภาษาในข้อความต่อเนื่องเพื่อการสื่อสาร ซึ่งจะทำให้การใช้ภาษา เช่น การเลือกใช้คำ การวางโครงสร้างประโยค การใช้เสียง ฯลฯ แตกต่างกันไปได้ในแต่ละสถานการณ์

1.3 วิธีในการใช้ภาษา (Mode) หมายถึง วิธีการสื่อความหมายของภาษา ภาษาที่ใช้ในบริบทต่าง ๆ จะมีวิธีการสื่อความหมายได้หลายอย่าง เช่น เป็นภาษาพูด ภาษาเขียน หรือใช้ภาษาภาพจากการ์ตูน เป็นต้น

2. อรรถลักษณะ (Genre) หมายถึง ชนิดหรือลักษณะของเนื้อหาแบบต่าง ๆ ทั้งที่เป็นภาษาพูด และภาษาเขียน อรรถลักษณะของภาษาทั้งที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียน มีหลายชนิดดังจะยกตัวอย่างอรรถลักษณะที่สำคัญที่ใช้กันอยู่ทั่วไปในการสื่อความหมาย ดังนี้

2.1 เรื่องเล่าจากประสบการณ์ (Recount) หมายถึง เรื่องที่เขียนเล่าถึง เหตุการณ์ที่ผ่านมาและจากประสบการณ์ของผู้เขียน

2.2 รายงาน (Report) หมายถึง เรื่องที่เขียนขึ้นเพื่อให้ความรู้แก่ผู้อ่าน

2.3 การอธิบาย (Explanation) หมายถึง การเขียนเกี่ยวกับสาเหตุและ กระบวนการต่าง ๆ โดยให้รายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์และผลว่า เกิดขึ้นได้อย่างไร และ เหตุใดจึงเกิดขึ้น

2.4 เรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็น (Exposition) หมายถึง การเขียนแสดง ความคิดเห็นส่วนตัวหรือความคิดของตนเองที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นการถกเถียง

หรือโต้แย้ง

2.5 วิธีการ (Procedure) หมายถึง การเขียนแนะนำ การปฏิบัติซึ่งจะกล่าวถึงวิธีการหรือขั้นตอนปฏิบัติที่ชัดเจน

2.6 เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative) หมายถึง การเขียนเรื่องเล่าจากจินตนาการ เช่น นิทาน หรือนิยาย

2.7 อภิปราย (Discussion) หมายถึง การเขียนที่แสดงถึงเหตุผลและความจำเป็นชี้ให้เห็นข้อดีข้อเสียเป็นการจูงใจให้ผู้อ่านคล้อยตาม

2.8 การสังเกต (Observation) หมายถึง การเขียนเพื่อให้ความเห็นและให้รายละเอียดของการสังเกตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

3. การสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน หมายถึง การสอนที่จัดเนื้อหาตามอรรถลักษณะ โดยอาศัยหลักการจากนักภาษาศาสตร์เชิงระบบ โดยเน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อเนื้อความจากบริบทภาษาในกาละเทศะต่าง ๆ ที่ใช้กันในสังคม หรือชุมชน ซึ่งย่อมจะมีสถานการณ์แวดล้อมและวัฒนธรรมแตกต่างกันไป และจัดกระบวนการเรียนการสอนออกเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้ (Frances Christie, Brain Gray and Mary Macken)

3.1 การให้รูปแบบ

3.1.1 เน้นการใช้ภาษาในสังคม (ใช้ภาษาให้ถูกต้องตามบริบท)

3.1.1.1 ให้นักเรียนรู้จักอรรถลักษณะต่าง ๆ ของเนื้อความ โดยครูและนักเรียนอ่านเรื่องที่จัดตามอรรถลักษณะต่าง ๆ ไว้แล้วร่วมกัน

3.1.1.2 ให้นักเรียนค้นหาเรื่องอื่น ๆ ซึ่งมีอรรถลักษณะเช่นเดียวกับที่สอน เช่น ให้นักเรียนไปค้นคว้าในห้องสมุด เป็นต้น

3.1.1.3 เสนอรายละเอียดของเนื้อหาในรูปแบบของไดอะแกรม (Diagram)

3.1.2 วิเคราะห์โครงสร้างในการดำเนินเรื่องคือ ลักษณะการเขียนของเรื่องจะเป็นการวิเคราะห์เนื้อความร่วมกัน (จากข้อ 3.1) ระหว่างครูและนักเรียนว่าประกอบไปด้วยอะไรบ้าง เช่น เรื่องเกี่ยวกับวิธีการจะประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ

3.1.3 วิเคราะห์ลักษณะของภาษา คือ ภาษาที่ใช้ในแต่ละอรรถลักษณะ เช่น เรื่องเกี่ยวกับวิธีการจะใช้ประโยคคำสั่ง กริยาบ่งบอกการกระทำ ใช้ภาษากลาง ๆ ไม่อ้างอิงบุคคล และใช้คำนาม ขั้นตอนนี้ฝึกโดยการทำงานแบบฝึกหัดแบบโคลงร่วมกันในแผนภูมิ (Chart)

3.2 ตกลงร่วมกันเกี่ยวกับเนื้อความได้

3.2.1 เตรียมที่จะเขียนเนื้อความใหม่ร่วมกันจากอรรถลักษณะเดิม

3.2.1.1 การสังเกต ถามให้นักเรียนตอบเกี่ยวกับอรรถลักษณะในข้อ 3.1 เพื่อความแม่นยำในการใช้อรรถภาษา

3.2.1.2 การค้นหา กำหนดเรื่องใหม่ที่จะเขียนและค้นหาข้อมูลของเรื่องใหม่ ถามให้นักเรียนตอบเกี่ยวกับเรื่องราวใหม่ที่มีเนื้อความของอรรถภาษาเดิม

3.2.1.3 การจดบันทึก หลังจากได้หลักการตลอดจนแนวคิดแล้ว ให้นักเรียนจดบันทึกลงไป

3.2.1.4 การอภิปราย แบ่งกลุ่มเพื่อให้นักเรียนวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับเรื่องใหม่ที่จะเขียน

3.2.2 การสร้างเนื้อความใหม่ร่วมกันระหว่างนักเรียนและครูในอรรถลักษณะของภาษาเดียวกัน โดยครูถามให้นักเรียนร่วมกันอภิปราย และเขียนร่าง (Draft) ลงในแผนภูมิร่วมกัน

3.3 การสร้างเนื้อความโดยอิสระในอรรถฐานเดิม

3.3.1 ให้นักเรียนปรึกษาหารือในกลุ่มเกี่ยวกับการเขียน โดยมีครูเป็นฝ่ายแนะนำช่วยเหลือ

3.3.2 ให้นักเรียนเขียนร่างของเรื่องราวใหม่ลงในแผนภูมิของแต่ละกลุ่ม

3.3.3 นำผลงานมา เสนอหน้าชั้นและอภิปรายร่วมกัน เพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง

3.3.4 การใช้อรรถลักษณะอย่างสร้างสรรค์ นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างอิสระ เป็นของตนเอง โดยการเขียนเนื้อความที่สมบูรณ์จากร่างของแต่ละกลุ่ม

หลังจากที่ได้มีความพร้อม มีความเข้าใจดีแล้ว ก็ให้นักเรียนได้มีโอกาสเขียนจริง โดยร่วมกันเขียนโครงเรื่องอย่างกว้าง ๆ ก่อน โดยการทำงานกลุ่ม มีครูคอยแนะนำ เป็นผู้ช่วยแล้วให้แต่ละกลุ่มนำผลงานของตนมาเสนอหน้าชั้น ครูและนักเรียนช่วยกันแก้ไขข้อบกพร่อง ต่อจากนั้นให้แต่ละคนนำเรื่องของกลุ่มของตนไปเขียนเรื่องให้สมบูรณ์

4. การสอนตามคู่มือครู หมายถึง การสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ในรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 5 และ 6 (อ 015 - อ 016) โดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจโดยการนำการ์ตูนที่ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนหรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจจนบทเรียน เป็นการสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียน เป็นการนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 2 แจกจุดประสงค์ เป็นการให้ผู้เรียนทราบว่าเมื่อผู้เรียนจบขั้นตอนนี้เนื้อหาแล้ว ผู้เรียนสามารถอ่านเรื่องเข้าใจความหมายของเรื่อง ตลอดจนใช้ภาษาสำหรับการเขียนได้ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ทบทวนประสบการณ์เดิม โดยการนำคำถาม วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นการทบทวนในเรื่อง คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างไวยากรณ์ที่ผู้เรียนได้อ่านไปแล้ว

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่ โดยครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง นักเรียนอ่านตาม และครูอธิบาย ความหมาย คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างไวยากรณ์ต่าง ๆ โดยการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น รูปภาพ บัตรคำ ฯลฯ

ขั้นที่ 5 ให้แนวการเรียนรู้ โดยแนะนำให้นักเรียนสามารถทำกิจกรรมได้ด้วยตัวเอง เช่น แนะนำวิธีการทำกิจกรรม แนะนำแหล่งค้นคว้า โดยการนำคำถามเป็นการนำทางหรือให้แนวไปคิดเอง

ขั้นที่ 6 ลงมือปฏิบัติให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง โดยให้นักเรียนได้แสดงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ที่วางไว้

ขั้นที่ 7 แจกผลการปฏิบัติ โดยครูตรวจแก้ไขข้อบกพร่องในการทำงานแบบฝึกหัดของนักเรียนให้คำชมเชยเมื่อนักเรียนทำงานได้ถูกต้อง แก้ไขเมื่อนักเรียนทำผิด และ อธิบายเพิ่มเติมเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ

ขั้นที่ 8 ประเมินผลการเรียนรู้ ครูประเมินผลการเรียนรู้ โดยสังเกตการอ่าน และการตอบคำถามจากแบบฝึกหัดของนักเรียน

ขั้นที่ 9 ส่งเสริมความแม่นยำและถ่ายโอนความรู้ เป็นการสรุป ย้ำ ทบทวน บทเรียนที่ผ่านมา เพื่อให้ นักเรียนมีพฤติกรรมหรือการเรียนรู้ที่ฝังแน่นขึ้น อาจทำได้โดยให้นักเรียน ทำแบบฝึกหัดหรือทำการทดสอบหลังการเรียน

5. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง การที่นักเรียนมีความสามารถ แปลความ ตีความ ขยายความ จับใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่อง และเรียงลำดับ เหตุการณ์จากข้อความ หรือเนื้อเรื่องที่ได้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ตามรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 5 (อ 015) ซึ่งวัดได้จากคะแนนการทบทวนทดสอบความสามารถทางการอ่าน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และหาคุณภาพแล้ว

6. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ทักษะของนักเรียนในการ ใช้ศัพท์ การเรียบเรียงคำเป็นประโยคและลำดับประโยคที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจใน ลักษณะโครงสร้างของภาษาอังกฤษที่ใช้ในแต่ละสถานการณ์อย่างถูกต้องเหมาะสม ซึ่งวัดได้จาก แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นลักษณะการเขียนบรรยายภาพ โดยได้ทดลองหาคุณภาพแล้ว

7. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความปรารถนาของ นักเรียนที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ ในการเรียนภาษาอังกฤษให้ประสบความสำเร็จถึงแม้จะต้อง เผชิญกับอุปสรรคต่าง ๆ ที่ต้องใช้ทักษะ ความสามารถ และความมานะพยายามเห็นคุณค่า ของการเรียนภาษาอังกฤษ ต้องการอิสระในการทำงานและการแสดงออกทางภาษาอังกฤษ ต้องการชัยชนะในการแข่งขัน มุ่งมั่นที่จะทำให้ดีที่สุดเพื่อให้บรรลุมาตรฐานที่ตนตั้งไว้อย่างสูง มีความรู้สึกสบายใจเมื่อพบความสำเร็จ และรู้สึกวิตกกังวลเมื่อพบกับความล้มเหลวในวิชา ภาษาอังกฤษซึ่งวัดได้ด้วยคะแนนจากแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยได้แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนาราวดี กิจวิธิ (2532 : 90 - 92) และของ ฉันทนา นันทแก้ว (2536 : 253 - 258) มาปรับปรุง และหาคุณภาพอีกครั้งหนึ่ง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียน
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียน
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบูรณาการ
5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

1. ความหมายของการอ่าน

การอ่านนับได้ว่าเป็นทักษะที่ยุ่งยากซับซ้อน ต้องอาศัยการทำงานของสมองชั้นสูงสุด กล่าวคือ ต้องอาศัยการนึกย้อนกลับ การหาเหตุผล การใช้จ่ายจินตนาการ การเรียบเรียง เป็นหมวดหมู่ การนำไปใช้ การแก้ปัญหา ด้วยเหตุนี้เอง นักการศึกษา นักจิตวิทยา นักจิตวิทยาภาษาศาสตร์ นักภาษาศาสตร์ จึงให้ความหมายของการอ่านไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้คือ

ลาโด (Lado. 1964 : 14) การอ่านคือ การบูรณาการทักษะต่าง ๆ ใน การถอดความหมาย การวิเคราะห์ ความหมายของคำ ความเข้าใจเนื้อเรื่อง การตีความ และการให้ข้อคิดเห็น

ฮอฟเนอร์ และฟริคส์ (ประเทิน มหาจันทร์. 2530 : 13 ; อุมพร คาดการณ์ไกล. 2531 : 15 ; อ้างอิงมาจาก Hafner. 1977 : 7 ; Frics. 1963 : 131) การอ่านคือ การเข้าใจความหมายโดยอาศัยประสบการณ์เดิม เพื่อจินตนาการภายใต้สัญลักษณ์นั้นนับว่าเป็นการตอบสนอง สัญลักษณ์ทางภาษา ซึ่งเป็นตัวแทนของภาษาพูด

เดล (Dale. 1975 : 4 - 5) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่าเป็น การให้ความหมายแก่สัญลักษณ์ที่พิมพ์ขึ้นเพื่อที่จะถอดความหมายจากสัญลักษณ์นั้น ๆ ในขณะที่อ่านผู้อ่านจะได้รับเอา ความคิดและความรู้สึกของผู้เขียนรวมไปด้วยการเขียนและการอ่านเป็นของคู่กัน การเขียนเปรียบเสมือนฝ่ายผลิตและการอ่านเปรียบเสมือนฝ่ายบริโภคและการอ่านเกี่ยวข้องกับ การตีความ ซึ่งผู้เขียนได้เขียนขึ้น

วอลคัท และคนอื่น ๆ (Walcutt and others. 1974 : 18 - 26) เสนอแนะว่า การอ่านจะต้องประกอบไปด้วยความหมาย 3 ประการรวมกัน จะขาดความหมายใดความหมายหนึ่งไม่ได้คือ

1. การอ่านหนังสือ คือ การถ่ายทอดตัวอักษรเป็นเสียง
2. การอ่าน คือ การเข้าใจความหมายของภาษาที่เป็นตัวอักษร
3. การอ่าน คือ การใช้ความคิด ของผู้อ่าน เพื่อทำความเข้าใจกับความคิด

ของผู้เขียน

ชอร์ (Shaw. 1973 : 272) ให้ความหมายของการอ่านโดยการเปรียบเทียบ การอ่านกับการเขียนว่า ที่จริงแล้วคือกระบวนการเดียวกัน เป็นกระบวนการสื่อความหมาย (Communication) ของความคิด อารมณ์และความรู้สึกต่าง ๆ ซึ่งผู้เขียนต้องการจะถ่ายทอดไปยังผู้อื่น ขณะเดียวกันขณะที่ผู้อ่านก็พยายามรับรู้ถึงความคิดอารมณ์ของผู้เขียนเช่นกัน นั่นคือ ผู้อ่านจะต้องพยายามใช้ความสามารถของตนถอดข้อความจากตัวอักษรออกมาเป็นความหมาย

แฮร์ริส (Harris. 1969 : 59) กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านนั้น จะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ หลายประการเช่น ต้องมีความเข้าใจภาษาสามารถจับใจความสำคัญและรายละเอียดปลีกย่อยได้ สามารถสรุปความคิดเห็นจากการอ่านได้ถูกต้อง สามารถเข้าใจเจตคติของผู้เขียนจากข้อความที่อ่านและวิถีลีลาในการเสนอความคิดของผู้เขียนได้

มอริส (Morris. 1984 : 14) การอ่าน คือ กระบวนการของการส่งข้อมูล ข่าวสาร ซึ่งผู้อ่านรับรู้ในรูปลักษณะรหัสพิเศษที่ผู้เขียนได้ส่งข่าวสารในรูปของรหัส และผู้อ่านเป็นผู้แปลรหัสนั้น ตามความรู้และประสบการณ์เดิมของตน ซึ่งเป้าหมายหลักของการอ่านก็คือ การที่ผู้อ่านรู้จักคิด และเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน

กู๊ดแมน (Goodman. 1973 : 5 - 11) การอ่านคือ เกมการเดาทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psychological Linguistic) ซึ่งข้อความจะมีตัวชี้แนะให้ผู้อ่านเลือกเพื่อเดาความหมายของเนื้อหาทั้งหมด กระบวนการทั้งหมดนี้ต้องผ่านกระบวนการทางสมองในขณะที่สมองรับรู้ตัวอักษร จะมีการใช้ความคิดคาดการณ์โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

จากความหมายการอ่านดังกล่าว สรุปได้ว่า การอ่านคือ การเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน โดยผ่านกระบวนการทางความคิดของสมอง และสามารถแปลความ ตีความ และขยายความ โดยที่ผู้อ่านต้องมีความเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนเขียนตลอดทั้งต้องรู้ถึงวิธีการเขียน และความคิดของผู้เขียน หรือโครงสร้างของข้อเขียนนั้น ๆ นอกจากนั้นยังต้องสามารถสรุปความคิดและเข้าใจเจตคติของผู้เขียน ตามความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่าน

1.2 ประเภทของการอ่าน

โคดี้ (Coady. 1979) ได้ให้ข้อสังเกตว่า มีนักเรียนอีกเป็นจำนวนมากที่มีความรู้ภาษาอังกฤษดี แต่ไม่ประสบความสำเร็จในการอ่าน เขากล่าวว่า นักเรียนควรได้รับการสอนและปลูกฝังความเชื่อใหม่ว่า การอ่านนั้นคือ การอ่านเพื่อความหมาย (Reading for Meaning) และขณะที่อ่านไม่จำเป็นต้องรู้ความหมายของคำทุกคำที่อ่าน เพราะระดับความสำคัญของข้อความนั้นไม่เหมือนกัน และผู้อ่านสามารถใช้ประสบการณ์ตลอดจนความรู้ต่าง ๆ ที่ได้เรียนมา (Schema) และเนื้อหาในเรื่อง (Content) เพื่อการเดาความหมายของคำบางคำได้โดยไม่ต้องพึ่งพจนานุกรมในทุกโอกาส นอกจากนั้นนักเรียนควรทราบว่า การอ่านนั้นสามารถทำได้หลายรูปแบบ แล้วแต่จุดประสงค์ในการอ่านแต่ละชั้น โดยทั่ว ๆ ไป แล้วทักษะในการอ่านแบ่งออกได้เป็น 4 แบบคือ

1. การอ่านแบบคร่าว ๆ (Skimming Reading) หมายถึง การอ่านแบบผ่านไปเร็ว ๆ โดยปกติการอ่านแบบนี้ผู้อ่านจะต้องมีจุดมุ่งหมายหรือคำถามที่ต้องการคำตอบเฉพาะเจาะจง สำหรับเรื่องใดเรื่องหนึ่งงานใจแล้ว การอ่านในลักษณะนี้ผู้อ่านต้องรู้จักใช้ชื่อเรื่องและหัวข้อใหญ่ย่อมาให้ เป็นประโยชน์ การอ่านแบบนี้เมื่อลองทำดูแรก ๆ จะรู้สึกว่ายาก เนื่องจาก

การอ่านเป็นทักษะซึ่งต้องการฝึกฝนในระยะเริ่มต้น ครูควรจะเป็นผู้ช่วยชี้แนะว่าควรตั้งคำถามอะไรไว้ในใจก่อนการเริ่มอ่านและควรรีใช้อะไรเป็นหลักที่จะช่วยให้การอ่านแบบนี้ ดำเนินต่อไปได้ หลังจากการฝึกฝนแล้วนักเรียนจะเริ่มรู้จักการใช้การคาดคะเน (Prediction) การเลือกจับใจความและหลังจากนั้น จะพบว่าตนเองสามารถอ่านได้เร็วขึ้น

2. การอ่านอย่างเฉพาะเจาะจง (Scanning Reading) การอ่านแบบนี้ต่างจากการอ่านแบบแรกตรงที่ว่าจุดประสงค์ของการอ่านต้องการข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงมากกว่าแบบแรก เช่น วันที่ ตัวเลขหรือสถานที่ เป็นต้น การอ่านแบบนี้ครูควรจะสอนให้นักเรียนนำตัวเลข ตัวอักษรที่เป็นตัวใหญ่หรือวลีสั้น ๆ ที่มีความสำคัญอยู่ด้วย ให้เป็นประโยชน์ นอกเหนือจากเทคนิคในข้อแรกในการหัดอ่านแบบ Skim และ Scan นี้ ครูจำเป็นต้องเลือกบทเรียนที่สมจริงและนักเรียนสามารถเข้าใจประโยชน์ของการอ่านทั้งสองแบบนี้ได้อย่างชัดเจน เช่น ข่าวในหนังสือพิมพ์ หน้าข่าวกีฬา รายการอาหาร หรือหน้าโฆษณา เป็นต้น

3. การอ่านเนื้อหาละเอียด (Through Reading) การอ่านแบบนี้คือการอ่านเมื่อผู้อ่านต้องการที่จะเข้าใจความหมายทั้งหมดของผู้เขียน ทั้งจุดใหญ่และใจความที่เป็นรายละเอียดปลีกย่อย การอ่านแบบนี้คือ ทักษะการอ่านที่การเรียนการสอนอ่านโดยทั่ว ๆ ไป เน้นหนักกันมาก และจุดอ่อนของการสอนก็ดูเหมือนจะอยู่ตรงนี้เองคือการให้ความสำคัญ การอ่านแบบคำต่อคำเป็นการเน้นการอ่านเอารายละเอียดปลีกย่อยจนเกินไปจนเรามองข้ามความจริงไปว่าในการถ่ายทอดความคิดของผู้เขียนออกมาเป็นข้อความนั้น ผู้เขียนเองก็ไม่ได้ให้ความสำคัญแก่ข้อความที่เขาเขียนในระดับเดียวกัน และการอ่านเอารายละเอียดนั้นไม่จำเป็นเสมอไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของผู้อ่านและลักษณะของงานเขียนนั้น ๆ ประเภทของงานเขียนที่ต้องการอ่านเอารายละเอียดมักได้แก่ รายงานการวิจัย และตำราเรียน เป็นต้น

4. การอ่านเชิงวิจารณ์ (Critical Reading) การอ่านแบบนี้เป็นทักษะการอ่านระดับสูงสุด คือ ผู้อ่านสามารถที่จะแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งที่ตนได้อ่านไปแล้วได้เช่น ใช้เหตุผลต่อรองกับสิ่งที่ปรากฏในข้อเขียนนั้นว่า ผู้อ่านเห็นด้วยหรือไม่ การที่จะฝึกนักเรียนให้มีโอกาสได้ใช้เหตุผลประกอบการอ่าน ก็คือการเปิดโอกาสให้มีการโต้เถียง (Discussion) หลังจากการอ่านข้อเขียนนั้นได้ชิ้นหนึ่งแล้ว

2. ความสามารถในการอ่าน

เกรย์ (Gray. 1984 : 35 - 37) กล่าวว่า ความสามารถทางการอ่านนั้นขึ้นอยู่กับทักษะดังต่อไปนี้

1. รู้จักคำ (Perception of the Words Used) ผู้อ่านจะอ่านหนังสือได้เข้าใจก็ต่อเมื่อมีความสามารถในการอ่านตัวอักษร และเข้าใจความหมายตรงกับผู้เขียน เกรย์กล่าวว่า การเข้าใจความหมายของคำเป็นทักษะเบื้องต้นของการอ่านทุกประเภท
2. การเข้าใจความคิดของผู้เขียน (Comprehension of the Ideas Expressed)
3. การมีปฏิกิริยาโต้ตอบความคิดของผู้เขียน (Reaction to Their Ideas) เป็นการประเมินความคิดของผู้เขียนจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งผลของการประเมินจะเป็นการเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้
4. ทักษะในการผสมผสานความคิดใหม่กับความคิดเก่า จากเรื่องที่อ่าน (Integration of Ideas) ซึ่งหมายถึง การรวมความคิดที่ได้รับจากเรื่องที่อ่านกับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

บอนด์ และทิงเกอร์ (Bond and Tinker. 1957 : 235) กล่าวว่า ความสามารถทางการอ่านขึ้นอยู่กับทักษะพื้นฐานดังต่อไปนี้

1. การเข้าใจความหมายของคำ (Word Meaning) การเข้าใจความหมายของคำ เป็นทักษะพื้นฐานของการอ่าน ถ้าหากนักเรียนรู้ความหมายของคำไม่เพียงพอ นักเรียนจะไม่เข้าใจประโยค (Sentence) อนุচ্ছেท (Paragraph) และไม่สามารถพูดและอ่านได้ดี
2. ความเข้าใจความหมายของกลุ่มคำ (Thought Units) นักเรียนจะสามารถเข้าใจความหมายของประโยคได้ก็ต่อเมื่อนักเรียนรู้จักอ่านเป็นกลุ่มคำ การอ่านทีละคำ ทำให้ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน
3. การเข้าใจประโยค (Sentence Comprehension) เมื่อนักเรียนเข้าใจความหมายของกลุ่มคำแล้ว ยังต้องรู้จักนำเอาคำแต่ละคำหรือแต่ละส่วนมาสัมพันธ์กันจนเข้าใจความเป็นประโยค

4. การเข้าใจอนุเลข (Paragraph Comprehension) หมายถึง ความสามารถในการนำประโยคในตอนนั้น ๆ มาสัมพันธ์กัน นักเรียนจะสามารถอ่านได้เข้าใจยิ่งขึ้น

5. การเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอนุเลข (Comprehension of Larger Unit) นักเรียนจะสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องที่ยาวขึ้นได้ ก็ต่อเมื่อนักเรียนสามารถจัดลำดับความคิดของเรื่องที่ย่านได้ และจะต้องมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างอนุเลขด้วย

3. องค์ประกอบที่ช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ

ความสามารถในการอ่านของทุกคนไม่เท่ากัน มีองค์ประกอบหลายประการที่มีผลต่อการอ่าน ทำให้คนมีความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน

วิลเลียม (William. 1986 : 3 - 7) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่จะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพไว้ดังนี้

1. ความรู้ในระบบการเขียน (Knowledge of Writing System) ด้านการสะกดคำและอ่านออกเสียง ปัญหาหนึ่งของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศคือ ไม่มีความรู้ศัพท์มากพอเมื่ออ่านเนื้อความภาษาอังกฤษ

2. ความรู้เรื่องภาษา (Knowledge of Language) ผู้อ่านที่ประสบความสำเร็จในการอ่านจำเป็นต้องมีความรู้เรื่องรูปแบบของคำ การเรียบเรียงคำ โครงสร้าง และไวยากรณ์ทางภาษา ปัญหาประการหนึ่งของผู้เรียนภาษาต่างประเทศคือ ไม่มีความรู้เพียงพอในด้านภาษา ซึ่งทำให้มีความยากลำบากในการอ่านเนื้อหาบางเรื่อง

3. ความสามารถในการตีความ (Ability of Interpretation) เนื่องจากการอ่านไม่ใช่การทำความเข้าใจข้อความแต่ละประโยค โดยไม่สัมพันธ์กับประโยคอื่น ผู้อ่านจึงต้องเข้าใจจุดประสงค์ของข้อความ รู้วิธีเรียบเรียงประโยคเป็นข้อความที่ต่อเนื่องกัน และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยค

4. ความรู้รอบตัวทั่วไป (Knowledge of the World) ไม่ว่าจะเป็นลักษณะของข้อเขียน วัฒนธรรม เหตุการณ์ปัจจุบัน หรือความรู้รอบตัวอื่น ๆ ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ ยิ่งผู้อ่านมีความรู้และประสบการณ์มากเท่าใด ก็จะสามารถเลือกความรู้ และประสบการณ์

ของตนให้ตรงกับของผู้เขียนเพื่อทำความเข้าใจกับเรื่องนั้น ๆ เพราะผู้อ่านมีประสบการณ์หรือความรู้ที่ต่างไปจากผู้เขียนย่อมไม่สามารถเข้าใจความคิด ความรู้ที่ผู้เขียนถ่ายทอดมาได้

5. เหตุผลในการอ่านและวิธีการอ่าน (Reason of Reading and Reading Styles) เหตุผลของการอ่านของผู้อ่านแต่ละคนย่อมต่างกันไปและเหตุผลหรือความต้องการในการอ่านนี้เอง มีผลต่อการเลือกวิธีอ่าน ดังนั้นเมื่อต้องการอ่าน จึงต้องทราบว่าจะอ่านอะไรและจะอ่านอย่างไร

มิลเลอร์ (ราตรี เชื้อบ่อคา. 2531 : 12 - 13 ; อ้างอิงมาจาก Miller. 1970 : 10) ได้กล่าวว่า การอ่านมีองค์ประกอบดังนี้

1. สายตา (Eye Span) ในการอ่านนี้ประสาทตาจะรับภาพสู่สมอง ความเร็วในการอ่านข้อความหนึ่ง ๆ จะขึ้นอยู่กับสภาวะที่ตาของเราเคลื่อนไหวไปตามตัวอักษรที่เรียงลำดับกันอยู่ที่ละบรรทัดให้ต่อเนื่องกันเป็นตอนและเป็นบท ในที่สุดเมื่อใดก็ตามที่เราหยุดสายตาไว้ที่ย่อหน้าใดย่อหน้าหนึ่ง หรือจุดใดจุดหนึ่งมากเกินไป ก็จะทำให้ความเร็วในการอ่านยิ่งลดลง

2. กระบวนการคิด (Thinking Process) อัตราการรับรู้แต่ละคนก่อให้เกิดกระบวนการคิดที่ต่างกัน คนที่ประสาทสมองปกติเมื่อสายตาจับอยู่ที่ตัวอักษรในย่อหน้าใด สมองจะเป็นศูนย์กลางรับภาพที่ปรากฏสู่สายตานั้นแล้วแปลความหมายออกมาทันที โดยขึ้นอยู่กับอัตราความเร็วของสมอง ในการแปลภาพที่เห็นออกมาให้เป็นความหมายนั่นเอง

3. การเคลื่อนไหวของสายตา (Eye Movement) เป็นองค์ประกอบทางด้านสรีระเบื้องต้น การพยายามเพิ่มความเร็วในการกลอกสายตาให้เคลื่อนไปยังจุดหนึ่งไปสู่อีกจุดหนึ่งที่ต้องการ เป็นการฝึกความเร็วในการอ่านได้เป็นอย่างดี

โควดี (Coady. 1979 : 5 - 18) ได้อธิบายว่า การอ่านเกิดขึ้นได้ด้วยปฏิสัมพันธ์ขององค์ประกอบ 3 ประการคือ

1. ความสามารถในการด้านความคิดรวบยอด (Conceptual Ability) ซึ่งเป็นองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา

2. ความรู้เดิม (Background Knowledge) ซึ่งจะช่วยให้คล่องตัวในข้อบกพร่องทางด้านวากยสัมพันธ์ได้

3. กลวิธีกระบวนการ (Process Strategies) ซึ่งประกอบด้วยทักษะย่อยต่าง ๆ เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยเสียงและหน่วยคำ ความหมายจากคำและพยางค์ ความหมายเชิงไวยากรณ์ ความหมายของคำ ความหมายจากบริบท กลวิธีทางความคิด รวมทั้งความสนใจด้วย

แฮร์ริส (Harris, 1969 : 59) ได้กล่าวถึงความสามารถที่จำเป็นในการอ่านโดยทั่วไปว่า ประกอบด้วยความสามารถดังต่อไปนี้

1. ความสามารถทางภาษาและตัวหนังสือ ได้แก่ ความสามารถในการที่จะเข้าใจความหมายของคำใหม่ ๆ จากบริบท ความสามารถที่จะเข้าใจโครงสร้างของประโยค ความสามารถที่จะเข้าใจเครื่องหมายวรรคตอนและตัวพิมพ์ใหญ่ เป็นต้น

2. ความสามารถทางการคิด ได้แก่ ความสามารถที่จะระบุจุดประสงค์ของผู้แต่ง ความสามารถที่จะเข้าใจความคิดสำคัญ และความคิดย่อยที่สนับสนุนความคิดสำคัญ และความสามารถที่จะสรุปและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

3. ความสามารถในการตีความหมาย จากน้ำเสียงที่ผู้เขียนแสดงออกมาและ ความสามารถที่จะระบุที่วงทวนของการเขียนของผู้เขียน

ฉัตรสุตา ดวงพลอย (2526 : 8 - 13) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ช่วยให้การอ่านประสบความสำเร็จมีอยู่ 4 ประการคือ

1. ความรู้ทางภาษา (Linguistic Knowledge) ในขั้นเริ่มแรกผู้อ่านจะเริ่มที่การเรียนรู้เสียงให้สัมพันธ์กับตัวอักษร และการรู้ความหมายของแต่ละคำ แต่การอ่านจะเปลี่ยนไปเมื่อผู้อ่านมีประสบการณ์ในการอ่านมากขึ้น และเมื่ออ่านเก่งแล้วก็จะสามารถเดาความหมายได้ ยิ่งผู้อ่านมีความชำนาญในภาษาต่างประเทศมากเท่าใด ก็ยิ่งมีทักษะในการอ่านมากขึ้นเท่านั้น

2. ประสบการณ์ โลกทัศน์ ความรู้ ความเชื่อต่าง ๆ (Schema) ซึ่งรวมไปถึงความรู้และความสามารถ ความพร้อมในเนื้อหาที่ผู้อ่านมีต่อสิ่งที่อ่านด้วย

3. ความสมบูรณ์ในตัวของตัวเองของเนื้อหาหรืองานเขียนนั้น ๆ (Conceptual or Semantic Completeness) ความเข้าใจจะเกิดขึ้นได้ยาก ถ้าเรื่องที่อ่านนั้นไม่มีเนื้อความ

สมบูรณ์ในตัวเอง ยกเว้นกรณีที่มีผู้อ่านมีความพร้อมในเนื้อหาที่กำลังอ่าน ซึ่งก็คือส่วนหนึ่งของประสบการณ์จากการเรียนรู้

4. ความสามารถในการวิเคราะห์โครงสร้างของงานเขียน (Text Schema)

จากการวิเคราะห์ภาษาในระดับสูงกว่าประโยค (Discourse Analysis) ทำให้ทราบว่างานเขียนแต่ละชิ้น แต่ละประเภท มีโครงสร้างที่มีลักษณะที่ต่างกัน งานเขียนของแต่ละบุคคลยังสะท้อนความเชื่อตลอดจนวัฒนธรรมของผู้เขียนด้วย ดังนั้น ถ้างานเขียนนั้นเสนอเรื่องราวที่ต่างไปจากวัฒนธรรมหรือประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน การอ่านจะประสบความสำเร็จได้ยาก เพราะประสบการณ์เดิม (Schema) ของผู้เขียนกับผู้อ่านต่างกัน

จากที่กล่าวมาแล้วพอจะสรุปได้ว่า สิ่งที่จะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพนั้น ต้องอาศัยทักษะอย่างน้อย 2 ประการคือ ความรู้ทางภาษา โดยเฉพาะการเรียบเรียงคำออกมาเป็นข้อความเพื่อสื่อสาร และความรู้ในด้านอื่น ๆ โดยเฉพาะประสบการณ์เดิมของผู้อ่านและความรู้รอบตัวในด้านต่าง ๆ ตลอดจนความเชื่อถ้าผู้รับและผู้ส่งมีตรงกัน ผู้รับก็ยิ่งจะเข้าใจความหมายได้ง่ายขึ้น

4. จุดมุ่งหมายของการอ่าน

เกรย์ และรอเจอร์ส (Gray and Rogers. 1960 : 1089) ได้วิเคราะห์คำตอบของเด็กและผู้ใหญ่จำนวน 400 คน ในเรื่องความมุ่งหมายของการอ่าน และได้จัดแบ่งความมุ่งหมายออกเป็น

1. อ่านเพื่อความบันเทิง และพักผ่อนหย่อนใจ
2. อ่านเพื่อการศึกษาหาความรู้
3. อ่านเพื่อให้เกิดอุปนิสัยในการอ่าน

มิลเลอร์ (Miller. 1972 : 15) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านเป็น

6 ประการ ดังนี้

1. อ่านเพื่อจับใจความอย่างคร่าว ๆ (Skimming Reading)
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ (Idea Reading)

3. อ่านเพื่อสำรวจรายละเอียด และจับใจความสำคัญโดยทั่ว ๆ ไป

(Exploratory Reading)

4. อ่านเพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้ (Study Reading)

5. อ่านเพื่อใช้วิจารณ์ตามข้อความที่อ่าน (Critical Reading)

6. อ่านเพื่อวิเคราะห์ข้อความหรือแนวคิดในเรื่องที่อ่าน (Analytical

Reading)

แฮร์ริส (Harris. 1956 : 12) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้

3 ประการ คือ

1. อ่านเพื่อพัฒนาสมรรถภาพในการอ่าน

2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

3. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน

สมพิศ ชั่งชมแก้ว (2515 : 14) ได้จัดแบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้

ดังนี้คือ

1. เพื่อความบันเทิง และพักผ่อนหย่อนใจ

2. เพื่อการศึกษาหาความรู้

3. เพื่อให้เกิดอุปนิสัยในการอ่าน

4. เพื่อให้เกิดทักษะในการอ่าน

จากจุดมุ่งหมายที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายการอ่านคือ อ่านเพื่อความรู้อ่านเพื่อความบันเทิง อ่านเพื่อจับใจความ และตีความ ตลอดจนแปลความและขยายความของเรื่องที่อ่าน ซึ่งผู้อ่านต้องมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านเป็นอย่างดี

5. ความเข้าใจในการอ่าน

ความสำเร็จของผู้เรียนในการอ่าน สามารถประเมินจากความสามารถและขอบเขตของความเข้าใจ เนื้อหาที่อ่าน ฉะนั้นความเข้าใจในการอ่านจึงเป็นสิ่งจำเป็นต่อกระบวนการอ่าน

เซฟเพอร์ค (Shepherd. 1973 : 79) ได้สรุปว่า ความเข้าใจในการอ่านเป็นความสามารถของผู้อ่านที่ใช้ความคิด ติดตามข้อเขียนที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ ผู้อ่านจะต้องเข้าใจภาษาผู้เขียน และตีความหมายให้ตรงกับความต้องการของผู้เขียน ซึ่งสอดคล้องกับคาร์เรลล์ (Carrell. 1984 : 87) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านนั้นคือ ความเข้าใจในประโยคหรืออนุเจต (Paragraph) และโดยเฉพาะอย่างยิ่งความเข้าใจในรูปแบบการจัดหรือเรียบเรียง (Rhetorical Organization)

ชวาล แพร์ตกุล (2520 : 135) ได้ให้ความหมายของความเข้าใจในการอ่านว่า เป็นความสามารถในการผสมผสาน แล้วขยายความรู้ความเข้าใจให้ได้ไกลออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล ซึ่งจะต้องมีคุณสมบัติ 4 ประการคือ

1. รู้ความหมายและรายละเอียดย่อย ๆ นั้นมาก่อน
2. รู้ความเกี่ยวข้อง ความสัมพันธ์ระหว่างชั้นความรู้ย่อย ๆ เหล่านั้น
3. สามารถอธิบายสิ่งเหล่านั้นได้ด้วยภาษาของตนเอง (ภาษาพูด)
4. เมื่อพบสิ่งอันใดที่มีสภาพทางเองเดียวกันกับที่เคยเรียนรู้มาแล้วก็สามารถ

ตอบและอธิบายได้ดี

เดอริชองท์ (Dechant. 1982 : 25) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมอง นอกจากการรู้ความหมายตัวอักษรแล้วผู้อ่านต้องมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน การอ่านจึงเป็นกระบวนการที่ทาให้ผู้อ่านเกิดมโนทัศน์และปฏิกิริยาโต้ตอบกับความหมาย คำ ประโยค ย่อหน้า และเข้าใจความหมายของคำในบริบทต่าง ๆ ได้โดยตลอด

คินด์ช และ ยาร์โบร (Kintach and Yarbrough. 1982 : 828) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านมี 2 ระดับคือ ความเข้าใจระดับแคบ (Micro Processes in Comprehension) คือ เข้าใจคำ วลี และประโยค กับความเข้าใจ ระดับกว้าง (Macro Process Comprehension) คือ ความเข้าใจเรื่องทั้งหมดที่อ่าน

คาร์เรลล์ (Carrell. 1984 : 87) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านคือ ความเข้าใจในประโยคหรืออนุเจต (Paragraph) และโดยเฉพาะอย่างยิ่งความเข้าใจ

รูปแบบการจัดการหรือการเรียบเรียงเรื่อง เข้าใจในรูปแบบหรือโครงสร้างของผู้เขียน
(Rhetorical Organization)

องค์ประกอบความเข้าใจ

พรอสต์ (Frost. 1967 : 43) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านมี

องค์ประกอบ 3 ประการคือ

1. องค์ประกอบด้านคำ และความหมายของคำ
2. องค์ประกอบด้านการเรียบเรียงถ้อยคำ
3. องค์ประกอบด้านการคิดอย่างมีเหตุผลทางนามธรรมเพื่อสังเคราะห์ใจความ

สำคัญของเรื่องที่อ่าน

แฮร์ริส และสมิท (Harris and Smith. 1976 : 235) กล่าวถึง

องค์ประกอบที่มีผลต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังนี้

1. ประสบการณ์พื้นฐานของผู้อ่าน
2. ความสามารถทางด้านภาษา
3. ความสามารถในการคิด
4. เจตคติที่มีต่อสิ่งที่อ่าน
5. จุดประสงค์ในการอ่าน

ความเข้าใจสามารถแสดงออกได้ดังนี้

1. การแปลความ (Translation) คือสามารถแปลความหมายของสิ่งต่าง ๆ ได้ โดยแปลตามลักษณะและนัยของเรื่องราวซึ่งเป็นความหมายที่ถูกต้อง และใช้ได้ดีสำหรับเรื่องราวนั้น ๆ โดยเฉพาะ

2. การตีความ (Interpretation) คือสามารถจับความสัมพันธ์ระหว่างชิ้นส่วนย่อย ๆ ของเรื่องนั้นจนสามารถนำมากล่าวแบบนัยหนึ่งได้

3. การขยายความ (Extrapolation) คือความสามารถขยายความหมายและนัยของเรื่องนั้น ให้กว้างไกลไปจากสภาพข้อเท็จจริงเดิมได้

เบอร์ตัน (Burton. 1956 : 321) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องความ
เข้าใจในการอ่านว่าต้องอาศัยความสามารถหลายด้านประกอบกัน คือ

1. การเข้าใจความหมายของศัพท์
2. การเรียงลำดับความได้
3. จับความคิดสำคัญได้
4. การสังเกตความสัมพันธ์ของข้อความที่อ่าน
5. แยกประเภทได้และคาดการณ์ล่วงหน้าได้

เมื่อพิจารณาถึงความสามารถของการอ่าน จะเห็นได้ว่า การที่ผู้อ่านจะมี
ความเข้าใจในการอ่านได้ดั่งนั้น ผู้อ่านต้องมีความรู้ในเรื่องของคำ วลี ประโยค อนุเจต
การ เรียบเรียงประโยค ความสัมพันธ์ของแต่ละประโยค สามารถจับใจความสำคัญ บอก
รายละเอียดของเรื่องที่อ่าน ตลอดจนสามารถสรุปความได้

6. ระดับความเข้าใจในการอ่าน

จุดประสงค์ของการอ่านมีหลายประการ ได้แก่ การอ่านเพื่อเป็นเครื่องมือ
แสวงหาความรู้ การอ่านเพื่อเป็นเครื่องมือแสวงหาความเพลิดเพลิน และการอ่านเพื่อส่งเสริม
บุคลิกภาพ (ศิริพร ลิมตระกูล. 2529 : 2) โดยที่ระดับความเข้าใจในการอ่านขึ้นอยู่กับ
จุดประสงค์ของผู้อ่าน (Dallmann. 1974 : 165) ดังนั้นการอ่านที่มีจุดประสงค์ต่างกัน
ย่อมต้องการระดับความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันด้วย

นพรัตน์ สรวายสุวรรณ (2527 : 12 - 13) ได้อ้างถึงระดับความเข้าใจใน
การอ่านตามแนวคิดของ Burmister โดยอาศัยแนวคิดพื้นฐานของ Sanders ซึ่งแบ่งออก
เป็น 7 ระดับคือ

1. ระดับความจำ (Memory) เป็นระดับของการจำในสิ่งที่ผู้เขียนได้กล่าวไว้
ได้แก่ การจำหรือการเข้าใจเกี่ยวกับข้อเท็จจริง
2. ระดับการแปลความ (Translation) เป็นการนำข้อความหรือสิ่งที่เข้าใจ
ไปแปลงเป็นรูปอื่น เช่น การแปลภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่ง การถอดความ การนำใจความ
สำคัญของเรื่องไปแปลงเป็นแผนภูมิ เป็นต้น

3. ระดับการตีความ (Interpretation) คือ การเข้าใจ และมองเห็น ความสัมพันธ์ของสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้บอกไว้ เช่น หาเหตุที่กำหนดผลมาให้ ว่าเหตุการณ์ว่าอะไร จะเกิดขึ้นต่อไป การจับใจความของเรื่องโดยที่ผู้เขียนไม่ได้บอกไว้

4. ระดับการประยุกต์ใช้ (Application) เป็นการเข้าใจ หรือมองเห็น หลักการแล้วนำหลักการไปประยุกต์ใช้จนประสบความสำเร็จ

5. ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) คือความเข้าใจ และรู้ในแง่ของ การตรวจตราส่วนย่อยที่ประกอบเข้าเป็นส่วนเต็ม

6. ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นการนำความคิดเห็นที่ได้จากการอ่านมาผสมผสานกันและจัดเรียงเรียงใหม่

7. ระดับการประเมิน (Evaluation) เป็นการวางเกณฑ์แล้วตัดสินสิ่งที่ อ่านโดยอาศัยหลักเกณฑ์ที่ตั้งไว้เป็นบรรทัดฐาน

สมิธ (Harris and Sipay. 1979 : 318 ; citing Smith. 1972) แบ่งความเข้าใจออกเป็น 4 ระดับคือ

1. ความเข้าใจและได้ความหมายจากสิ่งที่อ่านตามตัวอักษร (Literal Comprehension)

2. การตีความ (Interpretation) สิ่งที่อ่าน เช่น ความหมายที่แท้จริงจริง ของผู้เขียนคืออะไร เป็นการเข้าใจที่ลึกกว่าแบบแรก

3. การอ่านระดับวิเคราะห์ (Critical Reading) คือ อ่านแล้วสามารถ ประเมินตัดสินใจได้

4. การอ่านระดับริเริ่มสร้างสรรค์ (Creative Reading) คือ อ่านแล้ว เข้าใจมากกว่าหรือนอกเหนือจากที่ผู้เขียนบอกไว้

พัมฟรีย์ (Pumpfrey. 1977 : 185) กล่าวถึง การจัดระดับความเข้าใจ ในการอ่านของ บาร์ทเล็ท (Bartlett) ซึ่งแบ่งเป็น 4 ระดับดังนี้

1. ความเข้าใจระดับตรงตามตัวอักษร เป็นความเข้าใจที่อาศัยการจำข้อมูล และเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในข้อความอย่างชัดเจน

2. ความเข้าใจระดับอิงเกณฑ์ ผู้อ่านจะมีความเข้าใจในระดับนี้ได้ ถ้ามีการสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากความเข้าใจในระดับตรงตัวอักษร รวมทั้งใช้ความรู้และจินตนาการของตนเองเป็นพื้นฐานในการตีความหมาย

3. ความเข้าใจในระดับที่ผู้อ่านตัดสินใจข้อความที่อ่านว่า มีความถูกต้องเหมาะสม สมบูรณ์และมีคุณค่า เป็นที่ยอมรับกันมากน้อยเพียงไร โดยการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ภายนอก เช่น ความรู้จากผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชานี้ รวมทั้งจากเอกสารที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ และเกณฑ์ภายใน เช่น ประสบการณ์ ความรู้ และความคิดของผู้อ่าน

4. ความเข้าใจในระดับที่ผู้อ่านมีความซาบซึ้งในข้อความที่อ่าน รู้ลักษณะรูปแบบ การเขียนของผู้เขียน รวมทั้งเค้าโครงเรื่องบทและตัวละคร

จะเห็นว่า ความเข้าใจในการอ่านในแต่ละทักษะล้วนมีความสัมพันธ์กัน เช่น ผู้อ่านต้องอาศัยความเข้าใจระดับตรงตามตัวอักษรเพื่อเป็นพื้นฐานความเข้าใจของระดับอื่น ๆ เมื่อเกิดความเข้าใจแล้ว ผู้อ่านจะต้องรู้จักการอ่านชั้นตีความ จับใจความ เรียงลำดับ เหตุการณ์ รู้จักเหตุผล สรุปความ เป็นต้น

7. เกณฑ์ในการวัดความสามารถในการอ่าน

ลอว์เรนซ์ และเฮย์เดน (อ้อยทิพย์ รุจิเรช. 2524 : 24 ; อ้างอิงมาจาก Lawrence and Hayden. 1972) ได้กล่าวถึงเกณฑ์ในการวัดระดับความสามารถในการอ่าน โดยอาศัยผลจากการทดสอบ เกณฑ์ดังกล่าวมี 5 ระดับคือ

1. ระดับการอ่านอิสระ (Independent Level) นักเรียนสามารถอ่านได้เองและเข้าใจเรื่องที่อ่านเป็นส่วนใหญ่ นักเรียนต้องได้คะแนนความเข้าใจ ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 90

2. ระดับการอ่านแบบสำรวจ (Exploration Reading) นักเรียนสามารถอ่านข้อความเองได้ เข้าใจเรื่องที่อ่านเป็นส่วนใหญ่ จะต้องได้คะแนนความเข้าใจไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 90 เช่นเดียวกับการอ่านระดับการอ่านอิสระ

3. ระดับการอ่านที่ต้องสอน (Instructional Level) นักเรียนอ่านเอง

แต่เข้าใจเรื่องที่อ่านเป็นส่วนใหญ่ ครูต้องอธิบายความหมายบางตอนให้นักเรียนเข้าใจเมื่อทำการทดสอบแล้ว นักเรียนต้องทำความเข้าใจได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75

4. ระดับที่ต้องอ่านให้ฟัง (Capacity Level) ครูต้องเป็นผู้อ่านข้อความให้นักเรียนฟัง แล้วถามคำถามนักเรียน นักเรียนต้องตอบได้ร้อยละ 75 ขึ้นไป

5. ระดับการอ่านที่สับสน (Frustrational Level) นักเรียนอ่านข้อความด้วยความยากลำบาก เกณฑ์ที่ใช้ในการวัดจะต้องได้คะแนนความเข้าใจไม่เกินร้อยละ 50

เบทส์ (Betts. 1957 : 446 - 452) ได้แบ่งระดับความสามารถในการอ่านออกเป็น 3 ระดับคือ

1. ระดับการอ่านอิสระ (Independent Level) ผู้อ่านสามารถอ่านเองได้โดยที่คิดเพียงเล็กน้อย มีความเข้าใจในเนื้อหาที่เป็นส่วนใหญ่ และสามารถอ่านเองได้ด้วยความมั่นใจ เกณฑ์ที่ใช้ในการวัดคือ คะแนนจากการอ่านออกเสียงปากเปล่าได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 99 และคะแนนความเข้าใจ การตีความ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 90

2. ระดับการอ่านที่ต้องสอน (Instructional Level) ผู้อ่านจะต้องได้คะแนนออกเสียงปากเปล่าไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 และคะแนนความเข้าใจ การตีความไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75

3. ระดับการอ่านที่สับสน (Frustration Level) เป็นระดับที่ผู้อ่าน อ่านด้วยความลำบาก เกณฑ์การวัดคือ ได้คะแนนออกเสียงปากเปล่าร้อยละ 90 หรือต่ำกว่า คะแนนความเข้าใจ การตีความร้อยละ 50 หรือต่ำกว่า

บอร์มัท (Bormuth. 1967 : 291) ได้กำหนดความสามารถในการอ่านไว้ 3 ระดับ โดยยึดคะแนนจากการทำแบบทดสอบเป็นเกณฑ์ ดังนี้

1. ระดับอิสระ (Independent Level) ผู้อ่านจะได้คะแนนร้อยละ 58-100

2. ระดับที่ต้องสอน (Instructional Level) ผู้อ่านได้คะแนนร้อยละ 44 - 57

3. ระดับความสับสน (Frustrational Level) ผู้อ่านจะต้องได้คะแนนร้อยละ 0 - 43

8. หลักการสอนอ่านโดยทั่ว ๆ ไป

แฮร์ริส และ ชิเพย์ (Harris and Sipay. 1979 : 141 - 142) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการสอนการอ่านดังนี้

1. ต้องทำให้การอ่านเป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน
2. การสอนที่เป็นระบบ ต้องฝึกทักษะเฉพาะอย่าง เช่น ระดับประถมศึกษาฝึกอ่านเพื่อพัฒนาคำศัพท์ ทักษะการค้นหาความหมาย เป็นต้น
3. มีกิจกรรมหลาย ๆ อย่างในสัดส่วนใกล้เคียงกัน เช่น ฝึกอ่านออกเสียงมากพอ ๆ กับการฝึกอ่านในใจ ถ้ามีการฝึกเด็กอ่านโดยมีครูช่วย ก็ควรมีการฝึกให้อ่านด้วยตนเองในสัดส่วนเดียวกัน
4. จัดบทเรียนและกิจกรรมที่สนองความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็กด้วย
5. การเอาใจใส่เด็กที่มีปัญหาให้เวลามากเป็นพิเศษเพื่อช่วยพัฒนาการอ่านของเด็กเหล่านั้น
6. ควรมีการวางแผนเพื่อจัดเนื้อหาการอ่านของเด็ก ให้สอดคล้องกันตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย

สนม ครูทเมือง (อรุณศรี แสงแก้ว. 2530 : 21 - 22 ; อ้างอิงมาจากสนม ครูทเมือง. 2529 : 177 - 179) ได้ให้หลักการสอนอ่านโดยสรุปไว้ดังนี้

1. สร้างความสนใจให้แก่นักเรียนโดยการสนทนาซักถาม แสดงอุปกรณ์ประกอบเลือกเรื่องที่นักเรียนสนใจ
2. ครูต้องเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล คำนึงถึงจิตวิทยาในการสอนอย่าให้นักเรียนรู้สึกว่ามีปมด้อย
3. ก่อนที่จะให้นักเรียนอ่าน ครูควรบอกจุดมุ่งหมายในการอ่านก่อน
4. ครูต้องอ่านหนังสือที่จะสอนจบก่อน ครูต้องมีความกระตือรือร้นในการสอน หากลวิธีใหม่ ๆ แปลก ๆ มาสอนให้นักเรียนอ่านอย่างเข้าใจและสนุกสนาน
5. สอนให้นักเรียนวิเคราะห์หนังสือที่อ่าน หนังสือแต่ละประเภทอ่านต่างกัน
6. การอ่านที่ดีต้องมีสมาธิ ขณะที่อ่านพยายามตั้งคำถามทบทวนอยู่ทุกกระยะว่าใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร

7. ศึกษาให้นักเรียนอ่านหนังสือที่ดีมีประโยชน์อย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งเข้าใจศิลปะการแต่งหนังสือแต่ละประเภท

8. ฝึกอัตราความเร็วในการอ่าน

9. จัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านอยู่เสมอ

10. ต้องคำนึงถึงลักษณะการอ่านที่ดี เช่น อ่านในใจต้องอ่านให้เร็ว

จับใจความได้ อ่านออกเสียงจะต้องมีทักษะการอ่านคล่องแคล่ว ชัดเจน ถูกต้อง

11. ควรฝึกการใช้สายตาให้เป็นประโยชน์ในการอ่าน ฝึกเคลื่อนสายตาอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง

12. ควรให้ผู้ปกครอง ญาติ และครูทุกแขนงวิชา รวมทั้งครูบรรณารักษ์ ส่งเสริมการอ่าน

13. ควรประเมินผลการอ่านอยู่เสมอ

เพื่อสุข ภูตระกูล (2528 : 9 - 14) ำให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสอนอ่านโดยยึดเด็กเป็นจุดศูนย์กลางไว้ดังนี้

1. จัดการเรียนการสอนให้อยู่ลักษณะกลุ่ม

2. ใช้คำถามกระตุ้นให้เกิดการสนทนา และให้ค้นพบด้วยตนเองและแก้ไข

ข้อบกพร่องด้วยตนเอง

3. ำให้เพื่อนช่วยเพื่อนด้วยกัน และให้นักเรียนเรียนด้วยตนเอง

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่าน เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531 : 86 - 87) ำได้ให้ทัศนะว่า ต้องพิจารณาสิ่งสำคัญต่าง ๆ ดังขั้นตอนต่อไปนี้

1. การเลือกหรือสร้างเนื้อหาบทอ่าน

เนื้อหาบทอ่านที่ผู้สอนควรจัดเป็นสิ่งสำคัญประการแรกสำหรับผู้สอนในการพิจารณาอย่างรอบคอบ เพราะจะเป็นปัจจัยป้อนที่สำคัญแก่ผู้เรียน ซึ่งต้องอาศัยข้อมูลจากบทเรียนเป็นสำคัญในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษา (Text Base) หลักการในการพิจารณาเนื้อหาของบทอ่านหรือบทเรียน มีดังนี้

1.1 พิจารณาจุดมุ่งหมายและประโยชน์ของการ/อ่าน การพิจารณาจุดประสงค์ของการอ่าน สามารถทราบรายละเอียดได้จากหลักสูตรรายวิชาที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เพื่อการเลือกเนื้อหาที่ถูกต้องและเหมาะสมแก่ผู้เรียนในการพัฒนาทักษะการอ่านตามจุดมุ่งหมาย การอ่านโดยทั่วไปจะมีจุดมุ่งหมายหลักอยู่ 3 ประการ คือ

1) อ่านเพื่อบันเทิง ได้แก่ เรื่องราวประเภทนิทาน นิยาย
2) อ่านเพื่อรู้วิธีการ เพื่อทำเป็น ได้แก่ ตำราอาหาร สลากยา คู่มือการใช้สิ่งของต่าง ๆ เป็นต้น

3) อ่านเพื่อค้นคว้า ได้แก่ เรื่องราวสารคดีโดยทั่ว ๆ ไป
ดังนั้นการเลือกเนื้อหาในการอ่านแก่ผู้เรียน จึงควรมีเนื้อหาสามประการ ดังกล่าวโดยพิจารณาสิ่งที่ผู้เรียนจะพบและเห็นได้ในชีวิตประจำวันจริง ๆ เช่น โฆษณาหนังสือพิมพ์ สลากยา แบบฟอร์มในใบสมัคร เรื่องคัดลอกจากนิตยสาร สารานุกรม ฯลฯ ทั้งนี้เพื่อประสมการณ์ในการเข้าใจคำศัพท์ และโครงสร้างที่จะนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันของการอ่านด้วย

1.2 พิจารณาความสนใจของผู้เรียนเกี่ยวกับเนื้อหาที่เลือก ความสนใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการอ่าน ผู้อ่านจะอ่านได้ดีถ้าเรื่องที่อ่านตรงกับความสนใจ ดังนั้นผู้สอนจึงควรพิจารณาความสนใจของผู้อ่านโดยเฉพาะวัยและเพศด้วย ผู้เรียนเพศหญิงอาจชอบเรื่องที่แตกต่างกับผู้เรียนเพศชาย การเสนอเรื่องที่อ่านจึงควรให้เป็นที่น่าสนใจทั้งชายและหญิง ไม่เลือกเฉพาะที่จะตรงกับเพศหญิง หรือเพศชายแต่ฝ่ายเดียว

1.3 พิจารณาภาษาที่ใช้ในเนื้อหา อันได้แก่ ศัพท์ และโครงสร้าง ควรพิจารณาภาษาที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันตามกาลเทศะ และตรงกับประสมการณ์และวัยของผู้เรียนด้วย เช่น ผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คำศัพท์ไม่ควรจะไกลตัวมากนัก หรือโครงสร้างก็ไม่ควรซับซ้อนเกินไป เป็นต้น สำหรับในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเน้นความสำคัญของการอ่านมากในหลักสูตร เนื้อหาของบทเรียนควรมีความหลากหลายและให้ความรู้ด้านศัพท์ โครงสร้าง พร้อมทั้งสำนวนต่าง ๆ แก่ผู้เรียน ให้กว้างมากขึ้นด้วย

1.4 พิจารณาสื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อประกอบการอ่านหรือการสอนอ่าน สื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ อาจช่วยให้ความเข้าใจความหมายของสัญลักษณ์ อันเป็นจุดประสงค์ขั้นแรก

ของการพัฒนาทักษะการอ่านเป็นไปได้ง่ายขึ้น ผู้สอนจึงควรเตรียมสื่อและอุปกรณ์ต่าง ๆ ไว้ใช้ประกอบการสอนด้วย สื่อและอุปกรณ์ดังกล่าว ได้แก่ รูปภาพ (อาจจะอยู่ในบทเรียนหรือใช้นอกบทเรียนก็ได้) สไลด์ ฝ่ามือ วัสดุของจริง วีดีโอ ฯลฯ

ทฤษฎีการสอนอ่าน (Teaching Reading Approach)

ทฤษฎีการสอนอ่านในปัจจุบันเมื่ออยู่ด้วยกันหลายทฤษฎี ทฤษฎีที่สำคัญคือ ทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ และทฤษฎีทางจิตวิทยา แม้ว่าเป้าหมายของการสอนอ่านจะคล้ายคลึงกันคือต้องการให้ผู้เรียนมีความสามารถในการจับใจความสำคัญ หารายละเอียดของเรื่อง แปลความตีความ ขยายความ และมีเจตคติในการอ่านทางบวก เช่น รักการอ่าน สนใจการอ่าน แต่ทฤษฎีทั้งสองจะมีแนวทางในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน การให้ปัจจัยป้อนแก่ผู้เรียนแตกต่างกันไปบ้าง การสอนอ่านควรผสมผสานระหว่างทฤษฎีการสอนอ่านทั้งทางภาษาศาสตร์และทางจิตวิทยาอยู่ในตัวอย่างบูรณาการ โดยพิจารณาทั้งลักษณะของธรรมชาติทางภาษาศาสตร์ที่มนุษย์พึงรับรู้ และมีประสบการณ์จากวัสดุที่อ่าน หรือสิ่งที่อ่านในชีวิตจริง พร้อมทั้งคำนึงถึงกระบวนการอ่านของมนุษย์โดยธรรมชาติเป็นสำคัญ ซึ่งจะ เป็นหลักการทางการอ่านที่ดีต่อไป และเข้าใจกระบวนการอ่าน ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองต่อไปด้วย (เสาวลักษณ์ รัตนิวิชช์. 2531 : 23)

แนวโน้มของการสอนอ่านในปัจจุบัน

หลักการของทฤษฎีการสอนอ่านในปัจจุบันได้รับการพัฒนาให้ เป็นไปตามกระบวนการทางธรรมชาติของมนุษย์ในการรับรู้ทางจิตวิทยาและภาษาศาสตร์ โดยเน้นกระบวนการอ่านซึ่งผ่านกระบวนการทางความคิดเป็นหลัก ซึ่งจะแตกต่างจากหลักการและทฤษฎีการสอนอ่านในสมัยก่อนซึ่งมักจะเน้นกระบวนการสอนองค์ประกอบย่อยของภาษาไปทีละน้อย โดยเข้าใจรายละเอียดของเสียง ตัวอักษร ซึ่งได้แก่ สระ และพยัญชนะ ก่อนที่จะเข้าใจความหมายและประโยค เช่น รู้จักคำ และเรียงคำเป็นประโยค การสอนจะกระทำเป็นขั้นตอน นับตั้งแต่การแยกเสียงในภาษาเป้าหมายที่เรียน ประสมคำ และตีความจากประโยคพื้นฐาน การสอนแบบนี้จะใช้เวลาในการพัฒนามาก และมีข้อเสียที่ผู้เรียนจะเบื่อหน่ายการอ่านเพราะต้องใช้เวลา และขัดต่อความรู้สึกโดยธรรมชาติที่ต้องการนั้นคือ ความหมายของภาษาที่ผู้อ่านต้องการได้รับ

ในการสื่อความหมายจากสัญลักษณ์หรือตัวอักษร นอกจากนี้บางครั้งคำต่าง ๆ ไม่สามารถสะกดได้ตามเสียง เช่น อาหาร เกียรติ สมบัติ สมโภชน์ ฯลฯ กระบวนการเรียนการสอนดังกล่าว เรียกว่า กระบวนการล่างขึ้นบน (Bottom up Process) ข้อนี้คือผู้อ่านเข้าใจรายละเอียดขององค์ประกอบภาษาได้ดี เช่น พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ฯลฯ แต่ข้อเสียคือ ความน่าเบื่อในการเรียนภาษาด้วยวิธีวิเคราะห์ และเข้าใจความหมายรวมได้ช้า (Smith. 1948)

กระบวนการจากบนลงล่าง (Top down Process) เป็นกระบวนการสอนที่เป็นที่นิยมกันมากทางด้านกรอ่าน เพราะการสอนแบบนี้จะเป็นการให้ความหมายรวมแก่ผู้เรียนก่อนที่จะให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบย่อยของภาษาส่วนอื่นซึ่งได้แก่ พยัญชนะ สระ ไวยากรณ์ ฯลฯ ทั้งนี้เนื่องจากพื้นฐานทางทฤษฎีภาษาศาสตร์ เชิงจิตวิทยา จะเป็นการสื่อความหมายของมนุษย์ในการอ่าน ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการในการตีความหมายจากสัญลักษณ์โดยผ่านกระบวนการทางความคิด กระบวนการทางความคิดจะช่วยให้การเชื่อมโยงความรู้ระหว่างองค์ประกอบย่อยของภาษาในประโยค และอนุเฉท (Paragraph) หนึ่ง ๆ เป็นที่เข้าใจได้

จากประสบการณ์ของผู้อ่านที่ฝึกตีความหมายของสิ่งที่เขียนด้วยความคิดของตนเอง มองซึกขวาทำงาน และสามารถระลึกสิ่งที่อ่านได้ดี การจำคำศัพท์และเนื้อเรื่องต่าง ๆ จะช่วยให้ผู้อ่านมีประสบการณ์ในตัวอักษรที่พบเห็นได้มากพอที่จะพัฒนาการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพในระยะต่อมาด้วย

นักภาษาศาสตร์ เชิงจิตวิทยาที่มีชื่อเสียง เช่น Goodman and Burke (เสาวลักษณ์ รัตนวิรัช. 2531 : 24 ; อ้างอิงมาจาก Goodman and Burke. 1978) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษากระบวนการอ่านของผู้อ่าน และศึกษาว่าผู้อ่านที่อ่านได้ดีนั้น จะใช้กลวิธีในการอ่านอย่างไร ผลของการวิจัยพบว่า ผู้อ่านที่ดีจะใช้กระบวนการทางความคิดเพื่อสำรวจและจับใจความรวมในการอ่านก่อนที่จะพิจารณาองค์ประกอบย่อยของภาษา ทั้งนี้เพราะการอ่านหรือการตีความจากสัญลักษณ์โดยผ่านกระบวนการทางความคิดนั้นผู้อ่านทุกคนย่อมจะแสวงหาความหมายของสิ่งที่อ่านเป็นอันดับแรกเสมอ แต่การพิจารณาการอ่านเพียงการแสวงหาความหมายเพื่อความเข้าใจสัญลักษณ์หรือตัวอักษรอย่างเดียว ยังไม่เพียงพอกับการอ่านที่สมบูรณ์นักภาษาศาสตร์ เชิงจิตวิทยา จึงตระหนักถึงการรับรู้การอ่านด้วย เช่น การถ่ายทอดความคิดรวบยอดรวมทั้งองค์ประกอบอื่น ๆ ในการอ่าน เช่น ความสนใจ ประสบการณ์เดิม การระลึกถึงสิ่งที่อ่าน ฯลฯ

นักจิตวิทยาทางการอ่านคนอื่น ๆ เช่น ไมเยอร์ (Mayer. 1975) ได้วิจัยพบว่า "โครงสร้างระดับยอด" (Top Level Structure) หรือโครงการเขียนของผู้เขียนจะเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะช่วยให้การอ่านเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพด้วยผู้เรียนที่ได้รับการสอน ให้ตระหนักถึงโครงการเขียนของผู้เขียนชนิดต่าง ๆ จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาการใช้โครงการเขียนของผู้เขียนนั้นในการจับความสำคัญและหารายละเอียดของเรื่องได้อย่างรวดเร็ว เพราะโครงการเขียนดังกล่าวจะบ่งบอกความสำคัญของเรื่องได้ว่า เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร การโยงความรู้จากประสบการณ์เดิมในการอ่านจะช่วยให้ผู้อ่านอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีจุดหมายปลายทางในการอ่านที่แน่นอน

นักจิตวิทยาเชิงสังคม เช่น Hasan เน้นความสำคัญของบริบทหรือความแวดล้อมของข้อความต่าง ๆ ซึ่งจะมีความหมายแตกต่างกันไปตามสถานการณ์และวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น ถ้าผู้อ่านเข้าใจสถานการณ์และวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องในบริบทนั้น ๆ ด้วย

นักภาษาศาสตร์เชิงระบบ เช่น Christie เสนอแนะความเห็นที่ผู้อ่านที่ดีจะต้องเข้าใจลักษณะหรือชนิดของข้อความต่าง ๆ ได้อย่างแท้จริงด้วย

จากความคิดเห็นของนักภาษาศาสตร์และนักจิตวิทยาดังกล่าวมาแล้ว อาจสรุปได้ว่าการสอนอ่านนั้นต้องอาศัยเทคนิคหลายอย่างที่จะเน้นองค์ประกอบกระบวนการอ่านให้แก่ผู้เรียน ซึ่งกระบวนการนั้น ๆ ย่อมต้องมาจากการให้ผู้อ่านได้ความคิดรวบยอด จับความสำคัญของเรื่องที่อ่านและหารายละเอียดของเรื่องได้จากประสบการณ์เดิม จากการเดาความแวดล้อมจากลักษณะและชนิดของข้อความที่ผู้เขียนเขียนขึ้น เป็นต้น ดังนั้นกระบวนการการอ่านที่สมบูรณ์แบบจึงน่าจะใช้กระบวนการอ่านที่ต้องอาศัยการพัฒนาทั้งกระบวนการบนลงล่าง โดยพิจารณาความโดยรวมของเรื่อง ลงสู่องค์ประกอบย่อยของภาษาในระยะแรก และใช้กระบวนการล่างขึ้นบนเพื่อวิเคราะห์หน่วยย่อยพื้นฐานโดยพิจารณา คำ ประโยค และโครงสร้างอื่น ๆ ในระยะสุดท้าย กระบวนการอ่านแบบนี้เรียกว่า กระบวนการอ่านเชิงปฏิสัมพันธ์ (Interactive) โดยใช้ทั้งการสังเคราะห์ และวิเคราะห์การอ่านเพื่อสื่อความหมาย สัญลักษณ์ระหว่างผู้เขียนและผู้อ่านกระบวนการอ่านเชิงปฏิสัมพันธ์นี้ยังช่วยให้ผู้อ่าน

ได้ใช้สมองซีกขวา (กระบวนการอ่านจากบนลงล่าง) และซีกซ้าย (กระบวนการอ่านจากล่างขึ้นบน) ซึ่งจะทําให้ผู้อ่านมีความทรงจำในระยะยาวกับสิ่งที่ตนอ่านด้วย (เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์. 2531 : 23 - 24)

ทฤษฎีประสบการณ์เดิม (Schema Theory) กับการอ่าน

รูเมลฮาร์ท (Rumelhart. 1981 : 22 - 23) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 2 ประการคือ ความรู้ด้านภาษาศาสตร์ (Linguistic Knowledge) และความรู้ทั่วไปอื่น ๆ (General Knowledge of the World) หรืออีกนัยหนึ่งก็คือการนำเอาข้อมูลความรู้ที่สะสมอยู่ในความทรงจำ (Schema Theory) มาใช้อธิบายการอ่านนั่นเอง

ผู้ที่ใช้คำว่า "Schema" เป็นคนแรกคือ Bartlett (วไลพร ฉายา. 2530 : 17 - 20 ; อ้างอิงมาจาก วไล อังสันทัตสุข. 2532 : 30) ซึ่งนำมาจาก Head (1926) เพื่ออธิบายตามหลักของ Kant (1987) กล่าวว่า ธรรมชาติของความรู้ที่เน้นความสำคัญของ "A Priori" ซึ่งหมายถึงสิ่งที่เบี่ยงต้น ความรู้เดิม แนวคิดพื้นฐาน ขอบข่ายหรือแผนงาน พื้นฐานความรู้ความจำ Kant เชื่อว่า มนุษย์จะเข้าใจเหตุการณ์รอบข้างของตนเมื่อเหตุการณ์เหล่านั้นสอดคล้องกับสิ่งที่รู้หรือความรู้ซึ่งมนุษย์มีรองรับอยู่ในสมองก่อนแล้ว

คลาร์ค และซิลเบอร์สไตน์ (Klarke and Silberstien. 1979 : 136) ได้กล่าวว่า ข้อมูลข่าวสารใด ๆ ก็ตามจะมีความหมายได้ก็ต่อเมื่อ ผู้รับสามารถสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเหล่านั้นกับสิ่งที่ตนรู้จักอยู่แล้ว ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของคานท์ที่ให้ความสำคัญกับความรู้เดิม (Background Knowledge) ในขอบข่ายของจิตวิทยาภาษาศาสตร์ กับการอ่าน ซึ่งได้รับอิทธิพลจากจิตวิทยาทางภาษา ซึ่งเป็นกระบวนการเริ่มจากการรับข่าวสารจากสิ่งที่อ่าน การแปลความหรือทายสิ่งที่อ่าน การทดสอบ การทบทวน ในกระบวนการอ่านนั้น ผู้อ่านจะมีความสามารถหรือชำนาญในการอ่านหรือไม่ก็ตามจะมีตัวชี้แนะ (Clue) ทั้งหมด ซึ่งมีอยู่ในข้อความนั้นในการเดาความหมายของข้อความที่อ่าน ผู้อ่านเลือกเอาเฉพาะข่าวสารบางชนิดในข้อความนั้นมาผนวกกับความรู้เดิมของผู้อ่าน จึงสามารถเข้าใจในเรื่องนั้นได้

โควดี้ (Coady. 1979 : 7) ได้กล่าวว่า ความรู้เดิมนั้นเป็นตัวแปรสำคัญที่ผู้สอนอ่านและผู้เรียนอ่านพึงระมัดระวังที่จะไม่มองข้ามไป เพราะนักเรียนที่มีความรู้เดิมเกี่ยวกับประเทศตะวันตกและประเทศเจ้าของภาษามาย่าง จะเรียนภาษาอังกฤษได้เร็วกว่านักเรียนที่ไม่มีความรู้ดังกล่าว ซึ่งความรู้เดิมเกี่ยวกับประเทศตะวันตกและประเทศเจ้าของภาษานั้น จะชัดเจนในเรื่องของความยากของประโยคที่นักเรียนอ่านได้ เพราะความรู้เดิมจะทำให้นักเรียนมีความสามารถที่จะเข้าใจสิ่งที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล และเข้าใจข้อความที่มีโครงสร้างซับซ้อนได้ดีกว่า

สรุปว่า ทฤษฎีประสบการณ์เดิม เป็นทฤษฎีอธิบายถึงกลุ่มความรู้ซึ่งประกอบด้วย โครงสร้างของความรู้ของมนุษย์ที่มีอยู่เดิมแล้ว (Schemata หรือ Framework หรือ Script หรือ Knowledge Structure) และมนุษย์มีกระบวนการรับย่อยข่าวสารเพื่อประสิทธิภาพของการสื่อความหมายอย่างไร ซึ่งโครงสร้างนี้ ความรู้จะเรียงรายกันอยู่แล้วเป็นลำดับขั้น และจัดกลุ่มตามคุณสมบัติที่คล้ายคลึงกัน

ตามหลักการของทฤษฎี การใช้ความรู้เดิม คาร์เรลล์ และอีสเตอร์โฮลด์ (Carrell and Eisterhold. 1983 : 56) แบ่งโครงสร้างของความรู้ออกเป็น 2 ชนิดคือ

1. โครงสร้างความรู้เกี่ยวกับรูปแบบ (Formal Schema) หมายถึง การที่ผู้อ่านมีโครงสร้างความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของงานเขียนในลักษณะต่าง ๆ เช่น การเขียนเชิงสารคดี วิจารณ์ นิตาน นิยาย วิทยาศาสตร์ หนังสือพิมพ์ ถ้าผู้อ่านมีความรู้สีกวต่อโครงสร้างของการเขียนและรู้จักใช้ความรู้เดิมเหล่านี้ให้เป็นประโยชน์ในขณะที่อ่านจะช่วยอย่างมากในเรื่องความเข้าใจและความทรงจำ ลักษณะโครงสร้างของข้อเขียนของเรื่องราวต่าง ๆ จะแตกต่างกันไปและมักจะมีลักษณะโครงสร้างของข้อเขียนเฉพาะแต่ละชนิด เช่น นิตาน หรือ เรื่องสั้น ก็จะมีโครงสร้างเป็นฉาก (Setting) เริ่มเรื่อง (Beginning) ลำดับเหตุการณ์ในเรื่อง (Development) และตอนจบ (Ending) เป็นต้น
2. โครงสร้างความรู้เกี่ยวกับเนื้อหา (Content Schemata) คือ การที่ผู้อ่านมีความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่องในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่งมาก่อนจะทำให้เกิดความเข้าใจดีขึ้น ผู้อ่านที่มีโครงสร้างความคิดในแขนงของเนื้อเรื่องที่จะรับเรื่องที่จะอ่านได้เร็วกว่าผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ความรู้ทางเนื้อหานี้มาก่อน

แฮร์ริส และสมิท (Harris and Smith. 1976 : 235) กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านว่า ประกอบด้วย

1. ประสบการณ์พื้นฐานของผู้อ่าน
2. ความสามารถทางด้านภาษา
3. ความสามารถในการคิด
4. เจตคติที่มีต่อสิ่งที่อ่าน
5. จุดประสงค์ในการอ่าน

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2528 : 1 - 8) กล่าวว่า หลักการอ่านนั้นเกี่ยวข้องกับกระบวนการอยู่ 2 กระบวนการคือ การติดตามว่าผู้เขียนจะพูดอะไร และคิดว่าผู้เขียนหมายถึงอะไร ในการหาเหตุผลของข้อความที่อ่านนั้น ผู้เชี่ยวชาญการอ่านได้ค้นคว้าได้ตามกระบวนการคิด (Thinking Process) มีหลายวิธีดังนี้

1. Top - Level Structure Method ให้นักเรียนใช้ความคิดพิจารณาด้วยตนเองของเนื้อเรื่องนั้นว่าไปในแนวไหน เพื่อเข้าใจโครงสร้างของการเขียน นักเรียนก็จะสามารถพบความคิดหลักและรายละเอียดอื่น ๆ ในเนื้อหานั้นด้วย

2. The Reader Selected Miscues Techniques ให้นักเรียนอภิปรายเพื่อความหมายของคำยากที่พบในข้อความที่อ่านหลังจากการอ่านแล้วการอภิปรายของครูจะช่วยให้เข้าใจยิ่งขึ้น และรู้ว่าตนเองมีจุดบกพร่องอะไรตรงไหน

3. The Cloze Procedure เป็นวิธีที่ให้นักเรียนอภิปรายถึงคำที่ลบออกไป

4. The Erica Mothod เน้นให้นักเรียนเกิดประสบการณ์ด้วยตนเอง โดยผ่านกระบวนการ 4 ขั้นตอนคือ

4.1 การเตรียมสำหรับการอ่าน (Preparing for Reading)

4.2 การคิดในสิ่งที่อ่าน (Thinking Through the Reading)

4.3 การตัดทอนและรวบรวมรายละเอียด (Extracting and Organizing Information)

4.4 การแปลความรายละเอียด (Translating Information)

จากที่กล่าวมานี้พอจะสรุปได้ว่า การอ่านที่ดีนั้นต้องตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่าน สรรวจรายละเอียดของเรื่อง ตลอดจนตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านให้ได้จึงจะ เป็นการอ่านที่มีประสิทธิภาพ

9. ความสำคัญของการสอนอ่าน

สำหรับความสำคัญของการอ่านนั้น ธีรวิวัฒน์ ศรีศรีรามครัน (2527 : 1) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอยู่ในลักษณะที่ว่า ผู้อ่านมีความสามารถดังต่อไปนี้หรือไม่

1. ความสามารถเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านไปแล้ว ได้มากน้อยแค่ไหน
2. สามารถจับใจความสำคัญได้หรือไม่
3. สามารถเปรียบเทียบแยกความแตกต่างได้ว่า ในบทความหรือสิ่งที่อ่านไปแล้วนั้น ส่วนไหนเป็นความจริง เป็นเนื้อเรื่องที่สำคัญ เป็นความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียน หรือความคิดเห็นโดยทั่ว ๆ ไป
4. เมื่ออ่านแล้วสามารถที่เข้าใจและปฏิบัติตามที่อ่านมาได้อย่างถูกต้องหรือไม่
5. สามารถที่จะตีความจากรูปภาพ แผนภูมิ แผนที่ หรือตาราง แสดงได้ถูกต้องมากน้อยแค่ไหน
6. สามารถที่จะรวบรวมความคิดเห็นจากการอ่านหลาย ๆ เรื่องให้เข้ามาสู่ประเด็นสำคัญตามที่ต้องการหรือไม่
7. เมื่ออ่านแล้วสามารถวาดภาพตามแนวคิดที่ได้อ่านมาได้ตรงและถูกต้องมากน้อยแค่ไหน
8. สามารถจับใจความสำคัญหรือได้สาระจากเนื้อเรื่องที่ได้อ่านมากน้อยแค่ไหน

ดังนั้นนักเรียนจะอ่านได้ดีก็ต่อเมื่อเข้าใจสิ่งที่อ่านอย่างถ่องแท้ ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนทำกิจกรรมการอ่านด้วยตัวเองให้มากที่สุด โดยครูจัดบทเรียนที่อ่านสนุกสนานไว้ให้ จัดบรรยากาศที่ดีในการเรียน เมื่อเด็กอ่านบทเรียนได้เร็วและสนุกสนาน เด็กจะมีความรู้สึกที่ประทับใจในการอ่าน มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษได้

10. ความสำคัญและประโยชน์ของการอ่าน

ฮาฟเนอร์ และเฮย์เดน ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า เป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านเป็นอย่างมาก เพราะช่วยแก้ไขปัญหาดังต่าง ๆ ได้รับความรู้เพิ่มเติม เสริมสร้างประสบการณ์ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น (สะอาด บุญยงค์. 2527 : 12 ; อ้างอิงมาจาก Hafner and Hayden. 1972 : 7)

วิจิตรา แสงพลสิทธิ์ และคนอื่น ๆ (2525 : 134) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า

1. การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดในการแสวงหาความรู้ ในการเรียนทุกระดับ โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษา จำเป็นต้องใช้ความสามารถในการอ่านเป็นเครื่องมือในการศึกษา จะเห็นได้ว่า มหาวิทยาลัยและวิทยาลัยต่าง ๆ มีห้องสมุดเป็นหัวใจของการเรียน แม้แต่ในชั้นประถมศึกษา การอ่านก็มีความจำเป็นสำหรับนักเรียนมาก เพราะวันหนึ่ง ๆ งานของนักเรียนต้องอาศัยการอ่านเป็นส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นวิชาเลข วิทยาศาสตร์ หรือแม้แต่หัตถศึกษา

2. เป็นสิ่งส่งเสริมด้านความคิดและความฉลาดรอบรู้ ปัจจุบันชาวเหตุการณ์ความเคลื่อนไหวและความรู้ต่าง ๆ ทำให้ทั้งความรู้ข้อเท็จจริง ความคิดเห็นที่ทาให้ผู้อ่านเกิดสติปัญญา ถ้าคนใดชอบอ่านและมีนิสัยที่ดีในการอ่านแล้ว การอ่านจะเป็นกิจกรรมสร้างสรรค์ที่สร้างบุคลิกภาพเป็นที่นิยมนับถือ จากบุคคลอื่นว่าเป็นผู้รอบรู้กว้างขวาง มีความคิด วิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผล เพราะมีข้อเท็จจริงที่ได้จากการอ่านมาสนับสนุนเป็นที่น่าเชื่อถือ

3. เป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน การพักผ่อนหย่อนใจหรือการแสวงหาความเพลิดเพลินเป็นสิ่งสำคัญสิ่งหนึ่งของชีวิตมนุษย์ การใช้เวลาว่างหรือใช้เวลาที่รู้สึกเหงา อ่านหนังสือนวนิยาย สารคดี เป็นการหาความเพลิดเพลินในการที่ถูกที่ควร ถ้าโรงเรียนส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่าง อ่านหนังสือเพื่อความเพลิดเพลิน ปัญหาพฤติกรรมเกเรของนักเรียนคงลดลง

เสริมศรี หอทิมาวารกุล (2536 : 348) กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านไว้ดังนี้คือ

1. การอ่านเป็นพื้นฐานของการเรียนวิชาอื่น ๆ ทั้งนี้เพราะการหาความรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ จำเป็นต้องอาศัยทักษะการอ่านเป็นเครื่องมือ
2. การอ่านเป็นกระบวนการถ่ายทอดความรู้สึก และความต้องการระหว่างบุคคลกับบุคคล
3. การอ่านเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เป็นผู้สำเร็จงานการประกอบอาชีพ เพราะได้อ่านเอกสารที่ให้ความรู้ ในการปรับปรุงของตนเองอยู่เสมอ
4. การอ่านเป็นเครื่องมือช่วยทำให้การดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข เพราะถ้าเขาอ่านได้ก็สามารถทำความเข้าใจร่วมกับบุคคลอื่น ๆ ได้เป็นอย่างดี ตลอดจนสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นให้ผ่านไปได้อย่างราบรื่น
5. การอ่านเป็นเครื่องมือสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมของคนไทยสู่คนรุ่นหลังต่อไป
6. การอ่านเป็นเครื่องมือก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน ความรู้ และมีประสบการณ์กว้างขวาง

บุชท์ (Bush. 1970 : 5 - 6) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านไว้ดังต่อไปนี้

1. ช่วยสร้างความพึงพอใจให้แก่ชีวิต
2. ช่วยในการพบปะสังสรรค์
3. พาผู้อ่านท่องเที่ยวไปในสถานที่ต่าง ๆ ที่ไม่สามารถไปด้วยตนเองได้
4. ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
5. ทำให้เกิดความสนใจหมั่น ๆ ขึ้นมา
6. ได้แลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน
7. ได้รู้เรื่องราวต่าง ๆ ที่ผู้เขียนได้บันทึกไว้
8. ช่วยแก้ปัญหาสังคม การเมือง เศรษฐกิจและส่วนตัว
9. ให้ความรู้และทักษะ เพื่อความก้าวหน้าในอาชีพการงาน
10. พัฒนาคุณค่าทางจริยธรรมและช่วยทำให้เกิดความมั่นใจในตนเอง

สรุปได้ว่า การอ่านมีความจำเป็นต่อชีวิตของมนุษย์ในการติดต่อสื่อสารทำความเข้าใจและแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตทั้งส่วนตัวและสังคม ดังนั้น

การสอนอ่านจึง เป็นทักษะที่สำคัญที่ครูผู้สอนจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกฝนทักษะการอ่านนี้ อย่างสม่ำเสมอและสามารถนำเอาความรู้จากการอ่านไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่าง มีประสิทธิภาพต่อไป

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียน

1. ความหมายของการเขียน

การเขียนนับว่าเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งทักษะหนึ่ง เพราะการเขียนช่วยในด้าน การติดต่อสื่อสารที่สำคัญ กล่าวคือ ผู้เขียนสามารถจับบันทึกเรื่องราวตามที่สนใจและสามารถ ถ่ายทอดความรู้สึกของผู้เขียนให้ผู้อื่นทราบ ทั้งนี้ผู้เขียนต้องใช้ภาษาให้ถูกต้องตามระเบียบ แบบแผน เพราะถ้าผิดจะทำให้ความหมายผิดไปด้วย สำหรับความหมายของการเขียนได้มีผู้ ให้คำนิยามไว้มากมาย ซึ่งพอจะยกตัวอย่างไว้ดังนี้

โอลีวา (Oleva. 1969 : 152) กล่าวว่า การเขียนเป็นภาษาของผู้พูด ในการที่สื่อความคิดของเขาไปสู่ผู้อื่น ซึ่งพูดภาษาเดียวกัน ในการสื่อความหมายนี้จะขึ้นอยู่กับ สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเขียน

รีเวอร์ส (Rivers. 1972 : 219) กล่าวว่า การเขียนเป็นการเขียน ตัวอักษร ซึ่งเป็นเครื่องหมายแทนเสียงที่ใช้ในการพูด

วิดโดว์สัน (Widdowson. 1978 : 34 - 44) กล่าวว่า การเขียนคือ กิจกรรมการสื่อสารชนิดหนึ่ง การสื่อสารนี้ หมายถึง การถ่ายทอดหรือถ่ายทอดจากบุคคล หนึ่งไปยังอีกบุคคล

อาราพอฟ (Arapoff. 1969 : 33-39) กล่าวว่า การเขียนเป็น กระบวนการทางความคิด (Thinking Process) นอกจากจะเป็นระบบสัญลักษณ์แทนคำพูด แล้วยังรวมไปถึงการถ่ายทอดข้อเท็จจริงและความคิดต่าง ๆ ของผู้เขียนออกมาในรูปประโยค ที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และสื่อความหมายได้อย่างดีการเขียนจึงควร เริ่มจากระดับที่ง่ายไป ผู้ระดับที่ย่างยากซับซ้อนขึ้นและยังได้ย้ำว่าในขณะที่ทำการเขียน ผู้เขียนจะต้องตั้งจุดมุ่งหมาย เอาไว้ และพยายามเรียงลำดับความสำคัญให้เป็นไปตามขั้นตอนนั้น

ฮีตัน (Heaton. 1975 : 138) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับทักษะการเขียนว่าการเขียนเป็นทักษะที่ครอบคลุม ชับซ้อน และสอนยาก เพราะต้องการความรู้ความสามารถในด้านไวยากรณ์และศิลปะในการใช้ถ้อยคำ ส่วนหนึ่งที่สละสลวยตลอดจนพื้นฐานทางด้านวิจารณ์และจินตนาการด้วย

ลาโด (Lado. 1977 : 143) กล่าวว่า การเขียนคือการสื่อความหมายด้วยตัวอักษรของภาษาที่เข้าใจกันได้ระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ผู้เขียนจะต้องใช้ตัวอักษรอย่างมีความหมายเรียงเรียงถ้อยคำและข้อความได้อย่างถูกต้องตามโครงสร้างและไวยากรณ์ของภาษานั้น ๆ

เบเคอร์ส (Bakers. 1971 : 1) มีความเห็นว่าการเขียนเป็นลักษณะที่จะต้องประกอบด้วยความรู้หลายอย่าง ได้แก่ ความรู้ด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ การสะกดคำ และการใช้ภาษา

เทลเลอร์ (Taylor. 1984 : 1 - 15) กล่าวว่า การเขียนเป็นงานด้านความคิด การเขียนเป็นกระบวนการแสวงหาเชิงสร้างสรรค์ (Discovery Creative Procedure) โดยมีลักษณะผสมผสานระหว่างเนื้อหาและภาษา กล่าวคือ เป็นการใช้ภาษาเพื่อค้นหาสิ่งที้นอกเหนือความรู้เดิมที่มีอยู่ การเขียนจึงเป็นเครื่องมือในการค้นหาความหมายจากประสบการณ์ของผู้เขียนเพื่อจะได้นำเสนอสิ่งเหล่านั้นมาเสนอผู้อ่าน ในความคิดขอเทลเลอร์ การเขียนมิใช่เป็นเพียงเครื่องสะท้อนความคิดของผู้เขียน หากแต่ยังเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดความคิดอีกด้วย ดังนั้นจึงเป็นกระบวนการที่มีทั้งการส่งให้และการรับ

แฮร์ริส (Harris. 1969 : 68 - 69) กล่าวว่า การเขียนต้องมีส่วนประกอบดังต่อไปนี้

1. เนื้อหา หรือประเด็นที่ผู้เขียนต้องการสื่อกับผู้อ่าน (Content)
2. การวางรูปแบบหรือการจัดระบบของเนื้อหา (Form)
3. ความสามารถในการใช้ภาษาได้ตามหลักไวยากรณ์และโครงสร้างของประโยค (Grammar)
4. สีสานในการใช้ภาษาของผู้เขียน การเลือกคำและสำนวนต่าง ๆ ของภาษาที่ใช้ในการเขียน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดอรรถรสนั่นเอง (Style)

5. กลไกด้านอื่น ๆ ที่นำมาประยุกต์ใช้กับการเขียน เช่น การเขียนแบบสรุปควา
ควรใช้หลักอย่างไร ควรเลือกใช้ตัวอักษรอย่างไร และใช้เครื่องหมายวรรคตอนอย่างไร จึง
จะถูกต้อง และเหมาะสมตามหลักเกณฑ์ของภาษานั้น ๆ (Mechanics)

กล่าวโดยสรุปว่า การเขียนคือ การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดตลอดจนข้อเท็จจริง
ต่าง ๆ ให้ผู้อื่นทราบโดยใช้สัญลักษณ์คือ ตัวอักษร ผู้เขียนต้องใช้ความรู้ความสามารถ รวมทั้ง
องค์ประกอบหลายอย่างเพื่อให้การเขียนนั้นสื่อความหมายได้ตรงกันทั้งผู้เขียนและผู้อ่าน ใช้ภาษา
ได้ถูกต้องตามระเบียบแบบแผนตามความนิยมของเจ้าของภาษา

2. ความสามารถในการเขียน

ลาโด (Lado. 1961 : 248) กล่าวว่า ความสามารถทางการเขียนคือ
ความสามารถที่จะใช้ตัวอักษรอย่างมีความหมาย สามารถเรียบเรียงข้อความจากลักษณะ
โครงสร้างภาษาที่ใช้แบบฟอร์มการเขียนให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการเขียนนั้น ๆ ตลอดจนการ
ใช้ถ้อยคำสำนวนอย่างถูกต้อง

คราเชน (Krashen. 1984 : 20 - 23) กล่าวว่า ความสามารถทาง
การเขียนพัฒนาตามวิธีเดียวกับการรับภาษาที่สอง ความสามารถในการเขียนเกิดจากการรับ
ปัจจัยเข้าอย่างเพียงพอจนเกิดความเข้าใจ (Comprehensible Input) อาจจะไปสู่
ความสามารถทางการเขียนคือ ผล (Production) หรืออาจสรุปได้ว่า ความเข้าใจใน
การฟัง และอ่าน ทำให้เกิดความสามารถในการพูดและการเขียน

เทลเลอร์ (Taylor. 1976 : 310) กล่าวว่า ความสามารถในการ
การเขียนเกิดจากการศึกษาอบรมและประสบการณ์ของแต่ละคนจะออกมาในรูปของการใช้
ภาษาได้อย่างถูกต้องตามระเบียบแบบแผนของการผสมผสานประโยคต่าง ๆ ให้เป็นอันหนึ่ง
อันเดียวกัน และสามารถสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ตามที่ต้องการ

แพตตี (Patty. 1985 : 182 - 226) กล่าวว่า ความสามารถในการ
การเขียนคือ ความสามารถในการแสดงออก ซึ่งความคิดที่ต้องการเชื่อมโยงจัดวางและ
พัฒนารายละเอียดต่าง ๆ ตลอดจนความสามารถในการรวบรวมความคิดให้เป็นประโยค
เป็นข้อความสั้น ๆ และเป็นเรื่องราว

สรุปความสามารถในการเขียนคือ ความสามารถในการใช้คำศัพท์ การสะกดคำ การใช้สำนวน โครงสร้างทางไวยากรณ์ และเครื่องหมายวรรคตอน ตลอดจนการเรียบเรียงความคิดออกมาเป็นข้อความ เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดหรือเจตนาของผู้เขียนได้

3. ขั้นตอนในการฝึกและการจัดกิจกรรมในการฝึกเขียนภาษา

ทักษะในการเขียนเป็นทักษะที่มีความสำคัญทักษะหนึ่ง (ศรีวิชัย สุวรรณภักดี. 2522 : 157) เพราะผู้เขียนต้องใช้ทักษะนี้เพื่อ

1. ติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นโดยตัวอักษร
2. จัดบันทึกสิ่งต่าง ๆ ที่เรียนมาหรือทราบมา
3. ถ่ายทอดความรู้สึกของตนให้ผู้อื่นโดยการเขียน เช่น เขียนคำตอบเป็น

ประโยค เป็นคำ เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบ ความรู้ของผู้อื่น

ทักษะการเขียนนั้นเป็นทักษะที่ยากสำหรับนักเรียน เพราะเป็นทักษะในการแสดงออก (Production) นักเรียนต้องใช้ความสามารถหลาย ๆ ด้าน เช่น คำศัพท์ สำนวน โครงสร้าง และกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ ตลอดจนเครื่องหมายและลีลาในการเขียน ดังนั้นในการฝึกทักษะในการเขียน ผู้เขียนจะต้องฝึกอย่างเป็นระบบ โดยผ่านขั้นตอนการพัฒนาทักษะทั้ง 5 ชั้น (Rivers. 1978 : 245 - 255) คือ

1. การคัดลอก (Copying) เป็นการทบทวนถึงสิ่งที่เรียนไปแล้ว และยังเป็นการแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของเสียงกับสัญลักษณ์
2. การหัดเขียน (Reproduction) นักเรียนจะหัดเขียนโดยตนเองมากขึ้นจากการเขียนสิ่งที่เขาจำได้ จากเรื่องที่อ่าน เขียนตามคำบอก เขียนเรื่องราวจากภาพ นักเรียนจะนำประโยคที่เคยคัดลอกมาใช้ด้วยก็ได้
3. การผสมผสานสิ่งที่เรียนมาแล้ว (Recombination) การเขียนในระดับนี้ ผู้เขียนฝึกจากสิ่งที่ได้เรียนไปแล้วทั้งจากการฟังและการอ่าน แต่จะยุ่งยากซับซ้อนขึ้นในการใช้รูปแบบต่าง ๆ ของโครงสร้าง ตลอดจนการรู้จักใช้ตารางเทียบแทนและการเปลี่ยนรูปประโยค เป็นต้น

4. การเขียนทำให้คำแนะนำ (Guided Writing) นักเรียนมีอิสระในการเลือกใช้คำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์และต้องเรียนรู้ถึงความแตกต่างของภาษาพูดและภาษาเขียนด้วยในขั้นนี้ นักเรียนควรจะสามารถย่อความได้ แต่ครูยังต้องควบคุม

5. การเขียนเรียงความ (Composition) นักเรียนมีอิสระมากขึ้นในการเขียน รู้จักการทำโครงเรื่องเอง และเขียนเรื่องราวได้เอง ครูทำหน้าที่ตรวจและแก้ไข

ลาโด (Lado. 1964 : 143 - 148) ได้แบ่งการเขียนภาษาต่างประเทศออกเป็น 5 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมตัวก่อนการเขียน (Pre-Writing) เป็นขั้นเขียนสัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนคำพูด ฝึกการคัดเลือกสัญลักษณ์และตัวอักษรแบบต่าง ๆ ซึ่งให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของตัวอักษร กับระบบเสียง รวมทั้งลีลาในการเขียนและความแตกต่างของสัญลักษณ์แต่ละตัว
2. การคัดลอกข้อความจากบทอ่าน (Copying Reading Texts) ให้เด็กฝึกเขียนตามแบบที่กำหนดให้ ซึ่งเป็นข้อความยาว ๆ ตามที่ผู้เขียนได้อ่านไปแล้ว
3. การถ่ายทอดสิ่งที่พบเห็นเป็นตัวอักษร (Transcribing) ฝึกเขียนตามคำบอก โดยครูบอกคำที่ผู้เขียนรู้จักให้ผู้เขียนเขียนตาม นอกจากนี้ยังฝึกให้ผู้เขียนรู้จักถ่ายทอดคำพูด หรือแต่งประโยคด้วยตนเอง และเขียนประโยคดังกล่าวโดยไม่มีแบบอย่างใด ๆ
4. การเขียนความเรียง (Composition) เป็นการเขียนรายงานแสดงความคิดเห็นหรือข้อมูลต่าง ๆ ในรูปแบบที่ถูกต้องตามแบบแผนและโอกาส เช่น การเขียนจดหมายถึงเพื่อน การเขียนข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงทางธุรกิจ ซึ่งครูจะต้องเน้นความสำคัญของส่วนต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ทักษะนี้ในการสื่อสาร เช่น หัวเรื่อง ความชัดเจนของแนวคิดและวัตถุประสงค์ (Point of View and Focus) ลีลาภาษา (Style) ตลอดจนความแจ่มชัดและควมมีประสิทธิภาพของความเรียง (Clarity and Effectiveness)
5. การเขียนวรรณคดี (Literature) เป็นการเขียนขั้นสูงสุด ซึ่งผู้ที่จะสามารถเขียนในขั้นนี้ได้จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม โครงสร้างทางภาษา มีพรสวรรค์ และมีศิลปะในการเขียนเป็นอย่างดี

จากที่กล่าวมาแล้ว พอจะสรุปได้ว่า การสอนเขียนนั้นต้องเริ่มจากสิ่งที่ยากก่อน ไปสู่สิ่งที่ยากขึ้น ซับซ้อนขึ้น โดยเริ่มเขียนจากสิ่งที่เรียนไปแล้ว ซึ่งเป็นการเขียนตามแบบ จนกระทั่งพัฒนาถึงการเขียนขั้นสูง คือ การเขียนแสดงความคิดเห็นหรือการเขียนโดยอิสระ

การที่ผู้เขียนจะเขียนได้ดีนั้นจะต้องอาศัยการฝึกคือการเขียนบ่อย ๆ โดยมีผู้ตรวจและแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อการปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา จะทำให้ความสามารถในการเขียนดีขึ้น ซึ่งการฝึกนั้นได้มีผู้เชี่ยวชาญได้ให้ทัศนะไว้หลายลักษณะดังนี้

1. การคัดลอก (Copying) กิจกรรมการเขียนลักษณะนี้เพียงให้ผู้เรียนได้คุ้นเคยกับคำศัพท์โครงสร้างประโยค ข้อความ การสะกดคำ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอนในขั้นตอนนี้ผู้เรียนอาจเบื่อหน่ายได้ง่าย เพราะไม่ได้ใช้ความคิดของตนเองได้อย่างอิสระ

2. การเขียนที่มีการชี้นำ (Guided Writing) การเขียนในขั้นนี้ ผู้เรียนต้องแสดงความคิดเห็นของตนให้มากขึ้น ผู้สอนมักเป็นผู้วางโครงเรื่องไว้ก่อนลงมือเขียน ผู้สอนอาจจัดให้มีการอภิปรายร่วมกันในหัวข้อที่ต้องอ่าน แล้วจึงลงมือเขียนโดยคำนึงถึงการเลือกใช้คำให้เหมาะสม และตรงกับความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารแก่ผู้อ่านจริง

3. การเขียนแบบอิสระ (Free Writing) ได้แก่ การเขียนที่ผู้เขียนมีอิสระเต็มที่ในการใช้ประสบการณ์ทั้งหมดในการเขียน นับตั้งแต่การวางโครงเรื่อง การเลือกคำ การแต่งประโยค และการผูกประโยคด้วยกันเป็นกิจกรรม การเขียนขั้นสุดท้ายที่ยากที่สุด ผู้เขียนมีอิสระในการแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ ผู้สอนจะต้องให้คำแนะนำช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนมีปัญหา

จอห์นสัน (Johnson. 1981 : 93 - 106) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนการสอนเขียนควรมีลักษณะ 3 ประการดังนี้คือ

1. การเติมข้อมูลให้สมบูรณ์และแบ่งความหมายออกเป็นส่วน ๆ (Jigsaw) ประโยชน์คือ การทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลกันในชั้นเรียน และสามารถประเมินผลได้จากเพื่อนร่วมชั้น โดยดูจากการอ่านข้อความแล้วเข้าใจหรือไม่ ถ้าการอ่านเข้าใจแสดงว่าทักษะการเขียนย่อมบรรลุผลตามไปด้วย เพราะทักษะเขียนเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยทักษะอ่านที่มีประสิทธิภาพเสียก่อน

2. ลักษณะกิจกรรมที่มีความต่อเนื่องกัน หมายถึง การบูรณาการทักษะต่าง ๆ เข้าด้วยกันสำหรับการสื่อสาร กิจกรรมแต่ละกิจกรรมในแต่ละทักษะจะส่งผลถึงกิจกรรมต่อมาในทักษะต่อมาด้วย ซึ่งจอบันสันได้อธิบายไว้ดังนี้คือ

2.1 กิจกรรมที่ทำให้ทำไม่ควรเป็นอิสระ และเสร็จสมบูรณ์ได้ต้องขึ้นอยู่กับกิจกรรมอื่นด้วย เช่น การสอนฟัง-พูด ผู้สอนจะต้องฝึกเกี่ยวกับการฟังให้เข้าใจ การตอบตลอดจนการถามคำถาม เป็นต้น

2.2 การเขียนเรียงความอิสระ ควรจัดกิจกรรมที่มีความต่อเนื่องกัน หลาย ๆ อย่าง ผู้สอนอาจช่วยให้ผู้เรียนเกิดจินตนาการได้โดยการทำให้ทำกิจกรรมหลาย ๆ อย่างประกอบกัน เช่น เขียนบทสนทนา แสดงบทบาทสมมติ อภิปราย ฯลฯ จนกระทั่งนำไปสู่การเขียนเป็นกิจกรรมสุดท้าย

3. การเขียนข้อความเป็นตอน ๆ (Paragraph Writing) สิ่งสำคัญในการเขียนลักษณะนี้คือ การผูกประโยคเข้าด้วยกันให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ (Cohesion) และมีความสอดคล้องตามความหมาย (Coherence) การสอนอ่านและเขียนนั้นมีความสัมพันธ์กันมาก ฉะนั้นควรฝึกดังนี้

3.1 นำเรื่องมาให้ให้นักเรียนอ่าน ให้ดูเฉพาะข้อความตอนต้น และปิดส่วนอื่น ๆ ไว้ แล้วให้นักเรียนทายว่าเนื้อเรื่องต่อไปจะเป็นอย่างไร แล้วจึงให้ดูเพื่อเปรียบเทียบว่าความคิดของแต่ละคนสอดคล้องกับเนื้อเรื่องอย่างไร

3.2 ให้ผู้เรียนเขียนตามคำบอกที่ละประโยค หลังจากผู้สอนอ่านแต่ละประโยค ผู้เขียนจะต้องบอกว่าประโยคต่อไปจะเป็นอย่างไร จึงให้เขียนตามคำบอกต่อไป

3.3 ผู้สอนอาจให้ข้อความที่ละคำ กลุ่มคำ หรือประโยค แล้วให้นักเรียนเติมข้อความให้สมบูรณ์ แล้วจึงเฉลยข้อความที่ถูกต้องทั้งหมด

3.4 ผู้สอนให้ประโยคที่ต่อจากประโยคอื่นมา แล้วให้นักเรียนเขียนประโยคที่มาก่อนหน้านั้น

3.5 ผู้สอนให้เนื้อเรื่องเป็นแบบอย่าง เพื่อให้ผู้เรียนเขียนเลียนแบบโดยใช้ข้อมูลที่ให้มา เช่น แผนที่ โฉมหน้า แผนภาพ ฯลฯ

3.6 ผู้สอนให้เนื้อเรื่องมา แล้วให้นักเรียนจัดวิธี จัดลำดับข้อความเป็นแบบอื่น

3.7 ผู้สอนให้ผู้เรียนเปลี่ยนจากภาษาพูดเป็นภาษาเขียน เพื่อฝึกเรียงความ สัมพันธ์ระหว่างประโยคตามความหมาย ข้อความที่พูดอาจมาจากการกระจายเสียงทางวิทยุ หรือข้อความจากหนังสือพิมพ์ก็ได้

3.8 ผู้สอนให้ผู้เรียนเขียนเนื้อเรื่อง โดยเขียนให้แตกต่างไปจากเรื่องที่ย่าน เช่น เปลี่ยนจากคำแนะนำไปเป็นการบรรยาย เป็นต้น

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2520 : 122 - 126) ได้เสนอแนะกิจกรรมในการสอน เขียนไว้ดังนี้

1. การเขียนเพื่อฝึกหัดสิ่งที่เรียนไปแล้ว โดยฝึกจากสิ่งที่เรียนไปแล้ว ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความแม่นยำในด้านต่อไปนี้

1.1 ด้านไวยากรณ์ให้เขียนตามแบบฝึกหัด ที่ผู้เรียนได้เรียนมาแล้ว เช่น ฝึกจากตารางเทียบแทนการเปลี่ยนรูปประโยค การใช้สถานการณ์แบบฝึกหัดในรูปแบบทสนทนา

1.2 ด้านคำศัพท์ ำให้ทำแบบฝึกหัดตามคำศัพท์ที่เรียนไปแล้ว ด้วยวิธีหาคำที่มีความหมายตรงกันหรือตรงกันข้าม การให้คำจำกัดความ ถอดความและวิธีใช้คำเหล่านั้นใน ประโยค

1.3 แบบฝึกหัดตามบทอ่านที่ทำไปแล้วในเรื่อง ำให้เขียนตอบอย่างสั้น ๆ หรือ เขียนสรุปเรื่อง หรือให้เขียนเรื่องใหม่แต่เขียนแบบบทอ่าน หรืออาจใช้วิธีเติมคำในช่องว่างให้ ได้รับความตามเรื่องที่ตนอ่านไปแล้ว

2. เขียนบทสนทนา

2.1 ต่อบทสนทนา เขียนเดิมขยายบทสนทนา

2.2 แปลงเรื่องเล่าเป็นบทสนทนา หรือเขียนบทสนทนาเป็นเรื่องเล่า

2.3 เขียนบทสนทนาจากคำที่กำหนดให้ หรือเขียนบทสนทนาใหม่ โดยใช้

การถอดความ

3. เขียนบรรยายภาพหรือสิ่งของ ซึ่งอาจให้เขียนในลักษณะที่มีการชี้แนะ

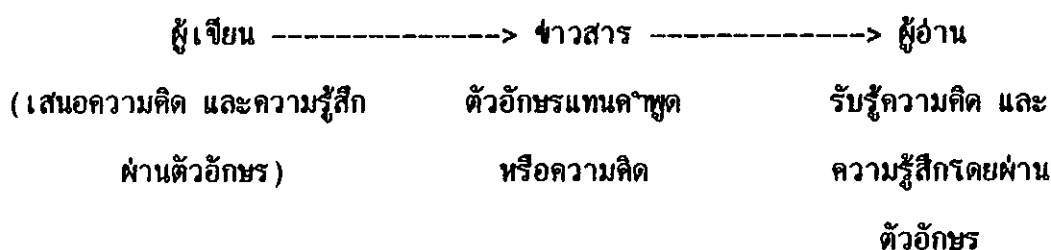
(Guided Composition)

4. การเขียนเรียงความ

5. การเขียนตามคำบอก

การพัฒนาทักษะการเขียน

ทักษะการเขียนเป็นทักษะทางภาษาที่ต้องใช้ความคิด และความถูกต้องตามหลักเกณฑ์มากกว่าทักษะอื่น ๆ ในการเขียนแต่ละครั้งผู้เขียนจำเป็นต้องวางแผนว่า จะเสนอแนวคิดอะไร และควรจะเสนอในรูปแบบใด ทั้งนี้เพื่อให้ผู้อ่านได้เข้าใจความหมายและความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียนได้ การเขียนจึงถือเป็นระบบสื่อสารอย่างหนึ่งที่ผู้เขียนจะส่งข้อมูลไปถึงผู้อ่าน ดังนี้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 92 - 95)

จุดมุ่งหมายที่สำคัญที่สุดในการสอนทักษะการเขียน ก็เพื่อฝึกให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเขียนได้อย่างคล่องแคล่ว และถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และหากจะให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ดังกล่าวนี้ได้ ผู้สอนจำเป็นต้องใช้กลวิธีในการสอนและการจัดกิจกรรมในการฝึกอย่างจริงจัง (Broughton and others. 1980 : 17 - 19)

ลักษณะการเขียนควรได้รับการสอนให้ต่อเนื่องจากทักษะอื่น ๆ เช่น ทักษะการอ่าน และทักษะการฟัง ทั้งนี้จะช่วยทำให้ทักษะการอ่านดีขึ้นอีกด้วย (Applebee. 1978 ; Smith. 1981 ; Loban. 1976 ; Dormie. 1981 ; Arunee Witiyachitra. 1983)

ประสบการณ์จากคำศัพท์ สำนวน และกฎเกณฑ์ไวยากรณ์จากการอ่านของผู้เรียน จะช่วยให้เข้าใจเลือกคำ และการเรียบเรียงประโยคได้ดีขึ้น การฝึกปฏิบัติการเขียนบ่อยครั้ง จะช่วยให้ทักษะการอ่านหรือการตีความจากสัญลักษณ์ดีขึ้น ชำนาญขึ้นด้วย กิจกรรมการเรียนการสอนเขียนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียน จึงจำเป็นต้องคำนึงถึงปัจจัยเบื้องต้นที่สำคัญ อันได้แก่ สิ่งที่จะให้ผู้เรียนได้อ่านเพื่อประสบการณ์การใช้ทักษะการเขียนต่อมา พร้อมทั้งเทคนิคในการสอนอ่าน ซึ่งจะช่วยให้เชื่อมโยงในการใช้ประสบการณ์จากการอ่านมาเขียนได้ การสอนอ่านและเขียน จึงดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่องกัน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาทักษะการเขียน

งานการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียน จำเป็นต้องคำนึงถึงระดับของการเขียนด้วย ทั้งนี้เพื่อการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนในแต่ละระดับ เช่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

มีนักภาษาศาสตร์ท่านหนึ่งแนวคิดเกี่ยวกับการจัดระดับของการเขียนที่สำคัญ ๆ ไว้ และพอจะสรุปประเด็นสำคัญ ๆ ได้มีดังนี้

Broughton และคนอื่นๆ (Broughton and others. 1980 : 17 - 19) ได้แบ่งระดับการเขียนไว้ 3 ระดับ โดยเรียงจากง่ายไปยาก ดังนี้

ระดับที่ 1 การเขียนโดยมีการควบคุม (Controlled Writing) หมายถึง การเขียนที่มีการควบคุมการใช้ภาษา เช่น การให้เติมคำลงในช่องว่างให้สมบูรณ์ การใช้ภาษาจะอยู่ในแวงดวงอันจำกัด การเขียนในลักษณะนี้จะเหมาะกับผู้เรียนที่เพิ่งเริ่มฝึกการเขียนใหม่ ๆ ทั้งนี้เพื่อให้มีแนวทางการเขียนอย่างง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน และเป็นรูปแบบที่จำเป็นในการเขียนประโยค

ระดับที่ 2 การเขียนที่มีการชี้นำ (Guided Writing) หมายถึง การเขียนที่มีการชี้นำแนวทางการเขียน เช่น การใช้ภาษาด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ และการเรียบเรียงเป็นประโยคได้อย่างอิสระบ้าง แต่ยังไม่เสรีเต็มที่นักเนื่องจากผู้เรียนจำเป็นต้องอาศัยการเปรียบเทียบอยู่บ้างในขั้นนี้ การฝึกเขียนในลักษณะนี้จะเหมาะกับผู้เรียนในระดับสูงขึ้นไปกว่าในระดับแรก

ระดับที่ 3 การเขียนแบบอิสระ (Free Writing) ได้แก่ การเขียนที่ผู้เขียนเมื่ออิสระเต็มที่ในการใช้ความคิดประสบการณ์ทั้งหมดในการเขียนนับตั้งแต่การวางโครงเรื่อง การเลือกคำ การแต่งประโยค และการผูกประโยคเข้าด้วยกัน

กลวิธีในการสอนเขียน

แนวความคิดเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในการเตรียมการเขียน การแสวงหาแนวความคิดจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้สอนต้องพยายามหาแนวทางที่เหมาะสม กระตุ้นให้ผู้เรียนได้แนวทางที่เกี่ยวข้อง

ความคิดในการเขียนด้วย การเลือกคำศัพท์และโครงสร้างของภาษาที่เหมาะสมอาจปรับหรือกระทำได้ภายหลัง แนวทางที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดแนวความคิด อาจกระทำได้ดังนี้

1. การระดมพลังสมอง (Brainstorming) ผู้สอนอาจจัดผู้เรียน เรียนเป็นกลุ่ม และมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นของคนเกี่ยวกับเรื่องที่ผู้สอนตั้งประเด็นหรือเรื่องไว้ให้ การนำภาษาอาจมีข้อบกพร่อง แต่ผู้สอนไม่ควรถือเป็นเรื่องสำคัญมากในขั้นนี้ เมื่อสิ้นสุดการแสดงความคิดเห็นแล้ว ผู้สอนอาจกำหนดให้ผู้เรียนจดบันทึกทั้งหมดเอาไว้ เพื่อนำไปใช้ในการเขียนของตนต่อไป (Ruggiero. 1981 : 24 - 25 ; Raimes. 1983 : 63 - 71)

2. การอภิปรายร่วมกัน (Guided Discussion) กิจกรรมการเรียนการสอนในขั้นนี้ จะแตกต่างจากกิจกรรมในข้อ 1 ในกรณีที่ผู้เรียนจะไม่เพียงบันทึกข้อคิดเห็นทุกอย่างของสมาชิกในกลุ่มไว้ เช่น ในข้อที่ 1 แต่จะพูดถกเถียงกันถึงความเหมาะสมของเรื่อง ความคิดที่จะเป็นข้อยุติของกลุ่มในการอภิปราย อาจมีการแยกประเด็นในการอภิปรายออกในแต่ละกลุ่ม กลุ่มละ 1 ประเด็น แล้วให้แต่ละกลุ่มนำเสนอรายงานความคิดนั้น ๆ ต่อเพื่อนในชั้น เพื่อรวบรวมความคิดและนำไปใช้ในการเขียนต่อไป (Raimes. 1983 : 71 - 73)

3. การสัมภาษณ์ (Interviews) การสัมภาษณ์สิ่งที่ผู้เรียนหรือนักเรียนต้องการจะรู้ จะเป็นวิธีที่ง่ายสำหรับการหาแนวคิดหรือความรู้ที่จะนำมาเขียนได้ ดังนั้นอาจให้ผู้เรียนได้มีโอกาสสัมภาษณ์ผู้รู้ เกี่ยวกับเรื่องที่ตนสนใจจะเขียน เช่น ผู้สอนวิชาต่าง ๆ ในโรงเรียน ผู้ปกครองหรือบุคคลภายนอกโดยทั่วไป เป็นต้น (Raimes. 1983 : 73 - 74)

4. การแสดงละครล้อเลียนสั้น ๆ (Skits) ผู้สอนอาจเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงท่าทางประกอบเกี่ยวกับเรื่องราวบางอย่าง ซึ่งผู้สอนอาจเป็นผู้กำหนดให้ผู้เรียนได้ ผู้แสดงจะต้องทำความเข้าใจกับบทบาทของตน เมื่อแสดงให้ผู้เรียนคนอื่น ๆ ดู ผู้เรียนเหล่านั้นจะสังเกตบทบาทของเพื่อน และนำมาเขียนบรรยายเป็นภาษาของตนเองได้ (Raimes. 1983 : 74 - 76)

5. การอ่านเพื่อหาแนวคิด (Reading for Ideas) การอ่านสิ่งที่ผู้เรียนสนใจ จะช่วยให้การหาแนวคิดในการเขียนดีขึ้น และตรงกับความต้องการได้ นับเป็นการกระตุ้นและให้แรงจูงใจผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมในการค้นคว้าหาสิ่งที่จะเขียน เพื่อให้การสื่อสารข้อมูลเป็นไปอย่างถูกต้องด้วย

Hewins (Hewins. 1986 : 219 - 223) ได้เสนอรูปแบบของการเขียนรูปแบบหนึ่งซึ่งน่าจะสนใจและมีกระบวนการจัดกิจกรรมเป็นขั้นตอน เหมาะสมที่จะนำมาใช้เป็นแบบอย่างในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเขียนในระดับมัธยมศึกษา โดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้ ดังนี้

1. ขั้นตอนการเขียน (Pre-Writing) ในขั้นตอนนี้ควรมีการปูพื้นฐานการเขียนของผู้เรียน โดยการให้พื้นฐานความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์แนวคิด สำนวนต่าง ๆ โดยใช้การระดมพลังสมองของผู้เรียน 3 วิธีด้วยกัน คือ

1.1 ผู้สอนตั้งประเด็น (Topic) หรือคำถามขึ้นให้ผู้เรียนช่วยกันหาคำตอบ คำศัพท์ และหาแนวคิด เกี่ยวกับเรื่องหรือคำถามนั้น ๆ ผู้สอนจะทำหน้าที่เป็นผู้บันทึกแนวคิดนั้น ๆ บนกระดานดำพร้อมทั้งคอยให้คำปรึกษา และให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เรียน

1.2 ผู้สอนจะนำเรื่องสั้น ๆ หรือบทสรุปของเรื่องต่าง ๆ ที่ผู้เรียนจะต้องเขียนมาให้ผู้เรียนอ่านก่อน แล้วให้เดาว่ารายละเอียดของเรื่องจะเป็นอย่างไรต่อไป และจะจบลงอย่างไร ผู้สอนหรือผู้เรียนจะช่วยกันจดบันทึก แนวความคิดของผู้เรียนจะได้จากการช่วยกันเดา และจินตนาการเรื่องนั้น ๆ

1.3 ให้ผู้เรียนดูภาพยนตร์สั้น ๆ รูปภาพ หรือสไลด์เกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียน เพื่อค้นหาเนื้อหาบางส่วนที่สำคัญจากการดูภาพยนตร์ รูปภาพ หรือสไลด์ เช่น คำศัพท์ โครงเรื่อง หรือเรื่องย่อ ผู้เรียนมีหน้าที่ดู ภาพยนตร์ รูปภาพ หรือสไลด์ ที่ผู้สอนนำมาแสดง ผู้สอนจะจดบันทึกคำศัพท์ ชื่อของข้อมูลสำคัญบางอย่าง เช่น วันที่ สถานที่ ฯลฯ บนกระดานดำ

2. ขั้นการร่างการเขียนครั้งที่ 1 (First Draft) ผู้เรียนจะนำข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากขั้นตอนแรกมาใช้ในขั้นที่ 2 ตามความสามารถของผู้เรียน ผู้เรียนสามารถหาคำศัพท์ หรือเพิ่มเติมเรื่องราวของตนเองได้ตามความสามารถ ผู้สอนจะให้อิสระแก่ผู้เรียนอย่างเต็มที่ โดยไม่คำนึงถึงข้อบกพร่องในการใช้ภาษา เช่น ไวยากรณ์การให้คะแนนควรให้เฉพาะส่วนของเนื้อหาเท่านั้น และไม่มีการวิพากษ์วิจารณ์ เกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียน ควรให้คำแนะนำเกี่ยวกับแนวทางการแสดงความคิดเห็นและประสบการณ์เดิมที่ผู้เรียนนำมาใช้เท่านั้น

3. ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ในขั้นนี้ผู้เรียนควรทราบข้อบกพร่องของข้อมูลบางอย่างในงานเขียนครั้งแรกของเขา วิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับคือ การให้ผู้สอนและผู้เรียนคนอื่น ๆ ในชั้นเรียน ช่วยกันแสดงความคิดเห็นได้ ความคิดเห็นนั้นควรเป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหา อดยให้ผู้เรียนเลือกดูเฉพาะข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่องานเขียนของผู้เรียนมากที่สุด

4. ขั้นการร่างการเขียนครั้งที่ 2 (Second Draft) ให้ผู้เรียนนำงานเขียนชิ้นแรกไปปรับปรุงแก้ไขและนำมาเสนออาหมีในชั้นเรียนโดยใช้ข้อมูล และคำวิพากษ์วิจารณ์จากผู้สอน และเพื่อน ๆ มาเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงงานของตนให้มากที่สุด

5. ขั้นการอ่านเพื่อตรวจแก้ไข (Proof Reading) ในขั้นนี้ผู้สอนอาจจะทำการตรวจสอบงานเขียนของผู้เรียนด้วยตนเอง โดยมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณา เช่น การเลือกคำที่เหมาะสม การเรียบเรียงประโยคที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ การให้แนวความคิดที่เป็นที่เข้าใจได้ จากนั้นจึงให้ผู้เรียนนำงานของตนไปปรับปรุงอีกครั้ง

6. ขั้นการร่างการเขียนครั้งสุดท้าย (Final Draft) ในขั้นนี้ให้ผู้เรียนแก้ไขข้อบกพร่องตามที่ได้เสนอแนะไปในขั้นที่ 5 ผู้สอนจะทำการตรวจอีกครั้งตามหลักเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนอ่านงานของตนให้เพื่อน ๆ ฟังหน้าชั้น หลังจากตรวจและแก้ไขแล้ว และอาจให้มีการแสดงผลงานของผู้เรียนไว้บนบอร์ด หรือป้ายประกาศที่ใดที่หนึ่งนชั้นหรือนอกชั้นเรียน เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนมีโอกาสนในการแสดงผลงานและกลับมาอ่านงานของตนได้บ่อย ๆ เมื่อมีโอกาส วิธีการนี้จะช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกภาคภูมิใจานผลงาน และมีแรงจูงใจในการเขียนครั้งต่อ ๆ ไปด้วยสรุปการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเขียน

การแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนของผู้เรียน

การสอนทักษะการเขียนแก่ผู้เรียน ซึ่งใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ผู้สอนจำเป็นต้องเตรียมใจไว้ว่าผู้เรียนจะต้องมีข้อบกพร่องเกี่ยวกับการใช้ภาษาอย่างมากมาย หน้าที่หลักของผู้สอนคือ การจัดเตรียมแผนการสอน และกิจกรรมการเรียน การสอนให้แก่ผู้เรียนอย่างเป็นขั้นตอน เพื่อการแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนเป็นไปอย่างง่าย ๆ

และไม่ให้ผู้เรียนหมดกำลังใจ บทบาทของผู้สอนในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แก่ผู้เรียน มีดังต่อไปนี้

1. ผู้สอนควรพยายามหาข้อบกพร่อง หรือข้อผิดพลาดของผู้เรียนด้วยใจเป็นธรรมและมีเมตตา ควรคิดเสมอว่า ข้อบกพร่องที่ผู้เรียนแสดงออก คือ ความก้าวหน้าในการเขียนของผู้เรียน และผู้สอนจะเป็นผู้ชี้แนะการแก้ไขข้อบกพร่องนั้น ๆ รวมทั้งการให้กำลังใจแก่ผู้เรียน
2. ผู้สอนควรใช้ข้อบกพร่องของผู้เรียนมาใช้ในการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แก่ผู้เรียนต่อไป เช่น ควรจะให้ผู้เรียนฝึกเขียนเกี่ยวกับเรื่องอะไร และใช้รูปแบบการฝึกอย่างไร โดยพิจารณาจากข้อบกพร่องที่ผู้เรียนได้แสดงออก
3. ให้โอกาสแก่ผู้เรียน ในการแก้ไขข้อบกพร่องของตนเท่าที่เขาจะสามารถทำได้
4. ผู้สอนควรคำนึงถึงความหมายในการเขียนของผู้เรียนเป็นอันดับแรกเพื่อยึดเป็นเกณฑ์ในการตรวจสอบแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อหาทางช่วยเหลือผู้เรียนในการแก้ไขข้อบกพร่องส่วนอื่น อันจะทำให้การสื่อความหมายผิดพลาดได้ เช่น การใช้คำศัพท์ที่เหมาะสม หรือการใช้โครงสร้างไวยากรณ์
5. การแนะนำการแก้ไขข้อบกพร่อง ผู้สอนควรแนะนำในขั้นตอนการร่างงานครั้งที่ 2 หรือขั้นการร่างงานเขียนครั้งสุดท้าย ตามระบบงานของผู้สอนที่วางไว้
6. หากข้อบกพร่องใดที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ไปแล้ว และยังทำผิดพลาดอีกผู้สอนต้องรีบชี้แนะแก้ไข และหาทางฝึกแก้ไขข้อบกพร่องนั้น ๆ ใหม่ต่อไป

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทดสอบความสามารถทางการเขียน

ปัจจุบันการสอนเขียนยึดตามแนวทางที่ของภาษา (Functional - Notional Syllabus) คือไม่ได้ยึดเนื้อหาทางไวยากรณ์เป็นหลัก แต่ยึดหน้าที่ของภาษาในการสื่อความหมายเป็นหลัก ดังนั้นในการวัดความสามารถทางการเขียนจึงเป็นการวัดโดยรวม หรือ วัดทักษะรวมนั่นเอง (Global Language Test) เป็นการวัดความสามารถของผู้เขียนในการติดต่อสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งนอกเหนือจากนั้นแล้วยังสามารถวัดความคิดสร้างสรรค์

ทางภาษาได้ด้วย ซึ่งเกี่ยวกับทางด้านความสามารถในการเขียนในด้านสื่อสารนี้มีผู้ให้ทัศนะไว้ ดังนี้

จอห์น (ภาสกร แจ่มจันทร์เกษม. 2534 : 45 ; อ้างอิงมาจาก John. 1983 : 38) กล่าวว่า

1. ความสมบูรณ์ด้วยไวยากรณ์ (Grammatical Competence) เช่น ระบบคำ (Morphology) การใช้โครงสร้าง (Syntax) ระบบเสียง (Phonology) และความหมายอ้างอิง

2. ความสมบูรณ์ด้านวัฒนธรรมและสังคม (Sociocultural Competence) เช่น กฎเกณฑ์การใช้ภาษา จุดมุ่งหมายในการใช้ภาษาในการสื่อสารของผู้เขียน และหน้าที่ในการสื่อสาร

3. ความสมบูรณ์ภาษาระดับข้อความต่อเนื่อง (Discourse Competence) กฎเกณฑ์ของข้อความต่อเนื่อง (Rule of Discourse) เช่น ระบบเชื่อมประโยค (Cohesion System) และลักษณะความสัมพันธ์ของข้อความต่อเนื่อง (Coherence Feature)

เพอร์คินส์ และคอนเนเคอร์ (สุเบดา ปาทาน. 2529 : 15 ; อ้างอิงมาจาก Perkins and Konneker. 1982 : 51)

1. ความสอดคล้อง (Relevance) หมายถึง ความสอดคล้องของเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องที่เขียนของข้อมูลต่าง ๆ ได้รับการรวบรวมเป็นหน่วยเดียวกัน

2. ความสละสลวย (Fluency) หมายถึง ความน่าอ่านและมีการเรียบเรียงเนื้อประติตประต่อกันอย่างมีเหตุผล

3. คำศัพท์ (Vocabulary) หมายถึง ระดับคำที่ใช้ ความหลากหลายของคำ ความเหมาะสมของการใช้สำนวน และใช้คำ

4. ใช้ข้อทดสอบแบบอัตนัย แต่ให้ดูตารางหรือรูปภาพเพื่อช่วยในด้านข้อมูล

คาร์เรล (สุเบดา ปาทาน. 2529 : 17 ; อ้างอิงมาจาก Carrell. 1980 : 50) ได้กล่าวถึงการวัดความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมายในการเขียนว่าการทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนนั้น อาจเขียนเรียงความ (Essay) หรือ บรรยายภาพ บรรยายสิ่งของ และการกระทำหรือเหตุการณ์ที่จำได้ เนื้อหาควรเป็นเรื่อง

ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน เช่น การเขียนรายงาน เขียนใบัด เขียนจดหมายส่วนตัวถึงเพื่อน จดหมายสั่งสินค้าจากห้างร้านต่าง ๆ เป็นต้น

การเขียนเรียงความเป็นวิธีหนึ่งที่สำคัญที่สุดในการทดสอบวัดความสามารถทางการเขียน เพราะผู้เขียนจะต้องมีความสามารถในการคิดออกมาเป็นตัวอักษร โดยอาศัยถ้อยคำของตนเอง ทักษะหรือความสามารถนั้นสำคัญมากในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน ถ้านักเรียนหลีกเลี่ยงการใช้โครงสร้างคำศัพท์ที่ตนไม่ถนัดแล้วสามารถเลือกใช้สื่อทดแทน ให้เกิดความหมายตามที่ต้องการได้ ก็นับว่าเป็นความสำเร็จในการใช้ภาษาในปัจจุบัน

จากการที่ได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงใช้แบบทดสอบที่เป็นอัตนัย แบบทดสอบที่เป็นอัตนัยนี้จะให้นักเรียนเขียนเรียงความหนึ่งเรื่อง คือเขียนเรียงความจากภาพ

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะตรวจงานเขียนที่เป็นแบบทดสอบอัตนัย โดยตรวจหาคะแนนเฉลี่ยจากผู้ตรวจ 2 คน ซึ่งใช้เกณฑ์ของ เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (1987 : 54 - 55) การกำหนดคุณสมบัติของผู้ตรวจงานเขียนของนักเรียน มีดังนี้

1. มีวุฒิปริญญาตรีด้านการสอนภาษาอังกฤษ
2. มีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาอังกฤษอย่างน้อย 3 ปี

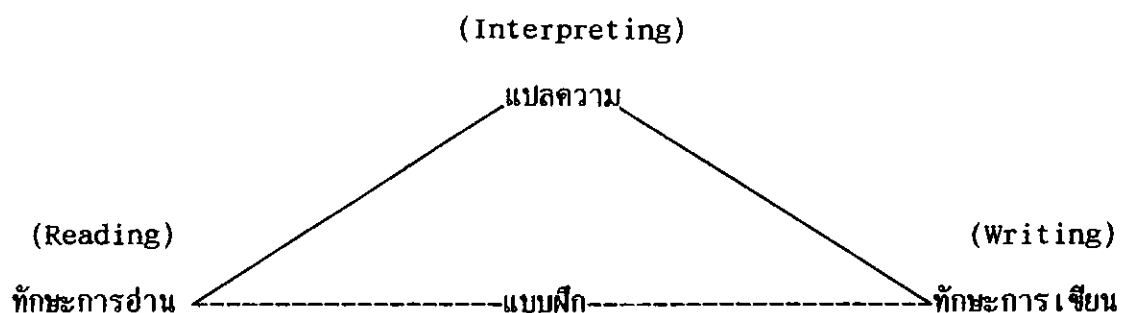
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียน

การอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กัน ดังได้ปรากฏอยู่ในเอกสารและงานวิจัยหลายชิ้น ดังนั้น จากข้อเสนอแนะในงานวิจัยของ กุสุมา มานะสุนทร (2518 : บทคัดย่อ) ได้ทำให้ข้อคิดไว้ว่า ควรมีการจัดการเรียนการสอนการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษร่วมกัน เพื่อที่จะได้ส่งเสริมซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะการอ่านเป็นพื้นฐานที่ดีของการเขียน ซึ่งความคิดนี้สอดคล้องกับ เบิร์กเลย์ (Birkley. 1978 : 3 - 9) ที่สนับสนุนความคิดที่ให้มีการสอนอ่านและเขียนให้สัมพันธ์กัน เพราะการอ่านและการเขียนสนับสนุนซึ่งกันและกัน

ฮัลเล็ตต์ (Hullette. 1986 : 847-A) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนเกรด 3 โดยให้นักเรียนฝึกการเขียน 3 รูปแบบคือ เขียนตามเนื้อเรื่องที่ครูอ่านให้ฟัง เขียนจากเรื่องที่นักเรียนอ่านเอง และเขียนตามหัวข้อที่นักเรียนเลือกหัวข้อเอง ซึ่งวิธีการสอนการเขียน ผู้วิจัยจะเป็นผู้อธิบายขั้นตอน และสอบก่อนที่จะให้นักเรียนเขียนและจะมีการแนะนำแบบเปรียบเทียบกระบวนการเขียนด้วยการอ่านโดยใช้แบบทดสอบ Metropolitan Readiness Test กับ Test of Basic Skill ผลการทดสอบพบว่า คะแนนการเขียนมีความสัมพันธ์กับคะแนนการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่านักเรียนที่มีความสามารถทางการเขียนดี ก็จะเป็นผู้มีความสามารถในการอ่านดีด้วย และนักเรียนสามารถเขียนเรื่องตามหัวเรื่องของตนเองเลือกได้ดีกว่าการให้เขียนตามเนื้อเรื่องที่ครูอ่านให้ฟัง และเรื่องที่นักเรียนอ่านเอง ซึ่งตรงกับ กุสุมา มานะสุนทร (2519 : 17) ซึ่งได้กล่าวไว้ในตอนต้นว่า การอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กัน และส่งเสริมซึ่งกันและกัน เพราะการอ่านและการเขียนเป็นการสื่อความคิดระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน ดังนั้นจึงควรสอนทักษะการอ่านและการเขียนควบคู่กันไป

สตอทสกี (Stotsky. 1982 : 330) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนในการพัฒนาการอ่าน โดยได้เสนอกิจกรรมการเขียนที่ครูผู้สอนสามารถนำไปใช้พัฒนาการอ่านของนักเรียนได้ เช่น การเขียนตามคำบอก (Dictation) การเขียนถ่ายทอดเนื้อความจากเรื่องที่ได้อ่าน (Paraphrase Writing) การสรุปความ (Precise Writing) เป็นต้น กิจกรรมดังกล่าวจะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทำความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างและความสัมพันธ์ระหว่างข้อความมีโอกาสนำมาถ่ายทอดความคิด คิดอย่างสร้างสรรค์ ความเข้าใจ ด้วยการเลือกใช้ศัพท์และโครงสร้างให้สัมพันธ์กันอย่างเหมาะสม และสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการเขียนไปประยุกต์กับการทำความเข้าใจข้อความที่จะอ่านต่อไปได้อย่างดี

วิดโดว์สัน (Widdowson. 1979 : 145 - 146) กล่าวว่า การสอนอ่านนั้นควรมีทักษะอื่นรวมเข้าด้วยกันกับการอ่าน เช่น รวมเอาทักษะการเขียนเข้ากับการอ่านเท่ากับว่านอกจากผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านแล้ว ในเวลาเดียวกันผู้เรียนจะได้รับการฝึกการเขียน พัฒนาการเขียนไปด้วย ดังภาพ

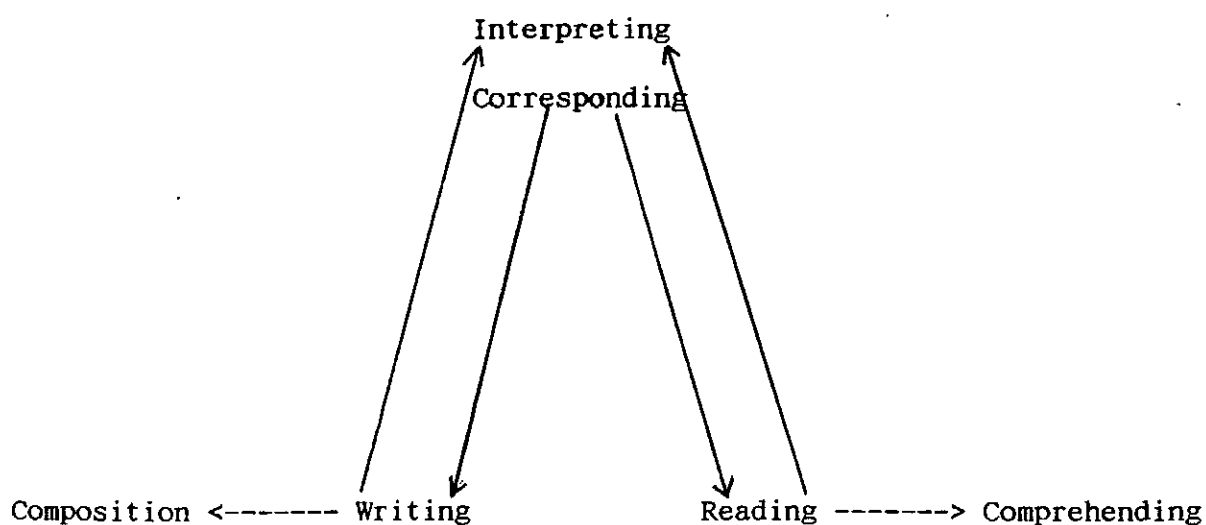

Discourse 1 -----Exercise----->Discourse 2

จากภาพจะเห็นว่า ทักษะการอ่านและการเขียน สัมพันธ์กันตลอดเวลา โดยมีแบบฝึก (Exercise) เป็นตัวเชื่อม เช่น จากการอ่านเนื้อความที่ 1(Discourse 1)แบบฝึก โดยให้เขียนดัดแปลงจากเนื้อความที่ 1 (Discourse 1) ไปสู่เนื้อความที่ 2 (Discourse 2) สังเกตแผนภาพอีกครั้ง

Production

Receptive

แนวทางการสอนอ่านและเขียน

เบิร์กเลย์ (Birkley. 1978 : 3 - 9)

1. นักเรียนเลือกประสบการณ์ที่เขาต้องการแสดงให้ผู้อื่นได้ประสบการณ์ที่ได้นี้อาจมาจากภาพวาด ภาพยนตร์ เหตุการณ์ในครอบครัวหรือกิจกรรมในห้องเรียน เช่น การประดิษฐ์เศษวัสดุ เป็นต้น
2. นักเรียนเล่าเรื่องด้วยปากเปล่า เป็นการแบ่งประสบการณ์ภายในกลุ่มของตนกับครู ขณะที่นักเรียนเล่าเรื่องครูอาจจะจดใจความหลัก (Main Idea) ไว้เพื่ออภิปรายต่อไป
3. นักเรียนเล่าเรื่องให้ครูฟัง ครูจะคอยจด บางครั้งครูอาจใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนคิดหาข้อมูลหรือคำตอบที่เหมาะสม แต่ครูไม่ควรแก้หรือเปลี่ยนแปลงคำตอบที่นักเรียนแสดงออกมา
4. นักเรียนอ่านเรื่องตามครูดัง ๆ เพื่อที่จะให้นักเรียนเชื่อมโยงภาษาพูดกับภาษาเขียน
5. นักเรียนพร้อมและสามารถอ่านข้อความได้ด้วยปากเปล่า ถ้านักเรียนยังไม่พร้อมที่จะอ่านข้อความทั้งหมด ครูอาจใช้เวลาสั้น ๆ พัฒนาการอ่านของนักเรียนเป็นรายบุคคลได้
6. นักเรียนอ่านเรื่องดัง ๆ เพื่อเป็นการฝึกการอ่านออกเสียงและควรอ่านหลาย ๆ ครั้ง เพื่อเป็นการเชื่อมโยงภาษาพูดสู่ภาษาเขียน
7. เป็นการเริ่มขั้นตอนของการเขียน พัฒนาด้านคำศัพท์ และทักษะด้านการสื่อความหมาย นักเรียนจะรู้จักการอภิปราย และวิพากษ์วิจารณ์งานของตนเอง
8. เรื่องที่นักเรียนพอใจสามารถทำเป็นเล่ม เพื่อเป็นหนังสือแบบเรียนได้
9. นักเรียนควรจะได้มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนกันอ่านงานซึ่งกันและกันเพื่อเป็นการผลิตผลิต และจะทำให้ให้นักเรียนเริ่มตระหนักว่า หนังสือคือ สิ่งที่บรรจุข้อมูลที่ผู้เขียนต้องการพูด หรือแสดงความคิดเห็นของตนแก่ผู้อ่าน
10. ข้อมูลบางอย่างอาจจะ เป็นสิ่งที่อยู่ในห้องเรียน เช่น บัตรพิน แผนที่ และรูปภาพต่าง ๆ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ครูอาจนำมาใช้ในการสอนได้เป็นอย่างดี

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ

เฮย์ (Hey. 1962 : 320 - 322) ในการสอนทักษะเขียนนั้น กลุ่มผู้เขียนที่ครูใช้วิธีสอนโดยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสอ่านมาก ๆ แล้วจึงนำไปสู่การเขียนนั้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่ากลุ่มที่มุ่งสอนโดยให้มีการฝึกเขียนเพียงอย่างเดียว เขาสรุปผลการวิจัยว่าการอ่านมาก ๆ ส่งผลให้ความสามารถทางการเรียนดีขึ้นด้วย

อีแวนเนคโก (Evanneko. 1973 : 315 - 326) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการอ่านและการเขียนของนักเรียนเกรด 6 ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ของโรงเรียนแห่งหนึ่งใน Victoria British Columbia จำนวน 118 คน พบว่า ความสามารถในการอ่านและเขียนมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง

ไรอัน (Ryan. 1977 : 159 - 191) ได้ทำการเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ซึ่งเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 กลุ่มที่ 1 จำนวน 54 คน มีความสามารถทางการเขียนอยู่ในระดับปกติ และอีกกลุ่มหนึ่ง จำนวน 55 คน ที่ต้องการเปิดสอนพิเศษวิชาการเขียนให้ เพราะเป็นกลุ่มที่มีปัญหาทางการเขียนมาก หลังจากที่ได้สัมภาษณ์นิสิตทั้ง 2 กลุ่มที่บ้านแล้ว พบว่า นักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถในการเขียนต่ำและชอบอ่านหนังสือน้อยกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางการอ่านปกติ และยังพบว่าอิทธิพลจากการที่ผู้ปกครองอ่านหนังสือให้ฟังบ่อย ๆ ในสมัยเป็นเด็กนั้น จะส่งผลต่อความสามารถทางการเขียนของเด็กด้วย

วูดวาร์ด และฟิลลิปส์ (Woodward and Phillips. 1967 : 41 - 53) ได้ทำการสำรวจนิสิตชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยโมอามี จำนวน 919 คน ปรากฏว่า นิสิตผู้มีความสามารถทางการเขียนในระดับเกรด A และ B หากไปเปรียบเทียบกับนิสิตที่ได้เกรด D และ E แล้วจะพบว่านิสิตที่มีความสามารถทางการเขียนในระดับเกรด A และ B จะอ่านหนังสือพิมพ์ประจำวันมากกว่าผู้เขียนที่ได้ระดับเกรด D และ E

ผลจากการวิจัยศึกษาค้นคว้าดังกล่าว สรุปว่า การอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านสูง ก็จะมีความสามารถในการเขียนสูงตามไปด้วย หรืออาจกล่าวได้ว่า การอ่านเป็นพื้นฐานที่ดีสำหรับการเขียน ฉะนั้นการอ่านและการเขียนจึงมีความสัมพันธ์และส่งเสริมซึ่งกันและกัน

งานวิจัยในประเทศ

รัชนิภา ทองสุทธิ (2533 : 121 - 131) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านและความสามารถทางการเขียนภาษา และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคำเขื่อนแก้วขุพบัณฑิตย์ อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีความสามารถทางการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพัฒนาการของความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีพัฒนาการสูงเกินกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อรุณี วิริยะจิตรา (1983 : 39 - 47) พบว่า หากจะสอนทักษะการเขียนให้ได้ผลจำเป็นจะต้องสอนให้สัมพันธ์กับทักษะอื่น เช่น จากทักษะการฟังไปสู่ทักษะการเขียน หรือจากทักษะการอ่านไปสู่ทักษะการเขียนอย่างใดอย่างหนึ่ง ส่วนการจัดชั้นเรียนนั้นจะจัดอย่างไรก็ได้ตามความเหมาะสมกับเนื้อหา สถานที่ โอกาส และเวลา และจากประสบการณ์ของ อรุณี วิริยะจิตรา ที่สอนโดยการนำเอาทักษะการอ่านและทักษะการเขียนมาสัมพันธ์กันนี้จะทำให้ผู้เรียนชอบและให้ความสนใจต่อทักษะการเขียนมากขึ้น กิจกรรมการอ่านจะเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนมากขึ้น

อุไร แฉล้ม (2522 : 35) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 5 แห่ง ความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กุสุมา มานะสุนทร (2519 : 11) ได้ศึกษาความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาภาคปลาย ปีการศึกษา 2519 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 200 คน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุธีพร ปาละดี (2531 : 87) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสามเสนนอก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับการสอนตามคู่มือครู พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน

แนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) การสอนภาษาตามแนวทฤษฎีนี้ ยึดบทเรียนหรือกิจกรรมมาเป็นหลัก ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยเบื้องต้นที่สำคัญในการกำหนดรูปแบบภาษาแก่ผู้เรียน ดังนั้นบทเรียนหรือกิจกรรมนั้นก็จะต้องได้รับการพัฒนาอย่างถูกต้องและเหมาะสมที่จะเป็นปัจจัยเบื้องต้นเพื่อให้เป็นรูปแบบของภาษาที่เหมาะสมด้วย และยึดหลักการการพัฒนาจากแนวทฤษฎีทางภาษาศาสตร์เชิงระบบ (Systemic Linguistics) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิรัช. 2534 : 24 - 27)

ทฤษฎีและหลักการ

แนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ได้รับการพัฒนามาจากกลุ่มนักภาษาศาสตร์ชาวออสเตรเลียเสียกลุ่มหนึ่ง ได้แก่ Jim Martin, Joan Rothery, Frances Christie, Brian Gray และ Mary Macken (Martin and Rothery. 1980 : 1981 ; Christie. 1987 : 1989) แนวทฤษฎีนี้จะยึดหลักเกี่ยวกับทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงระบบ (Systemic Linguistic Theory) ของ M.A.K. Halliday ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทางภาษาศาสตร์ระดับโลก และเป็นที่ยอมรับนับถือกันโดยทั่วไปในกลุ่มของนักภาษา และผู้สอนภาษา ในปัจจุบันทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงระบบดังกล่าวจะเน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อเนื้อความจากบริบทภาษาในกาลและเทศะต่าง ๆ ที่ใช้กันในสังคมหรือชุมชน ซึ่งย่อมจะมีสถานการณ์แวดล้อมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันไป และมีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาของบุคคลต่าง

ในสังคมหรือชุมชนนั้น ๆ หลักการสำคัญของแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานจะอิงหลักการสำคัญของแนวทฤษฎีการสอนภาษาศาสตร์เชิงระบบ ดังจะแยกกล่าวตามประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. ภาษาและความหมาย (Language and Meaning)

ในสังคมหรือชุมชนหนึ่ง ๆ ย่อมมีภาษาเพื่อใช้ในการสื่อความหมายในการสื่อสารระหว่างบุคคลต่าง ๆ รูปของภาษาอันได้แก่ เสียง ระเบียบไวยากรณ์ คำ ซึ่งอาจเป็นคำพูด ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ ที่ใช้เป็นสื่อในการติดต่อสื่อสารย่อมจะผิดแผกแตกต่างกันไปด้วยแล้ว แต่สภาพแวดล้อมของสถานการณ์ต่าง ๆ วัฒนธรรม สังคม และธรรมชาติ ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการพัฒนารูปแบบภาษานั้น ๆ ให้เป็นที่เข้าใจและยอมรับกันในแต่ละสังคมหรือชุมชน ยกตัวอย่าง เช่น ภาษาไทย มีรูปพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ในการกำหนดเสียงแตกต่างจากภาษาอื่น ๆ ภาษาจีน และภาษาอังกฤษ ระเบียบไวยากรณ์ก็แตกต่างกัน การเรียงคำเป็นประโยคก็ย่อมแตกต่างกันไปด้วย เช่น ภาษาไทยใช้คำคุณศัพท์วางไว้หลังคำนาม แต่ภาษาอังกฤษ คำคุณศัพท์ส่วนมากจะวางไว้หน้าคำนาม เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม แม้ว่ารูปของภาษาที่ใช้นั้นแต่ละสังคมหรือชุมชนจะแตกต่างกันในแต่ละภาษาทุกมุมโลก แต่เป้าหมายของการสื่อสารที่จะใช้ภาษานั้น ๆ จะเหมือนกัน นั่นคือ ความเข้าใจเนื้อความ (Text) ที่ต้องการติดต่อสื่อสารโดยใช้ภาษาเป็นสื่อ ไม่ว่าจะเป็นการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน หรือแม้แต่การใช้ภาษาใบ้ หรือภาษากาย ความหมายของภาษาจึงเป็นหัวใจสำคัญในการใช้ภาษา การติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลต่าง ๆ ในสังคมจะประสบความสำเร็จได้ก็ด้วยความเข้าใจความหมายในการติดต่อสื่อสาร ความสามารถในการเข้าใจเนื้อความของเรื่องในการสื่อสาร จึงนับว่าเป็นทักษะสำคัญของมนุษย์ในชุมชน หรือสังคมที่พึงตระหนักเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนในด้านสังคมจากการติดต่อสื่อสาร

2. ภาษาและบริบทภาษา (Language and Context)

ความเข้าใจความหมายของภาษาในการติดต่อสื่อสารย่อมขึ้นอยู่กับบริบทภาษาหรือความแวดล้อมในสถานการณ์และวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในกาลและเทศะต่าง ๆ กัน การเข้าใจเนื้อความจากการติดต่อสื่อสารไม่ว่าจะเป็นภาษาพูดหรือภาษาเขียน บริบทภาษา (Context) ย่อมจะต้องได้รับการพิจารณาเป็นอันดับแรก เพราะบริบทภาษาจะเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำ

เนื้อความเป็นที่เข้าใจได้อย่างถูกต้องเหมาะสมความหมายของภาษาจึงจะชัดเจนในการติดต่อสื่อสาร ยกตัวอย่างเช่น

ประโยคภาษาไทยที่ว่า ไม้ "จันทน์" เวลาเช้า และเขา "จันทน์" นี้อาจทำให้แปลคำว่า "จันทน์" ทั้งสองประโยค มีรูปภาษาคือ เสียงตัวอักษร และสระ แบบเดียวกันทุกประการ แต่ความหมายของคำว่า "จันทน์" ในสองประโยคนี้ไม่เหมือนกันเลย "จันทน์" ในประโยคแรกนั้น หมายถึง อากาศส่งเสียงของไม้ในเวลาเช้า ส่วน "จันทน์" ในประโยคที่สองนั้น หมายถึงอากาศที่หมุนเพื่อทำให้แน่น

หรือในประโยคภาษาอังกฤษที่ว่า She is a "kind" person และประโยค What "kind" of tree is that ? คำว่า "kind" ทั้งสองประโยคมีรูปแบบคือ เสียงตัวอักษร และสระ เหมือนกันทุกประการ แต่ความหมายของคำว่า "kind" ในสองประโยคนี้ไม่เหมือนกันเลย "kind" ในประโยคแรกมีความหมายว่าใจดี มีเมตตา แต่ "kind" ในประโยคที่สองมีความหมายว่าประเภทหรือชนิด

ดังนั้นการเข้าใจภาษาจึงมิใช่เพียงทำความเข้าใจคำ ระเบียบ ไวยากรณ์ หรือเสียงแยกเดี่ยวออกมาจากบริบทภาษาได้ ความเข้าใจภาษาจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อเรามีความเข้าใจบริบทภาษา ซึ่งจะช่วยให้เนื้อความแจ่มแจ้งขึ้น (Halliday. 1985 : 5)

เนื้อความของภาษาอาจมีความสำคัญ 2 ประเด็น คือ

1) เป็นผล (Output หรือ Product) ของการสื่อความหมาย (Halliday. 1983 : 10) หมายถึง เนื้อความจะทำให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องราวได้ชัดเจนขึ้นว่าหมายถึงสิ่งใด

2) เป็นกระบวนการ (Process) ของการใช้ภาษา หมายถึง เนื้อความจะทำให้เข้าใจได้ว่าควรใช้ภาษาอย่างไร เพื่อให้การสื่อความหมายเป็นที่เข้าใจได้ในแต่ละชนิดของลักษณะการพูดหรือการเขียน

ลักษณะของบริบทภาษาที่มีบทบาทในการทำให้เนื้อความมีความสำคัญ และได้ความหมายที่ชัดเจนคือ บริบทภาษาของสถานการณ์ต่าง ๆ (Context of Situation) และบริบทภาษาของวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง (Context of Culture) บริบทภาษาของสถานการณ์ต่าง ๆ เป็นบริบทภาษาที่สำคัญมาก เพราะจะเป็นการสื่อเนื้อความของสังคมหรือชุมชนให้เห็น

ลักษณะของการใช้ภาษาอย่างจริงจังในสภาพแวดล้อม กาละ และเทศะ บริบทภาษาของ สถานการณ์ต่าง ๆ จะประกอบไปด้วยองค์ประกอบสำคัญของภาษา 3 ประการ ซึ่งจะมีอิทธิพล ทำให้ความหมายของภาษาเปลี่ยนแปลงไปได้ดังนี้

1. เรื่องราว (Field) หมายถึง เนื้อหาของสิ่งที่เรากำลังพูด หรือข้อความ ที่อ่านหรือเขียนเพื่อการติดต่อสื่อสารซึ่งเราถือว่าเป็นข้อความต่อเนื่อง (Discourse) โดย อาจเป็นไปได้ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน เรื่องราวในข้อความต่อเนื่องนี้จะบอกได้ว่าอะไรกำลัง เกิดขึ้น เช่น เรากำลังพูดถึงกีฬาชนิดหนึ่ง เรื่องกีฬาจะเป็นเรื่องราวที่เรากำลังสื่อเนื้อความนั้น

2. ความสัมพันธ์ของผู้ใช้ภาษา (Tenor) หมายถึง การใช้ภาษาระหว่างผู้ใช้ ภาษาในข้อความต่อเนื่องเพื่อการสื่อสาร ซึ่งจะทําให้การใช้ภาษา เช่น การเลือกใช้คำ การวางโครงสร้างประโยค การใช้เสียง ฯลฯ แตกต่างกันไปได้ในแต่ละสถานการณ์ เช่น ผู้ที่กำลังรายงานเกี่ยวกับกีฬาเป็นผู้รายงานข่าววิทยุ ภาษาที่ใช้ของผู้รายงานข่าวก็จะมีลักษณะ เป็นการรายงาน ไม่มีการใช้สรรพนาม หรือคำนามเฉพาะเจาะจงกับผู้ใดผู้หนึ่ง จะพูดกล่าว โดยทั่ว ๆ ไป ความสัมพันธ์ของคนรายงานข่าวกับผู้ฟัง จะเป็นการกำหนดการใช้ภาษาในลักษณะ ดังกล่าว หากผู้พูด 2 คน ซึ่งเป็นเพื่อนสนิทกันพูดคุยกันเกี่ยวกับเรื่องกีฬาแสดงความเห็นเกี่ยวกับ กีฬาที่แข่งขันกันมา ผู้พูดนั้นก็จะใช้ลักษณะภาษาอีกแบบหนึ่ง แตกต่างจากการรายงานข่าวของผู้ รายงานข่าวกับผู้ฟัง การใช้ภาษาของผู้ใช้ภาษาระหว่างคน 2 คนพูดกันนั้นย่อมจะใช้ภาษาที่ แตกต่างกันไปได้ แม้จะเป็นเรื่องเดียวกันก็ตาม

3. วิธีในการใช้ภาษา (Mode) หมายถึง วิธีการสื่อความหมายของภาษา ภาษาที่ใช้ในบริบทต่าง ๆ จะมีวิธีการสื่อความหมายได้หลายอย่าง เช่น เป็นภาษาพูด ภาษา เขียน หรือใช้ภาษาภาพจากการ์ตูน เป็นต้น

ตัวอย่าง การรายงานเรื่องการแข่งขันฟุตบอลของนักข่าวที่เสนอต่อผู้ฟัง ใช้ ภาษาพูดไม่ใช้ภาษาเขียน แต่ถ้านักข่าวยานาให้ผู้อ่าน เช่น ลงข่าวหนังสือพิมพ์ ภาษาที่ใช้จะเป็น ภาษาเขียน ซึ่งย่อมจะมีลักษณะภาษาในการใช้ภาษาต่างกันทั้งในภาษาพูดและภาษาเขียน

จะเห็นว่า องค์ประกอบทั้ง 3 อย่างในบริบทของสถานการณ์ภาษานั้นมีอิทธิพล ทําให้การใช้ภาษาแตกต่างกันไปในลักษณะต่าง ๆ ทั้งสิ้น ซึ่งจะทําให้เนื้อความในแต่ละบริบทนั้น แตกต่างกันไปด้วยตามกาละ เทศะของการใช้ภาษาที่เหมาะสมในแต่ละสถานการณ์หรือสิ่งแวดล้อม

บริบททางวัฒนธรรม (Context of Culture) ในแต่ละสถานการณ์ที่เราใช้ภาษาถิ่นนั้น ย่อมเกี่ยวข้องกับเรื่องราวในชีวิตประจำวัน ซึ่งย่อมจะเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมย่อยที่รับกันในแต่ละสังคมหรือชุมชนด้วยการใช้คำ สำนวนต่าง ๆ ย่อมจะแตกต่างกันไปตามวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องในสังคมหรือชุมชนนั้น ๆ เนื้อหาในบริบททางวัฒนธรรมย่อมจะแตกต่างกันไปด้วย ในแต่ละสังคมหรือชุมชนที่ยกตัวอย่าง เช่น ในภาษาไทยที่ใช้กันในภาคอีสาน คำว่า "ดูตัว" เมื่อเราอาบน้ำ คนอีสานจะพูดว่า "ดูจี่เคล" หรือในภาษาอังกฤษ "First Floor" หมายถึงชั้นที่ 1 ของตึก แต่ในสหรัฐอเมริกาหมายถึงชั้นใต้ดิน (Basement) เป็นต้น เมื่อเราเข้าใจความหมายที่แท้จริงของการใช้ภาษานั้นก็ย่อมจะชัดเจนขึ้น

3. ภาษาและท่าเนียบภาษา (Language and Register)

เมื่อบริบทภาษามีอิทธิพลทำให้ "เนื้อความ" ของสารที่สื่อสารกันเป็นที่เข้าใจและมีความหมายชัดเจนขึ้น องค์ประกอบของบริบทภาษาก็มีอิทธิพลที่จะทำให้ลักษณะของการใช้ภาษาต่างกัน บริบทภาษาในแต่ละสถานการณ์ หรือวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องแตกต่างกันไป ท่าเนียบภาษา (Register) หรือศัพท์เฉพาะที่ใช้ในแต่ละสถานการณ์ก็ย่อมแตกต่างกันไปด้วย เช่น เมื่อพูดถึงพระเจ้าแผ่นดิน ท่าเนียบภาษาที่ใช้เฉพาะ อันได้แก่ คำราชาศัพท์ก็จำเป็นจะต้องนำมาใช้ให้ถูกต้องเหมาะสม เมื่อกล่าวถึงพระภิกษุ ท่าเนียบภาษาที่ใช้กับพระภิกษุสงฆ์ก็จำเป็นต้องใช้ท่าเนียบภาษา จึงเกิดควบคู่กันไปกับบริบททางภาษาที่แตกต่างกันไปตามกาลและเทศะ ตามเรื่องราวที่กล่าวถึงตามความสัมพันธ์ของผู้ใช้ภาษา และตามลักษณะวิธีการในภาษาเพื่อการฟัง การพูด การอ่าน หรือการเขียน เป็นต้น

ท่าเนียบภาษาจึงแตกต่างกันไปตามลักษณะของบริบทภาษาที่ใช้

4. การเรียนรู้ภาษาในบริบท (Language Learning in Context)

การเรียนรู้เพื่อการใช้ภาษาทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนควรเริ่มจากการรับรู้แบบภาษาที่ถูกต้องตามลักษณะของบริบทภาษาต่าง ๆ ในสถานการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมต่าง ๆ ด้วย ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาของภาษาในบริบทนั้นได้อย่างถูกต้อง จึงจะนับได้ว่าผู้เรียนเรียนภาษาได้อย่างมีความหมาย

ลักษณะของบริบทภาษาและเนื้อความต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับรูปแบบที่ถูกต้องจากการเลียนแบบการฝึกหัดภายใต้การควบคุมของผู้สอนและจากการหาประสบการณ์ ฟัง พูด อ่าน

และเขียนด้วยตนเอง จากตัวอย่างรูปแบบภาษาที่เคยเรียนไป แบบหรือชนิดของภาษา หรือ วรรณลักษณะนั้นนักภาษาศาสตร์การศึกษาใช้คำจากภาษาฝรั่งเศสว่า "Genre" ซึ่งหมายถึง แบบหรือชนิดของเนื้อความต่าง ๆ ในแต่ละบริบทของสถานการณ์และวัฒนธรรม ซึ่งหมายถึง จุดมุ่งหมายที่แน่นอนตายตัวในการทำให้ผู้ใช้ภาษาประสบความสำเร็จได้ในการใช้ภาษา ซึ่งนักวาง หลักสูตร ผู้สอนและผู้เรียนภาษาจำเป็นต้องยึดเป็นหลักในการเรียนการสอนภาษา ผู้สอน สามารถนำวรรณลักษณะของเนื้อความต่าง ๆ มาใช้เป็นรูปแบบของกิจกรรมในการเรียนการสอน ซึ่งผู้เรียนจะมีโอกาสฝึกฝนและใช้ภาษาเป็นอิสระได้เป็นของตนเองในที่สุด

วรรณลักษณะของภาษา (Genre)

วรรณลักษณะของภาษาจะมีเป้าหมายในตัวที่ชัดเจนที่จะสื่อความมาให้ผู้ฟัง (หากเป็น ภาษาพูด) และผู้อ่าน (หากเป็นภาษาเขียน) สามารถเข้าใจเนื้อความที่ได้ฟัง หรือผู้เขียน มีเจตนาอย่างไรในการสื่อความ เช่น ผู้พูดหรือผู้เขียนกำลังจะกล่าวถึงเรื่องโดยทั่วไป หรือ เฉพาะเจาะจง เป็นความรู้สึกส่วนตัวหรือเป็นความเห็นกลาง ๆ โดยทั่วไป เป็นต้น

การเข้าใจวรรณลักษณะของเนื้อความต่าง ๆ จะทำให้การฟัง หรือการอ่านชัดเจนขึ้น การจับใจความสำคัญของ เรื่องการหารายละเอียดของเรื่องราวทั้งการแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ เกี่ยวกับเนื้อความที่อ่าน จะทำได้ง่ายขึ้น เพราะคนฟังหรือคนอ่านมีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่ แน่แน่นอนและชัดเจน นอกจากนี้แล้วการลำดับความคิดตามเนื้อความจะเป็นได้ง่ายขึ้นด้วย หาก ผู้ฟังหรือผู้อ่านเข้าใจวรรณลักษณะต่าง ๆ ของเนื้อความนั้น เพราะในแต่ละวรรณลักษณะจะมี ลำดับของการดำเนินเนื้อความที่แน่นอน เป็นขั้นตอนตั้งแต่เริ่มเนื้อความในบริบทจนกระทั่งจบ ลำดับของการดำเนินเนื้อความในแต่ละวรรณลักษณะจะมีการลำดับเนื้อความแตกต่างกันไปไม่ เหมือนกัน การใช้ภาษาในแต่ละวรรณลักษณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทำเนียบภาษาจะเปลี่ยนแปลง ไปตามวรรณลักษณะในแต่ละเนื้อความของบริบทหนึ่ง ๆ ด้วย เช่น การเขียนเรื่องที่มีวรรณลักษณะ เป็นการรายงานเพื่อให้ความรู้ภาษาที่ใช้จะเป็นภาษากลาง ๆ ไม่ใช้คำสรรพนามเฉพาะเจาะจง เช่น จะไม่ใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 1 แต่จะใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 3 แทน เป็นต้น ระเบียบ ไวยากรณ์ต่าง ๆ ที่จะต้องสัมพันธ์กัน ในการวางประโยคก็จะแตกต่างกันไปด้วย ทำให้การใช้

ไวยากรณ์มีระบบและเปลี่ยนแปลงไปตามอรรถลักษณะของเนื้อความที่พูดหรือเขียน เช่น การใช้อำคันธาน การใช้คำบุพบท และการใช้คำวิเศษณ์ต่าง ๆ

ในภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ อรรถลักษณะของภาษาทั้งที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียนมีหลายชนิด ดังจะยกตัวอย่างอรรถลักษณะที่สำคัญทำให้อยู่ทั่วไปในการสื่อความ ดังนี้

1. เรื่องเล่าจากประสบการณ์ (Recount)
2. รายงาน (Report)
3. การอธิบาย (Explanation)
4. เรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็น (Exposition)
5. วิธีการ (Procedure)
6. เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative)
7. อภิปราย (Discussion)
8. การสังเกต (Observation)

อรรถลักษณะดังกล่าวโดยทั่วไปจะมีรายละเอียดของโครงสร้างในการดำเนินเรื่อง ของเนื้อความ เพื่อการสื่อความหมายของภาษา และลักษณะของภาษาดังนี้

1. เรื่องเล่าจากประสบการณ์ เป็นเรื่องที่เขียนเล่าถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมาและจาก ประสบการณ์ของผู้เขียน

ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ

1. เริ่มด้วยบทสนทนา
2. มีลำดับของเหตุการณ์อย่างต่อเนื่อง
3. มีบทสรุป

ลักษณะของภาษา

1. มีคำวิเศษณ์บ่งบอกเวลาและลำดับของเหตุการณ์
2. อ้างถึงบุคคลอย่างเฉพาะเจาะจง
3. เป็นเรื่องเล่าซึ่งจะเป็นเรื่องในอดีต

4. มีคำเชื่อมเพื่อบอกลำดับการเกิดของเหตุการณ์ก่อนหลัง และให้ใจความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน เช่น แล้วดังนั้น จากนั้น ต่อจากนั้น ก่อนหน้าที่ หลังจาก ฯลฯ
5. ตอนท้ายของเรื่องจะบอกคำนิยามหรือความเห็นส่วนตัว

ตัวอย่างเรื่อง One of my best teachers is TV

When I came to this country, I didn't speak any English. I took classes and studied, but it wasn't enough. I wanted to learn faster. I began to watch TV for two hours every day : a half-hour of news, a half- hour comedy program, and a one hour interview show where people asked and answered a lot of questions. I didn't understand anything at first. But my listening comprehension slowly got better. Now I think of TV as one of my best "teachers"

(จากหนังสือ Interaction I for Reading Skill)

2. รายงาน เป็นการเขียนเพื่อให้ความรู้แก่ผู้อ่าน

ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ

1. จะมีบทนำโดยกล่าวถึงเรื่องโดยทั่ว ๆ ไป ซึ่งอาจจะให้คำจำกัดความหรือนิยามทั่วไปของเรื่อง
2. บอกรายละเอียดของเรื่องนั้น ๆ เช่น ประเภทลักษณะท่าที หรือลักษณะของพฤติกรรม คุณค่าที่มีต่อมนุษย์ ฯลฯ

ลักษณะของภาษา

1. ใช้คำหรือภาษาเป็นกลางไม่เฉพาะเจาะจง
2. มีคำกริยาแสดงอาการ การกระทำ การแสดงความเป็นเจ้าของ เช่น
เป็น อยู่ คือ ฯลฯ
3. อาจมีหัวข้อกล่าวมาเป็นเรื่อง ๆ
4. มักเป็นประโยคบอกเล่า

ตัวอย่างเรื่อง Daisy

Daisy is a flower that will grow almost anywhere. Daisies can be found in Europe, Asia, and the United States. Daisies are perennials. A perennial is a flower that grows year after year.

Daisy has a yellow or black "eye" at the center. Around the eye are white or yellow petals. Some daisies fold up or close their "eyes" at sunset. The name "daisy" comes from "day's eye" which refers to the sun.

The eye of a daisy is really made up of hundreds of tiny flowers called florets. These florets produce thousands of seeds. The seeds are spread by insects or the wind to start new daisy plants.

(จากเอกสารการสอนของ Home of English)

3. การอธิบาย เป็นการเขียนเกี่ยวกับสาเหตุและกระบวนการของการเกิดปรากฏการณ์ต่าง ๆ โดยให้รายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์ และผลว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร และเหตุใดจึงเกิดขึ้น

ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ

1. บอกหลักการ สาเหตุและผล บอกลักษณะของเหตุการณ์นั้น ๆ
2. มีบทสรุปจากหลักการ

ลักษณะของภาษา

1. เป็นประโยคบอกเล่า
2. ใช้ภาษาเป็นกลางไม่เฉพาะเจาะจง
3. มีคำสันธานเชื่อมประโยคเพื่อบ่งบอกความเป็นเหตุเป็นผลต่อกัน
4. ใช้คำวิเศษณ์เพื่อการขยายความของการกระทำให้ชัดเจนขึ้น

ตัวอย่างเรื่อง How Roads Are Built

There are several steps in building good roads. First the highway department must find and clear the right of way. The other includes removing buildings or cutting trees which are in the way.

Second, the land is rough graded. This helps prepare the foundation for the roadway. Sometimes this dirt can be dug up from the land nearby. During this period, all of the drainage culverts are also cut along the roadside.

Fourth, the roadbed is finely graded and packed in preparation for paving.

The fifth and last step is to pave the highway. This includes applying blacktop and rolling it hard so that it can carry the weight of even the heaviest truck without being damaged.

(จากหนังสือ Interaction I for Writing Skill)

4. เรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็น เป็นการเขียนแสดงความคิดเห็นส่วนตัว หรือความคิดของตนเองหรือของผู้อื่นที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อาจจะเป็นการถกเถียงหรือโต้แย้ง

ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ

1. แสดงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่เขียนหรือแสดงความคิดเห็น (เช่น แสดงประโยชน์ หรือความสำคัญ)

2. มีข้อความหรือประโยคสนับสนุนเหตุและผลที่เสนอในแต่ละความคิด

3. มีบทสรุปย่อการแสดงความคิดเห็นของตน เพื่อเน้นความสำคัญของเรื่อง
ให้น่าสนใจและน่าเชื่อถือ

ลักษณะของภาษา

1. มีข้อความหรือเนื้อความที่เกี่ยวกับความคิดเห็นของตนเอง
2. มีประโยคสนับสนุนหรือมีการขยายความในแต่ละความคิด
3. ใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 1 และบุรุษที่ 3 ในการกล่าวถึง
4. มีคำแสดงเจตคติ

ตัวอย่างเรื่อง TV Is Important to Me

My television is an important piece of furnifure to me. I can't get out of the house very often, but my TV brings the whole world to me. From the evening news I learn about reality in the outside world ; politics, the environment, recent changes in technology and medicine, and so on. I like game shows and travel programs, too. And I love comedies ; I think it's importmant to be able to laugh.

(จากหนังสือ Interaction I for Reading Skill)

5. วิธีการ เป็นการเขียนแนะนำการปฏิบัติ ซึ่งจะกล่าวถึงวิธีการ
กระบวนการ หรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ชัดเจน

ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ

1. ต้องมีจุดมุ่งหมายในการเขียนที่แน่นอน
2. ให้รายละเอียดของวัตถุประสงค์ที่ต้องการ
3. เรียงลำดับขั้นตอนในการปฏิบัติ

ลักษณะของภาษา

1. เป็นประโยคคำสั่ง
2. ใช้คำกริยาที่บ่งบอกการปฏิบัติ
3. ใช้ภาษาเป็นกลาง ๆ ไม่เฉพาะเจาะจง ไม่อ้างอิงตัวบุคคล
4. ใช้คำนาม

ตัวอย่างเรื่อง How To Make A Macaroni Necklace

You will Need :

- Some colourful macaroni
- a piece of yarn (long enough to make a necklace)
- transparent tape

Procedure :

1. Wrap a piece of yarn at one end with transparent type.
2. Tie a piece of macaroni at the other end.
3. String the macaroni.
4. Untie the Piece of Macaroni.
5. Tie the yarn ends together.

(จากหนังสือ Encycopedia for Childen)

6. เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ เป็นการเขียนเรื่องเล่าจินตนาการ ส่วนมากจะเป็นเรื่องนิทานหรือนิยาย

ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ

1. มีการนำเรื่อง กล่าวความเป็นไปของเรื่องปกป้องตัวบุคคล สถานที่หรือเวลา
2. มีลำดับของเหตุการณ์ในเรื่อง
3. แสดงปัญหาของเรื่อง
4. แสดงการคลี่คลายของเรื่องหรือการแก้ปัญห
5. อาจให้คติพจน์ หรือข้อเตือนใจท้ายเรื่อง

ลักษณะของภาษา

1. เป็นเรื่องเล่าในอดีต หรือเป็นเรื่องที่ผ่านมาแล้ว
2. ใช้บุพบทบ่งบอกเวลา สถานที่
3. ใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 ในการกล่าวถึงหรืออ้างอิงบุคคลหรือสิ่งของอื่น ๆ
4. อาจมีการซ้ำ ย้ำเรื่อง
5. ใช้คำสันธานเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของเรื่องและปกป้องความเป็นเหตุเป็นผล

ความคล้อยตาม และความขัดแย้ง ฯลฯ

ตัวอย่างเรื่อง The Oldest Animal On Earth

Once upon a time, a cat, a frog and a camel were very good friends. They decided to tell one another the story of their birth to find out who was the oldest.

The cat told his story first. "When I was born, the earth was still soft. I had to walk very carefully so that I did not sink into the ground. That's why I'm still very careful about the way I walk,"

"Oh ! That's nothing," exclaimed the frog. "I'm sure I'm the oldest. When I was born, the earth was very hot. It was too hot to walk on. The only way to move around was to jump. That's why I still jump rather than walk."

The camel was very amused. "When I was born," he told his friends, "The earth had not yet been made. There was only the sky and a lot of sand everywhere. When my father died, there was no place to bury him so I had to carry him on my back. That's why my back is crooked. of course, it's very useful as I can keep food and water in it."

On hearing what the camel said, the cat and frog had to agree that he was the oldest. They made him their leader.

7. อภิปราย เป็นการเขียนเพื่อแสดงถึงเหตุผลและความจำเป็นซ้ำให้เห็นข้อดี

ข้อเสีย เป็นการรจุงใจให้ผู้อ่านคล้อยตาม

ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ

1. กล่าวถึงข้อขัดแย้ง หรือสนับสนุนโดยมีการอ้างอิงแสดงเหตุผล
2. ตอนท้าย กล่าวเสนอแนะเชิงสรุปว่าควรทำหรือสนับสนุนอย่างไร โดยย้ำ

หลักการหรือความสำคัญของเรื่อง เช่นเดียวกับในบทนา

ลักษณะของภาษา

1. มีข้อความแสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องของตนเองและผู้อื่น
2. ใช้ประโยคบอกเล่า
3. มีข้อความสนับสนุนหรืออ้างอิงหรือให้เหตุผล
4. ใช้คำเชื่อม เช่น คำสันธาน คำบุพบท คำวิเศษณ์ เพื่อแสดงความขัดแย้ง

คล้อยตามหรือเป็นเหตุเป็นผลแก่กัน

ตัวอย่างเรื่อง Mind Travel

If you would like to learn the most interesting, the most fun, and the most fascinating activity in the world, try daydreaming, the lazy person's sport. You can visit distant lands, win games, and meet interesting people, all in the comfort of your own home. You don't need any special equipment daydreaming. With just a good imagination, you are ready to beginning. Is easy learning? It is best to do it with closed eyes, but I have had many successful daydreams in crowded classrooms with my eyes wide open. Daydream is also fun while you are walking, riding on the bus. Or listening to boring stories.

Gories. Grop daydream is enjoyable, too. One person can begin a story and the others can add to it. If you start tomorrow, you will have years of excitement ahead of you.

(จากหนังสือ Interaction I for Writing Skill)

8. การสังเกต เป็นการเขียนเพื่อให้ความเห็นและให้รายละเอียดของการสังเกต
สิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ

1. มีบทนำเกี่ยวกับสิ่งที่สังเกต ปงเวลาหรือสถานที่
2. มีลำดับของการบอกรายละเอียด
3. ให้ความเห็นเกี่ยวกับการสังเกต

ลักษณะของภาษา

1. มีคำวิเศษณ์บอเวลาหรือสถานที่ และลำดับของการบอกรายละเอียด
2. ใช้คำคุณศัพท์บอกลักษณะของคำนามต่าง ๆ
3. ใช้ภาษาเป็นกลาง ๆ ไม่เฉพาะเจาะจงในการอ้างอิง

ตัวอย่างเรื่อง Gold Fish

Gold fish look very nice as they swim around in their pond. Their name is gold but it is not always so as they are quite orange. They swim around hunting for food. They are always hungry. Some like to hide under a rock or between some reeds, but some show-off and then swim off they are never seen again.

(จากหนังสือ Factual Writing)

2.5 การสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน หมายถึง การสอนที่จัดเนื้อหาตามอรรถฐาน 8 ชนิด และจัดกระบวนการสอนออกเป็น 3 ขั้นตอน โดยอาศัยหลักจากนักภาษาศาสตร์เชิงระบบ (Frances Caristie, Brain Gray, Pam Gray และ Marry Macken) ดังนี้

1. ให้รูปแบบ

1.1 เน้นการใช้ภาษาในสังคม (ใช้ภาษาให้ถูกต้องตามบริบท)

1.1.1 ให้นักเรียนรู้จักอรรถฐานต่าง ๆ ของเนื้อความ โดยครูและนักเรียนอ่านเรื่องที่จัดตามอรรถลักษณะต่าง ๆ ไว้แล้วร่วมกัน

1.1.2 ให้นักเรียนค้นหาเรื่องอื่น ๆ ซึ่งมีอรรถฐานเช่นเดียวกับที่สอน เช่น ให้นักเรียนไปค้นคว้าในห้องสมุด เป็นต้น

1.1.3 เสนอรายละเอียดของเนื้อหา ในรูปของ Diagram

1.2 วิเคราะห์โครงสร้างในการดำเนินเรื่องหรือ ลักษณะการเขียนของเรื่อง จะเป็นการวิเคราะห์เนื้อความร่วมกัน (จากข้อ 1.1) ระหว่างครูและนักเรียนว่าประกอบไปด้วยอะไรบ้าง เช่น เรื่องเกี่ยวกับวิธีการจะประกอบไปด้วย 3 ส่วนคือ จุดมุ่งหมายที่แน่นอน รายละเอียดของอุปกรณ์และขั้นตอนการปฏิบัติ

1.3 วิเคราะห์ลักษณะของภาษา คือ ภาษาที่ใช้ในแต่ละอรรถฐาน เช่น เรื่องเกี่ยวกับวิธีการจะใช้ประโยคคำสั่ง กริยาบ่งบอกการกระทำใช้ภาษากลาง ๆ ไม่อ้างอิงบุคคล และใช้คำนาม ขั้นตอนนี้ฝึกโดยการทำงานแบบฝึกหัดแบบ Cloze ร่วมกันใน Chart

2. ตกลงร่วมกันเกี่ยวกับเนื้อความได้

2.1 เตรียมที่จะเขียนเนื้อความใหม่ร่วมกันจากอรรถฐานเดิม

2.1.1 การสังเกต (ถามให้นักเรียนตอบเกี่ยวกับอรรถลักษณะในข้อ 1 เพื่อความแม่นยำในการใช้อรรถภาษา)

2.1.2 การค้นหา (ถามให้นักเรียนตอบเกี่ยวกับเรื่องราวใหม่ที่มีเนื้อความของอรรถภาษาเดิม)

2.1.3 การจดบันทึก (หลังจากได้หลักการตลอดจนแนวคิดแล้วก็ให้นักเรียนจดบันทึกลงไป)

2.1.4 การอภิปราย (แบ่งกลุ่มเพื่อให้นักเรียนวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับเรื่องใหม่ที่จะเขียน)

2.2 การสร้างเนื้อความใหม่ร่วมกันระหว่างนักเรียนและครูในอรรถาษาเดียวกัน โดยครูถามว่า นักเรียนร่วมกันอภิปราย และเขียน Draft ร่วมกัน

3. การสร้างเนื้อความโดยอิสระในอรรถาษาเดิม

3.1 ให้นักเรียนปรึกษาหารือในกลุ่มเกี่ยวกับการเขียน โดยมีครูเป็นฝ่ายแนะนำช่วยเหลือ

3.2 ให้นักเรียนเขียน Draft ของเรื่องใหม่ลงใน Chart ของแต่ละกลุ่ม

3.3 นำผลงานมาเสนอหน้าชั้นและอภิปรายร่วมกันเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง

3.4 การใช้อรรถาษาอย่างสร้างสรรค์ (นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างอิสระเป็นของตนเอง โดยการเขียนเนื้อความที่สมบูรณ์จาก Draft ของแต่ละกลุ่ม)

2.6 ขั้นตอนการเรียนรู้ของมนุษย์ Hotchkis (มนัสวาท โภชะยะ. 2531 : อ้างอิงมาจาก Hotchkis. n.d.) แบ่งออกได้ 5 ขั้นตอน ตามลำดับขั้นดังต่อไปนี้

2.6.1 ขั้นการรับรู้ (Acquisition Stage) ในขั้นนี้ครูเริ่มเสนอเนื้อหาใหม่ให้นักเรียน ผู้เรียนจะเริ่มลองคิดลองดูกับสิ่งที่เรารู้

2.6.2 ขั้นเกิดความคล่องตัว (Fluency Stage) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้รับการฝึกฝนทักษะจนเกิดความคล่องแคล่วในเนื้อหาที่เรียน และมีความถูกต้องมากขึ้น

2.6.3 ขั้นเกิดความคงทน (Maintenance Stage) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะมีความแม่นยำในสิ่งที่เรียนมากขึ้น เพราะมีประสบการณ์ในการลองคิดลองดูหลายครั้ง

2.6.4 ขั้นนำไปประยุกต์ (Application Stage) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะมีความชำนาญในความรู้ที่ได้เรียนมาและสามารถนำความรู้ที่เรียนมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของตนได้

2.6.5 ขั้นปรับตัว (Adaptation Stage) ในขั้นนี้ผู้เรียนสามารถนำความรู้มาดัดแปลง หรือปรับใช้ได้ทุกสถานการณ์ที่ผู้เรียนมีโอกาสใช้

ขั้นตอนการสอนแบบบูรณาการจะ เน้นความแม่นยำในการ เรียนรู้ของผู้เรียนจนถึงขั้นสุดท้ายของการเรียนรู้ได้ กิจกรรมต่าง ๆ จะสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนและผู้สอน ตลอดเวลาว่าผู้เรียนสามารถบรรลุเป้าหมายที่ต้องการในแต่ละขั้นตอนได้หรือไม่

การจัดบทเรียนหรือหน่วยการเรียนรู้สำหรับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบูรณาการ

การจัดกระบวนการเรียนการสอน ด้วยการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบูรณาการจะยึดหลักการใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน โดยจัดตามจุดมุ่งหมายของมนุษย์โดยทั่ว ๆ ไป 3 ประการ ดังนี้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2533 : 21)

1. อ่านเพื่อความบันเทิง
2. อ่านเพื่อความรู้และเข้าใจกระบวนการหรือวิธีการ
3. อ่านเพื่อศึกษาและค้นคว้า

จากเรื่องราว 8 ประเภทนี้ ได้จัดแบ่งออกเป็นชนิดของเนื้อความตามมาตรฐานได้

ดังนี้

1. เรื่องเล่าจากประสบการณ์ (Recount) เช่น สิ่งประทับใจของฉัน
2. รายงาน (Report) เช่น บลิ่งทะเล
3. เรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็น (Exposition) เช่น งานอดิเรก
4. วิธีการ (Procedure) วิธีทำถุงกระดาษ
5. เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative) เช่น บ้านวิเศษ
6. เรื่องเกี่ยวกับอภิปราย (Discussion) เช่น คอมพิวเตอร์มีประโยชน์จริงหรือ
7. การสังเกต (Observation) เช่น กิ่งก่าและอะโนลต่างกันอย่างไร
8. อธิบาย (Explanation) เช่น เรามองเห็นได้อย่างไร

2.7 แนวทางการประเมินผลการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบูรณาการ

ครูผู้สอนสามารถประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ดังนี้

1. การตอบคำถามของเด็กนักเรียนในขณะที่ดูรูปภาพและคำถาม
2. การที่นักเรียนร่วมกันเขียนไดอะแกรมโดยครู เป็นฝ่ายแนะโดยใช้คำถาม

3. การที่นักเรียนนำผลงานมาเสนอหน้าชั้น
4. การสะกดคำและแต่งประโยค
5. การร่วมมือของเด็กนักเรียน และความรับผิดชอบ ในการปฏิบัติงานกลุ่ม
แบบประชาธิปไตย การแสดงความคิดเห็นและการอภิปรายร่วมกัน
6. ผลงานการเขียนเรื่องของแต่ละคน
7. ความสนใจของนักเรียนในการอ่าน สืบเนื่องจากภาระหนังสือไปศึกษา
ค้นคว้าด้วยตนเองเมื่อมีเวลาว่าง

วิธีประเมินผล

ใช้การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ในขณะที่เรียนและตรวจผลงานของนักเรียน

2.8 ประโยชน์ของการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบูรณาการ

- 2.8.1 ผู้เรียนได้รับความสนุกสนาน จากกิจกรรมการเรียนการสอนทุกขั้นตอน
เช่น การที่ได้ดูภาพ แล้วช่วยกันทายเรื่องราวเกี่ยวกับภาพ
 - 2.8.2 ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษา อย่างเป็นธรรมชาติโดยเน้น
ความเข้าใจ ความหมาย หรือความคิดรวบยอด ก่อนที่จะเข้าใจเสียงและสัญลักษณ์ในลักษณะ
ของบูรณาการ
 - 2.8.3 ผู้เรียนมีโอกาสดำฝึกการใช้ภาษา ในทักษะต่าง ๆ ในลักษณะบูรณาการ
ตั้งแต่ในขั้นตอนที่ 1 ถึงขั้นตอนสุดท้าย โดยกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การซักถาม การโต้ตอบ
และการเล่าเรื่อง
 - 2.8.4 ผู้เรียนมีโอกาสดำทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้ฝึกการทำงานแบบประชาธิปไตย
การยอมรับฟังความคิดเห็น และการฝึกความรับผิดชอบต่อการทำงาน
 - 2.8.5 ผู้เรียนมีโอกาสดแสดงความสามารถเฉพาะด้าน และเกิดความคิด
สร้างสรรค์ได้หลายรูปแบบ เช่น การสร้างโครงเรื่อง การแสดงบทบาทสมมุติ เป็นต้น
- 2.9 การจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบูรณาการ
- ขั้นที่ 1 การให้รูปแบบ

จุดมุ่งหมาย ให้นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านและบอก รายละเอียดของเรื่องได้ พร้อมทั้งใช้ภาษาได้ถูกต้อง ตามลักษณะของวรรณคดีภาษาใน เรื่องนั้น ๆ

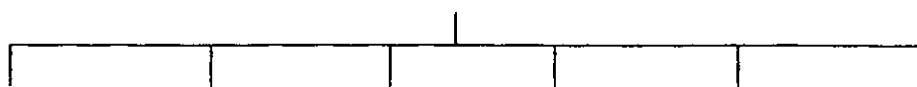
บทบาทของผู้สอน

ผู้สอนควรรว้ใช้โต๊ะแกรม (Diagram) เพื่อช่วยให้นักเรียนดึงใจความสำคัญ ของเรื่อง เช่น การลำดับเรื่อง การโยงความสำคัญของเรื่องที่เกี่ยวข้องกัน เช่น เป็นเหตุ เป็นผลกัน เป็นปัญหาและการแก้ปัญหา นั้น การเปรียบเทียบความคล้ายคลึง และความแตกต่าง ของเรื่อง นอกจากนั้นยังเกี่ยวกับการทำให้รายละเอียดของเรื่องอีกด้วย ผู้สอนต้องกระตุ้นให้ ผู้เรียนคิดหาเหตุผลจากการอ่านและสรุปความคิดด้วยตนเอง ควรใช้เวลาอภิปรายและสนทนา เรื่องในแต่ละหน้าอย่างละเอียด อย่าวใจร้อน เพราะการฝึกอ่านโดยใช้ความคิด ประกอบ การอภิปรายจะช่วยฝึกนักเรียนให้เคยชินกับการอ่าน โดยใช้กระบวนการทางความคิดได้มาก และจะทำให้สามารถอ่านเชิงวิเคราะห์ ซึ่งเป็นขั้นตอนการอ่านขั้นสูงต่อไปในอนาคตได้

การอ่านออกเสียงไปเรื่อย ๆ จะไม่ช่วยทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์แก่ผู้เรียน มากนัก ผู้สอนควรให้นักเรียนหยุดช่วงการอ่านเป็นตอน ๆ และอภิปรายร่วมกัน ควรเปิดโอกาส ให้นักเรียนซักถามเกี่ยวกับเรื่องภาพประกอบในบทเรียนด้วยการเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม จะช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนมีชีวิตชีวาขึ้นได้

การทำโต๊ะแกรมแสดงความสัมพันธ์ของเรื่อง ควรทำง่าย ๆ โดยใช้ปากกา สีเมจิก สรุปลงและโยงแผนภูมิให้เข้าใจได้ง่าย ๆ เช่น จากคำถามของครู "มีตัวละครอะไรบ้าง ในเรื่องจําได้ไหม" หรือเรื่องนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ตัวอย่างเรื่องมาเลิกสูบบุหรี่กันเสียที

บุหรี่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

มะเร็งปอด ปอดอักเสบ โรคหัวใจ หลอดเลือด ถุงลมโป่งพอง ปอดพิการ

- ครู : ท้าวมเราจึงเลิกสูบบุหรี่
- นักเรียน : เพราะ เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- ครู : บุหรี่เป็นอันตรายต่อสุขภาพอย่างไร
- นักเรียน : 1. มะเร็งในปอด
2. หลอดลมอักเสบ
3. หัวใจ
4. หลอดเลือด
5. ถุงลมโป่งพอง
6. ปอดพิการ

ขั้นที่ 2 การตกลงร่วมกันเกี่ยวกับเนื้อความใต้

จุดมุ่งหมาย ให้นักเรียนมีความสามารถในการแสดงความคิดเห็นจากสิ่งที่อ่านเป็นความคิดของตน พร้อมทั้งรู้จักวิเคราะห์เรื่องที่อ่านที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของตนเอง เพื่อการนำความคิดรวบยอดที่สำคัญไปใช้ได้

ในขั้นนี้ ครูควรตั้งการอภิปรายและการสนทนาจากเรื่องที่อ่านในขั้นที่ 1 เข้าสู่เรื่อง ที่นักเรียนจะพบในชีวิตประจำวันของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนใช้ความคิดวิเคราะห์สิ่งที่สำคัญ และเป็นประโยชน์แก่ตนเองจากเรื่องที่อ่านได้ เป็นต้น เช่น เรื่องที่อ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับ ความรักชาติของทหารกล้าคนหนึ่ง ครูก็จะตั้งเรื่องเข้าสู่ตัวนักเรียนโดยถามว่า ถ้านักเรียน เป็นทหารกล้าคนนั้น นักเรียนจะทำอย่างไร นักเรียนคิดว่าชาตินั้นสำคัญแค่ไหน นักเรียนจะ รักและทำอย่างไรทหารกล้าคนนั้นไหม นักเรียนชอบทหารกล้าคนนั้นไหม เพราะเหตุใด

การสนทนา อภิปราย โดยตั้งเข้าสู่เรื่องของนักเรียน จะทำให้นักเรียนอภิปรายมีชีวิตชีวา มากขึ้น นักเรียนจะมีโอกาสได้พูด ได้แสดงความคิดเห็นของตนมากขึ้น ผู้สอนจะมีโอกาส แก้ปัญหาการออกเสียง การใช้ภาษาที่ถูกต้องแก่เด็กได้ด้วย โดยการย้ำความที่เด็กพูดโดยไม่ ต้องบอกว่าผิดหรือถูก เด็กจะค่อย ๆ เรียนรู้ได้จากที่ครูพูดอย่างถูกต้อง ในขั้นนี้ถ้าเรื่องราวใน การอภิปรายซับซ้อนมาก ก็ควรใช้โต๊ะแกรมเข้ามาช่วย

ขั้นที่ 3 การเขียนเรื่องอย่างอิสระในวรรณฐานเดิม

จุดมุ่งหมาย ให้นักเรียนมีความสามารถในการแสดงความคิดเห็น และฝึกทักษะการเขียนในรูปแบบที่เป็นความคิดของตนเองได้มากขึ้น โดยให้นักเรียนเขียนเรื่องขึ้นมาใหม่ โดยใช้รูปแบบของวรรณฐานเดิม โดยเขียนเป็นกลุ่ม และสามารถนำเสนอผลงานได้ โดย การอ่านและเพื่อให้นักเรียนมีความหมายยิ่งขึ้น ผู้สอนควรให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มแลกเปลี่ยนกันอ่านแล้วนำมาเสนอหน้าชั้น

ในการเขียนโครงเรื่องนี้ให้ทำงานเป็นกลุ่มเพื่อเป็นการฝึกการทำงานร่วมกันและเด็กจะได้มีโอกาสอภิปรายร่วมกัน เขียนเรื่องใหม่ขึ้นมาโดยทำเป็นโต๊ะกลมคร่าว ๆ ทั้งนี้ผู้เรียนจะได้ฝึกการใช้ภาษาของตนเอง ฝึกความคิดสร้างสรรค์ หลังจากนั้นก็นำเสนอผลงานของแต่ละกลุ่มแล้วครูและเพื่อน ๆ จะช่วยกันแก้ไขข้อบกพร่อง และท้ายสุดให้นักเรียนนำโครงเรื่องของตนไปเขียนเรื่องราวที่สมบูรณ์อย่างอิสระ

การจัดชั้นเรียน

ควรมีการออกแบบการจัดชั้นเรียน เป็นกลุ่มใหญ่และกลุ่มเล็กตามลักษณะของกิจกรรม การเรียนการสอน ผู้สอนต้องคอยควบคุมและช่วยเหลือผู้เรียนในขณะที่ทำกิจกรรมเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อน การทำกิจกรรมเพื่อการซ่อมเสริมอาจกระทำได้พร้อม ๆ กัน โดยแยกกิจกรรมแก่นักเรียนที่เก่งและอ่อนให้ต่างกันตามความสามารถได้ นักเรียนเก่งให้ทำกิจกรรมยากขึ้น สำหรับนักเรียนอ่อนให้ทำกิจกรรมที่สามารถทำได้ง่ายเป็นขั้นตอน เพิ่มยากขึ้นทีละน้อย เป็นต้น ความเอาใจใส่ของครูสำคัญที่สุดสำหรับนักเรียนทุก ๆ ระดับความสามารถ การให้แบบฝึกหัดหรือทบทวนสำหรับนักเรียนที่อ่อน จะช่วยให้นักเรียนพัฒนาการเรียนรู้ได้มากแต่ต้องกระทำอย่างสม่ำเสมอ

3.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบูรณาการ

3.5.1 งานวิจัยในประเทศ

ภาสกร แจ่มจันทร์เกษม (2534 : 134) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบูรณาการกับการสอนตามคู่มือครูผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบูรณาการมีความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างจากกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วิภาดา ประสารทรัพย์ (2535 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถเชิงพัฒนาการของการเขียนภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนเขียนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบูรณาการกับการสอนเขียนตามคู่มือครู ผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยการสอนเขียนตามแนวทฤษฎีแบบบูรณาการ กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความสามารถในการเชิงพัฒนาการของการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่มีเจตคติต่อการเขียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จินตนา นักบุญ (2536 : บทคัดย่อ) ได้เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีเขียนตามข้อเท็จจริงโดยอาศัยแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบูรณาการกับการสอนเขียนตามคู่มือครู ผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยอาศัยแนวทฤษฎีการสอนภาษาบูรณาการ กับนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการเขียนและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

เชชเตอร์ และสเชคเตอร์ (Shechter and Schecter. 1987 : 23 - 25) แห่ง Ontario Institute for Studies in Education ได้ทำการวิจัย โดยนำเอาบรรดาลักษณะมาใช้สอนเพื่อสื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาความสามารถทางการอ่านและการเขียน โดยศึกษากับนักเรียนต่างวัฒนธรรม จำนวน 30 คน ที่เรียนในห้องเรียน เดียวกันในระดับเกรด 5 ใช้เวลาในการสังเกตเชิงคุณลักษณะ (Ethnographic Observation) นักเรียนเหล่านี้เป็นเวลา 1 ปี โดยในขั้นแรกให้นักเรียนได้รับการสอนรูปแบบบรรดาลักษณะจากการนำเสนอสื่อการสอนต่าง ๆ เช่น จากหนังสือทั้งจากห้องเรียนและห้องสมุด การชมวีดิทัศน์ การฟังเทป เป็นต้น เรื่องราวที่นำเสนอโดยผ่านสื่อเหล่านี้เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับนิยาย วิทยาศาสตร์และเรื่องจินตนาการ ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าสนใจ หลังจากนั้นนักเรียนได้เรียนรู้การใช้ภาษาจากสื่อต่าง ๆ เหล่านี้แล้ว ก็จะให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นโดยการโต้ตอบ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนนักเรียนด้วยกันและระหว่างครูกับนักเรียน ให้นักเรียนแสดงเหตุผลว่า เรื่องราวดังกล่าวมีความเป็นไปได้หรือเป็นไปไม่ได้ โดยมีเหตุผลสนับสนุนความคิดเห็นนั้น จากนั้นผู้วิจัยทำการประเมินผลการเรียนรู้ภาษาและความเข้าใจเรื่องราวจากการสัมภาษณ์ และการเขียนเล่าเรื่องแสดงความคิดเห็นหลังจากให้นักเรียนอ่านเนื้อความบรรดาลักษณะแล้ว ผลจากการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความเข้าใจภาษาและสามารถใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นอย่างดี

มาร์แชล (Marshall. 1991 : 3 - 13) ได้ทำแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรดฐานมาใช้สอนการเขียนรายงานกับนักศึกษาในมหาวิทยาลัย Papua New Guinea University of Technology ซึ่งกำลังเรียนสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ นักศึกษาเหล่านี้ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ในการสอนภาษาเพื่อใช้สำหรับเขียนรายงานทางวิทยาศาสตร์จะมีโครงสร้างทางภาษาโดยเฉพาะ ซึ่งผู้วิจัยได้ฝึกการใช้รูปแบบทางภาษา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความคิดทางวิทยาศาสตร์ โดยการสื่อความคิดนั้นออกมาในรูปแบบของการเขียนรายงาน สำหรับการประเมินผลงานของนักศึกษานั้นได้มีการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ซึ่งจะช่วยอำนวยความสะดวกแก่ผู้สอนอย่างมาก เพราะจะช่วยตอบคำถามและให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักศึกษาทุกแง่ทุกมุมเกี่ยวกับการเขียนรายงาน เช่น จุดมุ่งหมาย เครื่องมือที่ใช้ กระบวนการหรือวิธีการที่ใช้

ผลของการทดสอบ เป็นต้น ประโยชน์จากโปรแกรมคอมพิวเตอร์จะช่วยให้ผู้สอนสามารถประเมินผลงานการเขียนรายงานของนักเรียนได้อย่างถูกต้องแม่นยำ

เคน ฮีแลนด์ (Hyland. 1990) ได้ทำการวิจัยศึกษาผลการสอนคำอธิบาย อรรถลักษณะที่มีต่อการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง (Argumentative Essay) พร้อมทั้งนำเสนอรูปแบบภาษาของการเขียนในการเรียงความลักษณะนี้ ซึ่งปรากฏว่ามีประโยชน์และส่งผลต่อคุณภาพงานเขียนได้เป็นอย่างดี

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจฝัสมฤทธิ์

เมอร์เรย์ (Murray. 1983 : 284) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบภายในซึ่งกระตุ้นหรือชักนำทางและเป็นตัวรวมของพฤติกรรมต่าง ๆ ให้ไปสู่เป้าหมายที่วางไว้

แรงจูงใจมี 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านความต้องการสังคมสัมพันธ์ (Need for Affiliation) เป็นความต้องการที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข
2. ด้านความต้องการอำนาจ (Need for Power) เป็นความต้องการที่จะให้ผู้อื่นรู้สึกว่าคุณมีความเหนือกว่า สำคัญกว่า
3. ด้านความต้องการสัมฤทธิ์ (Need for Achievement) เป็นความต้องการที่จะพยายามกระทำเพื่อให้ได้มาตรฐานอันดีเยี่ยมในสิ่งที่ตนต้องทำ

แมคเคลแลน (McClelland. 1953 : 110 - 111) กล่าวว่า แรงจูงใจฝัสมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุส่งไปด้วยดีและแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเยี่ยมหรือทำได้ดีกว่าคนอื่นที่เกี่ยวข้อง พยายามเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ มีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ และมีความวิตกกังวล เมื่อไม่สำเร็จหรือประสบความล้มเหลว

แมคเคลแลน (McClelland. 1969 : 104) ได้กำหนดลักษณะของบุคคลที่มีแรงจูงใจฝัสมฤทธิ์ ไว้ดังนี้

1. มุ่งที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จมากกว่าทำเพื่อหลีกเลี่ยงความล้มเหลว
2. มักจะเลือกทำสิ่งที่เป็นไปได้ และเหมาะสมกับกำลังความสามารถ

3. คิดว่าทุกสิ่งสำเร็จได้ด้วยความตั้งใจจริง และการทำงานของตนเองโดยไม่เชื่อในสิ่งมหัศจรรย์

4. จะทำอะไรเพื่อให้บรรลุมาตรฐานตนเอง ไม่มีจุดมุ่งหมายที่รางวัลหรือชื่อเสียง เมอเรีย (Murray. 1966 : 19) เป็นบุคคลแรกที่กล่าวถึงความต้องการผลสัมฤทธิ์ว่าเป็นความต้องการที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคน เป็นความต้องการทางจิตของมนุษย์ ที่จะเอาชนะอุปสรรค ฝ่าฟันการกระทำสิ่งที่ยาก ๆ ให้สำเร็จ เมอเรีย อธิบายไว้ว่า เป็นความปรารถนาหรือแนวโน้มที่จะกระทำสิ่งใด ๆ ให้สำเร็จโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ ซึ่งจัดอยู่ในความต้องการมีอำนาจ และความต้องการทางสังคม

ไวเนอร์ (Weiner) ได้สรุปลักษณะเด่นของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง เปรียบเทียบกับผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ไว้ดังนี้ (ประหยัด ทองมาก. 2518 : 6 อ้างอิงมาจาก Weiner. n.d.)

1. ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ชอบริเริ่มกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความคิดของตนเองมากกว่า และภูมิใจที่ได้เลือกงานยากมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

2. ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ตั้งใจทำงานดีกว่า อดทนต่อความล้มเหลวสูงกว่า ชอบเลือกงานสลับซับซ้อนมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

พรณี ชูทัย เจนจิต ได้กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไว้ดังต่อไปนี้ (พรณี ชูทัย เจนจิต. 2523 : 29)

1. เป็นผู้ที่มีความมานะบากบั่น พยายามที่จะเอาชนะความล้มเหลวต่าง ๆ พยายามที่จะไปให้ถึงจุดหมายปลายทาง

2. เป็นผู้ทำงานมีแผน

3. เป็นผู้ตั้งระดับความคาดหวังไว้สูง

กิลฟอร์ด (Guildford. 1959 : 437 - 439) ได้กล่าวถึงลักษณะของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ดังนี้

1. มีความทะเยอทะยาน ความปรารถนาที่จะกระทำกิจการให้สำเร็จ

2. มีความเพียรพยายามที่จะทำงานให้สำเร็จ

ทำให้สำเร็จในชีวิต เช่น ความมุ่งหวังที่จะเป็นวิศวกร แพทย์ นักกฎหมาย นักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จ และอื่น ๆ

วิดเลอร์ (Vidler. 1977 : 67 - 68) ได้อธิบายความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า เป็นกระแสนของการวางแผนการกระทำ และความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับความพยายามต่อสู้เพื่อความสำเร็จในการบรรลุถึงมาตรฐานอันดีเลิศที่บุคคลได้ตั้งไว้ สิ่งเหล่านี้ตรงกันข้ามกับการมีอำนาจหรือความเป็นเพื่อน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่จำเป็นต้องเป็นความสำเร็จที่สามารถทำได้ เช่น ได้คะแนนสูงจากแบบทดสอบ การได้ตำแหน่งที่สังคมยอมรับ หรือการได้เงินเดือนสูง ฯลฯ แต่จะเกี่ยวข้องกับการวางแผนและความพยายามต่อสู้เพื่อความเป็นเลิศ ดังนั้น ทักษะติดต่อความสำเร็จจึงเป็นสิ่งสำคัญมากกว่าความสำเร็จที่ได้กล่าวมาแล้ว แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะรวมไปถึงกิจกรรมหลาย ๆ ประเภทที่ได้แสดงออกในงานที่แตกต่างกันออกไป เช่น งานบัญชี งานเดินตลาด หรืองานขับรถ เป็นต้น

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น จะเห็นว่า คำว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีผู้ชี้แตกต่างกันออกไปหลายอย่างเช่น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความต้องการความสำเร็จ ความต้องการความสัมฤทธิ์ผล ซึ่งมีความหมายเดียวกัน พอสรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์หมายถึงความปรารถนาที่จะได้รับผลสำเร็จในงานที่อยู่ยากซับซ้อน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวาง พยายามหาวิธีการต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหา มีความทะเยอทะยานสูง เพื่อนำตนไปสู่ความสำเร็จ มีความต้องการเป็นอิสระในการทำงานและการแสดงออก ต้องการชัยชนะในการแข่งขัน มุ่งมั่นที่จะทำให้อิสรภาพ เพื่อให้บรรลุมาตรฐานที่ตนตั้งไว้อย่างสูง มีความสบายใจเมื่อประสบผลสำเร็จและมีความวิตกกังวลเมื่อทำไม่สำเร็จหรือประสบความล้มเหลว

ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

นักจิตวิทยาที่เสนอแนวคิดเชิงทฤษฎีเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นั้นมีหลายท่านที่สำคัญ ๆ มีดังนี้

1. ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของเมอร์เรย์ (Murray)

เมอร์เรย์ (ทศพร ประเสริฐสุข. 2525 : 26 ; อ้างอิงมาจาก Murray. 1938 : 152 - 266) นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ได้รวบรวมความต้องการทางจิตของมนุษย์ไว้ 28 ชนิด และในจำนวนนี้มีความต้องการเอาชนะและประสบผลสำเร็จ (Need for Achievement) รวมอยู่ด้วย เขาจึงเป็นบุคคลแรกที่ได้กล่าวถึงความต้องการผลสัมฤทธิ์ว่าเป็นความต้องการทางจิตที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคน เพราะมนุษย์ต้องการเป็นผู้ที่มีความสามารถ มีพลังจิต (Will Power) ที่จะเอาชนะอุปสรรคของมันที่จะกระทำในสิ่งที่ยากให้ประสบความสำเร็จ

2. ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ แมคเคลแลนด (McClelland'

Achievement Motivation Theory)

แมคเคลแลนด (McClelland. 1961 : 36 - 62) ได้เน้นถึงแรงจูงใจทางสังคม 3 ประเภทคือ

2.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) ซึ่งก็คือความปรารถนาที่จะกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยพยายามแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเลิศ มีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จและมีความวิตกกังวลเมื่อพบกับความล้มเหลว

2.2 แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliation Motive) หมายถึง ความปรารถนาที่จะเป็นที่ยอมรับของคนอื่น ต้องการเป็นที่นิยมชมชอบหรือรักใคร่ชอบพองของคนอื่น สิ่งเหล่านี้เป็นแรงจูงใจที่จะทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรม เพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับจากบุคคลอื่น

2.3 แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive) หมายถึง ความปรารถนาที่จะได้มาซึ่งอิทธิพลที่เหนือกว่าคนอื่น ๆ ในสังคม ทำให้บุคคลแสวงหาอำนาจเพราะจะเกิดความรู้สึกว่าหากทำอะไรได้เหนือคนอื่นเป็นความภาคภูมิใจ ผู้มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจสูงจะเป็นผู้ที่พยายามจะควบคุมสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้ตนเองบรรลุความต้องการที่จะมีอิทธิพลเหนือกว่าบุคคลอื่น

แมคเคลแลนด เน้นความสำคัญในเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่าแรงจูงใจด้านอื่น ๆ เพราะเขาเห็นว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสำคัญมากที่สุดสำหรับความสำเร็จทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ

สำหรับการวัดแรงจูงใจแฝงนั้น แมคเคลแลนดได้ใช้วิธีที่เรียกว่า เทคนิคการฉายภาพ (Projective Technique) จากแบบทดสอบ TAT (Thematic Apperception Test) ซึ่งเมอร์เรย์เป็นผู้สร้างขึ้น วิธีวัดแรงจูงใจแฝงนี้ใช้ภาพที่มีความคลุมเครือ (Ambiguous) แต่มีความสัมพันธ์กับสิ่งที่ต้องการศึกษา เป็นสิ่งเร้าให้บุคคลเกิดการตอบสนอง แล้วนำเอาสิ่งที่บุคคลตอบสนองไปวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์ที่แมคเคลแลนดได้กำหนดไว้ หลักเกณฑ์นี้เคร่งครัดในการให้คะแนนแรงจูงใจแฝงนี้มาก

ลักษณะของผู้มีแรงจูงใจแฝง

แมคเคลแลนด (McClelland. 1961 : 207 - 256) กล่าวถึง ลักษณะพฤติกรรมของผู้ประกอบการซึ่งเป็นผู้มีแรงจูงใจแฝงสูง ว่ามีลักษณะดังนี้

1. กล้าเสี่ยงพอสมควร (Moderate Risk-Taking) มีการตัดสินใจที่เด็ดเดี่ยว บุคคลที่มีแรงจูงใจแฝงสูง ไม่พอใจทำสิ่งที่ยาก ๆ ซึ่งต้องใช้ความสามารถ หากแต่เลือกทำสิ่งที่ยากเหมาะสมกับความสามารถของตน และทำสิ่งที่ยากได้สำเร็จนั้นทำให้ตนเองพอใจ ส่วนผู้ที่มีแรงจูงใจแฝงต่ำ มักไม่กล้าเสี่ยงเพราะกลัวไม่สำเร็จ หรือไม่ก็เสี่ยงจนเกินไป ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าจะทำให้อาจสำเร็จ แต่ก็หวังพึ่งโชค
2. ความกระตือรือร้น (Energetic) หรือความขยันขันแข็งในการทำสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ผู้ที่มีแรงจูงใจแฝงสูงไม่ได้ขยันในทุกกรณี แต่จะเอาใจใส่มาเฉพาะกับเรื่องที่ทำหาย้วยความสามารถของตน เป็นงานที่ต้องใช้สมองขบคิด และจะทำให้ตนเองเกิดความรู้สึกได้ว่าได้ทำงานสำคัญสำเร็จลุล่วงไป
3. ความรับผิดชอบต่อตนเอง (Individual Responsibility) ผู้ที่มีแรงจูงใจแฝงสูง จะพยายามทำงานให้เสร็จเพื่อความพึงพอใจของตนเอง มิใช่จะหวังให้คนอื่นยกย่องตน ต้องการปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้น ไม่ชอบให้ผู้อื่นมาบงการว่าตนควรจะทำอย่างนั้นอย่างนี้

4. ต้องการทราบแน่ชัดในการตัดสินใจ (Knowledge of Result of Decision) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะติดตามผลการกระทำของตนว่ามีผลเป็นอย่างไร ไม้ใช่คาดคะเนว่าเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ และเมื่อทราบผลการตัดสินใจหรือการกระทำแล้วยังพยายามทบทวนหัดึกว่าเดิมอีก

5. คาดการณ์ล่วงหน้า (Anticipation of Future Possibilities) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงเป็นผู้ที่มีแผนการระยะยาว (Long-Range Planning) เพราะสังเกตเห็นการณ์ไกลกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

6. มีทักษะในการจัดระบบงาน (Organizational Skill) ข้อนี้ยังไม่มีหลักฐานการค้นคว้าเพียงพอ แต่เป็นลักษณะที่น่าจะทำให้เกิดสมรรถภาพในการจัดระบบงานยิ่งขึ้น แมคเคลแลนดี ได้อ้างถึงการค้นคว้าของ เฟรนด์ซ์ ว่าในการเลือกผู้ร่วมงานนั้น ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะเลือกผู้ที่มีความสามารถในงานนั้นมากกว่าที่จะเลือกเพื่อนฝูงหรือผู้ที่มีคุณสมบัติอย่างอื่น

ต่อมา แมคเคลแลนดี (McClelland. 1969 : 104) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่าเป็นดัชนีชี้บ่งถึงความมีคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์อย่างหนึ่ง และได้กำหนดลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไว้ดังนี้

1. ท้ากิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จมากกว่าทำเพื่อหลีกเลี่ยงความล้มเหลว
2. เลือกทำสิ่งที่เป็นไปได้และเหมาะสมกับความสามารถของตน
3. มีความตั้งใจจริงในการทำงานเพื่อให้งานสำเร็จอย่างแท้จริง ไม้ใช่เกิดจากรอคอยและไม่เชื่อในสิ่งมหัศจรรย์

4. ท้ากิจกรรมเพื่อให้บรรลุมาตรฐานของตนเอง ไม้ใช่มีจุดมุ่งหมายที่รางวัล

กิลฟอร์ด (Guilford. 1959 : 437 - 439) กล่าวถึงลักษณะผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่าประกอบด้วย

1. ความทะเยอทะยานทั่ว ๆ ไป คือ บรรารณาที่จะทำกิจการนั้นให้สำเร็จ
2. มีความเพียรพยายาม ได้แก่ทำงานให้เป็นผลสำเร็จ
3. มีความอดทนเต็มใจที่จะลำบากแม้ยากเพียงใดก็ตาม

แอทกินสัน (Atkinson. 1964 : 259 - 261) กล่าวว่า คนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กล้าแข็ง จะมองหางานที่ยากขึ้น ถ้างานนั้นง่ายหรือปานกลาง ความสนใจของเขาจะลดลงหลังจากงานชิ้นแรกประสบผลสำเร็จ ถ้างานชิ้นแรกง่ายและเขาล้มเหลว ความคาดหวังประสบผลสำเร็จจะลดลงมา ความล้มเหลวในครั้งต่อ ๆ มา จะคอยทำให้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำลง และความคาดหวังจะต่ำลง

ลินด์เกรน (Lindgren. 1967 : 31 - 34) พบว่า พฤติกรรมของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงนั้นจะมีความทะเยอทะยาน (Ambition) การมุ่งแข่งขัน (Competitiveness) การพยายามปรับปรุงตัวให้ดีขึ้น (Self Improvement)

แครนดัล (Marx. 1970 : 240 ; citing Crandull. 1963) ได้กำหนดลักษณะพฤติกรรมของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ 3 ลักษณะ ได้แก่

1. เป็นพฤติกรรมที่มีเป้าประสงค์
2. เป็นพฤติกรรมที่มีเอกลักษณ์ไม่เลียนแบบผู้อื่นทั้งหมด
3. เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ที่มุ่งแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเยี่ยม

อย่างไรอย่างหนึ่ง

เฮอร์แมน (Herman. 1970 : 354) ได้รวบรวมลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไว้ 10 ประการ ดังนี้

1. มีระดับความทะเยอทะยานสูง (Aspiration Level)
2. มีความหวังอย่างมากว่าตนจะประสบผลสำเร็จถึงแม้ผลการกระทำนั้นจะขึ้นอยู่กับโอกาส (Risk-Taking Behavior)
3. มีความพยายามไปสู่สถานะที่สูงขึ้นไป (Upward Mobility)
4. อุตสาหะทำงานที่ยากได้เป็นเวลานาน (Persistence)
5. เมื่องานที่กำลังทำถูกขัดจังหวะ หรือถูกรบกวนจะพยายามทำต่อไปให้สำเร็จ

(Task Tension)

6. รู้สึกว่าเวลาเป็นสิ่งไม่หยุดนิ่ง และสิ่งต่าง ๆ เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว

(Time Perception)

7. คำนึงถึงเหตุการณ์ในอนาคตมาก (Time Perspective)

8. เลือกเพื่อนร่วมงานที่มีความสามารถเป็นอันดับแรก (Partner Choice)

9. ต้องการให้เป็นที่รู้จักแก่ผู้อื่น โดยพยายามทำงานของตนเองให้ดีขึ้น

(Recognition Behavior)

10. พยายามปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ของตนให้ดีที่สุดเสมอ (Achievement Behavior)

ไวเนอร์ (Weiner. 1972 : 203 - 215) ได้สรุปลักษณะเด่นของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เปรียบเทียบกับผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำไว้ดังนี้

1. ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ตั้งใจทำงานดีกว่า อดทนต่อความล้มเหลวสูง ชอบเลือกงานสลับซับซ้อนมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ
2. ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ชอบริเริ่มกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความคิดของตนเองมากกว่า และภูมิใจที่ได้เลือกงานยากมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

เมห์ราเบียน (Mehrabian. 1968 : 496 - 497) ได้ใช้วิธีวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ได้โครงสร้างของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 8 ส่วนคือ

1. ความเป็นอิสระ (Independence)
2. การเลือกกิจกรรมที่แสดงความสำเร็จ หรือเกี่ยวข้องกับความสำเร็จ
3. ความรู้สึกทางด้านความต้องการความสำเร็จมากกว่าหลีกเลี่ยงความล้มเหลว
4. การเลือกเสี่ยงในระดับที่เหมาะสม มีระดับความคาดหวังตรงกับสภาพ

ความเป็นจริง

5. การเลือกงานที่ยากและท้าทายความสามารถ
6. การเลือกกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขัน และฝึกความชำนาญ
7. ความสามารถที่จะรอรับผลในระยะยาว
8. ความผูกพันกับอนาคตมากกว่าอดีตและปัจจุบัน

รูธ อ่อนโคกสูง (2522 : 47 - 48) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมที่แสดงว่ามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีดังนี้

1. ทำสิ่งที่ยาก ๆ มีความมานะพยายาม สนุกสนาน และชอบที่จะทำกิจกรรมนั้น ๆ
2. ชอบการแข่งขัน ต้องการชัยชนะ
3. มีความทะเยอทะยาน

4. ต้องการปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้นเสมอ
5. มีจุดประสงค์ในการทำกิจกรรมที่เด่นชัดและแน่นอน
6. พฤติกรรมที่แสดงออกจะมีเอกลักษณ์ของตัวเอง

พรรณี ชูทัย เจริญจิต (2523 : 29) ได้กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจ

ใฝ่สัมฤทธิ์สูงไว้ดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีความบากบั่น พยายามที่จะเอาชนะความล้มเหลวต่าง ๆ พยายามที่จะไปให้ถึงจุดมุ่งหมายปานกลาง

2. เป็นผู้ที่ทำงานมีแผน
3. เป็นผู้ตั้งระดับความคาดหวังสูง

ดารณี วงษ์อยู่ น้อย (2525 : 73 - 74) ได้สรุปลักษณะ

ของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ 2 พวกคือ

บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีพฤติกรรมดังนี้

1. กล้าเสี่ยงพอสมควร
2. มีทักษะในการจัดระบบงาน
3. มีระดับความทะเยอทะยานสูง
4. ตั้งระดับความคาดหวังไว้อย่างสูง
5. อดทนทำงานที่ยากได้เป็นเวลานาน
6. เล็งการณ์ไกล และมีแผนระยะยาว
7. เลือกเพื่อนร่วมงานที่มีความสามารถเป็นอันดับแรก
8. ต้องการทราบแน่ชัดว่า การตัดสินใจของคนมีผลอย่างไร
9. ขยันขันแข็งในงานที่ต้องใช้สมองขบคิด และงานที่ไม่ซ้ำแบบใคร
10. ชอบทำงานให้เสร็จตามความพอใจของตนไม่ทำให้ใครบงการ
11. มักเลือกทำสิ่งที่เป็นไปได้ และเหมาะสมกับความสามารถ
12. มุ่งที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จมากกว่าทำเพื่อหลีกเลี่ยงความล้มเหลว
13. เมื่องานที่กำลังทำอยู่ถูกขัดจังหวะ หรือถูกรบกวน จะพยายามทำต่อไปให้เสร็จ

14. จะทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุมาตรฐานของตนเอง ไม่มุ่งรางวัลหรือชื่อเสียง

15. คิดว่าทุกสิ่งจะสำเร็จลงได้ด้วยความตั้งใจจริง และทำงานจริงของตน ไม่ให้เกิดจากรอคอยและไม่เชื่อในสิ่งมหัศจรรย์

บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ จะมีลักษณะพฤติกรรมดังนี้

1. มักปลัดวันประกันพรุ่ง
2. มักขาดระบบในการทำงาน
3. ชอบทำงานตามคำสั่งของผู้อื่น
4. ทำงานไม่ค่อยเสร็จตามกำหนด
5. ขาดความตั้งใจจริงในการทำงาน
6. มักไม่ตั้งความคาดหวังในผลสำเร็จจากการทำงาน
7. ทำงานเพียงเพื่อพอเสร็จ ไม่สนใจคุณภาพของงาน
8. ชอบคอยรับความช่วยเหลือจากเพื่อน หรือบุคคลอื่น
9. ขณะทำงานถ้าถูกรบกวนจะไม่สามารถทำงานต่อไปได้
10. เชื่อว่าบุญวาสนาจะทำให้งานที่ทำอยู่ประสบความสำเร็จได้
11. มุ่งหวังรางวัล หรือชื่อเสียงมากกว่าความสำเร็จของงาน
12. เมื่อประสบอุปสรรค มักหลีกเลี่ยง ไม่กล้าเผชิญหน้ากับอุปสรรคนั้น ๆ

จากลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ว่าคุณลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ควรจะประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้คือ

1. ความทะเยอทะยาน
2. ความกระตือรือร้น
3. ความกล้าเสี่ยง
4. ความรับผิดชอบต่อตนเอง
5. การรู้จักวางแผนงาน
6. ความมีเอกลักษณ์

การวัดแรงจูงใจแฝงสัมฤทธิ์

แมคเคลแลนด์ (McClelland. 1961 : 36 - 62) วัดแรงจูงใจแฝงสัมฤทธิ์ โดยวิธีที่เรียกว่า เทคนิคการฉายภาพ (Projective Technique) จากแบบทดสอบ Thematic Apperception Test ซึ่ง เมอร์เรย์ เป็นผู้สร้างขึ้น วิธีวัดแรงจูงใจแฝงสัมฤทธิ์โดยวิธีนี้ใช้ภาพที่มีความหมายคลุมเครือ แต่มีความสัมพันธ์กับสิ่งที่ต้องการศึกษา เป็นสิ่งเร้าที่บุคคลตอบสนองแล้วนำเอาสิ่งที่บุคคลตอบสนอง ไปวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์ แมคเคลแลนด์ได้กำหนดไว้

สุพจน์ สิ้นสุวงศ์วัฒน์ (2527 : 31) กล่าวว่า การวัดแรงจูงใจแฝงสัมฤทธิ์ นี้จัดว่าเป็นการวัดบุคลิกภาพด้านหนึ่ง ซึ่งการวัดบุคลิกภาพเป็นเรื่องที่วัดได้ยากเมื่อเปรียบเทียบกับ การวัดในสิ่งต่าง ๆ นักจิตวิทยาได้พยายามสร้างเครื่องมือขึ้นมาเพื่อวัดบุคลิกภาพนั้น ม.ล.ดุษฎี ชุมสาย (สุพจน์ สิ้นสุวงศ์วัฒน์. 2527 : 31 ; อ้างอิงมาจาก ดุษฎี ชุมสาย. 2508 : 364 - 367) ได้กล่าวสรุปไว้ว่ามีอยู่ 5 วิธีคือ

1. วิธีการสังเกต การสังเกตเป็นรากฐานของวิทยาศาสตร์ทุกแขนงตั้งแต่ ประกอบการอันซับซ้อน
2. วิธีการทดสอบ การทดสอบประกอบด้วยข้อความต่าง ๆ หลายข้อสอบที่ผู้ทดสอบ ตั้งขึ้น โดยถือเอาปกติวิสัยของคนทั่ว ๆ ไปเป็นมาตรฐาน ซึ่งบางข้อเป็นคำถามเกี่ยวกับ ความกลัว ความวิตกกังวล ความนิยมในลัทธิการเมือง หรือเศรษฐกิจ ความสนใจในส่วนต่าง ๆ หรือปฏิบัติการที่คนทำอยู่เสมอ เมื่อตกอยู่ในสภาพนั้น เป็นต้น ผู้ถูกทดสอบต้องร่วมมือ ร่วมใจกับผู้ทดสอบในการตอบคำถามต่าง ๆ เพื่อให้การสอบได้ผลตามวัตถุประสงค์
3. ความประมาณค่าโดยการเลือกลักษณะบุคลิกภาพที่เป็นเครื่องเชิดชูให้บุคลิกภาพเด่น สะดุดตา เช่น ความสงบเสงี่ยม แล้วหลาย ๆ คนช่วยกันประมาณค่าว่าบุคลิกภาพของผู้ถูก ประมาณค่าอันนั้นตกอยู่ในขั้นไหน คือมีความสงบเสงี่ยมมากน้อยเพียงใด
4. การวิเคราะห์ตัวเอง คือการประมวลค่าตัวเอง แบบวิเคราะห์ตัวเองจะเป็น คำถามปรนัย จะเป็นประโยชน์ในการเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับบุคลิกภาพของตน

5. การสัมภาษณ์ มีหลักคล้าย ๆ กับการวิเคราะห์ตัวเอง ต่างกันที่ว่าผู้สัมภาษณ์มาตั้งคำถามให้เราติดตามเพื่อให้เราวิเคราะห์ตัวเอง ผู้สัมภาษณ์เป็นผู้จุดบันทึกและประมวลคาบคุณลักษณะของเขา ผู้ถูกสัมภาษณ์จะไม่วัดว่าถูกสอบคุณลักษณะ

จากที่กล่าวมาจะเห็นว่าการวัดแรงจูงใจผู้สัมภาษณ์สามารถทำได้หลายวิธีแล้วแต่ความเหมาะสมสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม เพราะแบบสอบถามสามารถใช้วัดได้กับบุคคลจำนวนมาก และทราบผลในเวลารวดเร็ว

งานวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจผู้สัมภาษณ์

แฟฟฟินี (Faffini. 1940 : 1085) ศึกษาผลของแรงจูงใจผู้สัมภาษณ์ที่จะส่งผลต่อการเรียนรู้และการจำในกลุ่มนิสิตปริญญาตรี สรุปผลในตนเองเดียวกันว่า ทั้งชายและหญิงที่มีแรงจูงใจผู้สัมภาษณ์สูง จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจผู้สัมภาษณ์ต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ไมเออร์ (Myers. 1965 : 255 - 263) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระดับแรงจูงใจผู้สัมภาษณ์ สมรรถภาพทางสมองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จำนวน 524 คน พบว่า แรงจูงใจผู้สัมภาษณ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังพบว่า แรงจูงใจผู้สัมภาษณ์มีความสัมพันธ์กับสมรรถภาพทางสมองในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอีกด้วย

รัสเซล (Russle. 1969 : 263 - 266) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจผู้สัมภาษณ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับ 6 ในวิชาคณิตศาสตร์ ภาษา และการอ่าน โดยใช้แบบทดสอบ California Achievement Test พบว่า แรงจูงใจผู้สัมภาษณ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ซอง (Song. 1970 : 2571-A) พบว่า แรงจูงใจผู้สัมภาษณ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทุกวิชา ผลการวิจัยของ ซอง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ บราวน์ (Brown. 1976 : 3411-A) ที่พบว่า แรงจูงใจผู้สัมภาษณ์มีความสัมพันธ์กับระดับสติปัญญา ความถนัด และเกรดเฉลี่ย

เพ็ญวิมล กุศิริวิเชียร (2526 : 84) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่อยู่นอกเหนือความสามารถทางด้านสติปัญญา ที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

รุ่งเรือง ธงศิลา (2527 : 87) ได้ศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการเรียนเพื่อรอบรู้กับการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของกลุ่มที่เรียนด้วยการเรียนเพื่อรอบรู้สูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นราวดี กิจวิธิ (2532 : 74 - 75) ได้ศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีตามแนวทฤษฎีธรรมชาติและวิธีการสอนตามคู่มือครู พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของกลุ่มที่เรียนด้วยการสอนโดยวิธีตามแนวทฤษฎีธรรมชาติสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ฉันทนา นันทแก้ว (2536 : 117) ได้ศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีวิเคราะห์คำที่เป็นปัญหา กลุ่มที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมการอ่านด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ และวิธีการสอนตามคู่มือครู พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของกลุ่มที่เริ่มด้วยวิธีวิเคราะห์คำที่เป็นปัญหา กลุ่มที่เรียนด้วยการสอนซ่อมเสริมการอ่านด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบูรณาการกับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน
2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบูรณาการกับการสอนตามคู่มือครู จำแนกตามระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน

3. วิธีสอนและระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีปฏิสัมพันธ์ต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
4. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน
5. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับการสอนตามคู่มือครูจำแนกตามระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน
6. วิธีสอนและระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีปฏิสัมพันธ์ต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อต่อไปนี้

1. กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
3. การสร้างและการตรวจสอบเครื่องมือ
4. การดำเนินการทดลอง
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนทัพทันอนุสรณ์ อำเภอทัพทัน จังหวัดอุทัยธานี ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 5 (อ 015) จำนวน 5 ห้องเรียน มีนักเรียน 220 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนทัพทันอนุสรณ์ อำเภอทัพทัน จังหวัดอุทัยธานี ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 5 (อ 015) จำนวน 78 คน ได้มาโดย

1.2.1 สุ่มนักเรียนจาก 5 ห้องเรียน สุ่มมา 2 ห้อง (Simple Random Sampling) ซึ่งเป็นการจัดห้องเรียนแบบคละกัน แล้วแบ่งนักเรียนตามระดับแรงจูงใจฝั่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษคือ สูง กลางและต่ำ จากการทำแบบสอบถามวัดแรงจูงใจฝั่สัมฤทธิ์ โดยใช้เทคนิค 33% ของการแบ่งตำแหน่งเบอร์เซ็นโทล์ของ เคอร์ตัน (Mary and Yen. 1979 : 121 ; citing Curton. 1957) ซึ่งมีเกณฑ์ดังนี้

1. ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำคือตำแหน่ง
เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 33 ลงมา
 2. ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ ปานกลาง
คือตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 34 - 66
 3. ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษสูงคือตำแหน่ง
เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 67 ขึ้นไป
- 1.2.2 ผู้มีคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในแต่ละระดับเป็นกลุ่ม
ตัวอย่างระดับละ 13 คน
 - 1.2.3 ผู้มีคะแนนตัวอย่างห้องเรียนโดยจับสลากเป็น
 - กลุ่มทดลองสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน
 - กลุ่มควบคุมสอนตามคู่มือครู

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. แผนการสอนของกลุ่มทดลอง ใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน
(Genre - Based Approach)
2. แผนการสอนของกลุ่มควบคุมใช้วิธีสอนตามคู่มือครู
3. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 50 ข้อ เป็น
แบบทดสอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก และแบบทดสอบแบบโคลซ (Cloze) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
4. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบชนิด
อัตนัยเขียนเรียงความจากภาพ แบบทดสอบนี้ผู้วิจัยสร้างขึ้น และผ่านการตรวจสอบคุณภาพ
แล้วจากผู้เชี่ยวชาญสาขาการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่าน

5. แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. การสร้างแผนการสอนของกลุ่มทดลองด้วยวิธีสอนแบบบูรณาการ ผู้วิจัยดำเนินการสร้าง 1 ชุด ใช้เวลาทำการสอนกลุ่มละ 32 คาบ ๆ ละ 50 นาที แผนการสอนสร้างขึ้นโดยยึดจุดประสงค์การเรียนรู้ของรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 5 (อ 015) โดยเนื้อหาจะได้มาจากข่าว บทความ เรื่องเล่า นิยาย นิทาน คานะนวนิวิธีใช้อุปกรณ์ ที่คัดเลือกมาจากหนังสือ หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร ซึ่งมีความยากง่ายระดับเดียวกันกับหนังสือแบบเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 5 (อ 015) เนื้อหาที่ใช้สอนแยกตามอรรถลักษณะของเนื้อความ 5 ประเภทคือ

- 1.1 เรื่องเล่าจากประสบการณ์ (Recount)
- 1.2 รายงาน (Report)
- 1.3 เรื่องเกี่ยวกับแสดงความคิดเห็น (Exposition)
- 1.4 วิธีการ (Procedure)
- 1.5 เรื่องเล่าเชิงจินตนาการ (Narrative)

ลักษณะของแผนการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบูรณาการ

1. การให้รูปแบบ

- 1.1 เน้นการใช้ภาษาในสังคม (ใช้ภาษาให้ถูกต้องตามบริบท)

- 1.1.1 ให้นักเรียนรู้จักอรรถลักษณะต่าง ๆ ของเนื้อความโดยครูและ

นักเรียนอ่านเรื่องที่จัดตามอรรถลักษณะต่าง ๆ ไว้แล้วร่วมกัน

- 1.1.2 ให้นักเรียนค้นหาเรื่องอื่น ๆ ซึ่งมีอรรถลักษณะ เช่นเดียวกับที่สอน

เช่น ให้นักเรียนไปค้นคว้าในห้องสมุด เป็นต้น

- 1.1.3 เสนอรายละเอียดของเนื้อหาในรูปแบบของโต๊ะแกรม

1.2 วิเคราะห์โครงสร้างในการดำเนินเรื่อง คือ ลักษณะการเขียนของเรื่อง จะเป็นการวิเคราะห์เนื้อความร่วมกัน (จากข้อ 1.1) ระหว่างครูกับนักเรียนว่า ประกอบไปด้วยอะไรบ้าง เช่น เรื่องเกี่ยวกับวิธีการจะประกอบไปด้วย 3 ส่วนคือ จุดมุ่งหมายที่แน่นอน รายละเอียดของอุปกรณ์ และขั้นตอนการปฏิบัติ

ขั้นตอนนี้เป็นการแนะนำให้นักเรียนรู้จักกับบรรณฐานที่สอนทั้งในด้านภาษาและโครงสร้างในการดำเนินเรื่อง ตลอดจนสามารถจับใจความของเรื่องที่สอน สามารถเขียนร่วมกันได้ และสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามอรรถลักษณะนั้น ๆ

2. ตกลงร่วมกันเกี่ยวกับเนื้อความได้

2.1 เตรียมที่จะเขียนเนื้อความใหม่ร่วมกันจากอรรถลักษณะ เดิม

2.1.1 การสังเกต (ถามให้นักเรียนตอบเกี่ยวกับอรรถลักษณะในข้อ 1.1 เพื่อความแม่นยำในการใช้ภาษา)

2.1.2 การค้นหา (ถามให้นักเรียนตอบเกี่ยวกับเรื่องราวใหม่ที่มีเนื้อความของอรรถภาษาเดิม)

2.1.3 การอภิปราย (แบ่งกลุ่มเพื่อให้นักเรียนวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียน ขั้นตอนนี้เป็นการเตรียมพร้อมเด็ก เพื่อจะให้เกิด Concept ในการจะสร้างเนื้อความใหม่)

2.2 การสร้างเนื้อความใหม่ร่วมกันระหว่างนักเรียนและครูในอรรถภาษาเดียวกัน โดยครูถามว่า นักเรียนร่วมกันอภิปราย และเขียน Draft ร่วมกัน ขั้นตอนนี้ต่อจากข้อ 2.1 คือ เมื่อเด็กมีความพร้อมที่จะเขียนเรื่องใหม่แล้ว ก็ให้เด็กช่วยกันปรึกษากันแล้วครูถามว่า เพื่อสร้างเรื่องใหม่ที่ใกล้เคียง ๆ ตัวนักเรียน โดยใช้ชนิดของอรรถลักษณะ (Genre) แบบเดิม จากประสบการณ์ของนักเรียน

3. การสร้างเนื้อความโดยอิสระในบรรณฐานเดิม

3.1 ให้นักเรียนปรึกษาหารือในกลุ่มเกี่ยวกับการเขียน โดยมีครู เป็นฝ่ายแนะนำช่วยเหลือ

3.2 ให้นักเรียนเขียน Draft ของเรื่องใหม่ลงใน Chart ของแต่ละกลุ่ม

3.3 นำผลงานมา เสนอหน้าชั้นและอภิปรายร่วมกัน เพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง

3.4 การใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์ นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างอิสระ เป็นของตนเอง โดยการเขียนเนื้อความที่สมบูรณ์จากโครงเรื่องของแต่ละกลุ่ม

หลังจากที่เด็กมีความพร้อม มีความเข้าใจดีแล้ว ก็ให้นักเรียนได้มีโอกาเขียนจริงโดยร่วมกันเขียนโครงเรื่องอย่างกว้าง ๆ ก่อน โดยการทำงานกลุ่ม มีครูคอยแนะนำ เป็นผู้ช่วยแล้วให้แต่ละกลุ่มนำผลงานของตนมาเสนอหน้าชั้น ครูและนักเรียนช่วยกันแก้ไขข้อบกพร่อง ต่อจากนั้น ให้แต่ละคนนำเรื่องของกลุ่มของตนไปเขียนเรื่องให้สมบูรณ์

ลักษณะของแผนการสอนตามคู่มือครูมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจ คือ การทำให้นักเรียนเกิดความตั้งใจจดจ่อในบทเรียน เป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดกับผู้เรียน

ขั้นที่ 2 แจ่งวัตถุประสงค์ เป็นการแจ้งให้นักเรียนทราบว่า เมื่อนักเรียนจบขั้นตอนในเนื้อหาแล้ว นักเรียนสามารถอ่านเรื่อง เข้าใจความหมายของเรื่อง ตลอดจนสามารถใช้ภาษาสำหรับการเขียนได้อย่างถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ทบทวนความรู้เดิมที่จำเป็นต่องใช้ เป็นการที่ครูทบทวนความรู้เดิมที่นักเรียนต้องรู้โดยการซักถาม หรืออุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อถามนักเรียนเป็นการทบทวนเรื่องคำศัพท์ สำนวน โครงสร้างไวยากรณ์

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่ โดยการอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง นักเรียนอ่านตามครู อธิบายความหมายของศัพท์ สำนวน โครงสร้างไวยากรณ์ต่าง ๆ โดยใช้อุปกรณ์ประกอบ

ขั้นที่ 5 ำหนดการเรียนรู้ โดยการให้นักเรียนอ่านออกเสียงด้วยตนเองครูคอยแก้ไข จากนั้นให้นักเรียนตอบคำถามที่ครูกำหนดให้ คำถามที่ใช้เป็นคำถามประเภทต้องการข้อมูล (Yes/No Questions) หรือ (Wh-Questions)

ขั้นที่ 6 ำให้นักเรียนอ่านเรื่องด้วยตนเอง และทำแบบฝึกหัดลงในแผ่นงาน

ขั้นที่ 7 แจ่งผลการปฏิบัติงาน ครูตรวจแก้ไขข้อบกพร่องในการทำงานแบบฝึกหัดของนักเรียน ำให้คำชมเชยเมื่อนักเรียนทำงานได้ถูกต้อง แก้ไข และอธิบายเพิ่มเติมเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ

ขั้นที่ 8 ประเมินผลการเรียนรู้ โดยการสังเกตจากการอ่าน และการทำแบบฝึกหัด

ขั้นที่ 9 ส่งเสริมความแม่นยำ และการถ่ายโยงให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม

การสร้างแผนการสอนทั้ง 2 ชุด ผู้วิจัยดำเนินการสร้างดังต่อไปนี้

1. ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ขอบข่ายของเนื้อหาวิชา และจุดประสงค์การเรียนรู้ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 5 (อ 015) ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่จะทดลอง ได้แก่ อรรถลักษณะของเนื้อความ 5 ประเภท ที่คัดเลือกจากหนังสือ หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร
3. ศึกษาการสร้างแผนการสอนจากหนังสือวิธีสอนของ สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2530 : 14 - 17) และหนังสือพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของ เทพิน นิละภมร (2527 : 44 - 48)
4. ศึกษาทฤษฎีและหลักการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีแบบมาตรฐาน จากหนังสือ Teaching Factual Writing (A Genre - Based Approach) โดย Michael Callaghan และ John Rothery. (1988)
5. นำแผนการสอนทั้ง 2 ชุด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่านตรวจ คือ รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ดร.บังอร พานทอง และ อาจารย์สุภลักษณ์ สัตยวณิช เพื่อดูความเหมาะสมและความถูกต้องของเนื้อหา
6. นำแผนการสอนที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจและแก้ไขแล้วไปทดลองสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนทันทันอนุสรณ์ ที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน เพื่อหาข้อบกพร่อง และเวลาที่เหมาะสมของขั้นตอน และกิจกรรมต่าง ๆ ที่ใช้ในการสอนหลังจากที่ทราบข้อบกพร่องแล้ว ผู้วิจัยนำแผนการสอนนั้นมาปรับปรุง แก้ไข ให้เรียบร้อย ถูกต้องเหมาะสมอีกครั้งหนึ่งก่อนที่จะนำไปทดลองสอนจริง

3.2 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ใช้ทดสอบกับนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม หลังเรียน ตามเนื้อหาที่กำหนดไว้แล้ว แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านในด้านการแปลความ ตีความ จับใจความ ขยายความ และเรียงลำดับเหตุการณ์จากข้อความ และเนื้อหาที่อ่าน ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของรายวิชา

ภาษาอังกฤษหลัก 5 เป็นข้อสอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก และข้อสอบแบบโคลซ (Cloze) รวมกันจำนวน 50 ข้อ

3.3 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนมี 1 ฉบับ ซึ่งเป็นแบบทดสอบทางการเขียนเรียงความ โดยจะวัดจากความสามารถของนักเรียนในด้านความสามารถทางการใช้ภาษาสำหรับการเขียนเรียงลำดับ แสดงความคิดเห็นได้ชัดเจนและสื่อความได้ การใช้ภาษา ไวยากรณ์ถูกต้อง อีกทั้งความสมบูรณ์ของการเขียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบชนิดอัตนัย โดยให้นักเรียนเขียนเรียงความจากภาพที่กำหนดให้ความยาวประมาณ 100 คำ

การสร้างแบบทดสอบมีลำดับขั้นตอนการศึกษาและการสร้างแบบทดสอบดังต่อไปนี้

1. ศึกษาการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือ เทคนิคการเขียนข้อสอบของ ชวาล แพร์ตกุล (2520 : 118- 210) และศึกษาจากหนังสือที่เกี่ยวกับการสร้างข้อทดสอบทางภาษาอังกฤษจากหนังสือต่อไปนี้

- 1.1 เอกสารคำสอนหลักสูตร และการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาของ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531 : 107 - 123)
- 1.2 เทคนิคการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ สำหรับการวัดผลและประเมินผล
การใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2529 : 230 - 242)
- 1.3 Language Test at School ของ Oller (1979 : 381 - 400)
- 1.4 Testing Communicative Performance ของ Carrell
(1980 : 37 - 49)
- 1.5 Writing English Language Test ของ Heaton
(1988 : 105 - 144)

2. สร้างแบบทดสอบและนํานแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญในสาขาการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่านตรวจ คือ รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ดร.บังอร พานทอง และ Miss Sherry Batchelder โดยพิจารณาตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมด้านต่าง ๆ เช่น ความยากง่ายและด้านความเที่ยงตรงของเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาว่าข้อทดสอบนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยใช้เกณฑ์กำหนดคะแนนความคิดเห็นดังนี้

คะแนน 1 สำหรับข้อทดสอบที่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คะแนน 0 สำหรับข้อทดสอบที่ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คะแนน -1 สำหรับข้อทดสอบที่ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

บันทึกผลการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน และนำไปหาค่า

ตรงกับความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยผู้วิจัยเลือกข้อสอบที่มีค่าตรงกับความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ซึ่งแสดงว่าข้อทดสอบนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ส่วนข้อสอบที่มีค่าตรงกับความสอดคล้องน้อยกว่า 0.5 ผู้วิจัยต้องคัดออกหรือไม่ก็นำไปปรับปรุงแก้ไข แต่งข้อทดสอบใหม่ (บุญเชิด วิทยุฉนวนนันทพงษ์. 2527 : 68 - 70)

3. นำแบบทดสอบที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจแล้วมาปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 4 โรงเรียนทัฬหฬานอนุสรณ์ โรงเรียนอุทัยวิทยาคม โรงเรียนตลุกคู่วิทยาคม จังหวัดอุทัยธานี จำนวน 100 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าความยาก และอำนาจจำแนกโดยการวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ โดยให้ข้อถูก 1 คะแนนข้อตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน แล้วนำมาวิเคราะห์หาคุณภาพเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 27 % ของกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ หาค่า p และค่า r โดยเปิดตารางสำเร็จของ จุง เตห์ ฟาน (Fan. 1952 : 1 - 32) แล้วจึงคัดเลือกข้อทดสอบที่มีระดับความยากง่าย (p) ในช่วง .25 - .78 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .29 - .77 โดยคัดเลือกข้อสอบวัดความสามารถทางการอ่าน จำนวน 50 ข้อ จากข้อสอบ 80 ข้อ

5. นำแบบทดสอบที่เลือกได้ตามเกณฑ์ข้อ 4 จำนวน 50 ข้อ ไปหาค่าความเชื่อมั่น ทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเตอร์ ริชาร์ดสัน (ส่วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 168) ได้ค่าความเชื่อมั่น .87

6. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นการเขียนเรียงความ โดยจะวัดความสามารถทางการเขียนด้านการใช้ภาษา สำหรับการเขียน การลำดับความแสดงความคิดเห็นได้ชัดเจนและสื่อความหมายได้ การใช้ภาษาและไวยากรณ์ถูกต้อง อีกทั้งความสมบูรณ์ของการเขียน โดยให้นักเรียนเขียนเรียงความจากภาพที่กำหนดให้ มีความยาวประมาณ 100 คำ

6.1 นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ สาขาการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่าน คือ รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนาวิช ดร.บึงอร พานทอง และ อาจารย์ทิพาพร สุจारी เพื่อตรวจสอบความชัดเจน และความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในคำสั่งด้วย

6.2 นำแบบทดสอบที่ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษได้เสนอแนะไว้มาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง

6.3 นำแบบทดสอบไปหาคุณภาพโดยทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทัพทันอนุสรณ์ โรงเรียนตลุกคู่วิทยา โรงเรียนหนองเต่าวิทยาคม จังหวัดอุทัยธานี จำนวน 100 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การพิจารณาให้คะแนนการเขียนเรียงความของเสาวลักษณ์ รัตนาวิช (1987 : 54 - 55) แล้วนำคะแนนมาคำนวณหาค่าความยากโดยใช้เทคนิค 25 % โดยใช้สูตร Index of Difficulty (โกวิท ประวาลพฤษ์ และ สมศักดิ์ สินธุระเวชชัย. 2523 :198) ได้ค่าเท่ากับ .66 คำนวณค่าอำนาจจำแนก โดยใช้สูตร Index of Discrimination (โกวิท ประวาลพฤษ์ และสมศักดิ์ สินธุระเวชชัย. 2523 : 19) ได้ค่าเท่ากับ .48

6.4 เกณฑ์การตรวจให้คะแนนเรียงความใช้เกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนเรียงความของ เสาวลักษณ์ รัตนาวิช (Saowalak Rattanavich. 1987 : 54 - 55)

เกณฑ์ที่พิจารณา

คะแนนเต็ม

1. การลำดับความ (Writing Oganizing, well - planned writing)	5
2. ความคิดได้ความชัดเจนและสื่อความหมายได้ (Idea ; clear and comprehensible)	5
3. การใช้ภาษา, ไวยากรณ์, ตัวสะกดถูกต้อง (Correct Grammar and Spelling)	5
4. ความสมบูรณ์ของการเขียน (Comprehensible writing ; The reader can understand the overall writing)	5
-

6.5 กำหนดคุณสมบัติของผู้ตรวจข้อทดสอบการเขียนเรียงความของนักเรียนดังนี้

6.5.1 มีวุฒิอย่างต่ำปริญญาตรีสาขาการสอนภาษาอังกฤษ

6.5.2 มีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาอังกฤษอย่างน้อย 3 ปี

6.6 หากความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนนของการตรวจ 2 คน โดยคำนวณจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 70) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .87

3.4 การสร้างแบบสอบถามวัดแรงจูงใจผู้สัมฤทธิ์ มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

3.4.1 ศึกษาหลักการและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2531 : 131 - 162) ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามวัดแรงจูงใจผู้สัมฤทธิ์ของ นาราวดี กิจวิธิ (2532 : 54 - 55) และของ ฉันทนา นันทแก้ว (2536 : 253 - 258) มาปรับปรุงและหาคุณภาพอีกครั้งหนึ่ง ดังตัวอย่าง

ตัวอย่างแบบสอบถามวัดแรงจูงใจผู้สัมฤทธิ์

ข้อความ	ความรู้สึก				
	เป็นจริงมากที่สุด	เป็นจริงมาก	เป็นจริง	เป็นจริงน้อย	เป็นน้อย
(0) เมื่อทำงานใดงานหนึ่งในวิชาภาษาอังกฤษ ไม่สำเร็จข้าพเจ้าจะคิดหาวิธีการใหม่ ๆ เพื่อที่จะทำงานนั้นให้สำเร็จลงด้วยดี					
(00) ข้าพเจ้าตั้งความมุ่งหวังในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไว้ล่วงหน้าเสมอ					
(000) เมื่อข้าพเจ้าพบข้อผิดพลาดในการทำงาน วิชาภาษาอังกฤษข้าพเจ้าจะต้องพยายามปรับปรุงแก้ไขการทำงานให้ดีขึ้นในครั้งต่อไป					

จากคำถามนี้ ผู้ตอบจะต้องพิจารณาว่า ตนเองมีลักษณะเช่นนั้นหรือไม่เพียงใด ถ้าคิดว่าตนเองมีความรู้สึกว่าเป็นเช่นนั้นจริง ก็ให้กาตอบในช่อง "จริง" การให้คะแนนมี 2 กรณี คือ

กรณีที่ 1 ในข้อความที่มีความหมายเชิงนิทาน (Positive) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ถ้าตอบช่อง	เป็นจริงมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
ถ้าตอบช่อง	เป็นจริงมาก	ให้	4	คะแนน
ถ้าตอบช่อง	เป็นจริง	ให้	3	คะแนน
ถ้าตอบช่อง	เป็นจริงน้อย	ให้	2	คะแนน
ถ้าตอบช่อง	เป็นจริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

กรณีที่ 2 ในข้อความที่มีความหมายเชิงนิเสธ (Negative) การให้คะแนน จะกลับกันคือ

ถ้าตอบช่อง	เป็นจริงมากที่สุด	ให้	1	คะแนน
ถ้าตอบช่อง	เป็นจริงมาก	ให้	2	คะแนน
ถ้าตอบช่อง	เป็นจริง	ให้	3	คะแนน
ถ้าตอบช่อง	เป็นจริงน้อย	ให้	4	คะแนน
ถ้าตอบช่อง	เป็นจริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

3.4.2 นวัตกรรมสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านตรวจ คือ รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย รศ.อัจฉรา สุขารมณี และ ดร.อรพินทร์ รุชม พิเคราะห์ความเหมาะสมของการใช้ภาษา และลักษณะของข้อความทางบวกและทางลบ

3.4.3 นวัตกรรมสอบถามไปทดสอบคุณภาพกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนทัพนอนุสรณ์ และโรงเรียนหนองจางวิทยา จังหวัดอุทัยธานี จำนวน 100 คน

3.4.4 นวัตกรรมสอบถามมาหาค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามเป็นรายข้อ โดยการให้เทคนิค 25% โดยตรวจและรวมคะแนนทุกข้อของแต่ละคนเข้าด้วยกัน แล้วนำมาเรียงลำดับคะแนนของผู้ที่ตอบได้คะแนนสูงสุดถึงต่ำสุด นำมาแบ่งเป็นกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วใช้ t-test ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถามเป็นรายข้อ จากนั้นพิจารณาเลือกข้อที่มีค่า t มากกว่าหรือเท่ากับ 1.75 จำนวน 30 ข้อ จากนั้นนำไปหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับก่อนนำไปใช้จริง ด้วย

วิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ ครอนบาค (ส่วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 170 - 188) ได้ค่าความเชื่อมั่น .89

4. การดำเนินการทดลอง

4.1 แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research)

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของ นักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบ อรรถฐาน กับการสอนตามคู่มือครู เป็นการทดลองแบบ 3 x 2 factorial Design (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2530 : 169)

ตาราง 1 แบบแผนการทดลอง

ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในการเรียนภาษาอังกฤษ (Row)	วิธีการสอน (Column)		ทดสอบหลังเรียน
	การสอนตามแนวทฤษฎี การสอนแบบอรรถฐาน	การสอนตามคู่มือครู	
สูง	(n = 13)	(n = 13)	P
กลาง	(n = 13)	(n = 13)	P
ต่ำ	(n = 13)	(n = 13)	P

4.2 ขั้นตอนในการดำเนินการทดลอง

4.2.1 จัดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 78 คน เป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และ กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มละ 39 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู

4.2.2 จัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการเรียน บทบาทของผู้เรียน เป้าหมายของการเรียน จุดประสงค์ของการเรียนในครั้งนี้ และวิธีประเมินผล การเรียน

4.2.3 ดำเนินการสอนโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้นโยบายเดียวกันตามแผนการสอนที่ได้จัดทำขึ้น และผ่านการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญแล้ว

4.2.3 ทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) กับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทิศทาง (Two-way Analysis of Variance) แบบ Several Observation per cell (ส่วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 101 - 104)

6. สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

6.1 หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความแปรปรวน

6.1.1 หาค่าเฉลี่ยโดยใช้สูตร (ส่วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 59) คือ

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย
 ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลอง

1.2 หาค่าความแปรปรวน โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2531 : 63) คือ

$$s^2 = \frac{N \Sigma fX^2 - (\Sigma fX)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ s^2 แทน ความแปรปรวน
 f แทน ความถี่ของคะแนนแต่ละตัว
 X แทน คะแนนแต่ละตัว
 X^2 แทน คะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
 $N - 1$ แทน จำนวนตัวแปรอิสระ (Degree of Freedom)

6.2 หาคูณภาพเครื่องมือ

6.2.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้สูตร (บุญเชิด ภิญญอนันตพงษ์. 2526 : 91)

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

R แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

6.2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเตอร์ ริชาร์ดสัน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 130 - 132)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s_t} \right]$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

P แทน สัดส่วนของผู้ที่ทำได้ในข้อหนึ่ง ๆ = $\frac{\text{จำนวนคนที่ทำได้}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$

q แทน สัดส่วนของผู้ที่ผิดในแต่ละข้อ = $1 - p$

s_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือฉบับนั้น

n แทน จำนวนข้อทดสอบในแบบทดสอบ

6.2.3 หาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค 27% ของ จุง เตห์ ฟาน

6.2.4 หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการตรวจให้คะแนนการเขียนเรียงความ โดยคำนวณค่าจากสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 70)

$$r_{xy} = \frac{N \sum xy - \sum x \sum y}{\sqrt{[N \sum x^2 - (\sum x)^2][N \sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	ΣX	แทน	ผลรวมของคะแนน X ผู้ตรวจคนที่ 1
	ΣY	แทน	ผลรวมของคะแนน Y ผู้ตรวจคนที่ 2
	ΣX^2	แทน	ผลรวมของ X แต่ละตัวยกกำลังสอง
	ΣY^2	แทน	ผลรวมของ Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
	ΣXY	แทน	ผลรวมของผลคูณ X กับ Y ทุกคู่
	N	แทน	จำนวนคน (Case)

6.2.5 หาค่าความยากของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนชนิดอัตนัย
โดยใช้สูตร Index of Difficulty (โรวิท ประมวลพฤกษ์ และสมศักดิ์ สินธุระเวชย์.
2523 : 198)

$$\text{Index of Difficulty} = \frac{S_H + S_L - (n_T)(X_{\min})}{n_T(X_{\max} - X_{\min})}$$

เมื่อ	S_H	แทน	ผลรวมของ FX ของคะแนนกลุ่มสูง
	S_L	แทน	ผลรวมของ FX ของคะแนนกลุ่มต่ำ
	X_{\max}	แทน	คะแนนสูงสุดที่เป็นไปได้
	X_{\min}	แทน	คะแนนต่ำสุดที่เป็นไปได้
	n_T	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ
	n_H	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูง

6.2.6 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนชนิด
อัตนัย โดยใช้สูตร Index of Discrimination (โรวิท ประมวลพฤกษ์ และสมศักดิ์
สินธุระเวชย์. 2523 : 199)

$$\text{Index of Discrimination} = \frac{S_H - S_L}{n_H(X_{\max} - X_{\min})}$$

เมื่อ S_H	แทน	ผลรวมของ	FX	ของคะแนนกลุ่มสูง
S_L	แทน	ผลรวมของ	FX	ของคะแนนกลุ่มต่ำ
X_{\min}	แทน	คะแนนต่ำสุดที่เป็นไปได้		
n_H	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูง		
X_{\max}	แทน	คะแนนสูงสุดที่เป็นไปได้		

6.2.7 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน
โดยใช้สูตร α - Coefficient (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 171)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S^2_i}{S^2_t} \right]$$

เมื่อ α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
n	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบ
S^2_i	แทน	คะแนนความแปรปรวนรวมเป็นรายข้อ
S^2_t	แทน	คะแนนความแปรปรวนของแบบทดสอบทั้งฉบับ

6.2.8 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน
ภาษาอังกฤษ โดยใช้ t - test ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มคะแนนสูง
25% และกลุ่มคะแนนต่ำ 25% โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 :
185)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{s^2_H}{n_H} + \frac{s^2_L}{n_L}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าอำนาจจําแนกของแบบสอบถามแต่ละข้อ
	\bar{X}_H	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
	\bar{X}_L	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
	s^2_H	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มสูง
	s^2_L	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มต่ำ
	n_H	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูง
	n_L	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มต่ำ

6.3 สถิติเพื่อการตรวจสอบสมมติฐาน

6.3.1 สถิติเพื่อการทดสอบสมมติฐาน คำนวณจากสูตรการวิเคราะห์

ความแปรปรวนสองทิศทาง แบบ Sereral Observation pert cell (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 101 - 104) ซึ่งมีสูตรดังนี้

Source of Variation	SS	df	MS	F
Row	SSR	$r-1$	$\frac{SSR}{df_R}$	$F_R = \frac{MS_R}{MS_E}$
Column	SSC	$c-1$	$\frac{SSC}{df_C}$	$F_C = \frac{MS_C}{MS_E}$
Interaction	SS(RC)	$(r-1)(c-1)$	$\frac{SS(RC)}{df(RC)}$	$F(RC) = \frac{MS(RC)}{MS_E}$
Error	SSE	$rc(n-1)$	$\frac{SSE}{df_E}$	
Total	SS _T	$rcn-1$		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันและเพื่อสะดวกในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
df	แทน	ชั้นของความเป็นอิสระ
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนน
L	แทน	ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ
M	แทน	ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ปานกลาง
H	แทน	ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง
T ₁	แทน	การสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน
T ₂	แทน	การสอนตามคู่มือครู
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา
*	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05
**	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ลำดับขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

1.1 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบูรณาการกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

1.2 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกัน 3 กลุ่มคือ สูง กลาง และ ต่ำ

1.3 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ ที่มีต่อความสามารถในการอ่าน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

2.1 การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบูรณาการกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

2.2 การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกัน 3 กลุ่มคือ สูง กลาง และ ต่ำ

2.3 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ ที่มีต่อความสามารถในการเขียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

1.1 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบูรณาการกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

1.2 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกัน 3 กลุ่มคือ สูง กลาง และ ต่ำ

1.3 การศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ
กับวิธีสอนที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏในตาราง 2

ตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
ตามตัวแปรวิธีสอนและระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ และปฏิสัมพันธ์ระหว่าง
วิธีสอนกับระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
วิธีสอน	654.821	1	654.821	68.584**
ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	1060.410	2	530.205	55.524**
ปฏิสัมพันธ์	60.410	2	30.205	3.163*
ความคลาดเคลื่อน	687.538	72	9.549	
รวม	2463.179	77		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

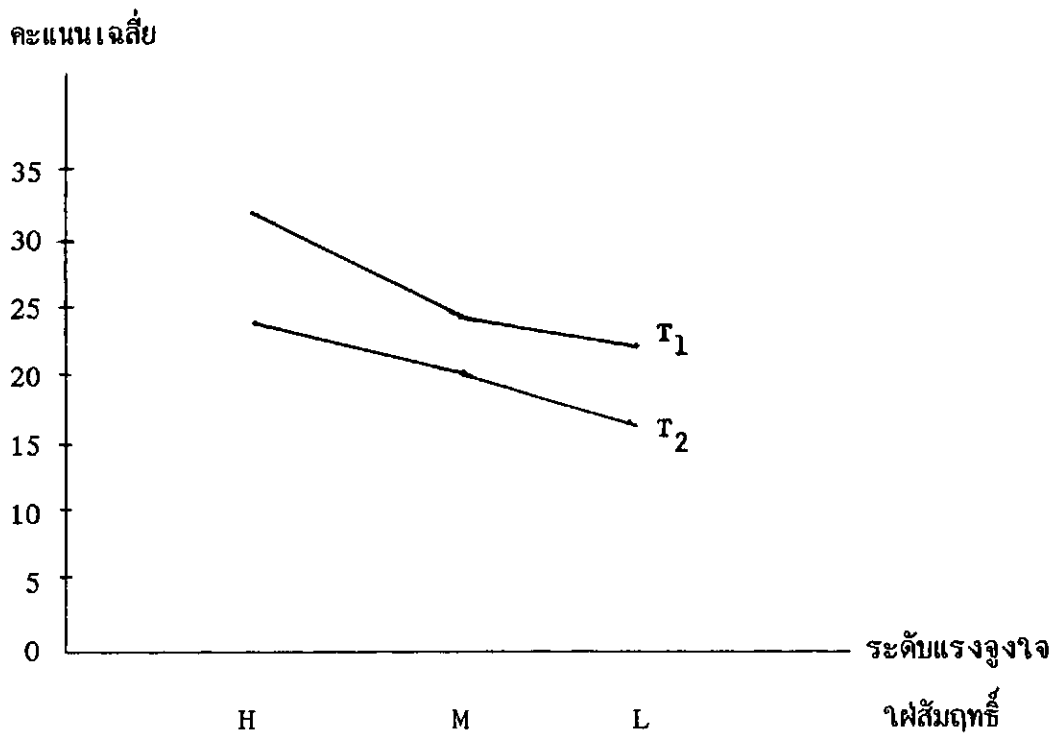
จากตาราง 2 แสดงว่า

ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบ
อรรถฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1

ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกัน 3 กลุ่มคือ
สูง กลาง และต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน
ข้อ 2

วิธีสอนกับระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษมีปฏิสัมพันธ์กันในการ
ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน
ข้อ 3

เพื่อแสดงถึงความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตาม
แนวทฤษฎีแบบอรรถฐาน กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูจำแนกตามระดับแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์ สูง กลาง และต่ำ จึงได้นำค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
มาเสนอในลักษณะกราฟเส้นตรงดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่
 ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบูรณาการ กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตาม
 คู่มือครู จำแนกตามระดับแรงงูใจฝึสมฤทธิในการเรียนภาษาอังกฤษ

จากภาพประกอบ 2 แสดงให้เห็นว่าการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบูรณาการ
 กับการสอนตามคู่มือครู กับระดับแรงงูใจฝึสมฤทธิสูง กลาง และต่ำ มีผลร่วมกัน ทำให้
 นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ แตกต่างกัน

ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
ตามตัวแปรวิธีสอน และระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ และปฏิสัมพันธ์
ระหว่างวิธีสอนกับระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
วิธีสอน	210.873	1	210.873	118.803**
ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	13.444	2	6.722	3.787**
ปฏิสัมพันธ์	14.808	2	7.401	4.170*
ความคลาดเคลื่อน	127	72	1.775	
รวม	366.125	77		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

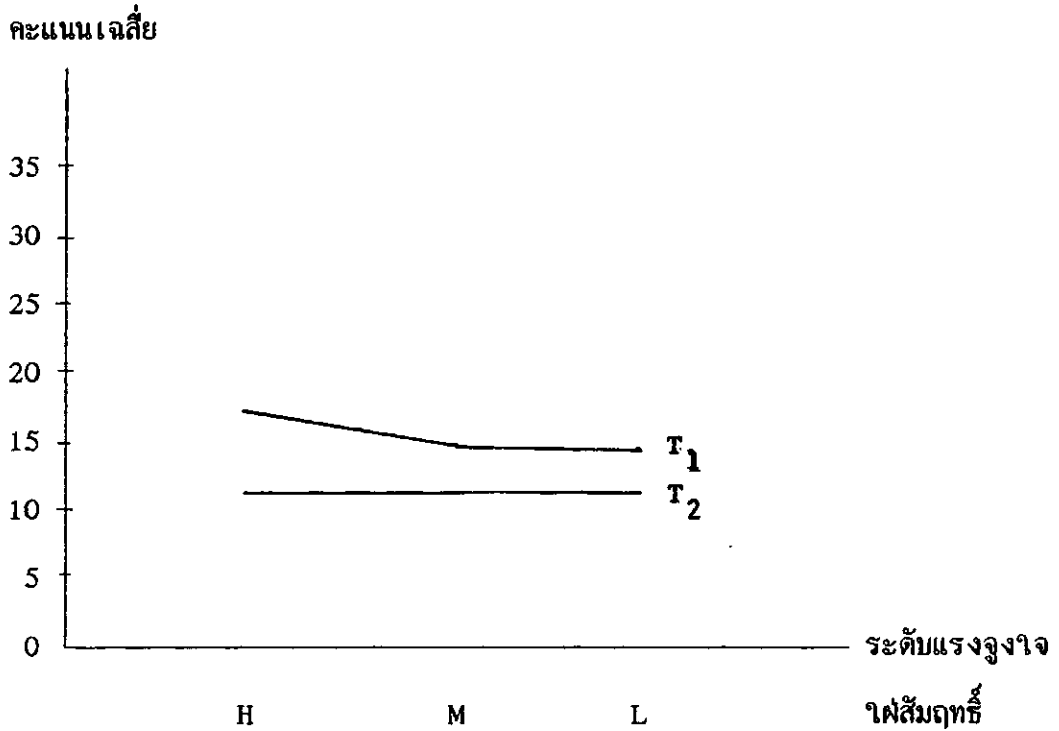
จากตาราง 3 แสดงว่า

ความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบ
อรรถฐาน กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 4

ความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกัน 3 กลุ่ม
คือ สูง กลาง และ ต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน
ข้อ 5

วิธีสอน กับระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษมีปฏิสัมพันธ์กันในการ
ส่งผลต่อความสามารถในการเขียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน
ข้อ 6

เพื่อแสดงถึงความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีแบบบรรทัดฐาน กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู จำแนกตามระดับแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ สูง กลาง และต่ำ จึงได้นำค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ มาเสนอในลักษณะกราฟเส้นตรง ดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู จำแนกตามระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

จากภาพประกอบ 3 แสดงให้เห็นว่าการสอนตามแนวทฤษฎีแบบบรรทัดฐานกับการสอนตามคู่มือครู กับระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สูง กลาง และต่ำ มีผลร่วมกันทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนแตกต่างกัน

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน ภาษาอังกฤษแตกต่างกันที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน กับการสอนตาม คู่มือครู ซึ่งมีรายละเอียดสรุปได้ดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับการสอนตามคู่มือครู จากนั้นตาม ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน ภาษาอังกฤษที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ
4. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับการสอนตามคู่มือครู
5. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับการสอนตามคู่มือครู จากนั้นตาม ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ
6. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน ภาษาอังกฤษที่มีต่อการเขียนภาษาอังกฤษ

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน
2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับการสอนตามคู่มือครู จำแนกตามระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน
3. วิธีสอนและระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีปฏิสัมพันธ์ต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
4. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน
5. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับการสอนตามคู่มือครู จำแนกตามระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน
6. วิธีสอนและระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีปฏิสัมพันธ์ต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนทัพทันอนุสรณ์ จังหวัดอุทัยธานี ปีการศึกษา 2538 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 5 (อ 015) จำนวน 5 ห้องเรียน รวม 220 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนทัพทันอนุสรณ์ จังหวัดอุทัยธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2538 จำนวน 78 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากห้องเรียน 5 ห้องเรียน สุ่มมา 2 ห้อง แบ่งเป็น

กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 39 คน ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ประกอบด้วย นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ สูง กลาง และ ต่ำ กลุ่มละ 13 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

3.1 แผนการสอน

3.1.1 แผนการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานของกลุ่มทดลอง จำนวน 8 แผน ซึ่งได้ผ่านการตรวจแก้ไข การทดลองใช้และการปรับปรุงแก้ไขแล้ว

3.1.2 แผนการสอนของกลุ่มควบคุมดำเนินการสอนตามขั้นตอนของคู่มือครูของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา จำนวน 8 แผน ซึ่งได้ผ่านการตรวจแก้ไข การทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไขแล้ว

3.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบบทดสอบดังกล่าวเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก และแบบโคลซ (Cloze) จำนวน 50 ข้อ แต่ละข้อมีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .25 - .78 ค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง .29 - .77 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ .87

3.3 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเรียงความจากภาพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว โดยมีค่าความยากง่าย โดยหาจากสูตร Index of Difficulty เท่ากับ .66 และมีค่าอำนาจจำแนกโดยหาจากสูตร Index of Discrimination เท่ากับ .48

3.4 แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ชนิด 5 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ แต่ละข้อมีค่าอำนาจจำแนก (t) ระหว่าง 3.27 - 7.78 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ .89

4. วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนเองกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2538 เป็นเวลา 8 สัปดาห์ ๆ ละ 4 คาบ รวมเวลาสอนกลุ่มละ 32 คาบ โดยมีขั้นตอนดำเนินงานดังนี้

4.1 จัดประชุมนิเทศ เป็นการทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีเรียนบทบาทของผู้เรียน จุดประสงค์ของการเรียน และวิธีประเมินผลของการเรียน

4.2 ประเมินแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยให้นักเรียนทำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว เพื่อแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มตามระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ สูง กลาง ต่ำ ระดับละ 13 คน ในแต่ละกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

4.3 ดำเนินการสอนกับกลุ่มตัวอย่างตามแผนการสอนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 32 คาบ

4.4 ทำการทดสอบหลังเรียน (posttest) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ กับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม

4.5 เก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทิศทาง (Two-way Analysis of Variance) แบบ Two-way classification, several observation per cell

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกัน คือ สูง กลาง ต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ระดับคะแนนจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ กับวิธีสอนมีปฏิสัมพันธ์กันในการส่งผลต่อความสามารถในการอ่าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. ความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกันคือ สูง กลาง ต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
6. ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ กับวิธีสอนมีปฏิสัมพันธ์กันในการส่งผลต่อความสามารถในการเขียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การศึกษาความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับการสอนตามคู่มือครู จากผลการศึกษา ผู้วิจัยได้อภิปรายผลตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

1. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับการสอนตามคู่มือครู จากการศึกษาพบว่า ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีแบบบรรทัดฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 1 โดยคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ทั้งนี้อาจเป็นผลเนื่องมาจาก

การสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน เน้นการจัดสื่อการเรียนการสอน หรือบทเรียน ตามชนิดของเนื้อความหรืออรรถลักษณะ (Genre) ที่หลากหลายตามจุดมุ่งหมายของผู้เขียน ผู้เรียนได้รู้จักรูปแบบ เคยชินกับลักษณะของการสื่อสารในบริบทต่าง ๆ เพราะผู้เรียนจะเห็นตัวอย่างของการใช้คำ กลุ่มคำ ให้ถูกต้องตามหลักโครงสร้างไวยากรณ์ในความแวดล้อมของภาษาในแต่ละอรรถลักษณะ ซึ่งในแต่ละอรรถลักษณะ จะมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนในการสื่อสาร มีโครงสร้างของการดำเนินเนื้อความ ตลอดจนการใช้ภาษาแตกต่างกันออกไป

หลังจากผู้เรียนรับรูปแบบ เกิดความรู้ความเข้าใจในอรรถลักษณะต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนเกิดแนวทางในการอ่าน แยกแยะได้ว่าเป็นเรื่องอะไร พยายามหาความหมาย โดยโยงความคิดจากเรื่อง ที่อ่านกับประสบการณ์เดิมของตน ทำให้เดาความ แปลความ ตีความ จากเรื่องที่อ่านได้เร็ว และง่ายขึ้น ประกอบกับผู้เรียนได้รู้จุดมุ่งหมายของผู้เขียนจากอรรถลักษณะนั้น ๆ ผู้เรียนจะอ่านเรื่องอย่างมีจุดมุ่งหมาย คือ คิดวิเคราะห์เพื่อจับความคิดของผู้เขียน เมื่อเข้าใจความคิดหลักของผู้เขียนจะทำให้จับใจความสำคัญ และรายละเอียดของเรื่องได้ดี นอกจากนี้ลักษณะของกิจกรรมการเรียนการสอนยังเอื้อต่อการพัฒนาการอ่าน กล่าวคือ เป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนได้ปรึกษาหารือ ทำงานร่วมกัน ใช้ความคิดเพื่อทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านเช่น ในขั้นการทำไดอะแกรม(Diagram) นักเรียนต้องเข้าใจความสัมพันธ์ของเรื่องโดยตลอดจึงจะสามารถสรุปความคิดเป็นไดอะแกรมได้ และการทำแบบฝึกหัดครอสซ (Cloze) ผู้เรียนต้องเข้าใจความหมายโดยรวมของเรื่อง และอาศัยการเดาความจากบริบท ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ประสบการณ์เดิมเชื่อมโยงกับเรื่องที่อ่านโดยใช้กระบวนการคิดทำให้ผู้เรียนพัฒนาการอ่านได้ดี ตามที่ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (1987 : 83) กล่าวว่า การอ่านคือกระบวนการพัฒนาความคิดจากประสบการณ์เดิมของผู้เรียนในการอ่าน ทำให้กระบวนการทางความคิดดีขึ้น ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ สรุปความคิดรวบยอดของเรื่อง และสามารถจำเรื่องราวต่าง ๆ ได้ดี ส่วนการสอนตามคู่มือครู จะเน้นความเข้าใจองค์ประกอบย่อยของภาษา เช่น เสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ กฎเกณฑ์ โครงสร้างทางภาษามากกว่าการเข้าใจความหมายในบริบท ครูจะสอนคำศัพท์ ไวยากรณ์ โครงสร้างทางภาษา อ่านเนื้อเรื่องให้นักเรียนฟังและอธิบายความหมายของเรื่องโดยผู้เรียน

ไม่ได้เรียนรู้เรื่องอรรถลักษณะของเนื้อความต่าง ๆ ผู้เรียนขาดโอกาสในการใช้กระบวนการทางความคิด การเดาความ แปลความ จากบริบท จึงขาดทักษะในการอ่านที่ถูกต้อง ผู้เรียนจึงใช้เวลานานในการอ่านทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่อง โดยเฉพาะ เรื่องที่ไม่เคยพบมาก่อน ผู้เรียนก็อาจจะไม่สามารถสรุป จับใจความสำคัญ และรายละเอียดของเรื่องได้

2. ความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 4 โดยคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่เรียนตามคู่มือครู ทั้งนี้อาจเป็นผลเนื่องมาจาก

ทักษะการอ่านและการเขียนเป็นทักษะที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ถ้าทักษะการอ่านดีแล้วจะส่งผลสืบเนื่องทำให้ทักษะการเขียนดีตามไปด้วย เนื่องจากทักษะการเขียนนั้นต้องอาศัยประสบการณ์เดิมจากทักษะอ่านมากๆ จนเกิดความชำนาญแล้วจะสามารถถ่ายทอดมาสู่ทักษะการเขียนสามารถพัฒนาการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ คราเชน และ เทอร์เรลล์ (Krashen and Terrell, 1984) ได้กล่าวว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญมากในการพัฒนาภาษาและเป็นทักษะที่ช่วยให้การเขียนเกิดขึ้นตามมาได้ภายหลัง เพราะประสบการณ์ที่ผู้อ่านได้รับจากการอ่านได้แก่ คำศัพท์ โครงสร้าง หรือรูปแบบประโยค สำนวนต่าง ๆ ผู้อ่านสามารถนำมาใช้ในการเขียนได้เป็นของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับเสาวลักษณ์ รัตนวิรัช (2531 : 84) ที่ว่า ผู้อ่านที่อ่านได้ดี ย่อมจะเป็นผู้เขียนที่ดีด้วย เนื่องจากได้ประสบการณ์ในการตีความ และได้ข้อมูลจากสัญลักษณ์หรือตัวอักษรมาพอ ซึ่งถือเป็นปัจจัยป้อนที่สำคัญ ทักษะการเขียนจึงสามารถพัฒนาตามทักษะการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพถ้าผู้อ่านได้รับประสบการณ์ในการอ่านอย่างเหมาะสม นอกจากนั้นการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานเป็นการสอนที่เน้นปัจจัยป้อน (Input) ให้ผู้เรียนได้รับรูปแบบทางภาษาที่ถูกต้องตามบริบทของเนื้อความต่าง ๆ โดยจัดบทเรียนเป็นเนื้อความชนิดต่าง ๆ ให้ผู้เรียนอ่านเนื้อความนั้น ๆ สนทนาอภิปรายเกี่ยวกับความหมายของเรื่อง จุดมุ่งหมายของผู้เขียน ต่อจากนั้นครูและนักเรียนช่วยกัน

วิเคราะห์โครงสร้างการดำเนินเรื่อง และลักษณะของภาษาที่ใช้ ผู้เรียนจะเห็นลักษณะของการดำเนินเรื่องให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของผู้เขียน และเห็นแบบอย่างของการใช้ภาษาในเนื้อความชนิดต่าง ๆ ผู้เรียนจะจดจำนำมาใช้เป็นแบบอย่างในการเขียนได้ ซึ่งผู้เรียนจะได้ฝึกการเขียนเรื่องใหม่เป็นกลุ่มโดยต้องศึกษาค้นคว้าข้อมูล ปรัชญาหรือ อภิปรัชญา ระดมพลังสมองวางแผนร่วมกัน เมื่อเขียนเรื่องเสร็จก็นำผลงานมาเสนอหน้าชั้นเรียนให้เพื่อน ๆ ช่วยกันปรับปรุงแก้ไขข้อผิดพลาด มีครูเป็นผู้ช่วยเหลือ ผู้เรียนจะทราบข้อผิดพลาดของตน และของผู้อื่นที่ได้ช่วยกันวิเคราะห์วิจารณ์ ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและจดจำนำไปใช้ได้ดี จากขั้นตอนที่กล่าวมาจะเห็นว่าผู้เรียนต้องใช้ความคิดตลอดเวลา กิจกรรมเหล่านี้จะทำให้ผู้เรียนได้ฝึกกระบวนการคิดอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ ก่อให้เกิดความคิดรวบยอด และสามารถนำความรู้ประสบการณ์ที่ได้รับไปพัฒนางานเขียนของตนได้ สอดคล้องกับ เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2531 : 92 - 95) ที่กล่าวว่า ทักษะการเขียนเป็นทักษะทางภาษาที่ต้องใช้ความคิด และความถูกต้องตามหลักเกณฑ์มากกว่าทักษะอื่น ๆ ในการเขียนแต่ละครั้งผู้เขียนจำเป็นต้องวางแผนว่าจะเสนอแนวคิดอะไร ควรจะเสนอรูปแบบใด ทั้งนี้เพื่อให้ผู้อ่านได้เข้าใจความหมายและความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียนได้

3. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ สูง กลาง และ ต่ำ ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 และ 5 และจากผลการวิจัยพบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ สูง กลาง และต่ำ ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูทั้ง 3 ระดับ อาจพิจารณาได้ว่า การสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนอ่านและเขียนได้ใช้ความสามารถ ความคิดของตน การแสดงออกทางภาษา มีอิสระในการทำงานส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ ทำงานอย่างเต็มที่ตามความต้องการและความสามารถของตนซึ่งผู้ที่มีแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์สูงย่อมเลือกงานที่ยาก ที่ต้องใช้ความพยายามสูง

มีความตั้งใจทำงานมากกว่า อดทนต่อความล้มเหลวสูง ชอบเลือกทำงานสลับซับซ้อน ชอบเริ่มกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความคิดของตนเองมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ตามที่ แมคเคลแลนดี (McClelland. 1969 : 104) กล่าวว่า ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงเป็นผู้ที่มีความมานะพยายาม ต้องการงานให้สำเร็จไปด้วยดี และได้มาตรฐานอันดีเยี่ยมของตนที่ตั้งไว้ ต้องการทำให้ดีกว่าผู้อื่น ต้องการเอาชนะอุปสรรค ถ้าพบปัญหา ก็พยายามหาวิธีการต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหา มีความทะเยอทะยานสูง เพื่อนำตนไปสู่ความสำเร็จ จึงทำให้ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สูง กลางและต่ำ ประสบผลสำเร็จในการเรียน คือความสามารถในการอ่าน และการเขียนแตกต่างกันเพราะแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังที่ แรฟฟินี (Raffini. 1940 : 1085) พบว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ และ รัสเซล (Russle. 1969 : 263 - 266) ศึกษาพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ภาษา และการอ่าน แต่อย่างไรก็ตามผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ สูง กลาง และต่ำ เมื่อได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ต่ำกว่าผู้ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีแบบบรรทัดฐานทั้ง 3 ระดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการสอนตามคู่มือครู ผู้เรียนขาดการส่งเสริม การพัฒนาทางความคิด ขาดโอกาสในการพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างเต็มความสามารถตามศักยภาพของผู้เรียน ไม่มีอิสระในการเลือกทำงานกิจกรรมต่าง ๆ ผู้เรียนจะเรียนตามบทบาทที่ครูกำหนดไว้ ซึ่งส่วนใหญ่วิธีการสอนแบบอธิบายมากกว่าที่เด็กจะทำกิจกรรมด้วยตนเองจึงทำให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนได้ไม่ดีเท่ากับการสอนตามแนวทฤษฎีแบบบรรทัดฐาน

4. การศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีต่อความสามารถในการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับการสอนตามคู่มือครู พบว่าระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษมีปฏิสัมพันธ์กับวิธีสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ในข้อ 3 และ 6 จากผลการวิจัย แสดงว่าวิธีสอน และระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีผลร่วมกันทำให้

ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแตกต่างกัน หมายความว่าวิธีสอนสองวิธีนี้เมื่อใช้สอนกับนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สูง กลาง และต่ำ จะส่งผลต่อความสามารถในการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแตกต่างกัน และจากการวิจัยครั้งนี้ นักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สูง กลาง และต่ำ เมื่อได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานมีความสามารถในการอ่านและการเขียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อาจพิจารณาได้ว่าการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานช่วยส่งเสริมผู้ที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงได้พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ สามารถทำงานโดยใช้ความคิดของตนเองอย่างเต็มที่ เพราะผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงเมื่อได้รับกระบวนการเรียนการสอนที่ต้องใช้ความสามารถของตนอย่างเต็มที่ในการอ่านและเขียน โดยผ่านกระบวนการคิดเขาจะมีความพยายาม มานะอดทน ต้องการเอาชนะอุปสรรค เพื่อความสำเร็จ และมาตรฐานของงานอันเยี่ยมยอด จึงทำให้สามารถพัฒนาการอ่านและเขียนได้อย่างดียิ่ง ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ปานกลางเมื่อได้รับการกระตุ้นจากกิจกรรมต่าง ๆ ที่ท้าทายก็จะทำให้เกิดการตื่นตัวในการเรียนมากขึ้น พยายามพัฒนาตนเอง และผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำเมื่อได้รับการเรียนการสอนที่เป็นกลุ่มได้รับการช่วยเหลือกัน มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ รวมทั้งได้มีโอกาสทำงานร่วมกันกับเพื่อนตามความถนัดความสามารถของตน ทำให้เกิดกำลังใจและความมั่นใจในการเรียนมากขึ้น ลดความวิตกกังวลหรือความเครียดลงได้ ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่าการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานส่งผลให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากยิ่งขึ้นเพราะเมื่อได้รับการสอนนี้แล้ว ผู้เรียนอาจเกิดความตั้งใจมีความพยายามยิ่งขึ้นจึงทำให้ผลการอ่าน และเขียนดีกว่านักเรียนที่เรียนตามคู่มือครู ซึ่งการสอนตามคู่มือครุนั้น ครูจะมีบทบาทมากกว่านักเรียนหรือเรียกว่าการสอนแบบยึดครูเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนใช้การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์น้อยกว่า ทำให้การพัฒนาทักษะทางการอ่านและการเขียน ไม่ดีเท่ากับนักเรียนที่เรียนตามแนวทฤษฎีแบบอรรถฐาน ทั้ง ๆ ที่ผู้เรียนทั้งสองกลุ่มมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษเท่ากัน ใน 3 ระดับคือ สูง กลาง และต่ำ ซึ่งได้ประเมินก่อนการทดลอง

สรุปได้ว่าการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีแบบบรรทัดฐานทำให้นักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ สูง กลาง และต่ำ มีความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ กับวิธีสอนมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เพราะการสอนตามแนวทฤษฎีแบบบรรทัดฐานเป็นการสอนที่ให้อิสระทางความคิด มีอิสระในการทำงาน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เกิดความคิดสร้างสรรค์ กิจกรรมการสอนมีความท้าทายกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความตื่นตัวในการเรียน และเป็นการสอนที่มีขั้นตอนพัฒนาให้ผู้เรียนรับรู้ภาษาอย่างมีระบบ พัฒนาให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารได้ด้วยตนเอง เน้นกระบวนการทางความคิดและการรับรู้ภาษาโดยรวมคู่องค์ประกอบย่อยของภาษา นักเรียนได้ใช้ความคิดทั้งการวิเคราะห์และการสังเคราะห์ส่งผลให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษได้ดี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1.1 จากการวิจัยพบว่า การสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน ทำให้นักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกันคือ สูง กลาง และต่ำ มีความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ สูงกว่าการสอนตามคู่มือครู ดังนั้นผู้สอนควรนำวิธีการสอนนี้ไปใช้ในการสอน ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาการอ่าน และการเขียนในระดับสูงต่อไป

1.2 การเลือกเนื้อความ (Text) ที่จะนำมาสอนต้องเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียน เป็นเรื่องที่น่าสนใจเกี่ยวข้องกับสิ่งใกล้ตัวผู้เรียน เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันไม่สั้นและยาวจนเกินไป โดยเฉพาะการเลือกเนื้อเรื่องในแต่ละอรรถลักษณะต้องเป็นเรื่องที่มีลักษณะของการดำเนินเรื่อง และตัวภาษาที่เด่นชัดตามลักษณะของเนื้อความนั้น ๆ เพื่อเป็นปัจจัยบ่อนที่ดีที่สุดในการพัฒนาภาษาต่อไป

1.3 ในการทำงานกลุ่ม ควรให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนกลุ่มบ่อย ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้มี
โอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน และพยายามให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมให้มากที่สุด
เช่นการแบ่งงานกันทำ การร่วมแสดงความคิดเห็น การอภิปรายการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
การออกมาเสนอผลงาน และแก้ไขผลงานร่วมกัน

1.4 การเขียนเรื่องใหม่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ผู้เรียนบางคนต้องการที่จะเขียน
เรื่องของตนเองนอกเหนือจากการเขียนร่วมกันในกลุ่ม ครูผู้สอนก็ควรสนับสนุนให้นักเรียนได้
เขียนตามความต้องการและความสนใจของเขาโดยให้เขียนมาส่งครูได้อีกซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้
มีโอกาสนำพัฒนาทักษะทางภาษาได้อย่างเต็มที่ตามศักยภาพของผู้เรียน

1.5 การเตรียมการสอน สื่อการสอน วัสดุทัศนูปกรณ์ ต้องมีความพร้อมและ
วางแผนไว้อย่างดี เพื่อสะดวกในการสอน และทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากที่สุด
ทั้งสองกลุ่ม

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรจะได้มีการวิจัยการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับนักเรียน
ที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ ต่างกันคือ สูง กลาง และต่ำ เพื่อศึกษาว่านักเรียน
แต่ละกลุ่มจะมีความสามารถในการอ่านและเขียนเป็นอย่างไร

2.2 ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่น ๆ เช่น ความสามารถในการฟัง-พูด ความสนใจ
ในการเรียน เจตคติ ความรับผิดชอบของผู้เรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบ
อรรถฐาน

2.3 ควรศึกษาเกี่ยวกับอรรถลักษณะชนิดต่าง ๆ ว่าแต่ละชนิดจะส่งผลต่อการ
พัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียนอย่างไร ต่อความสนใจของผู้เรียน และศึกษาดูว่าแต่ละอรรถลักษณะ
จะเหมาะสมกับผู้เรียนระดับใดที่จะทำให้เกิดการพัฒนาทักษะทางภาษา เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กุสุมา มานะสุนทร. ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในระดับมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519. อัดสำเนา.
- กฤษยา เบญจนกาญจน์. "แนวการเขียนทักษะการสอนภาษาอังกฤษ," วารสารภาษาศาสตร์. 15(3) : 3 ; กันยายน 2521.
- โกวิท ประวาลพุกษ์ และสมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. การประเมินในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2523.
- กรมวิชาการ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมศาสนา, 2533.
- . คู่มือการบริหารการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521. กรุงเทพฯ : กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2521.
- จินตนา นักบุญ. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการเขียนตามข้อเท็จจริงโดยอาศัยแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบูรณาการกับวิธีสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.
- ฉัตรสุดา ดวงพลอย. "แนวคิดทางภาษาศาสตร์ (Psycholinguistic) และจิตวิทยาการเรียนรู้ (Cognitive Psychology) และการอ่านภาษาอังกฤษ," วารสารภาษาปริทัศน์. ปีที่ 4. ฉบับที่ 1. ภาคต้น ปีการศึกษา 2536.
- ฉันทนา นันทแก้ว. การศึกษาพัฒนาการในด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในชั้นเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมการอ่านด้วยวิธีวิเคราะห์คำที่เป็นปัญหา กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้และการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.

- ชวาล แพทย์กุล. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุรูสมหา, 2520.
- ฐิพี อ่อนเอกสูง. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2522.
- ดารณี วงศ์อยู่น้อย. การพัฒนาแรงจูงใจผู้สัมฤทธิ์โดยวิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม.
ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.
- นาราวดี กิจวิณี. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีตามแนวทฤษฎีธรรมชาติและวิธีสอนตาม
คู่มือครู. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.
- นพรัตน์ สรวยสุวรรณ. การศึกษาความสามารถในการวิจารณ์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร
วิชาการศึกษาชั้นสูง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2527. อัดสำเนา.
- นางน้อย เพียรสุขสวัสดิ์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการสอนแบบใช้เกม และแบบธรรมดา. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อัดสำเนา.
- บุญเชิด วิญญูอนันตพงษ์. การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบของสมรรถภาพสมองด้านคิด
อเนกนัยทางภาษา ตามทฤษฎีของกิลฟอร์ดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. ปริญญาโท
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524. อัดสำเนา.
- . การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ : แนวคิดและวิธีการ. กรุงเทพฯ : กองบริการวิชาการ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2526.
- เทพิน นิละภมร. พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ 2. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตร
และการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.

- ทศพร ประเสริฐสุข. การสร้างโมเดลการสอนแบบกระบวนการกลุ่มเพื่อพัฒนาแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์สำหรับเด็กด้อยสัมฤทธิ์. วิทยานิพนธ์ ค.ด. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2525. อัดสำเนา.
- ประเทิน มหาจันทร์. การสอนภาษา. วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน, 2520.
- ประหยัด ทองมาก. ความวิตกกังวลนิสัยในการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน
ที่มีผลสัมฤทธิ์สูงและต่ำกว่าระดับความสามารถ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518. อัดสำเนา.
- พรรณี ชูทัย. "ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรม," จิตวิทยาพื้นฐานเพื่อการแนะแนว.
กรุงเทพฯ : สมาคมนแนะแนวแห่งประเทศไทย, 2523.
- พรรณี บัววัด. ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดนครปฐม.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524. อัดสำเนา.
- เพ็ญวิมล กุศิริวิเชียร. การศึกษาองค์ประกอบที่อยู่นอกเหนือความสามารถทางด้านสติปัญญา
ที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.
- เพ็ญสุข ภูตระกูล. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยให้เพื่อนช่วยสอนกับที่เรียนด้วยตนเอง.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528. อัดสำเนา.
- พวงทอง วิโรจนกร. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถทาง
การเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ 1
ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณินพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.
อัดสำเนา.

- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ สำนักทดสอบ
ทางการศึกษาและจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, โรงพิมพ์และทาบกเจริญผล, 2531.
- ภาสกร แจ่มจันทร์เกษม. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ
และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอน
ด้วยแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบูรณาการกับวิธีสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524. อัดสำเนา.
- มนัสวาท โททะยะ. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสนใจ และแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์ในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วย
หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- ระวีวรรณ ศรีศรีรามศรีน. การสอนภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2520.
- . ฝึกทักษะอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2527.
- ราตรี เชื้อบ่อคา. การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและการระลึก
สิ่งที่อ่านได้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีวิเคราะห์คำ
ที่เป็นปัญหาและการสอนอ่านตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- รัชนิภา ทองสุทธิ. การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน ความสามารถทางการเขียน
และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งสอนโดยวิธีสอน
แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาและการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- รุ่งเรือง ชงศิลา. ผลของการจัดการเรียนเพื่อรอบรู้ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4.
ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2527. อัดสำเนา.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ :

บริษัทศึกษาพร, 2528.

———. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บริษัทศึกษาพร จำกัด, 2531.

———. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2536.

วิไลพร ฉายา. ผลของการสอน Top-Level Structure ที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางกะปิ. ปรินฤณานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530. อัดสำเนา.

วารินทร์ สายรอบเอื้อ และสุนีย์ ชีรดากร. จิตวิทยาการศึกษา. นนทบุรี : โรงพิมพ์ สถานสงเคราะห์หญิงปากเกร็ด กรมประชาสงเคราะห์, 2522.

วิภาดา ประสารทรัพย์. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในเชิงพัฒนาการของการเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนเขียนด้วยวิธีสอนเขียนตามแนววรรณฐาน กับวิธีสอนตามคู่มือครู. ปรินฤณานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.

วิไล อังสันทัตกุล. การเปรียบเทียบความเข้าใจงานการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการทดสอบด้วยวิธี SSR และวิธีสอนตามคู่มือครู. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.

วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์. ภาษาและภาษาศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.

ศรีวิชัย สุวรรณกิติ. วิธีสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งแรก: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิมพ์ครั้งที่ 2, 2522.

ศึกษานิเทศก์, หน่วย. ผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เขตการศึกษา 6. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์, กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2530. อัดสำเนา.

- สมุทร เข็นเขาวนิช. เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.
- สะอาด บุญยงค์. การเน้นอัตราเร็วในการอ่านเพื่อจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง. ปรินูฎยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2527. อัดสำเนา.
- สุพจน์ สีนสูงวงศ์วัฒน์. การสร้างแบบทดสอบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดบุรีรัมย์. ปรินูฎยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- สุภัทรา อักษรานุกเคราะห์. การสอนทักษะภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : ภาควิชามัธยมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- สุธีพร ปาคะดี. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียน และการระลึกที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและการสอนตามคู่มือครู. ปรินูฎยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- สุเบดา ปาทาน. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้แบบฝึกกรรมประกอบและแบบฝึกทำยบทเขียน. ปรินูฎยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- สุวีระ พงษ์ทองเจริญ. วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประมวลศิลป์, 2526.
- _____. วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520.
- สุวัฒน์ จันทร์ลอย. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านสมรรถภาพการอ่านเร็วและเจตคติต่อการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากชุดการอ่านที่มีคำถามก่อนการอ่านระหว่างการอ่านและหลังการอ่าน. ปรินูฎยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.

- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.
- . การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เล่มที่ 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.
- . เอกสารเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านกับกระบวนการคิด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- . คู่มือวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาการอ่าน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- . การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (เล่ม 3). กรุงเทพฯ : ประยูรวงศ์พรินท์ติ้ง, 2536.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. เทคนิควิธีการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษสำหรับวัดและประเมินผลการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2529.
- อุทัย ภิมย์รีน. ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษแก่ผู้เริ่มเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2521.
- อรุณศรี แสงแก้ว. การศึกษาความสามารถในการอ่านและเจตคติต่อบางคนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการสอนซึ่งใช้แบบฝึกอ่านที่ระดับต่าง ๆ กับการสอนตามปกติ. กรุงเทพฯ : ศึกษาสาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521.
- อุไร แฉล้ม. ความสามารถในการอ่านและเขียนของนิสิตและนักศึกษาครู วิชาเอกภาษาอังกฤษ ในมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยครู. ปริชญานีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522. อัดสำเนา.
- เอนกกุล กรี่แสง. "การสอนเป็นรายบุคคล," ศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก. 4(1) : 73 - 82; เมษายน - กรกฎาคม 2521.

- Arapoff, Nancy. "Writing : A Thinking Process," TESOL Quarterly. 1:33-39 ; June, 1967.
- Arune , Wiriyaচিত্রা. "Teaching Writing in ESP : A Communicative Syllabus," English Teaching Forum. 21 (4) : 39-41 ; October, 1983.
- Atkinson, John W. An Introduction to Motivation. Princeton : D Van Nostrand Co., 1964.
- Atkinson, John. Motive in Fantasy, Action and Society. New Delhi : Affiliated East-West Press, PVT. Ltd., 1966.
- Atkinson, John W. and D. Birch . An Introduction to Motivation. New York : D. Van Nostrand Co., 1978.
- Betts, E.A. Foundation of Reading Instruction. New York : American Company, 1957.
- Bond, Guy L. and Miles A. Tinker. Reading Difficulties Their Diagnosis and Correction. New York : Appletion Century Crafts, 1957.
- Burmuth, Jogn R. On the theory of Achievement Test Item. Chicago : The University of Chicago Press, 1970.
- Broughton, G. and others. Teaching English as a Foreign Language. 2nd ed. London : Henley and Boston , Routedge & Regan Paul, 1980.
- Burton, Willian H. Reading in Child Development. New York : Boop- Merrill Co., 1956.
- Bush, Clifford L. and Mildred H. Huebmer. Strategies for Reading in The Elementary School. New York : The Mcmillan Company, 1970.
- Callaghan, Michael and John Rothery. Teaching Factual Writing. Australia : Report of the DSP Literacy Metropolitan East Region, 1988.

- Carroll, John B. Language and Thought. New Jersey : Prentice Hall, 1964.
- Carrell, Brendan J. Testing Communicative Performance. Pergamon Press, 1980.
- Carrell, Patricia L. "The Effects of Rhetorical Organization and ESL Reading," TESOL Quarterly. 18(3) :441-469 ;September, 1984.
- Coady, James. "A Psycholinguistic Model of ESL Reader," Reading in a Second Language. Rowley Massachusetts : Newbury House, 1979.
- Clarke, M.A. and S. Silberstein. "Toward a Realization of Psycholinguistic Principles in the ESL Reading Class," Reading in a Second Language. Massachusetts. : Newbury House, 1979.
- Dechant, Emerald V. Improve the Teaching of Reading. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall, 1970.
- Dale, Philip S. Language Development : Structure and Function. 2nd ed. New York : Holt Rinehart and Winston, 1976.
- Dallmann, Martha. The Teaching of Reading. by Martha Dallmann and others. 4th ed. New York, Holt, Rinehart and Winston , 1974.
- Evannechko, Peter and others. "An Investigation of the Relationships between Children's Performance in Written Language and Their Reading Ability, In Written Language and Their Reading Ability," Research in The Teaching of English. Winter, 1973.
- Fan ,Chung Teh. Item Analysis Table. Reproduce in Thailand by Permission of Educational Testing Service. Princeton, New Jersey United States of America, 1952.
- Frances ,Christie. The Theory Register and Genre. School of Education, Deakin University, Geelong, Australia, 1989.
- Frances, Christie and others. Language Resource for Meaning Exploring Procedures. Northern Territory University, Australia, 1990.

- Frances ,Christie and Saowalak Rattanavich. Developing Text-Based Approaches to the Teaching of Literacy in Thailand. Faculty of Education Northern Territory University Darwin Australia Srinakharinwirot University Bangkok, Thailand, 1984.
- Frost, Joe L. Issue and Innovations in the Teaching of Reading. Illinois Scott Foresman and Company, 1976.
- Goodman, K.S "Celebrate Literacy, " Reading Today. 11:31-2; 1982.
- Goodman , Reading. "Pyscholinguistic Guessing Games," in Theoretical Model's and Process fo Reading. International Reading Association, 1970.
- Gray, William Scott. On Thier Own in Reading. Chicago : Foreman and Company, 1984.
- Gray, William S. and Rogers Bernice. "Maturity in Reading," Encyclopedia of Educational Research . 1960.
- Guildford, J.P. Fundamental Statistics in Psychological and Education. New York: McGraw Hill Book Co., 1950.
- Guidford, J.P. Personality. New York: McGraw-Hill, 1959.
- Hermans. Herbert J.M. "A Questionnaire Measure fo Achievement," Journal of Applied Psychology. 54:353-363; August, 1970.
- Harris, Albert J. How to Increase Reading Ability. 3rd ed. New York : Longmans, Queena and Co., 1956.
- Harris, Albert J. and Edward R. Sipay. How to Teach Reading. New York : Longmans, Co., 1979.
- Harris, David P. Testing English as a Second Language. New York : McGraw Hill Book Company, 1969
- Harris, L.A. and C.B. Smith. Reading Instruction. New York : Holt Rinchart and Winston, 1976.

- Hewins, C.P. "Writing in a Foreign Language : motivation and the Process Approach, " Foreign Language Annual. Vol. 18. May. 1981.
- Heys, Frank. "The-theme-a-week Assumption A Report of an Experiment." English Journal. 21 (3) : 320-322; 1962.
- Hilgard, Ernest R., Richard C. Atkinson and Rita C. Atkinson. Introduction to Psychology. 8th ed. New York : Harcourt , 1962.
- Hilgard, Ernest R. Introduction to Psychology. 3rd ed. New York : Harcourt, Brace and World, Inc., 1976.
- Hullett, Joycelin Brown. "Third Grade Writing : Thier Relationship with Reading, " Dissertation Abstracts International. 47 (3): September, 1986.
- Johnson, Keith and Keith Morrow. "Writing," in Communication in the Classroom. London : Longman Group Ltd., 1981.
- Kintach, W. and G.I. Yarbrough. "Role of Rhetorical Structure in Text Comprehension," Journal of Education Psychology. 72:826-834; June, 1982.
- Krashen, Stephen D. and Traoy D. Terrell. The Natural Approach : Language Acquisition in The Classroom. Oxford, New York: Toronto, Pergamon Press, 1983.
- Krashen, Stephan D. Writing : Research, Theory and Applications. 1st ed. California : Pergamon Press , 1984.
- Lado, Robert. Language Teaching : A Scientific Approach. New York: McGraw-Hill Book Company, 1961.
- Lado, Robert. "Language Testing, " The Construction and Use of Foreign Language Tests. London : Longman :A Teacher Book, 1961.

- Lado, Robert. Language Testing. London : McGraw Hill Book Company, 1964.
- Lindgren, Henry C. Educational Psychology in Classrooms. New York : John Willey and Sons , 1967.
- Marx, Melvin H. Learning : interactions. New York: Macmillan, 1970.
- Marshall, Stewart. " A Genre-Based Approach to the Teaching of Report Writing," ESP Journal. (Washington, DC) 10:3-13; 1991.
- Mchelland, David Clarence. The Achievement-Motivation. New York: Apleton Century Groff, Inc., 1953.
- McClelland, David G. and David G. Winter. Motivating Economic Achievement. New York: The Free Press, 1969.
- McClelland, David C. The Achievement Society. New York: The Free Press, 1961.
- Mehta, Prayag. The Achievement Motive in High School Boys. National Council of Educational Research and Training, 1969.
- Mehrabian, Albert. "Male and Female Scale of the Tendency to Achieve," Educational and Psychological Measurement. 18 : 493-502; 1968.
- Miller, Bonnie L. "Reading and Writing :Is There a Connection?"Education Resources Information Centre. 44 :CS 207262 ; June, 1982.
- Morris, A. and N . Stewart-Dore. Learning to Learn From Test : Effective Reading in the Context Area. North Ryde: Addison-Wesley, 1984.
- Murray, Edward J. Motivation and Emotion. New Jersey : Prentice Hall, Inc., Englewood Cliffs, 1966.
- Myers, Albert E. "Risk Taking and Academic Success and Their Relation to an Objective Measure of Achievement Motivation," Education and Psychological Measurements. 1965.

- Oliva, Peter F. and Rebecca F. Oliva. The Teaching of Foreigners Languages. New Jersey : Prentice-Hill, Inc., 1969.
- Oller, John W. Language Test at School. London : Longman, 1979.
- Oller, John W. Language Test at School : A Pragmatic Approach. London : Longman , 1979.
- Patty, Walter T., Dorothy C. Petty and Monjorie F. Becking . Experiences in Language : Tools and Techniques for Language Arts Methods, 4th ed. and Bacon Inc., 1985.
- Paulston, Christina Bratt and Mary N. Bunder. Teaching English as A Second English : Techniques and Procedures. Cambridge : Winston, 1976.
- Pett, James. "Reading A ESL Skill at the University," English Teaching Forum 3:23 ; July, 1982.
- Pumfrey, Peter D. Measuring Reading Abilities. London : Hodder and Stouhton, 1977.
- Raimes A. Techniques in Teaching Writing. New York : Oxford University Press, 1983.
- Raffini, James P. "The Relationship between Resultant Achievement Motivation and College Student Examination Performance, " Dissertation Abstracts International. 31 : 1085-A; 1970.
- Rattanaovich, Saowalak. The Effect of Using Top-Level-Structure Instructional Modules And Traditional Students. SEAMEO Regional Language Center : Singapore, November, 1987.
- Rivers, Wilga M. Teaching Foreigner Language Skills. Chicago : The University of Chicago Press, 1978.
- Rumelheart, D.E. "Schemata : The Building Block of Cognition," Comprehension and Teaching Research Review. New York : International Reading Association, 1983.

- Russle, Ivan L. "Motivation for School-Achievement : Measurement and Validity, " The Journal of Educational Research. 62: 263-266; February, 1969.
- Ryan, J. Family Pattern of Reading Problem: The Family that Read Together. 41st Yearbook, California, Claremont Craduate School : 159-191; 1977.
- Scott, Williams and Wertheimer Michael. Introduction to Psychological Reseach. 3th ed. New York : John Wiley and Sons, Inc., 1966.
- Secord, Paul F. and Carl W. Backman. Social Psychology. New York: McGraw-Hill Book Company, 1964.
- Shaw, Phillip B. Effective Reading and Learning. New York: Thomas Y. Crowell Company , 1973.
- Shechter, Myrian and Sandra R: Schecter. Children's Acquisition of Litarary Genre : Science Fiction versus Fantasy. Toronto: Ontario Institute for Studies in Education; Ioronto Board of Education, 1987.
- Shepherd, David L. Comprehensive High School Reading Methods. Ohil: A Bell & Wowell Company , 1973.
- Smith, F. Understanding Reading : A Psycholinguistic Analysis of Reading and Learning to Read. New York : Holt, Rineheart & Winston, 1971.
- Song, Kae- Kyun. "Academic Achievement Motivation of Student of Agricalture Education and Its Relationship to Certain Variable," Dissertation Abstracts International. 32: 2671-A ; November, 1970.
- Stotsky, Sandra. "The Role of Writing in Developmental Reading," Journal of Reading. 25; January, 1982.
- Tayler, Baery P. "Teaching Composition to low- level ESL student," TESOL Quarterly. 10(3) :309-319; 1976.

- Valette, Rebecca M. Modern Language Testing. 2nd ed. New York: Harcourt, Brace & World Inc., 1977.
- Vidler, Derek C. "Achievement Motivation," in Motivation in Education. Edited by Samuel Ball, New York: Academic Press, 1977.
- Walcutt, Charles Child. Teaching reading : a phonic/ linguistic approach to developmental reading, by Charles Child Walcutt and other, New York: Macmillan , 1974.
- Ward, James. "Techniques for Teaching Reading, " English Teaching Forum. 18: 2-7 ; April , 1980.
- Weiner, Bernard. "Attribution Theory Achievement Motivation and the Education Process," Review of Education Research 42 : 203-215 ; Spring, 1972.
- Widdowson, H.G. Explorations in Applied Linguistics. London: Oxford University Press , 1979.
- Widdowson, H.G. Teaching Language as Communication. London: Oxford University Press , 1978.
- William, Eddie. Reading in the Language Classroom. London : Mcmillan Publisher Ltd., 1986.
- Woodward J. and A. Phillips. "Profile of the Poor Writer, " Research in The Teacher of English. 1:41-53; 1967.

ภาคผนวก

LESSON PLAN FOR EXPERIMENTAL GROUP

(Period 1-4)

General Objectives

- 1.The students are able to comprehend the recount genre text.
- 2.The students are able to conclude the main idea and the details of the text they have read.
- 3.The students are able to write their own recount genres.

Terminal Objectives

The students are able to demonstrate their language skills and abilities by:

- 1.telling the main idea of the text.
- 2.answering the questions about the text.
- 3.discussing the writer's aim of the text.
- 4.identifying the schematic structure and the linguistic features of the recount genre correctly.
- 5.making a diagram to show the details or to show the reasons supporting the main idea.
- 6.discussing and organising their own recount genre according to their own ideas through the diagram they have made and the appropriate use of linguistic structure.

Content

The last day of my first term

Vocabulary Items

at the end	Shakespeare	suitcase
holiday	mistake	during
Britain	difficult	station
concert	silver	prepare
act	pretty	gold
a play	trunk	clothes

Grammars

there was/there were + noun

helping verb + infinitive verb

very + adjective

because + sentence

after + noun + sentence

Teaching Activities

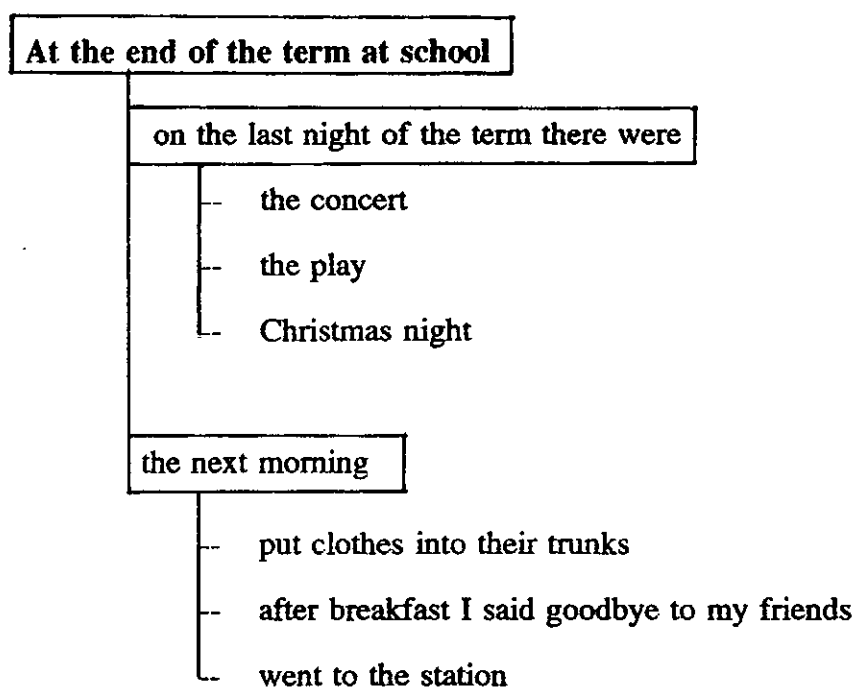
1.The teacher stimulates the class by talking about what happened in their real lives in the past. Let someone tell his/her experience to the class and then presents them a recount genre text.

2.The teacher identifies and discusses some difficult words with the students.And discusses the text through the use of pictures.

3.The teacher asks about the text such as what the writer's aim is, what the main idea is and what the details of the text are.

4.The teacher and the students make a diagram for gathering the information of the text together on the chart.

Example

5.The students copy the diagram from the chart on their worksheets.

6.The teacher and the students identify and discuss the schematic structure and linguistic features of recount genre.

7.The teacher demonstrates to the class the schematic structure by introducing another copy of the same text with the stages of the genre clearly marked on the chart and then explains the function of each stage apparently.

The schematic structures are:

- orientation
- events
- re-orientation(optional element)

8. *The teacher demonstrates the same text focusing on the linguistic features as follows:*

- using of past tense
- temporal sequences of events
- using of material (or action) processes

9. *Check the students' understanding of the text and the linguistic features by having them do the cloze exercises.*

10. *Let the students search for another recount genre text and then study by themselves for a better understanding. They can ask the teacher if they have any problems.*

11. *The teacher asks opinions from the students to generate a diagram of a new text together with a recount genre.*

12. *Divide the class into groups of 5. Let them work in groups to prepare for writing that can vary according to the topic. For example, they get information or knowledge from observation, notemaking, reading, discussing or common sense issues suggested by members of each group. Then they make a diagram on the chart.*

13. *The teacher walks around the room to observe how all groups are working and encourage them by some suggestions.*

14. Present the charts of each group to the class for better understanding.

15. Each student writes their own recount genre from the diagram in the group chart.

Teaching Aids

1. Text sheets and worksheets
2. Overhead transparencies
3. Charts
4. Pictures

Evaluation

1. Observe the students' discussing and participating among their teacher and their friends.

2. Check their exercises and writing tasks and then give some advice and reinforcement.

THE LAST DAY OF MY FIRST TERM

At the end of my first term at school there were the Christmas holidays.

Everybody likes Christmas in Britain. At my school there was a concert on the last night of the term. The boys acted in small plays. Sometimes they acted in a play of Shakespeare. This was very difficult and only the older boys could act in it. It was also very difficult for me to understand Shakespeare. I did not do anything in the concert because it was my first term and I still made mistakes in my English. I could act in Thai but the other boys could not understand Thai. The concert was in the biggest room of the school. They called this room the hall. There was a large Christmas tree at one end of the hall. The boys put pieces of silver paper on the green tree, and hung pieces of paper from the walls and ceiling. The paper had many colors- red, green, blue, yellow, and gold. Everyone liked the concert because it was the end of term and the hall was pretty. In the next morning the boys had put their clothes into their trunks. They prepared to go back home. I put many things in my suitcase. I also put some books in it because I had to do some work during the holidays. After breakfast I said goodbye to my friends and went to the station. I was very happy to have a holiday.

LESSON PLAN FOR EXPERIMENTAL GROUP

(Period 5-8)

General Objectives

- 1.The students are able to comprehend the procedure genre text.
- 2.The students are able to conclude the main idea and the details of the text they have read.
- 3.The students are able to write their own procedure genres.

Terminal Objectives

The students are able to demonstrate their language skills and abilities by:

- 1.telling the main idea of the text.
- 2.answering the questions about the text.
- 3.discussing the writer's aim of the text.
- 4.identifying the schematic structure and the language features of the procedure genre correctly.
- 5.making a diagram to show the details of the text or to show the reasons supporting the main idea.
- 6.discussing and organising their own procedure genre according to their own ideas through the diagram they have made and the appropriate use of linguistic structure.

Content

The bug bookmark

Vocabulary Items

bug	circle	as well as
bookmark	cut out	crayon
cardboard	half-circle	scissors
rectangle	decorate	ready
wide	favourite	
draw	around	glue

Grammars

verb + noun phrase

to + verb + noun + modifier

will be + noun / adjective

verb + noun + to + verb

Teaching Activities

1.The teacher stimulates the class by talking about how to make things such as a paper fan, a bug bookmark or Som Tam and then presents them a procedure genre.

2.The teacher identifies and discusses some difficult words with the students.And discusses the text through the use of pictures.

3. The teacher asks about the text such as what the writer's aim is, what the main idea is and what the details of the text are. And lets the students make

"bug bookmark" together according to the steps in the text.

4. The teacher and the students make a diagram for gathering the information of the text together on the chart.

Example

How to make bookmark

- Draw a rectangle as wide as your ruler and half as long
- Draw around the rim of a glass to make a circle This circle will be the bug.
- Draw a small circle on colored paper, cut out and glue it on top of the large circle.
- Cut out a half-circle for the bug's head. Glue it to the large circle.
- Decorate the bug as you want.
- Cut out the bookmark.

5. The teacher and the students identify and discuss the schematic structure and linguistic features of procedure genre.

6. The teacher demonstrates to the class the schematic structure by introducing another copy of the same text with the stages of the genre clearly marked on the chart and then explains the function of each stage.

The schematic structures are:

- a goal
- steps (The goal followed by a series of steps oriented to achieving the goal)

7.The teacher demonstrates the same text focusing on the linguistic features

like :

- focus on generalised human agents
- use of simple present tense
- use of mainly temporal conjunctive relation.
- use of mainly material (action) processes.

8.Check the students' understanding of the text and the linguistic features by having them do the cloze exercises.

9.Let the students search another procedure genre text and then study it by themselves for a better understanding.They can ask the teacher if they have any problems.

10.The teacher asks the students' opinions to generate a diagram of a new text together in procedure genre.

11.Divide the class into groups of 5.Let them to prepare their writing according to the topic.Then they make a diagram together.

12.The teacher observes how all groups are working and encourages them by making some suggestions.

13. Present their work of each group to the class for some better advice.

14. Each student writes their own procedure genre from the diagram in the group chart.

Teaching Aids

1. Text sheets and worksheets
2. Overhead transparencies
3. Charts

Evaluations

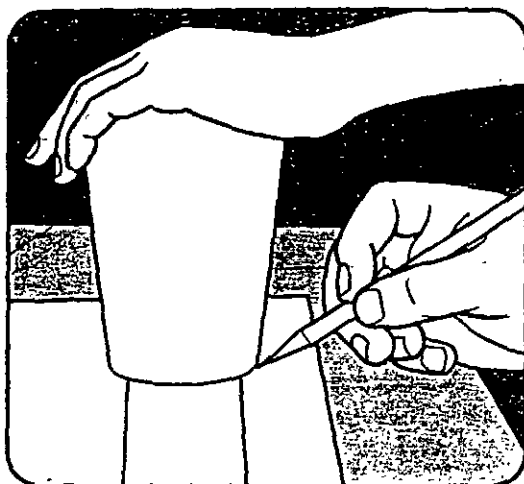
1. Observe the students' discussing and participating with the teacher and their friends.

2. Check their exercises and writing tasks and then give some advice and encouragement.

Bug bookmark

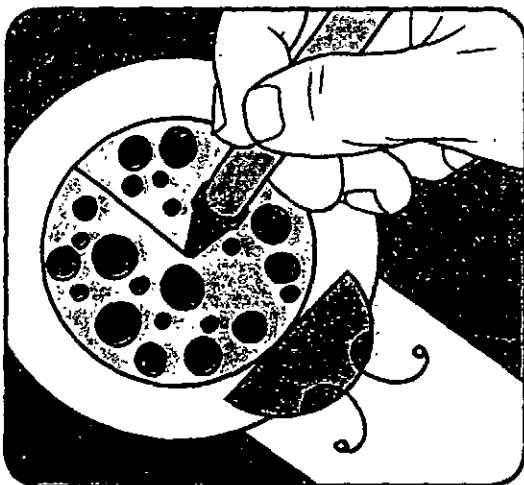
Materials

- cardboard (thin)
- crayon (dark) or felt-tip pen
- glue (white)
- paper (two colors)
- ruler
- scissors

1 On the thin cardboard, draw a rectangle about as wide as your ruler and half as long.

Draw around the rim of a glass to make a circle at the top of the rectangle. This circle will be the bug.

2 Now draw a smaller circle on colored paper. Cut out this circle. Glue it on top of the large circle.

Cut out a half-circle for the bug's head. Glue it to the large circle.

Now decorate the bug, as shown. Cut out the bookmark and it's ready to keep your place in a favorite book.

LESSON PLAN FOR THE EXPERIMENTAL GROUP

(Period 9-12)

General Objectives

- 1.The students are able to comprehend the report genre text.
- 2.The students are able to conclude the main idea and the details of the text they have read.
- 3.The students are able to write their own report genres.

Terminal Objectives

The students are able to demonstrate their language skills and abilities by:

- 1.telling the main idea of the text.
- 2.answering the questions about the text.
- 3.discussing the social function or purpose of the text.
- 4.identifying the schematic structure and linguistic features of the report genre correctly.
- 5.making a diagram to show the details of the text or to show the reasons supporting the main idea.
- 6.discussing and organising their own report genre according to their own ideas through the diagram they have made and the appropriate use of linguistic structure.

Content : Birds

Vocabulary Items

feathers	swift	season
insect	lung	waddle
ocean	poultry	travel
distance	sac	attract
provide	valuable	hollow
bone	dull	jungle

Grammars

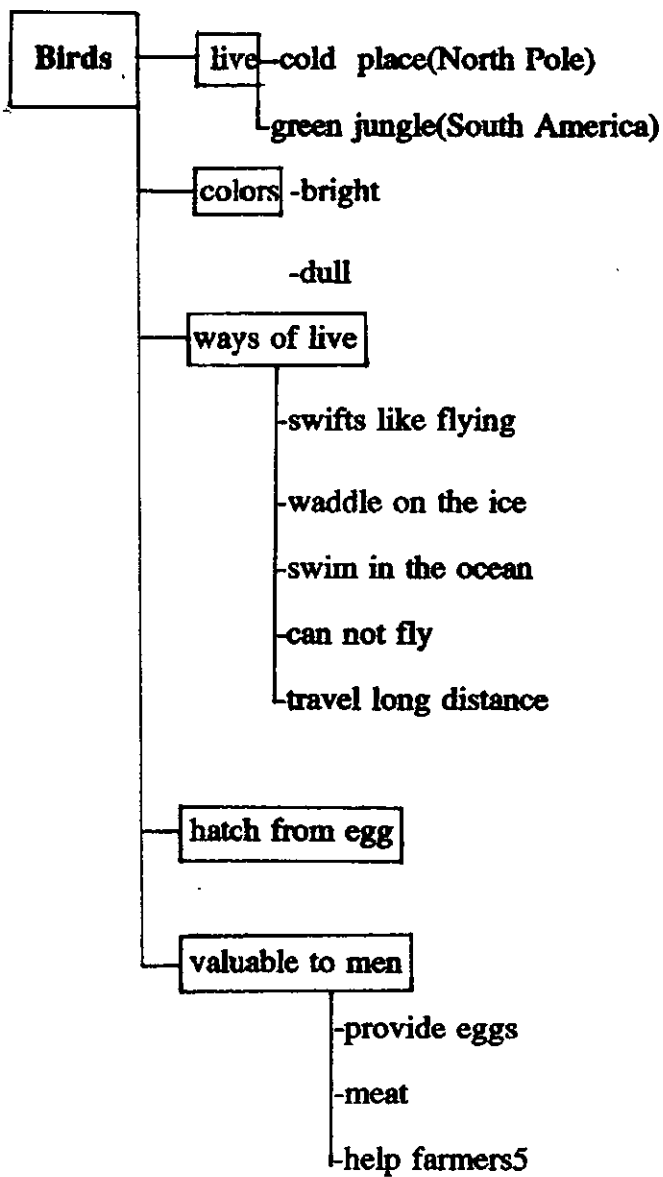
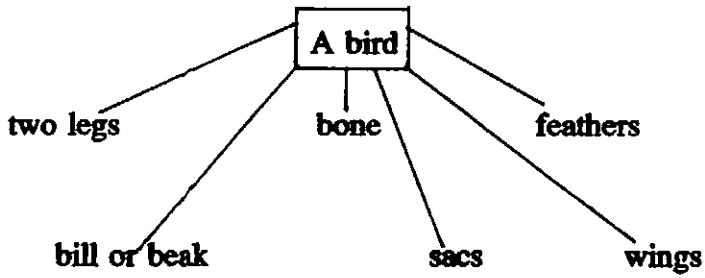
other + infinitive verb	every + singular noun + verb(s,es)
some + infinitive verb	some of + plural noun
some +noun + infinitive verb	sentence + so +sentence

Teaching Activities

1.The teacher begins the class by talking to a set of pictures on a passage of report genre and discusses the text with the students.

2.The teacher asks about the text such as the writer's aim is, what the main idea is and the details of the text are.

3.The teacher and the students make a diagram for gathering the information of the text together on the chart.

Example

5 The students copy the diagram from the chart on their worksheets

6.The teacher and students identify and discuss the schematic structure and linguistic features of report genre.

7.The teacher demonstrates to the class the schematic structure by introducing another copy of the same text with the stages of the genre clearly marked on the chart and then explains the function of each stage apparently.

The schematic structures are :

-general classification

-description

8.The teacher demonstrates the same text focusing on the linguistic features like :

- present simple tense

- focus on Generic Participants

- no temporal sequence

- use of “being” and “having” processes

9.Check the students' understanding of the text and the linguistic features by having them do the cloze exercises.

10.Let the students search for another report genre text and then study it by themselves for a better understanding.They can ask the teacher if they have any questions.

11. The teacher asks opinions from the students to generate a diagram of a new text together in report genre.

12. Divide the class into groups of 5. Let them work in groups to prepare for writing that can vary according to the topic. For example, they get information or knowledge from observation, notemaking, reading, discussing or common sense issues suggested by members of each group. Then they make a diagram on the chart.

13. The teacher observes how all groups are working and encourages them by some suggestions.

14. Present the charts of each group to the class for better understanding.

15. Each student write their own report genre from the diagram .

Teaching Aids

1. Text sheets and worksheets, Overhead transparencies

2. Charts and pictures

Evaluation

1. Observe the students' discussing and participating with the teacher and their friends.

2. Check the exercises and writing tasks and then gives some advice and encouragement.

Birds

A bird is an animal with feathers. Birds live in all parts of the world. Some make their homes in the cold places near the North Pole. Others live in the hot, green jungles of South America and Africa. The colors of some birds brighten the places where they live. The feathers of other birds are dull and help to hide them. All birds have wings, but some, such as the ostrich, cannot fly.

Birds have many ways of life. Birds called Swifts spend most of their waking hours flying. The penguin waddles on the ice and swim in the ocean, but cannot fly. Many birds migrate, or travel long distances, at certain seasons. For this reason, many kinds of birds you see in the summer leave for the winter.

Every bird hatches from an egg and has two legs and a bill, or beak. Birds have built-in "air-conditioning" that is some of their bones, are hollow and their bodies, have air sacs, or pockets. Their lungs pump air into the bones and air pockets. The hollow bones also make birds lighter so they can fly easily.

Many birds are valuable to man. Chickens and other poultry provide meat and eggs for food. Birds help the farmers by eating insects that attack their crops.

LESSON PLAN FOR EXPERIMENTAL GROUP

(Period 13-16)

General Objectives

- 1.The students are able to comprehend the report genre text.
- 2.The students are able to conclude the main idea and the details of the text they have read.
- 3.The students are able to write their own report genres.

Terminal Objectives

The students are able to demonstrate their language skills and abilities by :

- 1.telling the main idea of the text or the aim of the writer.
- 2.answering the questions about the text.
- 3.identifying the schematic structure and the linguistic features of the report genre correctly.
- 4.making a diagram to show the details of the text or to show the reason supporting the main idea.
- 5.discussing and organising their own report genre according to their own ideas through the diagram they have made and the appropriate use of linguistic structure.

Content : Sydney

Vocabulary Items

oldest	modern	system
largest	attraction	provide
liveliest	tourist	underground
population	Opera House	climate
lie	entertainment	pleasant
huge	restaurant	temperature
harbor	sport club	building
coast	transport	historical

Grammars

Superative Degree

Possessive Pronoun

Adjective + Noun

Third person noun + Verb(s,es)

Subject + has/have

Teaching Activities

1. The teacher introduces the model of report genre to the class by displaying the text on an overhead transparency so that it will be easy to brainstorm together about the text.

2.The teacher identifies and discusses some difficult words with the students. And discusses the text to the use of pictures.

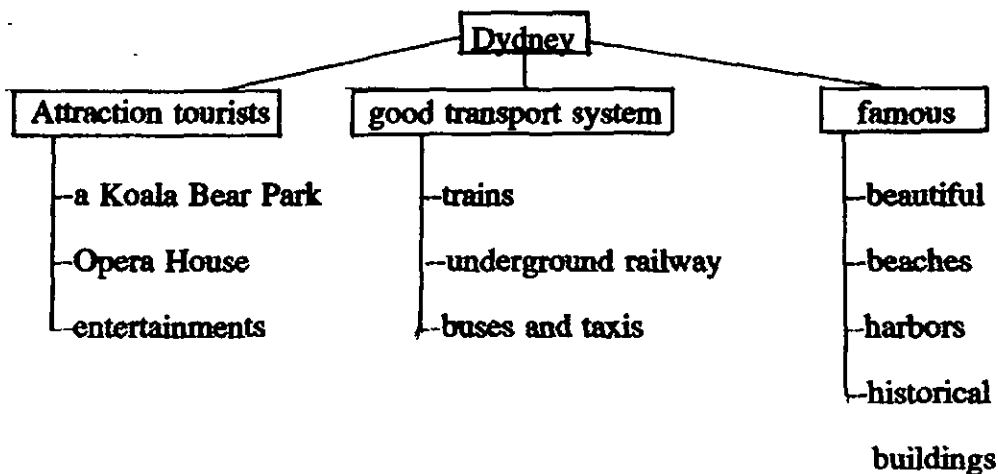
3.The teacher asks about the text such as what the main idea is and the details of the text are.

4.The teacher and the students make a diagram for gathering the information of the text together on the chart.

Example

Sydney is a city in Australia.

- oldest
- largest
- liveliest

5.The teacher and the students identify and discuss the schematic structure and linguistic features of report genre.

6. The teacher demonstrates to the class about the schematic structure by introducing another copy of the same text with the stage of the genre clearly marked on the chart and then explains the function of each stage apparently.

7. The teacher reviews the linguistic features of report genre by asking some questions. And having the students underline the words that shown the linguistic uses of report genre.

8. Check the students' understanding of the text and the linguistic features by having them do the cloze exercise.

9. Let the students search for another report genre and then study it by themselves for a better understanding. They can ask the teacher if they have any problems.

10. The teacher asks opinions from students to generate a diagram of a new text together in report genre.

11. Divide the students into groups of 5. Let them work in groups to prepare for writing. They can do many activities in groups. For example, they get information or knowledge from observation, notemaking, reading, discussing or common sense issues suggestion by members of each group. Then they make a diagram on the chart.

12. The teacher observes how all groups are working and encourages them by some suggestions.

13. Present the charts of each group to the class for better understanding.

14. Each student writes their own report genre from the diagram in the group chart.

Teaching Aids

1. Text sheets and worksheets
2. Overhead transparencies.
3. Charts and pictures

Evaluation

1. Observe the students' discussing and participating among their teacher and their friends.

2. Check their exercises and writing tasks and then give some advice and reinforcement.

Sydney

Sydney is Australia's oldest largest and liveliest city with a population of over 3,000,000. It lies on a huge, deep harbor on the southeastern coast. This harbor called "Port Jackson", or "Sydney Harbor". It is a colorful modern city with green parks and flowers everywhere. Sydney has many attractions which tourists can enjoy such as beaches, a zoo Koala Bear Park and Opera House there is a variety of entertainments in Sydney for example restaurants, cinemas, nightclubs and sportclubs. Sydney is a city with a good transport system it provides people with trains and underground railway buses and taxis.

Sydney has a very pleasant climate the average temperature in summer is 21.7 C and in winter 12.6 C . The weather is always warm and it never snows in Sydney. Sydney is famous. It has a lot of beaches and they are the best in the world. It also has a very beautiful harbor, sky-scrapers as well as historical buildings. If you visit Sydney you will like it the most. It may be the place for everyone.

LESSON PLAN FOR EXPERIMENTAL GROUP

(Period 17-20)

General Objectives

- 1.The students are able to comprehend the exposition genre text.
- 2.The students are able to conclude the main idea and the details of the text they have read.
- 3.The students are able to write their own exposition genre.

Terminal Objectives

The students are able to demonstrate their language skills and abilities by:

- 1.telling the main idea of the text or the aim of the writer.
- 2.answering the questions about the text.
- 3.identifying the schematic structure and the linguistic features of exposition genre correctly.
- 4.making a diagram to show the details of the text or to show the reasons supporting the main idea.
- 5.discussing and organising their own exposition genre according to their own ideas through the diagram they have made and the appropriate use of linguistic structure.

Content

The Canterbury Council should construct more Activity Centre

Vocabulary Items

council	more	bored
activity	property	educational
construct	mind	experience
local area	attend	firstly
as well as	reason	second
have fun	encourage	finally

Grammar

how to + infinitive verb

so + adjective

a lot of + plural noun / uncountable noun

as well as = and

helping verb + be + adjective

Teaching Activities

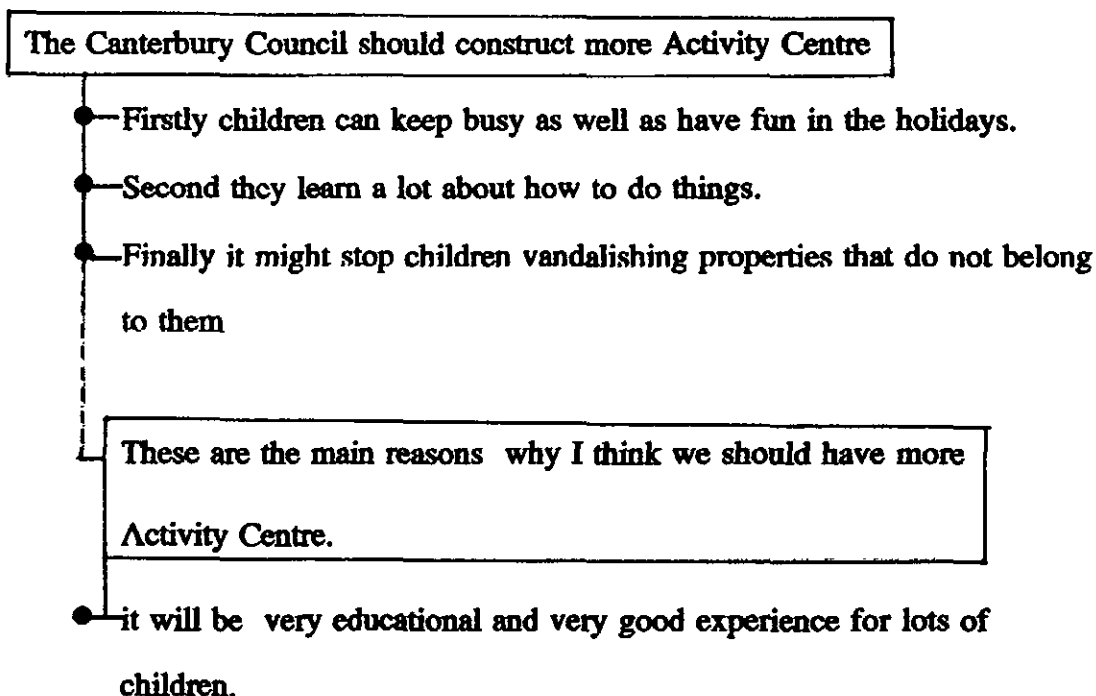
1. The teacher stimulates the class by asking their expositions or opinions about what is happening in real life such as the incidents in newspapers or other things that they are interested in and then presents them an exposition genre text.

2. The teacher identifies and discusses some difficult words with the students and then discusses the text with pictures.

3. The teacher asks about the text such as what the writer's aim is, what the main idea is and what the details are.

4. The teacher and the students make a diagram for gathering the information of the text together on the chart.

Example

5. The teacher and the students identify and discuss the schematic structure and linguistic features of exposition genre.

6.The teacher demonstrates to the class the schematic structure by introducing another copy of the same text with the stage of the genre clearly marked on the chart and then explains the function of each stage apparently.

The schematic structure are :

- Thesis
- Arguments
- Reiteration(restatement of Thesis)

7.The teacher demonstrates the same text focusing on the linguistic features

like :

- the simple present tense
- generic human and non-human participants
- many logical conjunctions
- material relational and mental processes

8.Check the students' understanding of the text and the linguistic features by having them do the cloze exercises.

9.Let the students search for another exposition genre text and then study it by themselves for a better understanding.

10.The teacher asks opinions from the students to generate a diagram of a new text together in exposition genre.

11. Divide the students into groups of 5. Let them work in groups to prepare for their writing according to the topic that they want to write. They can get the information or knowledge from observation, notmaking, reading, discussing or common sense issue suggestions by members of each group. Then they make a diagram on the chart.

12. The teacher observes how all groups are working and encourage them by making some suggestions.

13. Present the charts of each group to the class for some better advice and understanding.

14. Each student writes their own exposition genre from the diagram in the group chart.

Teaching Aids

1. Text sheets and worksheets
2. Overhead transparencies
3. Charts and pictures

Evaluation

1. Observe the students' discussing and participating with among their teacher and their friends.

2. Check their exercises and writing tasks and then give some advice and reinforcement.

The Canterbury Council Should Construct More Activity Centre

I think the Canterbury Council should construct more Activity Centres in most local areas.

Firstly children can keep busy as well as have fun in the holidays. Second, they learn a lot about how to do certain things. Finally, it might stop children vandalising properties that don't belong to them because they can go to the Activity Centres.

During the school holidays, many children who don't have much on their minds can attend their local Activity Centre. It will keep them busy and they can also learn to do lots of things.

Another reason is children can encourage other to attend the local Activity Centre. This way children will not get so bored because they can have lots of fun.

Moreover, it would keep children from vandalising other's property because they have better things to do like going to the Activity Centre and having fun and enjoying themselves.

These are the main reasons why I think we should have more Activity Centres. It will be very educational and a very good experience for lots of children.

LESSON PLAN FOR EXPERIMENTAL GROUP**(Period 21-24)****General Objectives**

1. The students are able to comprehend the exposition genre text.
2. The students are able to read and conclude the main idea and the details of the text they have read.
3. The students are able to write their own exposition genres.

Terminal Objectives

The students are able to demonstrate the language skills and abilities by:

1. telling the main idea of the text or the aim of the writer.
2. answering the questions about the text.
3. identifying the schematic structure and the linguistic features of the exposition genre correctly.
4. making a diagram to show the details of the text or to show details of the text or to show the reasons supporting the main idea.
5. discussing and organising their own exposition genre according to own ideas through the diagram they have made and the appropriate use of linguistic structure.

Content

Help together to protect our forests

Vocabulary Items

forest	cause	wildlife
protect	cover	surely
weather	destruction	sensible
nearly	destroy	enough
part	increase	realize
unbearable	population	danger
season	building	take care
hardly	industrial use	forever

Grammar

clause + that + clause

clause + which + clause

clause + who + clause

clause + where + clause

Verb + ing (gerund)

Passive Voice

Teaching Activities

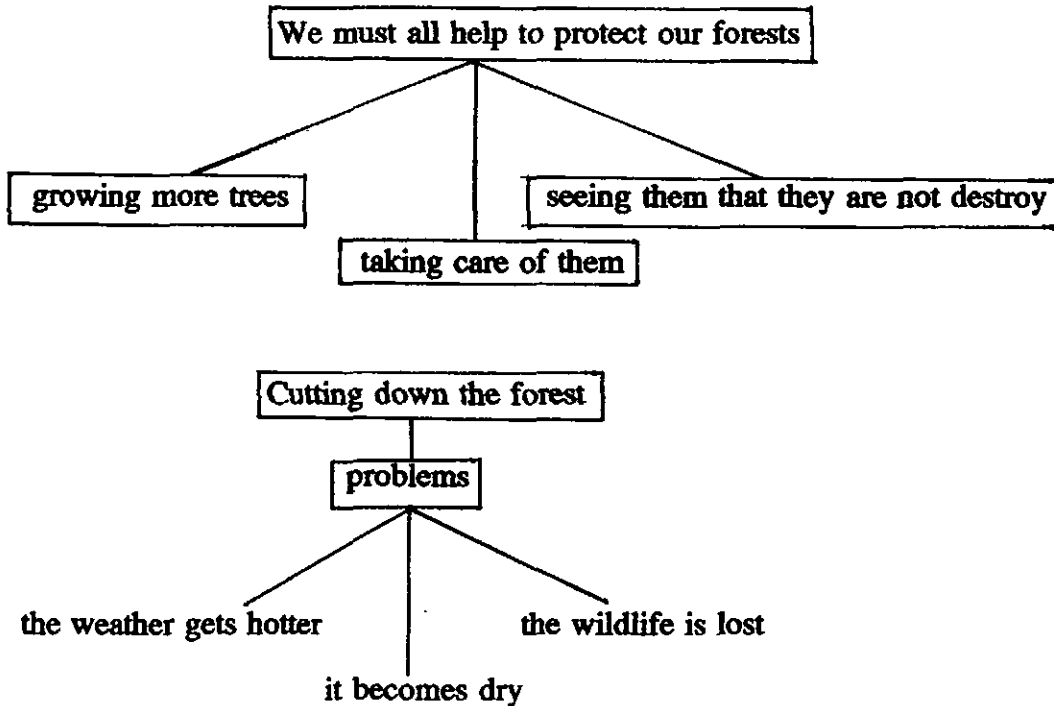
1. The teacher presents the exposition genre text on the overhead transparency.

2. The teacher identifies and discusses some difficult words with the students. And discusses the text through the use of pictures.

3. The teacher asks about the text such as what the writer's aim is, what the main idea is and what the details of the text are.

4. The teacher and the students make a diagram for gathering the information of the text together on the chart.

Example

5.The teacher and students identify and discuss the schematic structure and linguistic features of exposition genre.

6.The teacher reviews the schematic structure of exposition genre by discussing the text focusing on the schematic structure and then lets the students try to point out what the thesis is and what the arguments or the supporting sentences are.

7.The teacher reviews the linguistic features of exposition genre by asking some questions.Then the teacher and the students figure out some key words of exposition genre.

8.Check the students' understanding of the text and the linguistic features by having them do the cloze exercises.

9.Let the students search for another exposition genre text and then study it by themselves for better understanding.

10.The teacher asks opinions from the students to generate a diagram of a new text together in exposition genre.

11.Divide the students into groups of 5. Let them work in groups to prepare for their writing according to the topic. For example, they get information or knowledge from observation , notemaking, reading, discussing or common sense issue suggestions by members of each group. Then they make a diagram on the chart.

12.The teacher observes how all groups are working and encourages them by making some suggestions.

13. Present the charts of each group to the class for some better advice and understanding.

14. Each student write their own exposition genre from the diagram in the group chart.

Teaching Aids

1. Text sheets and worksheets
2. Overhead transparencies
3. Charts and pictures

Evaluation

1. Observe the students' s discussing and participating with teacher and their friends.

2. Check their exercises and writing tasks and then give some advice and reinforcement.

Help together to protect our forest

It's time for us to help together protect our forests. Perhaps you have noticed that the weather in nearly every part of Thailand is almost unbearable in the hot season. This is because rain hardly falls. Why has rain become scarce now? It is because forests which usually cause rainfall have been cut down in great numbers. In 1945, forests covered 60 % of Thailand. Now they cover less than 30 % of the country.

One of the main causes of forest destruction has been the increase in population. More people need more land for farming. Large areas of forest have been cut down to make new farms. People also need wood for house building, furniture making and industrial uses. So trees are cut down and sold for high prices.

Cutting down the forest causes many problems. Some are the weather gets hotter, it becomes dry and the wildlife is lost. Surely we are sensible enough to realize that we are now facing a great danger. We must all help to protect our forests by growing more trees, taking care of them, and seeing that they are not destroyed. We must take care of the green and rich land for our children, or else someday the forests of Thailand may be gone forever.

LESSON PLAN FOR EXPERIMENTAL GROUP

(Period 25-28)

General Objectives

1. The students are able to comprehend the narrative genre text.
2. The students are able to conclude the main idea and the details of the text they have read.
3. The students are able to write their own narrative genres.

Terminal Objectives

The students are able to demonstrate their language skills and abilities by :

1. telling the main idea of the text.
2. answering the questions about the text.
3. identifying the schematic structure and the linguistic features of the narrative genre correctly.
4. making a diagram to show the details of the text or to show the reasons supporting the main idea.
5. discussing and organising their own narrative genre according to their own ideas through the diagram they have made the appropriate use of linguistic structure.

Content : The Dove And The Ant

Vocabulary Items

speed	drop	dove
along	perch	climb
pair	nearby	float
suddenly	drown	ashore
thirsty	flew	hunter
brook	twig	save

Grammar

past continuous tense + when + past simple

then + sentence

afterward + sentence

Teaching Activities***1.The teacher begins the class by having the students***

tell what they have imagined from the pictures that shown them.

2.The teacher presents the narrative genre to the class by displaying the text on an overhead transparency.

3.The teacher identifies and discusses some difficult words with the students. And discusses the text through the use of pictures.

4.The teacher asks about the text such as what the writer's aim is, what the main idea is and what the details of the text are.

5.The teacher and the students make a diagram for gathering the information of the text together on the chart.

Example

The dove and the ant

- An ant was speeding it's legs, then stop.
- It's thirsty.
- A dove said- you get drink water from the brook.
- The ant went to the brook and began to drink.
- A sudden wind blew the ant into water.
- "Help" the ant cried. I'm drowning."
- The dove broke a twig from a tree and dropped it to the ant.
- The ant climbed onto the twig and floated ashore.
- Not long afterward, The ant saw a hunter, he's setting a trap to catch the dove.
- The dove flew toward the trap.
- The ant bit the ankle of the hunter then he cried. The dove heard the noise, so he flew away.

Moral : ONE GOOD TURN DESERVE ANOTHER.
--

6. The teacher and the students identify and discuss the schematic structure and the linguistic features of narrative genre.

7. The teacher demonstrates to the class the schematic structure by introducing another copy of the same text with the stages of the genre clearly marked on the chart and then explains the function of each stage.

The schematic structures are :

- Introductory statement of the story
- Sequence of events
- Main point of the story
- Ending point or conclusion
- May have a moral at the end

8.The teacher demonstrates the same text focusing on the linguistic features like :

- Simple past tense
- Many time phrase
- Many verbs of reasons and result
- Use of pronoun

9.Check the students' understanding of the text and the linguistic use by having them do the cloze exercise.

10.Let the students search for another narrative genre text and then study it by them selves for better understanding.

11.The teacher asks opinions from the students to generate a diagram of a new text together in narrative genre.

12.Divide the class into groups of 5. Let them work to prepare for their writing according to the topic. For example, discussing or commom sense issue suggestions by members of each group.Then they make a diagram on the chart.

13. The teacher observes how all groups are working and encourage them by making some suggestions.

14. Present the charts of each group to the class for better understanding.

15. Each student writes their own narrative genre from the diagram in the group chart.

Teaching Aids

1. Text sheets and worksheets

2. Overhead transparencies

3. Charts and pictures

Evaluation

1. Observe the students' discussing and participating among their teacher and their friends.

2. Check their exercises and writing tasks and then give some advice and reinforcement.

THE DOVE AND THE ANT

The ant was speeding along on its three pair of legs when suddenly, it stopped. "I'm thirsty", the ant said aloud. "Why don't you get a drink of water from the brook?" cooed a dove perched in a nearby tree. The brook is close by. Just be careful you don't fall in. The ant sped to the brook and began to drink. A sudden wind blew the ant into the water. "Help!" the ant cried "I'm drowning!" The dove knew it had to act quickly to save the ant. With its beak, the dove broke a twig from the tree. Then, the dove flew over the brook with the twig and dropped it to the ant. The ant climbed onto the twig and floated ashore. Not long afterward, the ant saw a hunter. He was setting a trap to catch the dove. The dove began to fly toward the trap. The ant knew it had to act quickly to save the dove. The ant opened its strong jaws and bit the bare ankle of the hunter. "Ouch!" the hunter cried. The dove heard the hunter and flew away.

"One good turn deserves another."

LESSON PLAN FOR EXPERIMENTAL GROUP

(Period 29-32)

General Objectives

- 1.The students are able to comprehend the narrative genre text.
- 2.The students are able to conclude the main idea and the details of the text they have read.
- 3.The students are able to write their own narrative genre.

Terminal Objectives

The students are able to demonstrate their language skills and abilities

by :

- 1.telling the main idea of the text or the aim of the writer.
- 2.answering the questions about the text.
- 3.identifying the schematic structure and the language features of the narrative genre correctly.
- 4.making the diagram to show the details of the text or to show the reasons supporting the main idea.

5. discussing and organising their own narrative genre according to their own ideas through the diagram they have made and the appropriate use of linguistic structure.

Content

The Star Money

Vocabulary Items

charitable	moan	single
soul	took off	left
pious	hood	heaven
forsake	frozen	fell down
trusk	farther	nothing else
bless	beg	smooth
onward	frock	gather

Grammar

so + adjective + that + clause

give + a person + noun

a person + who + clause

although + clause, + clause

no + noun

Then + sentence

noun + which + verb

As + clause, suddenly + clause

Teaching Activities

1. The teacher begins the class by having the students tell what they have imagined from the pictures that shown them. And presents a narrative genre text.

2. The teacher and the students discuss the text together with pictures.

3. The teacher asks about the text such as what the writer's aim is what the main idea is and what the details of the text are.

4. The teacher and the students make a diagram for gathering the information of the text together on the chart.

Example

- There was once a little girl whose father and mother were dead. She was very poor.
- A poor man met her, she gave him some bread.
- Then came a child, and she gave him her hood.
- She met another child, she gave him her jacket.
- She got into a forest and it had already become dark.
- She met the third child, he asked her a little shirt and she gave him her little shirt.
- And as she so stood, and had not single thing left, suddenly some stars from heaven fell down.
- She found hard, smooth pieces of money, and She was rich all the days of her life.

5.The teacher and the students identify and discuss the schematic structure and linguistic features of narrative genre.

6.The teacher reviews the schematic structure by discussing how the narrative genre text organises and try to point out each stage such as the introductory statement of the story and the climax of the story .

7.The teacher reviews the linguistic features of narrative genre and let the students figure out the key words such as past simple, phrase of time and adverbs of reason or result.

8.Check the students' understanding on the details of the text and the language features by having them do the cloze exercise.

9.Let the students search for another narrative genre text and then study it by themselves for better understanding. The teacher can help them if they have any problems.

10.Divide the students into groups of 5. Let them work together to prepare for writing a new text by dicussing, brainstorming,searching infomation, reading or common sense issue suggestions by members in the group. Then make a diagram of a new text on the chart.

11.The teacher observes how all groups are working and encouragres them by making some suggestions.

12. Present the charts of each group to the class for better understanding.

13. Each student writes their own narrative genre from the diagram in the group chart.

Teaching Aids

1. Text sheets and worksheets

2. Overhead transparencies, charts and pictures.

Evaluation

1. Observe the students' discussing and participating with the teacher and their friends.

2. Check their exercises and writing tasks and then give some advice and encouragement.

THE STAR MONEY

There was once on a time a little girl whose father and mother were dead, and she was so poor that she no longer had any little room to live in, or bed to sleep in, and at last she had nothing else but clothes she was wearing and a little bit of bread in her hand which some charitable soul had given her.

She was, however, good and pious. And as she was thus forsaken by all the world, she went forth into the open country, trusting in the good God.

Then a poor man met her, "Ah, give me something to eat, I am so hungry!" She reached him the whole of her piece of bread, and said, "May God bless it to your use, and went onwards. Then came a child who moaned and said, "My head is so cold, give me something to cover it with. So she took off her hood and gave it to him. And when she had walked a little farther, she met another child who had no jacket and was frozen with cold so she gave it her own. A little farther on one begged for a frock, and she gave away that also. At length she got into a forest and it had already become dark, and there came yet another child, and asked for a little shirt, and the good little girl thought to herself, "It is a dark night and no one sees you, you can very well give your little shirt away; and took it off, and gave away that also

And as she so stood, and had not one single thing left, suddenly some stars from heaven fell down, and they were nothing else but hard, smooth pieces of money, and although she had just given her little shirt away, she had a new one which was of the very finest linen. Then she gathered together the money, put it into the shirt and was rich all the days of her life.

LESSON PLAN FOR CONTROL GROUP

(Priod 1- 4)

General Objectives

The students are able to :

1.comprehend and state their own point of view about the text they have read.

2.conclude the main idea and the details of the text correctly.

3.write their own story on the topic that they are interested.

Terminal Objectives

The students are able to :

1.tell the meaning of the vocabularies.

2.answer the questions about the text.

3.discuss and summarize the text together with their friends.

4.weite sentences by using grammatical structure correctly.

Content : The last day of my first term

Vcabulary

holiday mistake during

Britain difficult station

concert	silver	prepare
act	pretty	gold
a play	trunk	at the end

Grammar

there was / there were + noun

helping verb + adjective

because + sentence

after + noun + sentence

Teaching Activities

1. The teacher stimulates the class by talking and using some pictures about the story.
2. The teacher tells the objectives of the lesson.
3. The teacher reviews some vocabularies and structure which the students have ever studied.
4. The teacher teaches new vocabulary items by using word-cards and pictures then revises the structure by explaining and giving some examples.
5. The teacher and the students read the passage together in these way:
 - The teacher reads the passage aloud once.
 - The students read it aloud after the teacher.
 - The teacher explains the meaning of the passage sentence by sentence and asks some questions about the text.

6.The students discuss the text together with their friends.

7.Let the students read the passage silently and do the exercises by themselves.

8.Check the students' exercises, correct their mistakes. Then explains clearly one more time for better understanding.

9.The teacher explains strategies of writing a text such as the way to choose a topic demonstrate main ideas and supporting details, and use the information to organise a text.

10.Let the students write their own story.

11.Evaluate the students by asking the questions, observing them when they work and do the exercises.

12.Let the students do more exercises or give them homework, to summarize or revise the content and let them take note of new vocabularies and grammatical structure in the note books.

Teaching Aids

1.Word-cards, sheets and pictures

Evaluation

1.Observe the students' participation in the class activities.

2.Check the students' answers and writing tasks.

LESSON PLAN POR CONTROL GROUP

(Period 5 - 8)

General Objectives

The students are able to :

- 1.comprehend and express their ideas about the text they have read.
- 2.conclude the main idea and the details of the text correctly.
- 3.write a procedure text .

Terminal Objectives

The students are able to :

- 1.tell the meaning of the vocabularies.
- 2.answer the questions about the text.
- 3.discuss and summarize the text together with their friends.
- 4.write sentences by using grammatical structure correctly.
- 5.describe the events or pictures.

Content : The bug bookmark

Vocabulary

bug	circle	as well as
bookmark	cut out	glue
cardboard	half-circle	scissors
rectangle	decorate	around
wide	favourite	rim

Grammar

verb + noun phrase , will be + noun / adjective

to verb + noun + modifier

verb + noun + to + verb

Teaching Activities

1.The teacher stimulates the class by using some pictures and talking about the passage.

2.The teacher tells the objectives of the lesson.

3.The teacher reviews some vocabularies and structure that the students have ever studied.

4.The teacher teaches new vocabularies by using word-cards and pictures then revises the structure by explaining and giving some examples.

5.The teacher reads the passage and then the students read it aloud after the teacher.The teacher explains the meaning of the text sentence by sentence and the students answer the questions orally.

6.The students discuss the text together with their friends.

7.Let the students read the text silently and do the exercises by themselves.

8.Check the students' exercises , correct the mistakes and then the teacher explains clearly one more time for better understanding.

9.The teacher explains strategies of writing a text such as the way to choose a topic, demonstrate main ideas and supporting details, and use the information to organise a text.

10.Let the students write stories from pictures or the events that they interested.

11.Evaluate the students by asking the questions, observing them when they do exercise and work in group.

12.Let the students do more exercises or give them homework, to summarize or revise the content and let them take note of new vocabularies and grammatical structure in their note books.

Teaching Aids : Word-cards , sheets and pictures

Evaluation

- 1.Observe the students' participation in the class activities.
- 2.Check the students' answers and their writing tasks.

LESSON PLAN FOR CONTROL GROUP

(Period 9-12)

General Objectives

The students are able to :

- 1.comprehend and express their ideas about the text they have read.
- 2.conclude he main idea and the details of the text correctly.
- 3.write a story on the topic that they are interested.

Terminal Objectives

The students are able to :

- 1.tell the meaning of the vocabularies.
- 2.discuss and answer the questions about the text.
- 3.write sentences by using grammatical structure correctly.
- 4.describe the events and pictures.

Content : Birds

Vocabulary

feathers	season	swift	insect
reason	lung	bone	place
waddle	leave	ocean	hatch
jungle	poultry	valuable	bill
travel	distance	sac	attract

Grammar

every + singular noun some of + plural noun
 sentence + so + sentence some + noun +infinitive verb

Teaching Activities

- 1.The teacher stimulates the class by talking and showing some pictures.
- 2.The teacher tells the objectives of the lesson.
- 3.The teacher revises some vocabularies and structure which the students have ever studies.
- 4.The students read the passage after the teacher loudly. Then explains the meaning of the passage and asks them some questions.
- 5.Let the students discuss the text together with their friends.
- 6.Let the students read the text silently and do the exercises by themselves.
- 7.Check the students' exercises , correct their mistakes .Then explains clearly one more time for better understanding.
- 8.The teacher explains strategies of writing a text such as the way to choose the topic , demonstrate main ideas and supporting details, and use the information to organise a text.
- 9.Let the students write a story from the picture or events that they are interested.

10. Evaluate the students by asking some questions, observing them when they do the exercises and work with friends.

11. Let the students do more exercises or give them homework, to summarize or revise the content and let them take note of new vocabularies and grammatical structure in their note books.

Teaching Aids : word-cards , sheets and pictures

Evaluation

1. Observe the students' participation in the class activities.
2. Check the students' answers and their writing tasks.

LESSON PLAN FOR CONTROL GROUP

(Period 13-16)

General Objectives

The students are able to :

- 1.comprehend and express their ideas about the text they have read.
- 2.conclude the main idea and the details of the text correctly.
- 3.write their own story from pictures or events they are interested.

Terminal Objectives

The students are able to :

- 1.tell the meaning of the vocabularies.
- 2.discuss and answer the questions about the text.
- 3.write sentences by using grammatical structure correctly.
- 4.describe events or pictures.

Content : Dydney

Vocabulary

oldest	modern	system	largest
attraction	provide	liveliest	tourist
underground	population	climate	lie
huge	entertainment	pleasant	harbor
sport	coast	transport	temperature

Grammar

Superlative Degree

Possessive Pronoun

Subject + have / has

Third person noun + Verb(s,es)

Teaching Activities

1. The teacher stimulates the class by talking about the passage.
2. The teacher tells the objectives of the lesson.
3. The teacher revises some vocabularies and structure which the students have ever studied.
4. The teacher teaches new vocabulary items by using word-cards and pictures then revises the structure by explaining and giving some examples.
5. The teacher and the students read the passage by these ways :
 - The students read the passage after the teacher aloud.
 - The teacher explains the meaning of the passage and asks some questions.
6. The students discuss the text together with their friends.
7. The students read the passage silently and do the exercise by themselves.
8. Check the students' exercises, correct their mistakes. Then explain clearly one more time for better understanding.
9. The teacher explains strategies of writing a text such as the way to choose a topic, demonstrate main ideas and supporting details, and use the information to organise a text.

10. Let the students write their own passage from the picture or the events in the text.

11. Evaluate the students by asking the questions, observing them when they do the exercises and work together in groups.

12. The teacher lets the students do more exercises or give them homework, to summarize or revise the content and tells them take note of new vocabularies and grammatical structure in their note books.

Teaching Aids : Word-cards, sheets and pictures

Evaluation

1. Observe the students' participation in the class activities.
2. Check the students' exercises and writing tasks.

LESSON PLAN FOR CONTROL GROUP**(Period 17-20)****General Objectives****The students are able to :**

- 1.comprehend and express their ideas about the text they have read.**
- 2.conclude the main idea and the details of the text correctly.**
- 3.write a passage in their own words.**

Terminal Objectives**The students are able to :**

- 1.tell the meaning of the vocabularies.**
- 2.answer the questions about the text.**
- 3.discuss and summarize the text.**
- 4.write sentence by using grammatical structure correctly.**
- 5.describe the pictures or the events in the text.**

Content : The Canterbury Council Should Construct More Activity Centre.

Vocabulary

council	vandalising	bored
activity	property	education
construct	mind	experience
local area	attend	firstly
reason	as well as	second
have fun	encourage	finally

Grammar

how to + infinitive verb	so + adjective
lots of + plural noun	as well as = and
helping verb + adjective	

Teaching Activities

- 1.The teacher stimulates the class by using some pictures and talking about the passage.
- 2.The teacher tells the objectives of the lesson.
- 3.The teacher reviews some vocabularies and structure which the students have ever studied.
- 4.The teacher teaches new vocabulary items by using word-cards and pictures then revises the structure by explaining and giving some examples.

5. The teacher reads the passage and then the students read it aloud.
6. The teacher explains the meaning of the passage and asks the students some questions.
7. The students discuss the passage in groups.
8. The students read the passage silently and do the exercises by themselves.
9. The teacher checks the students' exercises, corrects their mistakes. Then explains clearly one more time for better understanding.
10. The teacher explains the strategies of writing a text such as the way to choose a topic, demonstrate main ideas and supporting details, and use the information to organize a text.
11. The students write a passage from the pictures or the events in the text.
12. The teacher evaluates the students by asking the questions observing them when they do the exercises and work in groups.
13. The teacher lets the students do more exercises or give them homework, to summarize or revise the content and lets them take note new vocabularies and grammatical structure in their note books.

Teaching Aids : word-cards , sheets and pictures

Evaluation

1. Observe the students' participation in the class activities.
2. Check the students' exercises and writing tasks.

LESSON PLAN FOR CONTROL GROUP

(Period 21-24)

General Objectives

The students are able to :

- 1.comprehend and express their ideas about the text they have read.
- 2.conclude the main idea and the details of the text.
- 3.write a passage in their own words.

Terminal Objectives

The students are able to :

- 1.tell the meaning of the vocabularies.
- 2.answer the questions about the text.
- 3.discuss and summarize the text they have read.
- 4.write sentences by using grammatical structure correctly.
- 5.describe the pictures or events in the text.

Content : Help together to protect our forests

Vocabulary

forest

cause

wildlife

protect	cover	surely
weather	destruction	sensible
nearly	destroy	enough
part	increase	realize
population	danger	take care

Grammar

clause +that + clause	clause + who + clause
clause + where + clause	Passive Voice

Teaching Activities

- 1.The teacher stimulates the class by using some pictures and talking about the passage.
- 2.The teacher tells the objectives of the lesson.
- 3.The teacher revises some vocabularies and structure which the students have ever studied by using word-cards and pictures then revises the structure by explaining and giving some examples.
- 4.The teacher reads the passage and then the students read it aloud. Then explains the meaning of the passage and asks some questions.
- 6.The students discuss the passage in groups.
- 7.The students read the passage silently and do the exercises by themselves.

8.The teacher checks the students' exercises, corrects their mistakes. Then explains clearly one more time for better understanding.

9.The teacher explains the strategies of writing a text such as the way to choose the topic , demonstrate the main ideas and supporting details, and use the information to organize the text.

10.The students write their own passage from the pictures or the events in the text they have read.

11.The teacher evaluates the students by asking the questions, observing them when they do the exercises and work with their friends.

12.The teacher lets the students do more exercises or give them homework, to summarize or revise the content and lets them take note of new vocabularies and grammatical structure in their note books.

Teaching Aids : word-cards , sheets and pictures

Evaluation

1.Observe the students' participation in the class activities.

2.Check the students, exercises and writing tasks.

LESSON PLAN FOR CONTROL GROUP

(Period 25-28)

General Objectives

The students are able to

1. comprehend and express their ideas about the text they have read.
2. conclude the main ideas and the details of the text correctly.
3. write a passage in their own words.

Terminal Objectives

1. tell the meaning of the vocabularies.
2. answer the questions about the text correctly.
3. discuss and summarize the text.
4. write sentences by using grammatical structure correctly.
5. describe the pictures or the events in the text.

Content : The dove and the ant

Vocabulary

speed	coo	drop	along
perch	climb	pair	nearby
float	suddenly	drown	ashore
thirsty	twig	afterward	brook
hunter	save	trap	toward

Grammar

past continuous + when + past simple

past continuous tense , present continuous tense

Teaching Activities

1. The teacher stimulates the class by using some pictures and talking about the text.
2. The teacher tells the objectives of the lesson.
3. The teacher reviews some vocabularies and the structure that students have ever studied.
4. The teacher teaches new vocabulary items by using word-cards and pictures then revises the structure by explaining and giving some examples.
5. The teacher reads the passage and then the students read it aloud. The teacher explains the meaning of the passage and asks some questions.
6. The students discuss the passage together with their friends.
7. The students read the passage silently and do the exercises by themselves.
8. The teacher checks the students' exercises, corrects their mistakes. Then explains clearly one more time for better understanding.
9. The teacher explains the strategies of writing a text such as the way to choose the topic, demonstrate main ideas and supporting details, and use information to organize a text. Then lets them write a passage of their own.

10. The teacher evaluates the students by asking the questions, observing them when they do the exercises and work with their friends.

11. The teacher lets the students do more exercises or give them homework, to summarize or revise the content and lets them take note of new vocabularies and grammatical structure in their note books.

Teaching Aids : word-card , sheets and pictures

Evaluation

1. Observe the students' participation in the class activities.
2. Check the students' exercises and writing tasks.

LESSON PLAN FOR CONTROL GROUP

(Period 29-32)

General Objectives

The students are able to :

- 1.comprehend and express their ideas about the text they have read.
- 2.conclude the main idea and the details of the text correctly.
- 3.write a passage in their own words.

Terminal Objectives

The students are able to :

- 1.tell the meaning of the vocabularies.
- 2.answer the questions about the text correctlt.
- 3.discuss and summarize the text.
- 4.write sentences by using grammatical structure correctly.
- 5.describe the pictures or the events in the text.

Content : The star money

Vocabulary

charitable	moan	single	soul
took off	left	pious	hood
forsake	frozen	fell down	trust
nothing else	heaven	beg	smooth
bless	frock	gather	onward

Grammar

so + adjective + that + clause , give + person + noun

a person + who + clause Then + sentence

very + adjective no + noun

Teaching Activities

- 1.The teacher stimulates the class by asking some questions about the passage and talking with some pictures.
- 2.The teacher tells the objectives of the lesson.
- 3.The teacher reviews some vocabularies and structure that the students have ever studied.
- 4.The teacher teaches new vocabulary items by using word-cards and pictures and then revises the structure by explaining and giving some examples.
- 5.The teacher reads the passage and then the students read it aloud. The teacher explains the meaning of the passage and asks some questions.

6.The students discuss the passage with their friends.

7.The students read the passage silently and do the exercises themselves.

8.The teacher checks the students' exercises and corrects their mistakes.

Then explains clearly one more time for better understanding.

9.The teacher explains the strategies of writing a text such as the way to choose a topic, demonstrate the main ideas and supporting details, and use the information to organize a text.

10.The students write their own passage from the pictures.

11.The teacher evaluates the students by asking the questions , observing them when they do the exercises or work with their friends.

12.The teacher lets the students do more exercises or give them homework, to summarize or revise the content and lets them take note of new vocabularies and grammatical structure in their books.

Teaching Aid : Word-cards , sheets and pictures

Evaluation

1.Observe the students' participation in the class activities.

2.Check the students' exercises and writing tasks.

Reading Comprehension Test

English 015 Mathayom Suksa 3

Time: 100 minutes 50 marks

Direction : Read each passage carefully and choose the best item by marking (X) under the letter a,b,c or d on your answer sheet

1. Children spend time going to school. They learn things. They visit places with their classes.

They make new friends at school. The topic is.....

a. children and friends	b. school children
c. friends at school	d. visit places

2. Exercise is good for most people but rest is important too. When your

body is tired, stop playing or working, and rest until the tired feeling

goes away. The tired feeling is a sign that your body need rest.

The topic is.....

a. your body and feeling	b. your body and rest
c. exercise and work	d. playing and working

3. There is a famous Thai food which most of Thai people like eating,

expecially in the countryside. It is very hot and the ingredients are

garlic, fish sauce, shrimp paste, sugar, chillies and lemon juice.

We eat it with vegetables. The topic is.....

a. Tom Yam	b. Nam prig
c. Kang Som	d. Som Tam

4. We study English because English is very useful. This sentence means.....

- a. we like to study English.
- b. we study only the English language.
- c. English is a useful language, so we study it.
- d. we use English to make something useful.

5. Smoking is bad for your health, it causes many diseases. This sentence means.

- a. smoking is important for your health.
- b. smoking causes many diseases, it destroys your health.
- c. if you smoke, you will be good health.
- d. if you don't smoke, you will be happy and strong.

Bangkok is the capital of Thailand. It is a big and famous city.

Many people live in Bangkok. They live and work there. There are a lot of tourists in Bangkok. They come to visit famous places there.

6. What is the main idea of the paragraph?

- a. Many people live in Bangkok.
- b. There are a lot of tourists in bangkok.
- c. Tourists come to visit famous places in Bangkok.
- d. The capital of Thailand, Bangkok, is a big and famous city.

In Summer in Thailand the weather is very hot. Malee doesn't like hot weather. She likes winter. She likes playing basketball at school with her friends.

7. This passage doesn't say that.....
- a. Malee like winter .
 - b. Malee likes to play basketball.
 - c. Malee goes to school with her friends.
 - d. The weather is very hot in summer in Thailand.

One day Pim was shopping in a large department store. She saw a man. When she saw him, he was stealing a shirt and putting it in his shopping bag. Then he started to walk out of the store.

8. What do you think that man is?
- a. A salesman
 - b. An assistant.
 - c. A thief.
 - d. Pim's friend.

Robert was an unkind boy. He always laughed at other people. He said unkind things to his friends. He often hurt his dog too. One day he made a dog very angry. The dog wanted to bite him, so he ran away. He fell down and hurt himself. Some friends saw him and come to help him. They did not laugh at him. They did not say unkind words to him. Robert thanked his friends.

9. Robert.....

- a. was impolite.
- b. liked to help his friends.
- c. loved his dog and often played with it.
- d. saw his friend fall down and he ran to help him.

10. What do you think about Robert's friend?

- a. They hated Robert because he always said unkind words.
- b. They did not hate him because Robert always helped them.
- c. They were good friends although Robert was bad.
- d. They were unkind and selfish.

Dear Sukanda

One my summer vacation, I went camping, hiking and swimming. I enjoyed swimming the most. Now the weather is warm here but next month it will be colder. January and February are usually the coldest months. Then I will go skating every weekend. There will be a lot of snow on the mountain. I will wear a sweater. How is the weather in Thailand? What season is it now?

Write to me soon.

Love

Mike

11. From the passage, which is not true?

- a. I went camping on my summer vacation
- b. I liked swimming the most.
- c. The weather is coldest now.
- d. I went skating every week end.

12. Now I am.....

- a. in Thailand
- b. not in Thailand.
- c. on the mountain.
- d. skating in the sea.

The most common liquid in the world is water. We find water in river, lakes, canals, seas and oceans. It is composed of hydrogen and oxygen.

Water has many uses. All living things cannot live without water. We need water for drinking and washing. Without water we cannot have vegetables, fruit, rice or meat. Animals eat grass and washing. Without water we cannot have vegetables, fruit, rice or meat. Animals eat grass and grass or plants need water in order to grow. Fish live in water. Heat changes water into steam, and cold changes it into ice.

13. Water is.....

a. a liquid	b. ice
c. steam	d. gass

14. What is the main idea of this passage?

- a. We can use water in many ways.
- b. Water is important for us.
- c. All living things cannot live without water.
- d. Water is a common liquid composed of hydrogen and oxygen.

15. All living things.....

- a. eat grass and plants.
- b. need water.
- c. live without water.
- d. use water for drinking.

Many years ago, the rivers and canals in Thailand were very beautiful. The water was clean and people could use it for drinking, cooking, washing and bathing. Many fish, shrimp and crabs lived in the clean water. It was pleasant to sit beside the water with a fishing pole. It was easy to catch many fish. They always tasted very good. Water is very useful for living things-men, animals and plants.

16. This passage tells us that.....

- a. the water in rivers and canals was clean many years ago.
- b. now the rivers and canals in Thailand are not beautiful.
- c. people use water for drinking, washing and bathing everyday.
- d. many fish, shrimp, crabs live in the clean water only.

17. What do you think about this passage?

- a. We must use water in good ways.
- b. We should not catch fish in rivers and canals.
- c. We must all help to keep the rivers and canals clean.
- d. We should save water because it is useful for living things.

Zeus, king of the gods, had a jealous wife called Hera. One day Hera heard that Zeus was in love with a pretty fairy. She wanted to know who the pretty young fairy was, so she came down the woods where all of the pretty young fairies were playing and chasing each other.

18. Hera was.....

- a. the king of the gods.
- b. the queen of gods.
- c. a pretty young fairy.
- d. Zeus's wife.

19. Which is true according to the story?

- a. Zeus loved his wife very much.
- b. His wife was very pretty fairy.
- c. Zeus had a jealous wife.
- d. The king of gods, Zeus came down to the woods.

Fish live in water and breathe through their gills. Yet one kind of fish can differ greatly from another. There are about thirty thousand kinds of fish. Some kinds live in many parts of the world. Some are limited to a single sea. Many kinds of fish live only in fresh water or only in salt water. Some live a part of their lives in each. Some kinds live only in cold water, others live only in warm water.

20. Fish use gills to.....

- a. swim
- b. hear
- c. differ
- d. breathe

21. There are about.....kinds of fish.

- a. 30
- b. 300
- c. 3,000
- d. 30,000

More than four hundred years ago Columbus crossed the Atlantic Ocean in a sailing ship.

It took him three months. Today hundreds of people travel in fast steamers that cross the ocean in a week or less.

Nowadays airplanes fly across the Atlantic. In 1927 Charles Lindbergh was the first man to cross the ocean all alone in this little plane called "Spirit of St. Louis". He made the trip from New York to Paris in less than thirty-six hours.

Today people can cross the Atlantic in a jet plane in a few hours. Travel is much faster now than it was in Columbus' day.

22. Columbus crossed the Atlantic.....

- a. about 200 years ago
- b. less than 400 years ago.
- c. more than 400 years ago
- d. more than 40 years ago.

23. How can we cross the Atlantic fastest?

- a. By sailing ship
- b. By boat
- c. By jet plane
- d. By "Spirit of St. Louis"

24. What is the Atlantic?

- a. A country
- b. A sea
- c. An airplane
- d. An ocean

Most American think of cats as pets. But not all cats are pets. Some cats help people and others are a problem. For example, on farms and in old houses, cats can help. They kill small animals such as rats or mice. But sometimes, people do not want cats around. Some people like to watch birds in their yards. Cats may kill the birds or scare them away. Cats are also a problem in cities. In Rome, for example thousands of cats live in the streets and old buildings. They make a lot of noise, and they are dirty and dangerous.

25. Why cats are problems for men?

- a. They are all pets.
- b. They are dirty and dangerous.
- c. They like to kill small animals.
- d. They live in the streets and old buildings.

26. What is the benefit of cats?

- a. They can live together with men.
- b. They do not hurt people.
- c. They can help farmers in the farms.
- d. They make a noise to watch houses.

27. What are pets?

- a. A deer and a buffalo
- b. A hen and a bear.
- c. An elephant and a tiger
- d. A dog and a cat

One morning last week Winai was driving to work as usual. It was raining. Winai saw a student by the road and stopped his car to give him a ride. The student got into the car, and they drove on without talking much. Suddenly Winai discovered that he didn't have his wallet. He immediately suspected

that the student was a thief. He put one hand under the seat to get his gun. Then he stopped his car and shouted, "Give me the wallet!"

The student was surprised and afraid. He took out a wallet from his back pocket and gave it to Winai. Then he got out of the car without saying a word.

When Winai arrived at the office, his boss said, "Winai, your wife called a few minutes ago. She wanted you to call her back. Winai went to the phone and called his wife. She answered the phone cheerfully. She recognized his voice right away and said, "You went to work without taking your wallet. I found it in the garage. You may dropped it ~~when~~ you were checking the tires."

28. This story teaches us that.....

- a. be careful before doing something.
- b. driving alone is dangerous.
- c. don't trust a person whom we don't know.
- d. helping other people sometimes makes you trouble.

29. Why did Winai stop the car and shout "Give me the wallet and get out?"

- a. he lost the wallet.
- b. he thought that the student stole his wallet.
- c. there was someone standing in the road.
- d. there was a gun in the student's hand.

30. At the end of the story he knew that.....

- a. the student was a thief.
- b. his wife took his wallet.
- c. he forgot his wallet at the office.
- d. he dropped his wallet in the garage at home.

Loy Krathong is one of the country's loveliest festival. It is celebrated everywhere 31 November under the full moon 32 gather to float their Krathongs in the rivers and 33. These krathongs are traditionally made of banana leaves and are decorated with colourful flowers, lighted 34 and joss sticks. The best known Loy Krathong 35 takes place in Sukhothai Historical Park.

31. a. in	b. on	c. of	d. by
32. a. Thai	b. People	c. Children	d. Water
33. a. oceans	b. coasts	c. beaches	d. canals
34. a. fire	b. candles	c. paper	d. flowers
35. a. Tradition	b. Custom	c. Festival	d. Celebrate

Jill and Peter went to have lunch. They wanted to sit near the 36. The waiter gave them a menu and went to get water for them. Jill and Peter 37 at the menu, but they couldn't decide 38 they asked for "Today Spacial." It 39 fish with potato and salad. The waiter recommended the curry and fish, but they didn't like them so Jill 40 steak.

36. a. window	b. floor	c. glass	d. room
37. a. asked	b. picked	c. looked	d. called
38. a. so	b. though	c. but	d. after
39. a. no	b. some	c. is	d. was
40. a. said	b. gave	c. ordered	d. bought

A farmer once had a large white goose. He was very surprised when one day it laid a golden egg. 41 morning he went to the goose's nest and 42 another golden egg. But one day he said to himself, "I'm getting 43 too slowly. If I kill the goose and 44 it open, I can get all the eggs. 45 I will be the richest man in the country."

So he killed the goose and cut it open. He did not find any golden eggs 46 the goose. He found nothing.

"I was greedy, and now I am a very unhappy man," The farmer said to himself.

41. a. On	b. Every	c. After	d. Before
42. a. found	b. gave	c. pulled	d. heard
43. a. happy	b. foolish	c. poor	d. rich
44. a. cut	b. began	c. asked	d. boiled
45. a. Moreover	b. First	c. Then	d. Because
46. a. of	b. inside	c. outside	d. above

What do people do when they are ill ? They usually go to 47 a doctor.

The doctor examines them. He takes their pulse, he takes their 48 , and he takes their blood pressure. He also 49 their throats, their hearts, their lungs and other 50 of the body. After the doctor completes the physical examination , he gives them some medicine.

47. a. find	b. see	c. visit	d. call
48. a. heat	b. blood	c. air	d. temperature
49. a. opens	b. brings	c. checks	d. manages
50. a. sides	b. fields	c. pieces	d. parts
-

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

วิชาภาษาอังกฤษ 5 (อ 015) ชั้น ม. 3 เวลา 60 นาที คะแนน 20 คะแนน

คำสั่ง ให้นักเรียนเรียงความจากภาพที่กำหนดให้ โดยลำดับความ แสดงความคิดสื่อความหมาย ได้ชัดเจน สามารถใช้คำ ภาษา ไวยากรณ์ และตัวสะกดได้ถูกต้องมีความยาวประมาณ 100 คำ

**แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษ**

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้เป็นแบบสอบถามความรู้สึกนึกคิด และลักษณะนิสัยของนักเรียนในเรื่องทั่วไปเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษ
2. ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อ แล้วทำเครื่องหมายถูก (/) ลงหลังข้อความนั้นๆ ในช่องที่นักเรียนมีความรู้สึก ว่า “จริงมากที่สุด จริงมาก จริงจริงน้อย จริงน้อยที่สุด”
3. ขอให้นักเรียนตอบแบบสอบถามนี้ให้ตรงกับสภาพความรู้สึกนึกคิด และลักษณะนิสัยที่แท้จริงของนักเรียนมากที่สุดเพราะแบบสอบถามนี้ไม่มีคำตอบถูกหรือผิดแต่ละคนย่อมมีความคิดเห็น ความรู้สึก และแนวปฏิบัติที่ต่างกัน

ตัวอย่าง

ข้อความ	จริงมากที่สุด	จริงมาก	จริง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0. ข้าพเจ้าชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 00. ข้าพเจ้าส่งงานวิชาภาษาอังกฤษตามกำหนดเสมอ 000. ในการเรียนภาษาอังกฤษข้าพเจ้าชอบเรียนบทเรียนง่าย ๆ					

ข้อความ	จริงมาก ที่สุด	จริงมาก	จริง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
1. ข้าพเจ้าพยายามเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้ดีที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้					
2. ขณะที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษข้าพเจ้าตั้งใจที่จะเรียนรู้เรื่องที่คุณสอนให้เข้าใจ					
3. ข้าพเจ้าจะทบทวนและแก้ไขงานวิชาภาษาอังกฤษที่ทำก่อนส่งงานเสมอ					
4. เมื่อมีปัญหาไม่เข้าใจเกี่ยวกับบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษข้าพเจ้าจะหาวิธีการเพื่อทำงานนั้นให้สำเร็จ					
5. เมื่อข้าพเจ้าพบข้อผิดพลาดในการทำงานวิชาภาษาอังกฤษข้าพเจ้าต้องพยายามแก้ไขและปรับปรุงการทำงานให้ดียิ่งขึ้นในครั้งต่อไป					
6. ข้าพเจ้าเชื่อว่าทุกคนจะเรียนภาษาอังกฤษได้ดี หากเราเห็นคุณค่าในการเรียนวิชานี้					
7. ข้าพเจ้าพยายามภาษาอังกฤษเพื่อความสำเร็จในหน้าที่การงานของข้าพเจ้าในอนาคต					
8. ข้าพเจ้าศึกษาบทเรียนภาษาอังกฤษล่วงหน้าก่อนที่คุณจะสอน					
9. ในบทเรียนที่ยาก ๆ ข้าพเจ้าต้องอ่านหลาย ๆ ครั้งจนเข้าใจแล้วจึงผ่านไป					
10. ข้าพเจ้าชอบเปรียบเทียบผลงานวิชาภาษาอังกฤษของข้าพเจ้ากับผู้อื่นเสมอ					
11. ข้าพเจ้าพยายามที่จะทำคะแนนวิชาภาษาอังกฤษให้สูงกว่าเพื่อน ๆ ในชั้น					

ข้อความ	จริงมากที่สุด	จริงมาก	จริง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
12. ข้าพเจ้าเรียนภาษาอังกฤษด้วยความสนุกมากกว่า ทุกขใจ					
13. ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนมากขึ้นเมื่อครูใช้วิธีการสอนแบบใหม่ ๆ ที่แปลก และแตกต่างไปจากที่เคยสอนอยู่เป็นประจำ					
14. ข้าพเจ้าชอบทำงานทุกอย่างในวิชาภาษาอังกฤษด้วยตนเองและไม่ชอบให้ผู้อื่นทำให้					
15. งานที่ข้าพเจ้าพอใจอย่างยิ่งคืองานที่ใช้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่					
16. ข้าพเจ้าชอบให้ครูสอนเนื้อหาที่ยาก ๆ และยากตัวอย่างที่แปลก ๆ					
17. ข้าพเจ้าตั้งใจเมื่อครูภาษาอังกฤษไม่เข้าสอน					
18. ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่าย และท้อใจในการเรียนภาษาอังกฤษ					
19. ในอนาคตข้าพเจ้าคงจะหวังฟังความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษได้น้อย					
20. เมื่อข้าพเจ้าได้รับความล้มเหลวในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษข้าพเจ้าเกิดความท้อถอยหมดความพยายามที่จะเรียนวิชานี้ต่อไป					
21. เมื่อครูมอบหมายงานภาษาอังกฤษให้ทำข้าพเจ้ามักจะทำให้เสร็จเรียบร้อยก่อนกำหนดส่งเสมอ					
22. ข้าพเจ้าชอบทำงานด้วยความคิดของตนเองไม่ชอบทำตามผู้อื่น					
23. ข้าพเจ้าตั้งความมุ่งหวังในการเรียนภาษาอังกฤษไว้ล่วงหน้าเสมอ					

ข้อความ	จริงมาก ที่สุด	จริงมาก	จริง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
24. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกเสมอว่าการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นเรื่องน่าเบื่อ					
25. ข้าพเจ้าเลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพราะเห็นประโยชน์ของการเรียนวิชานี้					
26. เพื่อน ๆ และครูหลายคนชมว่าข้าพเจ้าเป็นคนที่ยึดมั่นมากคนหนึ่ง					
27. ข้าพเจ้าชอบแข่งขันกับเพื่อน ๆ เสมอในการเรียนและการทำงานวิชาภาษาอังกฤษ					
28. ข้าพเจ้าพยายามทำข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษให้ได้คะแนนดีขึ้นทุกครั้ง					
29. ข้าพเจ้าจะพยายามเรียนภาษาอังกฤษให้มากขึ้นเมื่อรู้ตัวว่ามีความรู้อ่อนกว่าเพื่อนคนอื่น ๆ					
30. ข้าพเจ้าชอบทำงานวิชาภาษาอังกฤษที่ยาก ๆ มากกว่างานที่ง่าย ๆ					

ตาราง 4 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) ของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน
ภาษาอังกฤษ

ข้อที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t
	X	SH	X	SL	
1	4.19	0.69	3.46	0.90	3.27
2	4.00	0.74	2.73	0.66	6.46
3	3.34	0.97	1.96	0.66	5.98
4	3.69	0.92	2.46	1.02	4.53
5	3.88	0.95	2.65	0.89	4.81
6	4.84	0.46	4.00	1.02	3.85
7	4.69	0.54	3.26	0.87	7.03
8	2.61	1.16	1.65	0.79	3.47
9	3.46	0.90	2.30	0.83	4.77
10	3.38	1.32	2.03	1.14	3.91
11	3.80	1.09	2.50	1.17	4.15
12	4.34	0.93	2.84	0.83	6.10
13	4.53	0.70	3.53	1.14	3.80
14	3.65	0.93	2.11	0.89	6.16
15	4.42	0.70	3.00	1.13	5.45
16	3.50	1.33	1.92	0.97	4.86
17	4.07	1.19	2.00	1.16	6.34
18	4.38	1.02	2.50	0.99	6.75
19	4.34	0.79	3.03	1.24	4.50
20	4.03	1.11	2.92	1.26	3.38
21	3.46	0.98	2.00	0.69	6.17
22	3.15	0.96	2.00	0.63	5.09
23	3.26	1.04	2.00	0.80	4.93
24	4.34	0.84	3.07	0.97	5.01
25	4.23	0.99	2.88	0.99	4.89
26	2.53	1.10	1.50	0.64	4.14
27	3.34	1.16	1.88	0.81	5.24
28	4.53	0.64	2.94	1.07	6.40
29	4.69	0.47	3.15	0.96	7.29
30	3.11	1.03	1.73	0.72	5.60

หาค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษทั้งฉบับ = 0.89

ตาราง 5 แสดงค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจำนวน 50 ข้อ

ข้อ	p	r	ข้อ	p	r
1	0.55	0.33	26	0.33	0.25
2	0.48	0.59	27	0.79	0.48
3	0.41	0.25	28	0.28	0.40
4	0.66	0.48	29	0.59	0.29
5	0.47	0.55	30	0.51	0.40
6	0.73	0.25	31	0.64	0.37
7	0.74	0.51	32	0.73	0.59
8	0.62	0.77	33	0.50	0.66
9	0.45	0.66	34	0.45	0.66
10	0.55	0.66	35	0.65	0.40
11	0.67	0.66	36	0.75	0.63
12	0.61	0.59	37	0.66	0.33
13	0.61	0.33	38	0.53	0.44
14	0.63	0.11	39	0.25	0.29
15	0.54	0.59	40	0.56	0.66
16	0.49	0.51	41	0.64	0.37
17	0.46	0.37	42	0.42	0.48
18	0.41	0.40	43	0.62	0.81
19	0.40	0.40	44	0.61	0.66
20	0.61	0.59	45	0.46	0.29
21	0.56	0.51	46	0.64	0.74
22	0.78	0.48	47	0.69	0.37
23	0.50	0.70	48	0.42	0.48
24	0.76	0.44	49	0.56	0.37
25	0.33	0.55	50	0.53	0.40

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งฉบับ = 0.87

ตาราง 6 การหาค่าดัชนีความยากง่าย (Index of Difficulty) และค่าอำนาจจำแนก (Index of Discrimination) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน

คนที่	คะแนนของกลุ่มสูง	คะแนนของกลุ่มต่ำ
1	16.5	10
2	16.5	10
3	16	10
4	16	9.5
5	16	9.5
6	16	9.5
7	15.5	9.5
8	15.5	9.5
9	15.5	9.5
10	15.5	9.5
11	15	9.5
12	15	9
13	15	9
14	15	9
15	15	8.5
16	15	8
17	14.5	8
18	14.5	8
19	14.5	7.5
20	14.5	7
21	14.5	7
22	14.5	6
23	14.5	5
24	14.5	4
25	14	2

ค่าดัชนีความยากง่ายของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเท่ากับ 0.66

ค่าดัชนีอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเท่ากับ 0.48

ตาราง 7 แสดงคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลอง

ระดับแรงงใจไม่ สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ	การสอน	
	T ₁	T ₂
H	38	26
	38	23
	29	22
	37	23
	34	27
	38	22
	28	20
	31	22
	25	23
	26	26
	27	24
	33	31
	29	21
M	28	18
	26	17
	19	23
	25	17
	20	16
	24	19
	26	20
	27	21
	24	20
	21	27
	23	22
	23	19
	22	21

ตาราง 7 ต่อ

ระดับแรงงใจไม้ ชั้นสุทธิในการเรียนภาษาอังกฤษ	การสอน	
	T 1	T 2
L	23	13
	21	15
	23	14
	21	17
	20	17
	18	20
	24	19
	20	17
	22	16
	25	19
	19	15
	24	14
	22	15

ตาราง 8 แสดงคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังการทดลอง

ระดับแรงจูงใจ ไม่สัมพันธ์ ในการเรียนภาษาอังกฤษ	คะแนน T ₁		คะแนน T ₂	
	ผู้ตรวจคนที่ 1	ผู้ตรวจคนที่ 2	ผู้ตรวจคนที่ 1	ผู้ตรวจคนที่ 2
H	16	16	14.5	12
	17	16	12	12.5
	14.5	14	12	10.5
	17	17	12.5	11.5
	16	14.5	10.5	9.5
	16	15	10.5	10.5
	15	14	12	12.5
	17	16.5	10	10
	16	15.5	10	10
	16.5	15.5	12	12
	15.5	15.5	9.5	11
	16.5	15.5	11	10.5
	14.5	13.5	12.5	11
M	14.5	12.5	8.5	11
	14.5	13	11.5	11.5
	13.5	12	8	9
	14.5	15.5	10.5	11
	14	14	13.5	12
	14	13	9	8.5
	12.5	12	15	13.5
	16	14	12	12
	15	14	11.5	10.5
	14.5	14	9.5	9
	15.5	15.5	13.5	12.5
	15	13.5	11	11.5
	15.5	15	12.5	13

ตาราง 8 ต่อ

ระดับแรงงใจ ไฟล์สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ	คะแนน T ₁		คะแนน T ₂	
	ผู้ตรวจคนที่ 1	ผู้ตรวจคนที่ 2	ผู้ตรวจคนที่ 1	ผู้ตรวจคนที่ 2
L	15	14	14	13.5
	14	12.5	5 1/2	6
	15	13.5	12.5	10.5
	15	13	10.5	10.5
	14.5	12.5	13	11
	15	13.5	11	11
	13.5	11.5	11	10
	15	15	11	9.5
	15.5	14.5	12.5	12
	14.5	12.5	10	10.5
	13.5	11.5	13	11.5
	12	11.5	13	10.5
	13	12	12.5	12.5

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางวันดี เหล่าเขตรกิจ
เกิดวันที่ 25 ธันวาคม 2498
สถานที่เกิด อำเภอทัพทัน จังหวัดอุทัยธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 175/1 หมู่ 1 ตำบลทัพทัน อำเภอทัพทัน
จังหวัดอุทัยธานี 61120
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ 2 ระดับ 6
สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนทัพทันอนุสรณ์ อำเภอทัพทัน จังหวัดอุทัยธานี 61120
โทร. 056-591155

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2514 ม.ศ.3 จากโรงเรียนทัพทันอนุสรณ์ อำเภอทัพทัน จังหวัดอุทัยธานี
พ.ศ. 2519 ป.ศ.สูง จากวิทยาลัยครูนครสวรรค์
พ.ศ. 2526 คบ. วิชาเอกภาษาอังกฤษจากวิทยาลัยครูนครสวรรค์
พ.ศ. 2538 กศ.ม. วิชาเอกการมัธยมศึกษา สาขาการสอนภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร